

Giới thiệu Đại Trí Nobita

Trong số chúng ta chắc hẳn ai cũng đã từng biết đến bộ phim hoạt hình Doremon cùng với một Nobita hậu đậu việc gì cũng phải nhờ Doremon.

Thì ở câu chuyện này tác giả lại khắc họa lại một Nobita hoàn toàn khác.

Quá chán nản với cuộc sống nên nam chính đã dùng pháp thuật phong bế ký ức nhưng linh hồn của cổ lão sau lại xuyên việt.

Nhưng khi tỉnh dậy bằng vào ký ức siêu phẩm kiếp trước hẳn bị ai phát hiện mình là Nobita.

Cái thế giới này đầy nguy hiểm, trên trời thì có thiên nhân lắm le "Đại hồng thủy" dưới đất thì có người khủng long lắm le diệt chủng loài người, trên biển thì ôi thôi khỏi bàn chẳng biết có bao nhiêu kẻ ngoài hành tinh đang làm gì nữa. Chưa kể đến lũ khoa học điên không chuyện gì làm về quá khứ nghịch ngu tạo kẻ thù cho nhân loại.

Còn bị ai hơn khi hẳn không ngu ngốc/ngây thơ được như Nobita, hẳn không ngu ngốc/ngây thơ đến có thể cảm hóa kẻ thù, cảm hóa được cả những cỗ máy.

Hắn phải làm gì đây? ngoài cố gắng còn biết làm gì nữa.

Không được như Nobita nguyên tác nhưng hẳn tự tin sẽ làm tốt hơn Nobita vì bên cạnh hẳn có những đồng bạn mạnh mẽ.

Và sau tất cả thứ duy nhất hẳn là thoải mái ngủ ngày như Nobita nguyên tác.

Vì trong Manga Doremon có cả các sinh vật giả tưởng và phép thuật cổ đại (Vua mặt trời Nobita, hoặc mấy tập truyện ngắn có các sinh vật huyền bí) nên sẽ thêm việc các nhân vật tu luyện nhưng cái đó là để tạo thế cân bằng với nhân vật phản diện,

Vì bảo bối Doremon tuy nhìn thì ngon nhưng lại không dùng được lắm. Không thêm thì chỉ còn nước hối lộ cảnh sát thời gian để tuần vũ khí hạng nặng về may ra mới đấu nổi boss khủng(đại loại vài cái như VUông quốc gió cái con rồng bảo mạnh vkl, hay thậm chí là trong chú khủng long lạc loài đấu cả với tổ chức tội phạm, nếu không có yếu tố bất ngờ thì lũ đó tung ra vũ khí hạng nặng thì cả nhóm Nobita đoàn diệt 100%)

xxxxxxxxxxxxxx

Ai cảm thấy non tay hay đọc không hay thì thoải mái bỏ qua đọc chuyện khác, chứ mình viết vì muốn viết chứ chả mong gì, chỉ mong mọi người đừng nói nặng lời làm mất lòng nhau.

vì đọc nhiều truyện convert nên hơi lậm, mình sẽ cố hoàn thiện hơn về câu cú.

Viết kiểu sáng văn nhưng không có YY vì tính ra theo nguyên tác các con boss phản diện trong Doremon bá VKL ra rồi Nobita thắng do ăn ruồi nên chỉ cần không nerf luck là nó đủ hành NVC nát ass rồi

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bị ai sự thật ta là Nobita

“Đầu chết đi được”

Tuy đầu còn đang đau đốn dữ dội. Nhưng thời gian không cho hẳn suy nghĩ nhiều. Trải rộng tinh thần lực và lâm vào trạng thái chiến đấu. Nhưng không như hẳn tưởng tượng.

“Quái nào? Chẳng có gì cả”

Đúng! Không có gì khác thường, vẫn là căn phòng quen thuộc trong trí nhớ, mọi thứ vẫn yên bình. Hẳn đang nghĩ là có phải do bản thân đầu thai làm cho sức mạnh giảm bớt dẫn đến sai lầm hay là do cái thân thể này trước đó mới gặp chuyện gì đó nguy cấp không biết chừng.

Chuyện nói ra cũng dài dòng, hẳn đáng ra phải chết. À không đúng là đã chết trong vụ nổ nhưng sau đó hẳn bị truyền tống đến một vũ trụ khác và đầu thai làm một người trên tinh cầu này.

Mọi thứ có lẽ sẽ rất bình thường, chết rồi đầu thai làm người mới cũng không phải gì to tát. Nhưng phiền phức là hẳn có trí nhớ của kiếp trước.

Luân hồi thì tiện tay lấy luôn ký ức đi chứ giữ lại làm gì không biết. Hẳn chỉ muốn nghỉ ngơi, chỉ muốn ngủ một giấc thật dài, dài đến không bao giờ thức dậy. Nhưng đời nào như ý.

Tuy thế hán không chịu thua số phận. Cho hán ký ức thì sao? Hán phong ấn lại là được. Chỉ cần kiếp này không gặp bất cứ nguy hiểm gì tới tính mạng thì sẽ cứ thế chết già và lại luân hồi lần nữa. Thế cũng có nghĩa hán cũng tan thành mây khói theo đó. Một kết cục tuyệt vời với một kẻ đã quá mệt mỏi như hán.

Chải vuốt lại suy nghĩ. Hán biết vì sao trong cái cảnh an toàn, bình an thế này, hán lại bị đánh thức. Đơn giản hán chính là Nobita. Cứu tinh vũ trụ hay tai tinh vũ trụ gọi thế nào cũng được.

Nếu hán, Nobita này y chang nguyên tác thì mọi chuyện đều dễ dàng. Nhưng bản thân Nobita đã đi lệch quá xa so với nguyên tác. Hán không là kẻ yếu đuối cũng không ngu ngốc. Đó chính điều đáng sợ.

Hán tự tin hán có thể làm mọi thứ tốt hơn Nobita nguyên tác thậm chí có thể tranh bá thế giới đi lên đỉnh nhân sinh. Nhưng việc cứu thế giới cứu vũ trụ là hán không thể bằng Nobita nguyên tác.

Ai cũng có thể tự tin nói rằng mình có thể giỏi hơn Nobita mọi mặt trừ việc cứu thế giới. Tại sao ư? Ai coi qua Doremon cũng biết Nobita có một đầu óc đơn thuần hay nói đúng ra là ngu ngốc. Ngu ngốc đến có thể cảm hóa được cả những trái tim sắt đá. Cũng không biết bao nhiêu lần thế giới nhờ nó mà được cứu. ví dụ nhiều không kể xiết, như bà chúa tuyết của mùa đông lạnh lẽo, Robot Lulili dù trong tình trạng bị hack vẫn có thể hồi sinh. ...

Nếu thật có ai nói mình hơn Nobita thì thử đứng trước máy tính nhiễm đầy virus, năn nỉ mà nó hồi phục lại như cũ thì mới đúng là hơn!!

Không thể hơn được! không thể làm được! hay giờ đi ngủ tiếp và chờ diệt vong vì chẳng cần đầu xa. Trên địa cầu đã có hai ông kẹ hăm he. Thiên quốc thì lúc nào cũng hóng làm thêm quả “đại hồng thủy” { vương quốc trên mây} Cây xanh thì lúc nào cũng có nguy cơ bye bye trái đất.

Phản kháng? Phản kháng cái rắm. Dùng gì đánh bây giờ? Thiên nhân thì còn dùng súng tan mảy hăm dọa nhưng lũ cây xanh đánh kiểu nào? Chưa kể đến lũ chim náo nhốn tính thả quái vật hồng hoang ra. Cây nạt vương quốc chim thể nào chẳng ghé xuống trái đất hỏi thăm sức khỏe Nobita. Chưa kể còn một tên điên thế kỷ 23 muốn thay đổi thế giới, À còn một lão tiên sĩ chán đời lập ra quân đoàn robot cây nạt địa cầu. Quá nhiều quá nguy hiểm.

Suy nghĩ một lúc Nobita lúc này cũng phát huy hai tài năng nổi bật của Nobita nguyên tác. Đó là kẹ đi ngủ và kêu cứu Doremon.

Tuy giờ Doremon chưa tới và không biết là có tới được không (Trái Đất ban hành hay Nobita không cần Doremon giúp đỡ).

Nhưng khả năng thiên bẩm của Nobita: đặt lưng là ngủ Nobita này cũng có.

Nhưng lần này dù cố gắng thế nào cũng không thể chợp mắt.

Kiếp trước hán không có gì cả ngoài công việc. Hán chỉ biết hán là 29391414 và nhiệm vụ của hán là bảo vệ trái đất. Hán chết vì nhiệm vụ và tưởng chừng như được nghỉ ngơi nhưng số phận không đứng về phía hán. Giờ đây hán là Nobita, hán có tất cả những thứ mà trước kia trong lúc rảnh rỗi khi đọc manga hán hay mơ ước.

Nhân quả đã quán nào dễ dàng cắt đứt như thế.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Không ngủ cả đêm, điều mà trước kia Nobita chưa bao giờ làm và cũng chẳng mong muốn làm vì hán rất yêu thích giấc ngủ.

Hậu quả của suy nghĩ quá nhiều là hán trẻ.

Tuy không ngu ngốc như Nobita nguyên tác. Nhưng Nobita này cũng chẳng phải siêu sao cũng chỉ là học sinh bình thường.

Thế là dự khuyết cứu thế chủ, tương lai sáng thế thần. . . bị phạt đứng ngoài hành lang suy nghĩ nhân sinh.

Lúc này tài năng thiên bẩm của Nobita được phát huy hoàn mỹ. Hán vừa đứng vừa ngủ ngon lành, bù giấc lại cho ngày hôm qua. Dù sao cũng là người từng trải nên sau một lúc lo nghĩ hán cũng tự lãnh ngộ.

Nobita nguyên tác có con đường của Nobita nguyên tác, Hán Nobita có con đường riêng của mình, tuy rằng suy nghĩ hồ báo thế nhưng cũng chỉ là tự an ủi hán biết rõ là do hán không thể bắt chước. Chứ ai mạo hiểm mà thử một con đường chưa biết.

Nhưng đây Nobita phải thử và phải cố gắng vì chỉ cần một sai sót là vạn kiếp bất phục.

Tuy rằng điểm người tốt của Nobita bị giảm đáng kể nhưng bù lại điểm nhân cách đoàn đội tăng lên cũng có thể bù đắp.

Chaien không phải vô địch trong xóm vì có Nobita cạnh tranh, hai người đến nay đánh không biết bao nhiêu trận nhưng cũng chỉ ngang tay và cũng là hảo hữu. Xeko thì do bị Nobita giáo huấn nhiều mà thành nguy quân tử triệt để hơn. Sẵn sàng chịu nguy hiểm chỉ để làm ra vẻ quân tử.

Nói chung Nobita đã nghĩ rất nhiều và quyết định là tăng mạnh chiến lực của đoàn đội.

Hoa mỹ là thế nhưng thế nào đi chăng nữa họ chỉ là những đứa trẻ mà Nobita trông thế nào đi nữa đều là đang lợi dụng họ. Nobita (tuy không được như Nobita nguyên tác nhưng cũng không thể làm người xấu được) cũng cảm thấy tội lỗi rất nhiều.

Nhưng dùng con mắt đặc biệt của mình, hắn cũng đồng thời nhìn ra vận mệnh của 5 người cũng chẳng thể đi theo hướng khác. Sợi dây vận mệnh đã đan chặt vào nhau làm gì có thể nói gỡ là gỡ.

Muốn tăng sức chiến đấu thì phải chờ xem Doremon có xuất hiện không đã. Bây giờ tính ra thì cũng còn khoảng 1 tháng nữa Doremon sẽ tới. Nếu thật sự không tới thì Nobita phải có chiến lược khác. Nhưng dù là có kế hoạch dự phòng nhưng trong thâm tâm Nobita cũng mong muốn Doremon sẽ tới.

Trong thời gian đó hắn tính chuẩn bị nhiều thứ. Muốn hành động thoải mái hơn thì không thể thiếu quyền lực. Mà gây dựng quyền lực nhanh nhất là từ kinh tế và công nghệ. Giờ đó lũ cảnh sát thời gian bắt tội được hắn, Nobita vừa nghĩ vừa cười xấu xa.

Lúc này Doremon chưa tới, và Nobita ngoài lĩnh hồn bật hack thì mọi thứ đều bình thường và thuộc thời đại này. Không có một chút sơ hở nào.

“Nobita, trò còn cười được”

Mãi mê ảo tưởng tương lai quyền đầm thiên nhân chân đạp người ngoài hành tinh. Nobita quên mất bản thân đang bị phạt và biểu diễn nụ cười bản bựa của mình làm cho thầy giáo la cho một trận đồng thời nâng gấp đôi hình phạt.

Mãi đến chiều sau khi dọn dẹp xong phòng học và nhà vệ sinh Nobita mới được thả về.

“Này Nobita, cùng về”

Nhóm bạn của Nobita cũng rất nghĩa khí vẫn đợi hắn ở cổng trường. Vì văn hóa ở đất nước tại tỉnh cầu này rất coi trọng việc chữ tín và trách nhiệm nên không ai phụ cậu một tay mà chỉ đợi cùng nhau ra về.

Về điểm này, Nobita tự đánh giá và âm thầm cho mình thêm điểm cộng. Vì về mặt nào đó hắn đã hơn bản thân hắn.

Trên đường nhóm bạn chỉ nói dăm ba chuyện tào lao của con nít. Mặc dù là người lớn nhưng Nobita rất thích ý như thế. Vì trước kia nó đối với hắn là một điều xa xỉ.

Vì muốn bảo vệ cuộc sống an nhàn lười biếng này mà Nobita từ chối hết lời mời đi chơi, quay về nhà và chuẩn bị kế hoạch của mình.

Một đứa trẻ chưa đến tuổi thì mở tài khoản ngân hàng cũng khó khăn nên Nobita không thể không nhờ sự giúp đỡ của người khác. Nhân tuyển phải là một người lớn đáng tin cậy không tham lam, đồng thời phải là một người có tài. Sau khi loại trừ hồi lâu hắn cuối cùng cũng đã có nhân tuyển thích hợp.

Không phải ai xa lạ chính là ca sĩ Sumire. Đúng chính là nữ anh hùng nổi tiếng đã giải nghệ và hiện tại cũng đang chán ngán nghề ca sĩ. Quan trọng là người Nobita có thể tin tưởng.

Xác định mục tiêu, Nobita nhanh chóng làm bài tập về nhà sau đó đi ngủ để tối đi đánh

đêm!??

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Bố cục

Dù sao trước kia cũng mệnh danh là Thần. Tuy lúc này siêu năng chưa hồi phục nhiều việc dạ hành ban đêm đối với Nobita cũng chỉ là ruồi muỗi.

Nói đến Thần, Nobita cũng mong thế giới này có thần như thế giới hắn trước kia. Hắn nói là chân thần chứ không phải cá nhân có sức mạnh mà bị tôn hoặc tự tôn làm thần.

Thần là thực tại vũ trụ đặc biệt bảo vệ các quy luật của vũ trụ, nói nôm na trách nhiệm như cảnh sát thời gian, cảnh sát tình hà, cảnh sát ngân hà... của thế giới này. Nhưng đặc biệt công chính, không mềm yếu hay xa ngã. Thần không can dự vào bất cứ chuyện gì của phạm nhân nhưng một khi có kẻ điên nào muốn phá hỏng dòng thời gian hay làm nhiều loạn đến 20% trở lên sinh mạng thế trong vũ trụ thì thần mới ra tay.

Nobita từng chứng kiến một lần, chỉ với một câu nói, toàn bộ một nền văn minh và nhân quả nó gây nên mất tích không còn dấu vết như chưa từng tồn tại. Khủng khiếp như chúng ta xóa file trong máy tính, mất tích hoàn toàn.

Lại nghĩ vớ vẩn, quay lại thực tại. Nobita nhận ra mình đã đến nhà của Sumire, có vẻ cô mới từ một buổi làm việc mệt mỏi trở về.

“Ta có một việc muốn trao đổi với cô”

Đáng ra diễn vai hệ thống nữ cường hay cao nhân đắc đạo hoặc chủ người dơi nào đó có vẻ thuận lợi hơn. Nhưng Nobita EQ siêu thấp chẳng quan tâm, hắn thích phong cách ngay thẳng sợ cái beep gì.

Sumire giật mình vì trong nhà có người lạ và nhất là lúc này cô muốn la mà không la được. Miệng cô như bị thứ gì đó dứ lại. Chỉ có cái bốt lo là thấy sức khỏe trong người hồi phục lại trạng thái tốt nhất.

“Từ khi giải nghệ một thời gian cô có vẻ trở nên yếu đuối hơn nhiều đấy nhì, cự siêu nhân per-ko”

Nghe “Per-ko” Sumire như thay một con người khác, bỏ đi lớp hóa trang là một cô gái chân yếu tay mềm. Ánh mắt trở nên sắc bén, đầu óc thì xoay chuyển tìm cách thoát thân vì người đến có thể không thiện. Kẻ thù đến để trả thù siêu nhân.

“Này, sao lại khấn trương lên thế, ta không có ác ý, chắc cái này cô nhận ra”

Nobita càng hành động thì càng cảm thấy mình rất hợp vai phản diện. trối người ta lại bịt miệng uy hiếp.... có đủ cả. Đã thế còn mạnh miệng nói ta là người tốt ta không có ác ý. Có quý tin. Chưa kể cái huy hiệu Nobita đưa ra chính hắn cũng chẳng biết nó là cái gì. Chỉ biết nó không có trong nguyên tác, nếu như thế có thể là sắp đặt của chính hắn trong quá khứ (bằng cỗ máy thời gian)

Sumire khi nhìn thấy huy hiệu thì thả lỏng rất nhiều. Nobita càng khẳng định suy nghĩ của mình. Đồng thời cười trối cho cô.

“Thất lễ, tại ta sợ cô hét lên hay báo cảnh thì mọi chuyện rồi tung lên”

Sumire cũng cảm thấy điều này rất có khả năng nên cũng không trách nhiều mà chỉ hỏi

“Thủ hộ giả” ngài tìm tôi có chuyện gì? Đã từ lâu tôi không còn là siêu nhân”

Chậc “thủ hộ giả” cơ đấy, quân cờ này có vẻ khá tốt.

“Ta tới tìm cô vì cô là người trái đất. Không nói dài dòng, ta muốn lập công ty và muốn cô thay mặt quản nó, có lẽ giờ cô cũng đang chán nản việc làm người nổi tiếng phải không?”

Sumire cũng khá bất ngờ vì “thủ hộ giả” đòi đòi tương truyền không ảnh hưởng đến xã hội, không tham gia vào triều chính mà nay lại có ý định này.

Nobita biết nếu là mình sắp xếp thế nào cũng có quy định như thế nên không đợi Sumire nghi vấn đã nói ra lý do

“Mỗi đời “thủ hộ giả” có năng lực khác nhau. Ta có năng lực liên quan đến vận mệnh, có thể nhìn thấu vận mệnh, Trái đất thời đại này đang lâm vào cực nhiều nguy hiểm. Nếu không hành động thì con đường phía trước chỉ có diệt vong”

Quăng ra một tin bom tấn làm Sumire ngạc nhiên và sợ hãi. Nobita thông thả nói tiếp

“Cô đã từng làm siêu nhân chắc cũng biết tồn tại của thiên nhân trên trời nhì.? Họ lúc nào chả nhắm nhe bắt lỗi chúng ta để thực hiện kế hoạch “đại hồng thủy” cây xanh thì ngày nay bị tàn phá quá nhiều làm cho người của hành tinh xanh bất mãn và hậu quả cô hiểu”

Sumire tuy lúc này đã tin tưởng nhưng về mặt tình cảm cô muốn phủ nhận nó. Cô muốn bám lấy cọng rom cứu mạng.

“Nhưng trái đất có rất nhiều người tham gia vào tổ chức vũ trụ, họ sẽ không ngồi yên để trái đất bị hủy diệt”

Chắc cô đang hi vọng người yêu của mình chứ gì. Nhỏ nước bọt Nobita nghĩ.

Nhưng Nobita cũng đã tính trước. Tất nhiên là hắn của tương lai, vì trong kệ sách có một cuốn luật vũ trụ bằng tiếng Nhật.

Điều khoản rất nhiều nhưng tóm lại đại khái là: các tổ chức cấp thiên hà đều không được can dự vào chiến tranh trong một nền văn minh và giữa các nền văn minh. Chỉ được ra tay khi một bên vi phạm nghiêm trọng luật vũ trụ như hủy diệt hành tinh, diệt chủng, nô dịch, phá hỏng dòng thời gian.... Hoặc sử dụng vũ khí cấm.

Khi nghe điều này thì mặt Sumire tái lại vì lúc này không tin cũng phải tin. Vì ấn ký vũ trụ cô cũng đã thấy vài lần.

“Ý ngài là dùng tài lực để cải tạo lại tinh cầu, tránh bị thiên quốc và người hành tinh xanh tấn công”

Nobita cười thầm, cá đã cắn câu, không hồ là cô bé siêu nhân thông minh gan dạ, và hay tự bỏ não.

Tuy rằng đây cũng là mục đích của Nobita nhưng hơn tất cả hắn muốn quyền lực trong thế giới tương lai.

Chưa kể sau khi nghiên cứu kỹ, hắn phát hiện những thứ mà nền văn minh trước kia của hắn có như âm nhạc, manga, điện thoại, hăng xe.... ở đây đều không có. Tức là nếu cảnh sát thời gian có tới cũng chẳng kết án được hắn.

Vì ta mang từ thế giới khác tới, người cần được ta. Nếu người ghen tức thì xuyên vũ trụ đi.

“Đúng thế, trọng trách nặng nề này chỉ có thể nhờ cô, xin lỗi vì đã đưa gánh nặng này cho cô và có lẽ cô sắp phải từ bỏ sở thích của mình là ca hát, diễn xuất”

Sumire cười rất thoải mái và nói

“Ngài không nên tự trách mình, ngài chọn tôi vì rất tin tưởng tôi làm tôi rất vui, chưa kể tôi đã chán ngấy công việc này rồi, giờ chỉ còn muốn phiêu lưu như ngày xưa”

Nói tới đây Sumire không nhận được thờ dài, phiêu lưu như ngày xưa nào có dễ, vật còn người không còn.

“Nếu thế thì ta an tâm, nhưng cũng để cô chịu thiệt một mình gánh vác tất cả, đây là những vĩ nhân của thời đại này, ta dùng con mắt của ta bảo đảm, cô chỉ cần tìm họ đầu tư và làm một bà chủ giàu có”

Đưa danh sách cho Sumire sau đó Nobita nói tiếp

“Để tránh nhầm lẫn, ta cho cô mượn tạm năng lực của ta. Vì tính ra cô cần nó hơn ta”

Nói như bàn giao di chúc.

Nobita điểm nhẹ vào hai mắt của Sumire vì cô cao hơn hẳn rất nhiều mà hẳn phải bay lên tí nữa là mất phong phạm cao nhân đặc đạo (hắn tự nghĩ) dù trước đó phong phạm lưu manh giả danh trí thức rồi.

Giao dịch thành công, Nobita âm thầm về lại nhà và cảm thấy mình chiếm tiện nghi quá nhiều.

Ngoài một tờ giấy, một tí mực in, dăm ba câu nói phét, hẳn đã dụ Sumire kiếm tiền cho hắn trong khi tiền cô ta bỏ, công sức cũng cô ta bỏ, quản lý cũng cô ta làm, suy nghĩ làm thế nào cũng là cô ta.

Thấy có lẽ hơi thiệt cho cô ấy nên Nobita quyết định khi nào tên kia lão ngáo đi vào phạm vi trái đất hắn sẽ bắt về chỗ Sumire quy án.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Doremon tới

Sáng hôm sau, chỉ vừa mới thức dậy mà Nobita đã nghe xôn xao việc nữ siêu sao Sumire giải nghệ khi đang ở đỉnh cao sự nghiệp. Có lẽ một tháng tới Nobita cũng không cần coi tin tức vì Sumire sẽ thành trung tâm của truyền thông.

đanh tiếng của cô ta nổi cũng hơi bị lớn, đến cả ông bà Nobita còn biết và cảm thấy tiếc nổi là hiểu.

Tuy là kế hoạch của mình bắt đầu khởi động nhưng Nobita cảm thấy bây giờ mình còn nhàn nhã hơn. Hắn cũng tự cho mình thêm điểm cộng vì hơn Nobita ở điểm này. Nobita nguyên tác tuy giỏi dụ dỗ nhờ vả nhưng đa phần là Doremon.

Nhưng hẳn, Nobita hiện tại còn giỏi hơn. Kế hoạch to lớn phức tạp của mình đã có người gánh hộ, đã thế cô ta còn vui vẻ lấy đó làm vinh dự. Nobita còn tự tin khẳng định Sumire làm việc này còn giỏi hơn mình.

Tuy chỉ có nắm mất vận mệnh một đêm mà Sumire đã mảy mò và hiểu rõ rất nhiều công dụng. Có lẽ là sức mạnh tình yêu đi. Dày vò cả đêm đi kiểm tung tích của người kia.

Nhưng con mắt đỏ hiện giờ chỉ xác định được người kia còn sống và đang ở rất xa. Nhưng như thế Sumire đã rất vui mừng và hăng say làm việc. Vì khi nghe Nobita nói con mắt này tiến hóa khi thu đủ công đức. Mà công đức kiếm từ đâu, tất nhiên là từ việc tốt.

Cuộc sống bình nhật an nhàn làm cho Nobita nhiều khi ngủ đến nỗi quên mất bản thân là ai. Nhưng vận mệnh là thế. Khi người cảm thấy mọi chuyện đang rất thuận lợi thì biến cố sẽ đến và chuẩn bị thống người.

Đang khi nằm lười biếng trong nhà mặc cho bên ngoài mọi người ai cũng háo hức vui chơi. Thậm chí Xuka và Chaiko đang chơi cầu trước cửa nhà hắn. Lũ băng hữu của Nobita quá rảnh rỗi nên cũng chẳng ai đi rủ hắn cả vì đơn giản một khi hắn lười thì trời sập cũng không nhúc nhích.

Nhưng lần này có lẽ còn kinh khủng hơn trời sập.

“Chào cụ tổ, cháu là nobi sewashi”

Chắc. Khác với nguyên tác, không biết là họa hay phúc. Nobita tính diễn một hồi cụ tổ lạc hậu ngạc nhiên nhưng số phận không cho phép. Nobita cũng lười già bộ. Nói chuyện với hạng cháu chít thì cũng chẳng cần khách khí

“Đến thì tới đây, chứ cháu muốn ông đứng đây tiếp?”

Sewashi nào dám không nghe lời, dù rằng sau này Nobita cũng rất hiền lành và thương con cháu nhưng uy nghiêm thì vẫn phải có.

“Cháu theo lời dặn của cụ mang tới đồng bạn của cụ cho cụ”

Chắc do gặp tổ tiên mà nghe danh như sấm bên tai mà Sewashi lời lẽ khá lộn xộn. Chẳng giống lúc hồ báo như trong nguyên tác. Nobita lấy làm thắc mắc và tính tướng vì điểm này mình đã hơn nguyên tác rất nhiều, rất có uy nghiêm.

Doremon quả không hồ là hàng lỗi, tuy rằng biết Nobita rất trâu cho rất này kia nhưng con mèo ngáo này không có tỏ vẻ gì cả mà chỉ ngồi ăn bánh ngon lành.

“Bánh rán ngon không?”

Thấy Doremon ăn hăng say mà chẳng quan tâm đến mọi thứ xung quanh làm cho Nobita không nhận được nhắc khéo.

Doremon quả không là Doremon. Nghe xong cũng chỉ ngẩng đầu lên nói

“Ngon lắm, mà còn nữa không?”

Nobita thấy chịu thua, nhưng thấy cũng thân thiết và lấy thêm nhiều bánh cho Doremon.

Trước kia khi đọc Doremon hẳn thấy có một sự đồng cảm cộng minh rất lớn. Đều cùng nhau là phế vật đều cùng bị vận mệnh ngăn trở. Nhưng Doremon khác hẳn là Doremon có Nobita có gia đình có bạn bè và nhất là có cuộc sống hạnh phúc. Đó là động lực cho hắn tiếp tục tiến bước vì hắn tin rằng sau cùng hạnh phúc cũng đến với hắn.

Không phải đang không mà trong túi bảo bối của Doremon có rất nhiều hàng giảm giá, rất nhiều đồ dỏm. Một phần do thiếu tiền, và có lẽ một phần do đồng cảm và muốn những thứ bị lãng quên, những thứ bị cho là vô dụng phát huy ra tác dụng của nó.

“Này, Sewashi phải không? Cháu đã đến đây thì ta không thể để cháu về tay không được, muốn gì nào cứ nói đi”

Sewashi nghe thế thì mừng ra mặt. nhanh nhẩu nói

“Thế ông cho cháu năng lực đôi mắt vận mệnh được không?”

Nghe thấy thế Nobita chỉ lắc đầu cười khổ

“Không phải ta không muốn cho mà nó rất không đáng. Nó nghe thì kêu chứ rất gân gà. Nói trắng ra nó là đôi mắt của hiện tại, không nhìn được tương lai cũng chẳng nhìn được quá khứ. Nó dựa vào hiện tại và những thông tin thu thập được tính toán ra hướng đi trong tương lai và những gì xảy ra không quá khứ”

Nobita còn dẫu việc đôi mắt vận mệnh hiện nay có tác dụng mạnh mẽ như thế là do thông tin mà Nobita có. Hắn biết chắc chắn những gì sẽ xảy ra và thậm chí một số chuyện trong quá khứ còn chứng kiến tận mắt (đọc manga). Nhưng lao tới tương lai nó lại thành gân gà. Vì vận mệnh của nó là bây giờ nên mới gọi là mắt vận mệnh.

Thấy Sewashi có vẻ thất vọng thì Nobita giết ruột đau lòng vô cùng đưa ra bảo bối của mình

“Đây là chiếc gối ngủ đã được ta cải tiến thành hoàn mỹ nhất, trong đó có cả công đức nữa nên rất rất là tốt...”

Chưa kịp nói hết công dụng thì Sewashi đã vui mừng nhận lấy và cảm ơn

“Dạ, cháu cảm ơn cụ”

Nobita tuy đau lòng vô cùng nhưng cũng mỉm cười vì thấy quả không hồ là con cháu dòng họ Nobi. Nhưng không để hai ông cháu hàn huyên nhiều thì đồng hồ của Sewashi vang lên inh ỏi

“Cháu có chuyện gấp rồi, thôi chào ông nhé.”

Sewashi nhanh chóng leo vào cổ máy và chào tạm biệt Nobita.

Nobita đã tò mò về đường hầm thời gian rất lâu nên cũng vào ngó thử.

Dưới con mắt của hắn, hắn có thể nhìn rõ từng dòng thời gian.

Trước kia tuy không có năng lực xuyên thời gian nhưng Nobita cũng đã từng vào hầm thời gian. Nếu Nhìn về quá khứ thì sẽ thấy một điểm hỗn loạn khởi đầu, đó chính là thời điểm vũ trụ sinh ra. Nhìn về tương lai thì sẽ không có bờ bến vì thế giới trước kia của hắn có thần nên mọi tai họa cấp vũ trụ đã có những thực thể đó gánh nên vũ trụ tồn tại không có điểm cuối.

Không biết nơi này thế nào.

Khi bước vào cảm giác đầu tiên của Nobita là không hề có thần lực ngăn cản. Mọi thứ đều rất thông thuận thoải mái. Nhìn về quá khứ thì vẫn như trước nhưng khi nhìn về tương lai thì hắn thấy một điều làm hắn hết sức bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bí mật hầm thời gian???

Nếu tương lai có điểm cuối vì một số tai họa sinh mạng trong vũ trụ này không thể gánh được làm vũ trụ tiêu vong thì không có gì lạ. Hoặc thậm chí sự khôn ngoan của vũ trụ này đủ để nó tồn tại vĩnh cửu cũng không có gì đáng để Nobita ngạc nhiên như thế.

Thứ làm hắn muốn rút quai hàm chính là từ thế kỷ 2x trở đi tồn tại thần lực bảo vệ.

Thật không khoa học. Thần là “toàn hiện” làm sao có thể trước không có mà sau lại có được.

Đang khi nghi vấn thì không biết từ lúc nào doremon đã đến sau lưng hắn và nói

“Từ thế kỷ 2x chúng ta đã chế tạo được thần lực nhân tạo. Từ đó cảnh sát thời gian thất nghiệp hết. chắc cậu cũng nghe qua thuyết con mèo của Shrodinger rồi nhì. Thế giới này cũng như thế là một chiếc hộp kín, không ai biết trong đó nó có gì và biến đổi ra sao. Nhưng có một thứ đủ sức mở ra chiếc hộp này và quan trọng, thứ đó chính là thần lực, từ đó vũ trụ này không còn là ẩn số nữa.”

Chắc nền văn minh của vũ trụ này thật bá đạo. Nobita chỉ biết âm thầm tặc lưỡi, quá bá nữa là đằng khác.

Lúc này Doremon bỗng vỗ đầu nói

“À! quên mất, mình là Doremon, rất vui được gặp cậu”

Nobita thoát ra khỏi trạng thái suy tư và quay về hiện tại

“Mình là Nobita rất vui được gặp bạn”

Doremon như ái ngại lắm nhưng sau một chốc lát đấu tranh, Doremon lấy hết dũng khí hỏi

“Còn bánh rán không thể, nó ngon quá mình không dừng lại được”

Quả không hổ là Mèo Ú đi. Âm thầm cười khỏ Nobita nói

“Còn để tớ lấy cho cậu”

Doremon quả là sinh vật à không mèo máy dễ dụ nghe nói có thêm bánh rán ăn thì vui mừng đến nhảy cẫng lên

“Cảm ơn cậu, cậu quả là người tốt nhất tớ từng gặp”

Từ khi Doremon tới thời gian kế tiếp cũng rất yên bình. Khác hẳn với tưởng tượng đi mây về gió hô phong hóa vũ phá hủy địa cầu như cơn bão trong tưởng tượng.

Có lẽ do mình thông minh và không ngáo đá như nguyên bản. Nobita vừa nằm ngắm trời mây vừa nghĩ.

Sau một giấc ngủ dài việc vận động quả là một thử thách lớn. Nobita đã chịu thua thử thách này nên quyết định nằm lỳ một chỗ.

Mấy tháng này ngoại trừ thêm sở thích mới là chọc mèo nghịch bảo bối thì cuộc sống của Nobita chẳng hề thay đổi chút nào.

Không tính ra hắn còn lười biếng hơn xưa ấy chứ. Vì lúc này có Sunire làm tay chân. Hắn chỉ việc nằm không cũng thu hoạch được công đức để tăng tiến bản thân.

Đã thế Nobita còn cho đây là đặc quyền của xuyên việt giả. Ai bảo trên tinh cầu này chỉ có mình hắn biết công đức làm sao sử dụng.

Đang đấu tranh tư tưởng là ra ngoài vận động hay là tiếp tục ngủ thì chiếc smartphone reng lên ỳnh ỏi. Dù tâm trạng hơi có bức mình nhưng biết số hắn bây giờ chỉ có Sunire và chỉ khi nào hệ trọng cô ta mới gọi

“Alo, Per-ko đó à?”

Đầu dây bên kia Sumire có vẻ bức bối

“Ngài có thể gọi tôi là cô Hoshino, hay gọi tên thật Sumire cũng được nhưng xin đừng gọi bằng biệt danh đó nữa?”

Nobita làm như không nghe Sumire kháng nghị mà tiếp tục hỏi

“Cô gọi tôi có chuyện gì?”

Sumire biết là nói thế nào cũng không được nên cũng lờ đi và nói tiếp

“Về cô bé tên Nonko mà ngài nhờ lần trước tôi đã tìm được rồi. Vẫn đang ở Mỹ nhưng có vẻ cuộc sống cũng không thoải mái cho lắm. So với Nhật Bản thì thời gian này bên đó gặp khá nhiều chuyện.”

Nobita nghe thế thì chỉ biết thờ dài.

“Cô sắp xếp qua đó với tôi được không? Bên đó qua xa tôi bay qua không nổi với lại tôi không muốn trở thành bia cho lính Mỹ tập bắn tên lửa đâu”

“Được rồi vậy hẹn ngài ở sân bay vào mai nhé.”

xxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxx

Khác với tưởng tượng của Nobita là phải chuẩn bị hộ chiếu gì đó Thậm chí không cần Nobita dùng bảo bối “hộ chiếu quý satan” hay “vé ưu tiên” vì mọi thứ Sumire đã lo xong xuôi.

“Ta cũng không ngờ là cô có thể giải quyết mọi chuyện nhanh như vậy”

Sumire chỉ coi đó là chuyện hiển nhiên

“Bây giờ đẳng cấp của tôi rất cao. Dăm ba cái giấy tờ này có là gì?”

Mới có mấy tháng mà không ngờ cô ta đã đạt tới bản lĩnh như thế. Thật là một nữ cường nhân hiếm có.

“Chà chuyên cơ riêng luôn à”

Dù mang tiếng cấp trên nhưng Nobita cảm giác mình cứ như là nông dân chân đất mới lên thành phố, quê mùa và lạc hậu.

Chuyến đi cũng khá dài nên mọi người đánh giết thời gian bằng nói chuyện. Sumire mở lời trước

“”Thủ hộ giả” đại nhân ngài có thể nói rõ năng lực của mình được không? Đây chỉ là tò mò cá nhân ngài có thể không cần để ý”

Vì năng lực của Nobita quá nhiều cái quý dị mà Sumire mới có câu hỏi thế. Một phần là tò mò một phần là để nếu chiến tranh tình cầu thật xảy đến còn biết đường mà sắp xếp kế hoạch.

Nobita cũng chẳng sợ hãi người ta biết năng lực của mình nên cũng không dấu diếm

“Năng lực của ta gọi là “Siêu năng” kích hoạt năng lực từ linh hồn. nói ra thì dài dòng lắm nhưng tóm gọn lại là ta có thể nhìn thấy cảm nhận các dòng năng lượng kể cả không gian thời gian và thứ mơ hồ như vận mệnh.”

Doremon nghe thế thì tò mò

“Thế cậu có thao tác được không?”

Lắc đầu Nobita trả lời

“Không thể thao tác trực tiếp và trên hết muốn thấy thì phải trả giá. Nhưng không nằm ngoài quy luật đồng giá trao đổi. Như muốn nhìn thấy vận mệnh thì phải trao đổi giá rất lớn đó là nguyên do ta rất ít sử dụng và thu thập công đức.”

Sumire hoảng sợ hỏi

“Thế còn tôi thì sao, con mắt vận mệnh tôi sử dụng rất là nhiều lần có nguy hiểm gì không?”

Nobita biết là cô ta buồn buồn lại đi kiểm người kia đây mà. Thật là một cô gái tội nghiệp.

“Không sao vì cái đó tội gọi tên cho kêu chứ chẳng phải con mắt vận mệnh thật. Đó chỉ là tính toán của tôi khi quan sát đường vận mệnh mà phỏng

đoán. Vận mệnh là thứ mơ hồ và biến đổi phải có một lượng lớn thông tin mới tính toán được. May mắn thay tôi có nhưng nó cũng chỉ có thể dùng trong thời gian này. Nên mới gọi là con mắt vận mệnh”

Doremon và Sumire nghe Nobita giải thích cứ như nghe thiên thư. Sau cùng Sumire chỉ tóm lại được vài ý đó chính là “không nguy hiểm”

Doremon có vẻ tri thức hơn vì dù sao cũng tới từ tương lai nên hỏi

“Vậy là cậu chỉ thấy hiện tại, chứ không thể thấy được tương lai và quá khứ. Mấy cái kia chỉ là phỏng đoán”

Nobita khẳng định

“Đúng là như thế. Và còn nữa do là chỉ thấy nên cũng khá gàn gà. Nếu có vũ khí hay thứ gì đó chuyên để tác động vào một thứ gì đó mà ta có thể thấy. Thì lúc nó mới phát huy sức mạnh chân chính của siêu năng”

Sau đó Nobita tiếp tục giải thích về tác dụng của công đức

“Còn về phần công đức nó là một loại năng lượng trong vũ trụ khi làm điều tốt sẽ xuất hiện. Tuy năng lượng này tính công kích không cao nhưng nó có thể ảnh hưởng đến vận mệnh để bảo vệ chủ nhân của nó. Và ta có thể làm tăng hiệu suất của nó đồng thời có thể lợi dụng nó cường kiện thân thể”

Giờ chắc mọi người cũng hết nghi vấn tại sao nhóm bạn Nobita có thể chạy băng băng giữa làn mưa đạn của một đám robot công nghệ cao có mắt nhắm tới tân hay những con tàu hiện đại tân tiến rồi chứ. Đơn giản là vì có công đức hộ thể.

“Tất nhiên tuy năng lượng nghe có vẻ gàn gà. Chỉ thấy không chạm được nhưng theo ta nó là năng lực cực kỳ khủng khiếp. Tuy rằng ta chỉ thấy nhưng thấy đã là đủ. Ta biết năng lượng lưu chuyển làm sao biết nó có đặc tính gì và trên hết biết tới tác động của nó biết nó chuyển hóa ra sao.... Như công đức làm ví dụ. Ta đã có thể lợi dụng nó một phần nhỏ.”

Nobita giải thích về năng lực của mình. Nó làm hết hết về huyền bí quái dị, đáng sợ mà lúc này càng thêm gàn gà vì mọi thứ kia đều là do cố gắng. Sumire cũng phần nào đã cảm thấy Nobita giống một con người hơn là một vị “thủ hộ giả” huyền bí và đáng sợ.

Đang tính hỏi thêm nhưng thấy Nobita rất tuân thủ quy tắc sinh học của mình và giờ đang nằm lăn ra ngủ thì Sumire không tiếp tục làm phiền nữa mà chuyển sang trạng thái mất vận mệnh xem xem người kia đang như thế nào.

Chỉ còn Doremon thấy không còn ai nói chuyện nên cũng đỡ không khí yên tĩnh và tiếp tục ăn bánh rán. Vì Sumire bảo cậu có thể ăn thả cửa nên lúc này Doremon không thể khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Gặp lại ban thời thơ ấu (hoàn cảnh này thật éo le)

Do chênh lệch múi giờ nên khi xuống phi trường với một người tuân thủ nghiêm ngặt giờ sinh học như Nobita thì không tránh khỏi tình trạng ngủ gà ngủ gật. Đôi lúc còn nằm lăn ra đường làm cho Sumire rất khó xử.

Doremon biết đây là lúc mình lên sân

“chuông mộng du. Có thể điều khiển người đang ngủ....”

Một tràng dài giới thiệu chuẩn Doremon và sau đó Nobita trong tình trạng ngủ ngon cùng mọi người lên đường.

Biết tình trạng này cũng chẳng thể gặp được nên Sumire thay vì kế hoạch dẫn Nobita tới trường hay nhà của Nonko thì dẫn cả nhóm tới nhà riêng của cô tại đây.

Thế giới này với thế giới trước kia của Nobita khác nhau khá nhiều và gần như khác nhau hoàn toàn. Nên tình hình Mỹ lúc này cũng khác trong tương tượng của Nobita hoặc nói đúng hơn là ác liệt ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Lúc này ở Mỹ còn ác liệt hơn bao giờ khác rất nhiều so với thế giới trước kia của Nobita.

Và tất nhiên sao quả tạ Nobita khi qua đây cũng không thể tránh vận rủi. Cả nhóm bị nhóm cực đoan chặn đường bắt làm con tin.

Do Nobita còn đang ngủ và dù ồn ào như thế hắn cũng không có dấu hiệu tỉnh dậy nên Sumire và Doremon đều không dám manh động sợ rằng tụi khủng bố kia tấn công.

“A. Đây không phải nữ tỷ phú Hoshino đây sao. Thật là may mắn cho chúng ta.”

Thấy chúng nhận ra mình Sumire không hoảng sợ mà đề nghị

“Các anh có thể thả những người này đi được không. Tôi sẽ hợp tác làm con tin của các anh”

Tất nhiên nào đơn giản như thế. Tụi khủng bố và cực đoan toàn lũ đầu óc có bệnh. Chúng nghe thế thì cười rộ lên

“Chà, quả thật là một cô gái dũng cảm, ta thích để đáp lại tấm lòng của cô cố bảo vệ mọi người. ta hứa sẽ để cho cô thấy cảnh tất cả mọi người bị bắn. Hãy vui mừng lên vì cô sẽ là người chết cuối cùng”

Sumire nghe thế thì giận tím mặt

“Ngươi, ngươi”

Tên đầu lĩnh chẳng quan tâm đến Sumire nữa mà chỉ cười to và lớn tiếng quát

“Nào anh em chuẩn bị tiệc hành quyết nào. Chính phủ nếu không muốn đổ máu thì mau thả đại ca Avuw ra ngay”

Cảnh tượng lúc này cũng chẳng khác mấy phim hành động Mỹ là bao. Một đám bịt mặt bao vây một đám người. Xung quanh thì có cảnh sát vũ trang dùng loa để trao đổi trên không thì đầy trực thăng và truyền thông.

Tên đầu lĩnh của nhóm cảm thấy rất thỏa mãn. Hắn và nhóm của hắn là những cảm tử quân, nói trắng ra là những tên điên không sợ chết hoặc có vấn đề về tâm lý đôi khi cũng là cuồng tín giả.

Tên đầu lĩnh tự biết hắn không phải là kẻ điên cũng chẳng phải là cuồng tín giả mà hắn là một kẻ tâm thần. Kẻ tâm thần tự biết bản thân mình tâm thần mới là kẻ đáng sợ nhất.

Hắn chỉ muốn nghe tiếng gào thét trước cái chết hay tiếng đạn găm vào thịt. Đối với hắn đó là thứ âm thanh mỹ lệ của cái chết. Và hắn còn tâm thần đến nỗi muốn nghe chính bản thân bị hàng trăm hàng ngàn phát đạn găm vào người.

Nhìn lướt qua đám đông, thấy không khí sợ hãi, tiếng khóc thét hoặc căng thẳng và có cả căm thù nhìn mình làm tên đầu lĩnh cực kỳ thỏa mãn.

Nhưng trong bức tranh tuyệt đẹp này trong mắt hắn lại có một kẻ vẫn tỉnh bơ ngủ. Điều này làm hắn điên tiết lên quát

“Thằng nhãi con, tao sẽ cho mày cảm nhận cái chết từ từ”

Chẳng quan tâm đến lũ cảnh sát hò hét hay tiếng la sợ hãi. Tên đầu lĩnh nhắm vào chân của Nobita trước và tính bắn cậu thật nhiều nhất.

Lúc này đây tiếng hét đau đớn của Nobita mới là tiếng hét mà hắn mong muốn nhất. Nhưng khi hắn chưa kịp bắn thì nghe một tiếng thét dữ dội.

“Đau, đau”

Cả bọn khủng bố bỗng ôm đầu, lăn lộn trên mặt đất. Khuôn mặt vặn vẹo biến dạng vì chịu một cơn đau kinh khủng, thất khiếu chảy máu, thảm trạng chỉ có thể nói là thảm trạng.

Đồng thời trong những con tin bị bắt cũng có một cô bé trạc tuổi Nobita cũng lâm vào cảnh ngất xỉu.

Cảnh sát Mỹ quả không hổ là chuyên nghiệp. Tuy quang cảnh rất quỷ dị và trông khá đáng sợ.

Nhưng họ vẫn không quên nhiệm vụ của mình, nhanh chóng trấn áp tội phạm và giải cứu con tin. Đồng thời những người bệnh đều bị đưa vào bệnh viện.

Dĩ nhiên Nobita cũng bị cho là sợ đến ngất cũng bị đưa vào theo. Đến giờ này mà cậu vẫn chưa thức giấc. Đồng hồ sinh học quả thật bá đạo.

Mà cũng không trách Nobita được vì dù sao hắn cũng gài cơ chế tự bảo vệ. Nếu có người nào xung quanh hắn (tất nhiên những người hắn biết thì hắn mới tính được) bị thương hoặc có gì uy hiếp làm hắn bị thương thì hắn mới tỉnh lại. Và hắn đã tính ra vận mệnh là đi chuyến này an toàn dù hắn có ngủ cũng không sao nên mới dám ngủ.

Đây cũng là nhược điểm trí mạng của Nobita. Chỉ có thể nhìn thấy tổng quan và kết quả chứ không thể tính ra được chi tiết. Dù đợt này không ai bị thương nhưng tổn thương tâm lý là không thể tránh khỏi và Nobita không tính ra được chuyện này. Chưa kể đến có một cô bé xa lạ nào đó vì cứu hắn mà bị thương, cái này hắn không thể tính ra được vì hắn chỉ có thể tính cho Doremon và Sumire.

Nhưng may mắn là lần này mọi người an toàn và tới bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hạn chế năng lực của Nobita

Vì nơi này lệch múi giờ tới 14 giờ nên khi Nobita vươn vai chào buổi sáng thì trời cũng bắt đầu tối.

Ngay khi tỉnh dậy thấy trần nhà xa lạ làm Nobita hoảng hồn tưởng mình lại xuyên việt lần nữa.

Nhưng khi thấy Doremon và Sumire tức giận ở bên cạnh thì thở phào nhẹ nhõm và hỏi

“Đây là đâu thế mọi người sao lại trông có vẻ giận dữ thế.”

Sumire tuy tức giận vô cùng nhưng dù sao “thủ hộ giả” trong mắt cô vẫn còn có cân lượng, uy nghiêm nên tường thuật lại vụ việc.

Nobita nghe thế thì giật mình, biết mình đã phạm lại sai lầm thì đành nhận lỗi.

“Xin lỗi mọi người, tại do ta tính toán là chuyển này mọi người đều bình an nên mới thế. Do ta quá lệ thuộc vào năng lực của mình”

Sumire nghe Nobita nói là quá lệ thuộc vào năng lực thì cũng giật mình vì cô cũng đang trên bờ vực như thế.

May mà có lần này sai lầm đồng thời cảnh tỉnh cô và Nobita, chuyện này nói lớn không lớn nói nhỏ cũng không nhỏ nhưng đỡ hơn là những chuyện hệ trọng quan hệ đến tồn vong của thế giới.

Nobita cúi người xin lỗi Doremon và Sumire thì ngẩng đầu lên và nói tiếp

“Sumire, thời gian này cô có biểu hiện rất tuyệt nên ta quyết định cho cô vay mượn toàn bộ năng lực của mình, tuy năng lực gốc của ta là nhìn nhưng trong quá trình đó tổng kết ra quy luật làm thành nhiều năng lực đặc biệt với nó cô có thể tự bảo vệ mình và bảo vệ người khác.”

Rồi chần chừ hồi lâu Nobita nói tiếp

“Đồng thời ta nhờ cô một chuyện đó là khi nào cần hãy sử dụng năng lực này để khóa hoàn toàn năng lực của ta vì ta thấy trong tương lai nó sẽ cứu ta một lần”

Không để Sumire nói gì Nobita đã hoàn tất quá trình truyền năng lực.

Doremon ở bên thì tức giận nói

“Cậu không tin tưởng tớ hay sao?”

Tuy rằng mới chỉ có mấy tháng nhưng tình hữu nghị của Doremon và Nobita đã đạt đến mức có thể trách mắng nhau về điều đó. Nobita thấy Doremon giận thì quay sang nghiêm túc nói

“Linh hồn của cậu không phù hợp với năng lực của tớ”

Doremon nghi vấn hỏi

“Vi tớ là robot?”

Nobita lắc đầu nói

“Không phải, không riêng mình cậu trên thế giới này cũng có rất ít người tớ có thể truyền năng lực toàn bộ, Sumire là một trong số những người phù hợp và tớ tin tưởng nhất”

Doremon biết rõ lý do thì không truy vấn nữa, trong khi đó Sumire thì đang cảm nhận những thay đổi của mình nhưng bị Nobita cắt ngang

“Sumire, năng lực ta truyền rất nhiều cần thời gian dài tiêu hóa, cô dẫn ta tới chỗ cô bé kia đi, ta thấy thật có lỗi với người ta”

Sumire gật đầu đồng ý

“Rồi, theo tớ”

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

Cô bé cứu mọi người khỏi khủng bố cũng là một trong số những con tin. Tuy rằng là bị ngắt nhưng chỉ do dùng năng lực quá mức, không có gì nguy hiểm chỉ cần tịnh dưỡng vài ngày là khỏe hẳn.

Nhưng có Doremon sử dụng “hộp chữa bệnh” thì chỉ trong chốc lát cô đã có thể chạy nhảy.

“Anh Nobita?”

Đáng ra cô bé được Doremon chữa trước khi Nobita tỉnh đã được xuất viện vì đã khỏe. Nhưng không phải họ không muốn đi mà họ không thể đi. Và cô bé lúc này cũng bị ép trên giường bệnh đặc biệt nếu không nhờ có “thẻ ưu tiên” của Doremon thì dù là Sumire lên tiếng cũng không thể vào.

“Nonko, là em phải không?”

Bóng hình bao năm nay Nobita hằng mong nhớ, hân hối hận thậm chí cả giấc ngủ ban đêm thứ mà hân tôn thờ nhất cũng bị cắt ngang.

Hắn mong ngày này rất lâu rồi, nhưng khi thấy tình trạng cô bị gần như trôi lại giường bệnh với chỉ chút ống dẫn dịch và máy đo điện đồ cùng với khu lồng giam đặc biệt nhìn thế nào cũng giống như là nhân thể thí nghiệm

Nobita không nhận được nỗi giận lôi đình. Khí tức ôn hòa lười biếng thường ngày không còn mà thay vào đó là sát khí ngút trời.

Ông của Nonko trước kia cũng từng làm trong quân đội tham gia chiến tranh nhưng cũng bị sát khí của Nobita làm cho hoảng sợ.

Nobita lúc này gần như điên cuồng cực độ vì trước kia hắn cũng thế. Hắn cũng từng bị thí nghiệm từng bị dày vò từng ngày. Từ khi có nhận thức chỉ muốn chết đi cho xong. Nhưng sau cùng hắn vẫn sống.

Tuy rằng năng lực của Nobita chỉ là nhìn thấy những thứ mắt thường không thể nhìn thấy. Nhưng như thế là đủ, hắn đã tìm ra loại năng lượng thích hợp nhất và cách tu luyện thích hợp nhất cho cơ thể này.

Vì mới trong giai đoạn thử nghiệm vì thế giới này về mặt vi mô khác hoàn toàn với thế giới trước của hắn nên hắn không có sử dụng bừa bãi.

Nhưng lúc này con giận dữ đã làm cho năng lượng này không bị kìm tỏa nữa và gần như muốn bộc phát ra ngoài.

Sumire cũng bị ảnh hưởng bởi sát khí mãnh liệt của Nobita may mà có Doremon là người máy may mắn cứu trảng

“Bình tĩnh lại Nobita, đây là Nonko muốn như thế.”

Nói không có lẽ không được nên Doremon còn lấy bảo bối “đũa đảo ngược” đảo ngược người của Nobita hai lần thì mới đủ kích thích làm cho Nobita tỉnh lại.

Còn tại sao lại là “đũa đảo ngược” thì là do Doremon quá cuồng cảm đại hoặc nói chính xác là cảm lộn, tính mèo ú là thế lúc quan trọng thì kiếm mãi không ra thứ cần thiết.

Nonko lúc này cũng thoát khỏi ảnh hưởng bởi sát khí điên cuồng của Nobita nên cũng nhanh chóng thêm lời

“Anh Nobita là do năng lực của em không kiểm soát được nên phải làm thế”

Không khí lúc này trở nên khá lúng túng vì sau lúc Nobita bùng nổ thì mọi người đều rơi vào tính trạng cạn lời.

Sau cùng vẫn là Nonko mở lời đánh vỡ trầm mặc

“Anh Nobita, anh đến đây làm gì?”

Lúc này Nobita mới giật mình, đưa tay vào áo lấy ra chiếc dây đỏ kỷ niệm năm nào

“Anh chỉ muốn xin lỗi về chuyện năm xưa, đồng thời cảm ơn em chuyện bắt cóc khi nãy”

Tuy rất cảm động vì từng ấy năm mà Nobita vẫn còn nhớ chuyện năm xưa đồng thời lặn lội từ Nhật Bản sang đây, vì hoàn cảnh gia đình mà Nonko cũng già dặn rất nhiều so với lứa tuổi, cô bé biết một cậu bé muốn qua nước ngoài khó đến thế nào, hơn hết gia cảnh nhà Nobita cũng thuộc diện không tốt cho lắm.

Nhưng lúc này Nonko còn một điều lo lắng hơn. Nonko sợ hãi Nobita thấy năng lực của mình. Cô sợ Nobita suy nghĩ rằng cô như quái vật và cũng sợ hãi cô như những người khác. Năng lực của cô là không thể khổng khổng chế và lúc nào cũng có thể thổi bay những người trước mặt.

“Anh có sợ em không? Lúc này đây bất cứ lúc nào em cũng có thể thổi bay anh đấy.”

Nobita nghe thế thì cười rộ lên xoa đầu Nonko

“Anh thì nghĩ ngược lại nhé. Tổng năng lượng trong người em còn không bằng một góc của anh thì anh sợ cái gì?”

Sau đó biểu diễn dùng tay nướng trái cây. Đồng thời còn diễn siêu nhân điện quang, thánh quang tỏa chiếu...

“Tính thần lực và linh hồn anh phù hợp với quang năng, em thấy đây sử dụng rất như ý, em có muốn theo anh về Nhật bản để luyện tập không?”

Nonko lúc này từ choáng váng sang vui mừng đến chẳng biết làm sao

“Nhưng phải để em xin phép ông bà bố mẹ đã”

Nobita tính ra rất có ác cảm với ông của Nonko nên coi như không nghe thấy gì mà nói

“Em yên tâm, đây cũng coi như chữa bệnh cho em mà, họ chắc chắn sẽ đồng ý. Anh bây giờ rất có tiền việc làm hộ khẩu lo ăn ở gì anh bao hết cho”

Ông của Nonko bị sát khí của Nobita ảnh hưởng lúc này mới bình tĩnh lại. Tuy rằng còn sợ hãi nhưng vì cháu gái ông ta can đảm nói

“Không được Nonko đừng nghe nó dụ dỗ, ở đây ta chắc chắn sẽ tìm ra cách chữa cho cháu.”

Nobita cũng chẳng thêm nề mặt

“Chưa nói ông có giải quyết được không nhưng tình hình tài chính công ty ông đạo này khá có vấn đề ấy, với lại bây giờ ông quan sát bên ngoài xem rồi quay lại xem có còn tự tin nói thế không?”

Ông của Nonko nửa tin nửa ngờ quan sát bên ngoài thì giật nảy mình

“Thời gian ngưng đọng????!!”

Đó tất nhiên là báo bối “đồng hồ thời gian” của Doremon rồi, vì tránh phiền phức Doremon đã sử dụng nó từ trước

Ngay cả thời gian còn ngưng đọng được thì lúc này ông của Nonko ngoài sợ hãi chẳng còn cái gì trong đầu.

Nhưng thái độ của Nobita làm Nonko bức mình

“Anh Nobita đây là ông của em đấy, anh đừng nên vô lễ với ông như vậy”

Nobita lúc này cũng qua cơn tức giận nên cũng không trịnh thượng lão cá nữa. Mà tính ra hắn cũng chẳng cần kính lão đắc thọ vì tính tuổi linh hồn thì tuổi ông của Nonko còn chưa lên được hàng số lẻ tuổi của hắn.

Nhưng vì để Nonko vui vẻ Nobita chấp nhận lật mặt như lật sách. Dùng nụ cười nịnh hót nói với ông của Nonko

“Ông thấy đấy, cháu chắc chắn có thể làm cho Nonko vui vẻ, hãy cho cô ấy về Nhật đi”

Nhưng ông của Nonko thờ dãi

“Nhưng ta lỡ ký kết với chính phủ để có tài chính chữa bệnh cho Nonko rồi.”

Không để ông ta nói tiếp

“Chuyện của chính phủ là chuyện nhỏ, chỉ cần 3 tiếng mọi giấy tờ cho Nonko sẽ hoàn thành, lúc đó ông chỉ cần đưa cả gia đình qua Nhật là được.”

Thị uy trần trụi thị uy, Nobita nói thế khác gì đe dọa là ngay cả chính phủ còn thua ta.

Sumire ở bên dự thính này giờ nghe Nobita hồ báo thì truyền âm nhắc nhở

“Thủ hộ già” đại nhân, giấy tờ làm nhanh thế tôi không làm được, dù sao cô bé này là trường hợp đặc biệt”

Nobita làm ra vẻ tự tin và thần bí truyền âm hỏi đáp

“Đề ta lo, giờ ta cho cô thấy năng lực lợi hại nhất của Nobita này”

Sau quay sang Doremon

“Doremon giúp tớ với!”

Doremon lúc này đang coi chuyện vui thì bị trúng đạn bị thương của Nobita

“Sao lại là tớ”

“Vì cậu là Doremon”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Phuru lưu mở màn : Ba chàng kỵ sĩ mộng mơ

Với “tòa thị chính mini” và một số bảo bối khác như thẻ ưu tiên, hồ chiếu quỷ satan mà chỉ trong vòng một giờ Doremon “chuyên gia giải quyết hậu quả của Nobita” (nói thô tục là bị ép chùi đất) đã hoàn thành xong mọi giấy tờ đồng thời trong vòng mấy hôm sau lớp Nobita đã có thêm một học sinh chuyển trường.

Thời gian này Nobita cũng hoàn thành thử nghiệm năng lượng mới và một số quy tắc của thế giới này nên cuối cùng cậu cũng bắt đầu kế hoạch tăng chiến lực cho đồng bạn.

Thế giới trong mơ là lựa chọn hoàn hảo vì dù sao cũng là mơ mà, nó không làm cho đám bạn của Nobita đang không có sức mạnh siêu nhiên dẫn đến tâm lý vận vẹo làm việc sai trái.

Với tài khéo dụ mà Nobita đã dụ dỗ thành công nhóm tương lai cứu thế chủ tham gia huấn luyện cực khổ với cái tên mỹ miều là giải trí, chơi game.

Tất nhiên Nobita không chọn game như trong nguyên tác vì nó đối với nhóm bạn là vô dụng. Mà nhờ tài lực hay chính xác hơn là cuộc gọi điện đến tương lai đặt mua nguyên một bộ xây dựng game. Game này do chính tay hắn làm trong này ẩn dấu phương pháp tu luyện phù hợp nhất.

Cốt truyện rất đơn giản như bao game game fantasy khác là có anh hùng và ma vương đánh nhau. Nhưng trong game này ma vương chính là phe Nobita và Sumire còn phe anh hùng chính là nhóm nhóc tương lai cứu thế giả và thêm một gương mặt mới là Nonko.

Vì mới chỉ mơ vài ngày tuy mọi người còn rất lóng ngóng nhưng đã yêu thích trò chơi này không buông vì dù sao nhân vật cũng là thiết kế riêng cho họ mà.

Sau khi làm một số nhiệm vụ để quen với phương thức chiến đấu, nhóm anh hùng bắt đầu đi săn con ma thu đầu tiên “Đại địa chi heo rừng”

Như cái tên kỳ cục thì con này cũng khá yếu và giống một con heo rừng chỉ khác một chút là nó to như chiếc xe tải và biết một hai ma pháp, đúng khác có chút đó thôi.

Khi Chaien đang đắc ý quên hình vì chỉ với một đám đã đâm bay được “Đại địa chi heo rừng” hắn không để ý rằng năng lượng đang xao động dưới chân hắn mãnh liệt.

“Đại địa gai”

Từng cây gai đất to bằng bắp chân từ dưới đất đâm lên với tốc độ cực nhanh sẵn sàng nghiền nát và đâm xuyên mọi thứ trong quỹ đạo của mình.

Khi Chaien kịp nhận ra thì đã quá trễ. Biết là không thể né tránh nên cậu quyết định ngạnh kháng

“Titan thủ hộ”

Trong tích tắc toàn thân Chaien bao phủ một tầng ánh sáng màu nâu nhạt phá vỡ từng căn gai đất đâm vào thân, tuy rằng không cảm giác đau nhưng Chaien cũng rung mình vì những căn gai này mọc từ dưới đất lên thì mục tiêu nó nhắm tới là gì mọi người hiểu.

Nhưng tấn công nào đơn giản dừng ở đó ngay khi lớp phòng hộ bị phá thì chào đón Chaien là một cọc đất to bằng cái cột nhà lao về phía cậu.

Vì năng lượng điều khiển chưa thông thuận nên lúc này Chaien bó kèo chỉ còn cách dùng thân thể ngạnh kháng.

“Phong đao”

Những lưỡi đao gió hình bán nguyệt dễ dàng cắt nát trụ đất ra từng mảnh vụn. Chaien tuy thờ phào nhẹ nhõm nhưng cũng cứng miệng

“Này Xeko, tớ không cần cậu giúp đâu, chỉ sau đòn này nó cạn kiệt năng lượng rồi, cậu tính cướp đầu quái à?”

Đúng như Chaien nói con lợn rừng lúc này đã quay đầu bỏ chạy rồi, nhưng chưa kịp chạy bao xa thì bị Nonko công kích.

“Tinh thần ba động”

Sóng tinh thần dưới mắt thường không thể nhìn thấy đánh mạnh vào não lợn rừng đánh nó ngất xỉu. Dù sao do là con gái nên Nonko khó lòng mà hạ sát thủ, tuy rằng có hạ sát thủ đi nữa thì con lợn rừng cũng chỉ hóa thành quang điểm tan vào không khí.

Thấy Chaien có vẻ cũng đã tổn khá nhiều sức nên nãy giờ đứng ngoài quan sát Xuka thêm vào

“Âm ba hồi phục”

Kéo nhẹ cây violon hai lần tạo ra làn sóng âm kết hợp với năng lượng huyền bí làm cho âm thanh có thể giúp gia tốc quá trình phục hồi sức khỏe và năng lượng.

Còn Doremon mang tiếng là robo trông trẻ lúc này cảm giác như không còn việc của mình nên tiếp tục ăn bánh rán. Vì đây là mơ mà, ăn thế nào cũng chẳng no được nên tội gì không ăn thả cửa.

Nhưng ngay khi cả nhóm tưởng nhiệm vụ hoàn thành thì thấy Sumire từ lúc nào đã xuất hiện ở ngay bên con lộn rùng.

“Mấy em có vẻ nhàn nhả quá, để chi thêm chút độ khó nhé”

Lúc này cả nhóm thu hồi về đùa cợt mà chuyển thành hoảng loạn.

“Này Sumire đừng mà chị, nơi này mơ nhưng vẫn sẽ rất đau”

Nhưng lúc này với tư cách là diễn viên kỳ cựu, Sumire đã nhập hì vào vai phản diện

“Nào đơn giản thế, cố tận hưởng nhé trời sắp sáng rồi nhé mấy em.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tầng 1 và đoàn diệt

Note: để mạch chuyện liền mạch nên sẽ chỉ có miêu tả cuộc sống về đêm còn ban ngày thì mọi người tự bổ não nhé.(ii).

xxxxxxxxxx

“Thủ hộ giả” đại nhân đúng như ngài dự đoán, các em ấy đã mạnh hơn rất nhiều tuy rằng ban đầu còn luống cuống nhưng cũng rất dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ dù tôi đã tăng độ khó”

Nobita thì lúc này đang nhắm mắt dưỡng thần (ngủ trong khi mơ ngủ) nghe Sumire báo cáo thì gật gù thỏa mãn

“Dù sao toàn những thiên tài trong thế giới này mà, thế giới đúng về phía họ nên việc này đúng theo dự tính, còn cô thì sao, thủy tính đã tu luyện đến đâu rồi. Nếu cô có thiên phú lỗi diện hay tinh thần thì tốt quá, nó có lợi cho cô hơn là thủy tính rất nhiều”

Sumire cũng cảm thấy thế và cũng tiếc nói

“Đúng thế, đại nhân, tuy có ngài giúp đỡ nhưng tốc độ tu luyện của tôi cố gắng lắm mới theo kịp nhóm bạn của ngài, mà chưa kể công tác hiện tại của tôi không cần vũ lực, Haiz”

Nobita cũng lấy làm tiếc nói, nhưng cái này hẳn cũng không thể nào tác động vào được vì thế cũng đành chịu, và nói sang chuyện khác

“À, mà Sumire, sắp tới cô có dự định gì không? Nếu ta nhìn không sai thì cậu ta sắp về trái đất”

Đã không nói thì thôi chứ nói đến thì lúc này Sumire lâm vào thế cực kỳ lúng túng, có mơ hồ không rõ, có sợ hãi nhưng cũng có mong chờ. Nào cô ta lúc này trở nên hỗn loạn như mớ bòng bong và gần như mất đi khả năng phán đoán.

Thấy thế Nobita chỉ lắc đầu thăm than là con gái khi yêu quả thật là con gái khi yêu.

“Trung lai này rất khó đoán, ta không tính ra được nhưng tốt hơn hết là cô nên kiếm một người trợ lý/ kẻ nhiệm”

Sumire biết là Nobita không có ý ám chỉ là sợ cô làm hỏng chuyện mà chỉ thật tâm lo lắng cho cô. Nếu cô tìm được bến đỗ và muốn dành thời gian cho gia đình thì một người trợ lý/kẻ nhiệm là lựa chọn hoàn hảo vừa có thể giảm nhẹ gánh nặng nếu cô muốn tiếp tục làm vừa có thể thay thế cô nếu cô không muốn.

“Chuyện này không cần gấp gáp, nhưng nếu lựa chọn thì phải thật kỹ lưỡng. Thời trời cũng đã sáng, hẹn gặp cô vào tối mai”

Sumire cũng chỉ biết gật đầu

“Đã rõ, đại nhân”

Vì tiến độ tu luyện của nhóm bạn rất nhanh nên Nobita quyết định sẽ mở ra dungeon kho báu bảo vật thế giới và chính hắn sẽ đăng tràng không chế.

Tạo hình của hang đông cực kỳ đáng sợ làm cho người đầu tiên chùn bước là Xeko.

“Đây nơi này trong có vẻ đáng sợ quá, tớ nghĩ chúng ta nên luyện cấp thêm rồi quay lại, dù là mơ nhưng bị đánh vẫn rất đau.”

Chaien thì không cho là vậy

“Không việc gì phải sợ cậu muốn Nobita chê cười chúng ta hèn nhát à?”

Nonko với Xuka thì không ý kiến vì tuy là con gái nhưng hai người cũng thuộc dạng gan dạ và cũng rất hiếu chiến. Doremon thì không ý kiến vì miệng cậu ta lúc này đang gập trong bánh rán.

Tất nhiên dưới dăm uy của Chaien, Xeko dù sợ hãi cũng đành phải liều mình theo vào.

Doremon lúc này cũng thu lại vẻ phàm ăn của mình mà chuẩn bị cho tình huống chiến đấu bất kỳ lúc nào. Vì trước đó Nobita đã cảnh báo là trong này có rất nhiều bẫy rập. Và không đợi Doremon nghĩ nhiều thì đã nghe tiếng Chaien kêu lên

“Các cậu mình đạp phải cơ quan rồi nhanh kiểm vật gì nặng mau lên”

Vì trước đó được rèn luyện nhiều mà Chaien cũng bớt ngốc cũng biết rằng nếu đạp phải cơ quan kiểu này thì không nên nhấc chân lên và phải kiểm vật gì đó thể vào.

Thần thông quảng đại nhất trong đây dĩ nhiên là Doremon và trong túi cậu ta có rất rất nhiều rác, vác đại một món ra thể chỗ Chaien là được.

Nhưng nếu bẫy đơn giản thế thì Nobita không phải là Nobita, không đợi Chaien tự hào về trí tuệ và phản ứng mau lẹ của mình thì hai bên tường vang lên tiếng cảnh báo

“Cảnh báo, cơ quan đã đề xuống đủ thời gian, phát động bẫy rập”

Là có ý trần trụi cố ý, Nobita chắc chắn đã tính đến trường hợp này và còn phát cảnh báo để gây hoang mang làm mọi người sững sờ đồng thời như trêu tức Chaien về sự thông minh của cậu ấy.

Nhưng không phải tất cả mọi người đều phản ứng chậm. Xeko vì lúc này cũng trong trạng thái sợ hãi căng dây đàn mà chỉ nghe động tĩnh không đúng thì phát động ngay

“Lá chắn gió”

Bao trùm mọi người lại đồng thời còn một người nữa phản ứng kịp đó là Nonko

“Dị năng lá chắn”

Cái bẫy đầu tiên này tuy là mưa tên nhưng uy lực không lớn lắm, đến cả lớp lá chắn đầu tiên cũng không thể phá hư.

Chaien lúc này then quá hóa rõ đồng thời chút não còn sót lại của hắn cũng đã nhìn ra mấu chốt là những cái bẫy này có vẻ yếu ớt.

“Titan lá chắn”

Mang lên lớp lá chắn bao phủ toàn thân, Chaien lao về phía trước và tự tin phá hủy mọi bẫy rập.

Chỉ chưa tới 10 bước chân

“Cứu tớ với”

Lại một cái bẫy đầm lầy. Tuy rằng công pháp của Chaien về sau sẽ có bay lượn không trung nhưng đó là về sau không phải bây giờ và dĩ nhiên hắn chìm rất nhanh vì nặng.

Tuy rằng lúc này Chaien tức muốn nổ phôi vì khi được mọi người lên thì hắn nhân tiện thấy dòng chữ Nobita cố tình để lại “Chaien đã dính bẫy này”.

Tức thì tức nhưng sau hai lần ăn quả đắng thì Chaien cũng học khôn hơn vì nếu làm càn đi tới chỉ tổ mang nhục thêm.

Những lúc như thế này Doremon chính là chuyên gia xử lý.

“Đồng hồ ngưng động thời gian”

Khi Doremon vừa lấy bảo bối ra chưa kịp giới thiệu thì một đàn dơi bất ngờ bay ra khiến mọi người không kịp phản ứng và cướp đi chiếc đồng hồ đồng thời cảnh cùng giọng cảnh báo của Nobita

“Doremon cậu dùng bảo bối như thế còn gì là thú vị nữa”

Đồng thời cũng đưa ra danh sách những bảo bối bị cấm. Nó đa phần là những bảo bối liên quan tới thời gian vì mấy thứ đó quá bất hack.

Đang khi mọi người đang suy tính làm gì thì Nonko lên tiếng.

“Mọi người để mình dẫn đường cho, siêu năng lực của mình có thể thấy trước một đoạn ngắn trong tương lai”

Đây mới là ý tưởng chính của Nobita, mài hợp đoàn đội, để cho mọi người thấy được giá trị của nhau. Nếu Doremon can hết thì mọi người rất khó tạo niềm tin với nhau.

Vì mới chỉ là tăng một nên bấy rập cũng không đến nỗi dọa người, với siêu năng lực của Nonko thì mọi người cũng không mất nhiều thời gian đã tới được tầng boss đầu tiên.

“Chuột khổng lồ”

Khi boss vừa xuất hiện, Doremon chỉ trong vòng chưa đầy 1s đã out game. Hai cô bé thì tuy sợ hãi nhưng tâm lý vẫn còn gánh vác được.

“Xeko mau đưa Doremon tới chỗ an toàn”

Chaien lúc này trong đoàn đội lại là người tinh táo nhất, thấy Doremon đã hoàn toàn vô dụng nên nhanh chóng hiệu lệnh cho Xeko mang cậu ta tới chỗ an toàn để mọi người khỏi vướng víu khi chiến đấu.

“Xuka lui về sau dùng phép hỗ trợ, Nonko cố gắng bảo vệ cậu ấy đồng thời chọn thời cơ quấy nhiễu.”

Không để cho Chaien tiếp tục hò hét thì “Chuột khổng lồ” đã nhào tới tấn công.

Chaien tuy bình tĩnh nhưng mất quan sát và đầu óc cũng rất hạn chế dù sao cũng chỉ là đứa trẻ, dù rằng tính ra hấn cũng không tệ vì trong tương lai trong nguyên tác là chủ của một cửa hàng thực phẩm khá phát triển.

Khi đang chuẩn bị tư thế vật lộn với “chuột khổng lồ” thì mọi chuyện nằm ngoài dự đoán của hấn.

“Siêu điên từ”

Chuột khổng lồ tích tụ năng lượng và phun ra một quả cầu điện công kích diện rộng.

5s đoàn diệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Đoàn trưởng mới của nhóm anh hùng

Quan sát từ đầu đến cuối Nobita cũng âm thầm than thở

“Team work quá nát, không sợ đối thủ mạnh như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như bò”

Sumire đứng bên cạnh này giờ cũng âm thầm lắc đầu nói ra vấn đề mấu chốt

“Ngài cũng không thể kỳ vọng quá cao được, dù sao họ cũng mới chỉ là những đứa trẻ, chưa kể là thực tế trong nhóm không có người nào có tài năng lãnh đạo, tôi thấy tách ra thành hai phe thế này không hay cho lắm.”

Nobita hiểu ý Sumire chứ, nhưng không thể mọi thứ đều phụ thuộc Nobita được

“Ta hiểu ý cô, nhưng việc để họ có thể tự hành động cũng rất quan trọng. Vì lỡ như ta có mệnh hệ gì thì còn có người có thể thay thế hoặc họ có thể tự hành tiếp tục chiến đấu. Giống như việc ta trao năng lực cho cô vậy, nếu thật ta có mệnh hệ gì thì xin nhờ trái đất cho cô.”

Sumire cũng là người lớn nên cũng không có cái nhìn ngây thơ, biết trong đây có rất nhiều hung hiểm sai lầm một bước là vạn kiếp bất phục.

Nhưng dù sao đi nữa cô cũng không thích không khí nặng nề này

Thấy được tâm tình Sumire biến động Nobita bom cho cô một liều thuốc tự tin nói

“Cô an tâm chúng ta chỉ thiếu là thời gian, chỉ cần cứ đà này phát triển thì trong vòng vài năm nữa chúng ta có thể gồi cao đầu ngủ ngon rồi. Thôi trời

cũng sáng hẹn cô tối mai nhé”

xxxxxxxxxxxxxx

phân cách tuyến

xxxxxxxxxxxxxx

Sumire vẫn như mọi hôm đến rất đúng giờ, và tất nhiên lấy có là công việc, Nobita đã ở đây từ rất sớm (ngủ mà). Và lần này cô còn dắt theo hai cô bé trạc tuổi nhau và cũng cỡ tuổi Nobita học lớp 5 khoảng chừng đó.

Tuy đã được chứng kiến nhiều chuyện thần kỳ và cũng đã bị Sumire căn dặn trước nhưng Tsubasa không nhận được tò mò ngó ngang ngó dọc thậm chí còn tự véo mình để kiểm nghiệm

“Chị Sumire đây có thật là mơ không thể?”

“Thật, mà em cũng nên nghiêm chỉnh một chút đi, dù sao đây cũng là lần đầu chị giới thiệu các em với “thủ hộ giả” đại nhân, nghiêm túc một chút như đi diễn đấy”

Nobita lúc này mới từ trạng thái ngái ngủ tỉnh dậy nghe loáng thoáng câu chuyện thì chen miệng vào

“Không cần khó khăn thế đâu, chúng ta không có phân cấp bậc và tuân thủ nghiêm ngặt tác phong gì cả. Đúng là văn hóa nước Nhật rất coi trọng nó nhưng ta mặc kệ, dù sao đến đẳng cấp chúng ta không còn quan tâm ai thuộc quốc gia nào nữa”

Đồng thời đưa mắt đánh giá Tsubasa và Miyoko trong khi hai cô bé cũng đang nhìn đánh giá lẫn.

“Đây là Tsubasa và Miyoko, trợ lý mà tôi mới tuyển. Còn đây là “thủ hộ giả” ”

Với tư cách là chủ của nơi này Nobita lên tiếng trước đồng thời thả ra uy áp làm cho Tsubasa và Miyoko cảm giác sợ hãi.

“Ta là Nobita là “thủ hộ giả”, các cô đã tới đây thì cũng biết tính chất công việc mình sẽ làm sẽ rất là nguy hiểm và bận rộn chứ, nếu có suy nghĩ lại thì cứ nói, chúng ta không có thói quen diệt khẩu hay cấm đoán gì đó đâu”.

Miyoko nãy giờ im lặng không nói gì nhưng khi nghe Nobita nói là công việc rất nguy hiểm và hỏi ý là muốn tiếp tục hay rút khỏi thì khẳng định chắc nịch nói

“Tôi không sợ nguy hiểm, thậm chí bây giờ cũng có thể làm việc ngay lập tức”

Ý Miyoko là thậm chí bây giờ cũng có thể lao vào nguy hiểm ngay lập tức. Đồng thời còn cố gắng mắt đối mắt với Nobita dù rằng hấn phát ra uy áp ngày càng tăng.

Tinh thần chính nghĩa bạo rap, gan dạ can đảm không khác với ấn tượng của Nobita là mấy dù rằng nguyên tác chỉ đề cập đến Miyoko ở thế giới phép thuật nhưng Miyoko ở thế giới này cũng không thua chị kém em

“Còn cô thì sao Tsubasa, sợ hãi rồi à?”

Uy áp lúc này của Nobita tập trung vào Tsubasa nếu là người thường thì có lẽ đã sợ đến đại tiện không kiềm chế. Nhưng Tsubasa quả là khác người vì lúc này cô còn cười rất tươi

“Nếu lúc này tôi bỏ cuộc thì sao?”

Nobita lạnh lùng trả lời

“Chỉ xóa ký ức liên quan tới việc này thôi, người bình thường thì chỉ nên biết những gì mình cần biết. Biết quá khả năng của mình chỉ đem tới tai họa.”

Vì nguyên tác không nhắc tới nhiều nên Nobita không rõ Tsubasa làm người thế nào. Hấn chỉ biết là khi nãy cô đang thăm dò hấn, chỉ là không rõ mục đích. Dùng từ can đảm thôi cũng không đủ để miêu tả cô vì hành động vừa rồi y như là cura thuốc nổ. Thử nghĩ thì biết, vào hang ổ của một tổ chức bí mật cao, gặp boss cuối mà còn trả treo.

Điều này cũng nói lên rằng cô đã phân tích Nobita rất kỹ và biết làm thế nào để thu được đánh giá tốt nhất.

Nhưng không biết là cô ta thỏa mãn hay không thỏa mãn với câu trả lời của Nobita mà đáp

“Nếu thế thì tôi đồng ý.”

Này đến phiên Nobita lo lắng vì cô gái này hấn nhìn không thấu, Tsubasa đã là người nổi tiếng vận mệnh của cô được vận mệnh của nhiều người bao phủ che dấu lại thêm nữa không có nguyên tác để so sánh.

Nhưng sau lúc phân vân, Nobita quyết định thu nhận cô vì như trước kia đã nói với Sumire, nếu hắn có mệnh hệ gì thì sao cần một người có khả năng lãnh đạo (theo đánh giá của Sumire gửi) và một ý chí mạnh mẽ (chịu được uy áp cực mạnh chứng tỏ điều đó) Tsubasa có đủ. Nhất là Tsubasa không phải người xấu.

Trong hai nhân tuyển thì Miyoko có vẻ kém sắc hơn so với Tsubasa nhưng sự im lặng và tận tụy thêm để khống chế nên Nobita quyết định cô ấy là dự bị cho vị trí của Sumire. Còn Tsubasa thì hắn quyết định bồi dưỡng thành người thay thế mình nếu có gì bất trắc.

“Nếu đã quyết định thì lại đây.”

Vì điều này Sumire đã nói trước nên khi nghe Nobita nói thế thì mừng rỡ vì họ cũng sắp được giống Sumire điều khiển được năng lực siêu nhiên.

Miyoko là lỗi thuộc tính Nobita không thấy gì lạ nhưng Tsubasa lại là quang thuộc tính thì hắn cũng rất ngạc nhiên nhưng ngạc nhiên thì ngạc nhiên mặt hắn cũng không biểu lộ gì.

Tính ra người như Nonko cũng rất hi hữu, siêu năng lực khả năng gần như toàn năng, di chuyển đồ vật, dịch chuyển đọc suy nghĩ gì đó ... chỉ khác là không thể tu tập nguyên tố lực mà chỉ chuyển về tinh thần lực là chủ yếu.

Công pháp đã đưa giờ hai cô bé cần là thời gian tu luyện và rèn luyện.

“Miyoko cô theo Sumire rèn luyện, còn Tsubasa cô theo nhóm anh hùng rèn luyện, mục tiêu là đánh bại ta Sumire và Miyoko. Tuy rằng tạm thời là mấy cô đầu nhưng thời gian này cũng là thời gian thử thách đừng làm ta thất vọng.”

Nói xong không đợi cho mọi người kịp phản ứng thì Nobita đã kéo theo Sumire tới nhóm của Doremon.

Tuy rằng mấy ngày này bị “chuột không lồ” hành cho chết đi sống lại(nghĩa đen). Nhưng nhóm bạn không hề có ai nhụt chí muốn bỏ cuộc. Đơn giản vì bị Nobita tính hết.

Chaien thì kêu ngạo không muốn bị Nobita cười là hèn nhất, Xeko cũng thế đồng thời hắn cũng một phần bị Chaien ép. Nonko thì khát khao rèn luyện siêu năng lực, Doremon thì là đi theo phẩm không bản. Còn Xuka thì càng khát khao hơn vì Nobita tạo ra công pháp cho cô cố ý thêm vào đàn violon nên Xuka càng không thể từ bỏ.

Trước khi đi Nobita còn giao nhiệm vụ cho Tsubasa là trong vòng 5 ngày phải lấy được quyền lãnh đạo của cả nhóm, điều này tính ra là dễ vì Tsubasa trước đó là Idol nổi tiếng, tự nhiên thì đã có ưu thế chưa kể còn lớn tuổi nhất trong nhóm.

Nhưng cái nhóm này lòi ra Chaien lập dị. Không ưa thích Idol và còn có thâm mỹ quan cũng không phải dạng vừa. Ai đã coi qua tập “Nobita là con gái” thì biết. Vậy nên không có gì lạ khi nếu Doremon không tới thì Nobita nguyên tác chỉ có thể lấy được Chaiko.

Nhưng Tsubasa không ngán điều đó và cô còn cho rằng 5 ngày là quá nhiều 12h là đủ.

“Chào các bạn, thấy các bạn mãi không qua được tầng một nay mình đưa tới hỗ trợ”

Nobita xuất hiện khi nhóm Doremon tính lại khiếu chiến mê cung tiếp. Chaien mấy ngày nay thua cay đắng ngạo khí bị mài mòn rất nhiều nhưng vẫn mạnh mẽ

“Không cần cậu giúp, chúng tớ gần làm được rồi”

Vì để lấy quyền chủ động Tsubasa không để cho Nobita và Chaien tiếp tục đề tài đó được vì nó đụng chạm vào nỗi đau của nhiều người cả nhóm 5 người thua Nobita và trên hết tổng sức chiến đấu của “chuột không lồ” chỉ ngang mọi người.

“Chào mọi người mình là Tsubasa hân hạnh chiếu cố.”

Vì để thêm tính đánh vào trước đó Tsubasa đeo khăn trùm lúc này cởi ra đồng thời nêu tên, làm cho cô chỉ trong tích tắc đã tạo được thế rất lớn trong nhóm.

Mọi người xúm tụm lại thăm hỏi và xin chữ ký chỉ riêng có Chaien là tức giận. Vì trước đó trong nhóm không có Nobita nên cậu hiển nhiên trở thành nhóm trưởng nhưng Tsubasa chỉ là nhân vật mới mà đã chiếm hết hào quang của cậu.

Tsubasa nào có nhìn không ra, nhưng mà trị một đứa nhóc tí mà cô còn trị không được thì quả hổ danh là một siêu sao.

“Mọi người tính đi đánh hầm ngục vũ khí phải không, mình cũng mới chơi được ít hôm, do chị Sumire giới thiệu, mong các bạn chỉ giáo nhiều hơn.”

Nói đến quan hệ của Sumire và Nobita nhóm bạn cũng không biết rõ ràng, chỉ biết là họ hàng gì đó với lại Nobita cũng đã dùng bảo bối để mọi người trong vô thức coi nhẹ nó, như coi nhẹ sự tồn tại phi lý của Doremon và bảo bối thân kỷ.

Vì nhóm bạn tụ họp nhau nên không hề có ước thúc. Tsubasa muốn chiếm quyền chủ đạo thì không thể dùng cách thông thường được. Nhưng trước đó cô cũng đã có kế hoạch.

Mượn có là người mới, Tsubasa hỏi về tình hình và trong lúc đó cố ý thêm phân tích nhận xét của mình và một vài chiến thuật. Chỉ cần thành công vài lần

là quyền chủ đạo thuộc về cô. Và hàm ngục này là một cơ hội.

Nói thì dễ nhưng làm thì cũng không đơn giản vì Nobuta không hề cho Tsubasa bất kỳ trợ giúp gì vì dù sao trước đó hắn cũng nói đây chính là khảo nghiệm tài năng của Tsubasa.

Chaien tuy kiêu ngạo và thuộc dạng chống đối bất tuân nhưng dưới thái độ mềm mỏng của Tsubasa, Chaien cũng phải chịu thua, dù sao đi nữa cậu cũng chỉ là một đứa trẻ.

Biết tạm thời mình đã có quyền chủ đạo nhưng muốn đạt thành nhiệm vụ thì Tsubasa biết mình trước hết phải vượt qua được tầng thứ 1 của hàm ngục này đã.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Vượt qua tầng một và thử thách tầng 2

“Xeko, nhiều loạn nó”

Bản thân mang phong thuộc tính Xeko có thể di chuyển với tốc độ cực cao, tuy rằng công kích hiện giờ của hắn chưa thể phá lớp phòng ngự của “chuột khổng lồ” nhưng nó cũng rất đau nên dễ dàng kéo cừu hận.

Tuy mang thuộc tính là điện nhưng tốc độ di chuyển của “chuột khổng lồ” cũng không nổi bật cho lắm thành ra rất dễ dàng bị Xeko dẫn dụ. Dù mang tiếng nhất gan nhưng Xeko là kẻ yếu sợ hãi kẻ mạnh, trong tình huống mình đang dữ thế tuyệt đối thì hắn rất là tự tin và nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ mà không gây gánh giữa đường.

Vì nơi này tuy mang tiếng là game nhưng được Nobita thiết kế như thế giới thực nên boss có thể chạy ra khỏi khu vực của mình. Và mục đích của Xeko là dẫn dụ nó tới khu vực có bẫy đầm lầy.

“réc, rác”

Tuy rằng bẫy đầm lầy rất có hiệu quả nhưng với thể hình to cồng kềnh của “chuột khổng lồ” cái bẫy lại tỏ ra quá nhỏ. Sau phút hoảng loạn chỉ cần bình tĩnh lại thì chuột khổng lồ có thể dễ dàng dùng tuyệt chiêu của nó phá nát cái bẫy.

Nhưng mục đích chính của cái bẫy chỉ để cầm chân.

Dùng son trọng lực để có thể đi trên trần nhà, Chaien này giờ đang dồn lực và chờ cơ hội trả thù.

“Nhân hình thiên thạch”

Với lực lao gần 10 tấn Chaien đánh mạnh vào ngay lưng của “Chuột khổng lồ” làm nó kêu lên đau đớn đồng thời có cả tiếng xương gãy theo cảm giác truyền về Chaien đặc ý rằng mình ít nhất đã đánh gãy xương cột sống của nó,

Nhưng sinh mệnh lực của “chuột khổng lồ” không phải dạng vừa. Khi nhóm bạn chưa kịp vui mừng vì chiến thắng dễ dàng thì chuột khổng lồ đã chuẩn bị phát động công kích

“Tia điện”

Từng dòng hồ quang sáng chói tụ hội nơi đầu đuôi của nó lúc này đã quá trễ để ngăn cản. Chiêu này vì rất tiêu hao nên “chuột khổng lồ” rất ít dùng nhưng một khi đã dùng thì quả là ác mộng. Với điện thế và sức nóng của dòng hồ quang cực cao mà nó có thể xuyên qua mọi là chắn cấp thấp.

Đang khi cả nhóm đang hoảng loạn tìm cách tránh né thì Tsubasa lên sân

“Thái dương hạ san”

Mù mắt chói à không mù mắt chuột. “chuột khổng lồ” kêu lên đau đớn vì mắt bị cường quang tấn công. Đồng thời do bị nhiễu loạn mà dòng điện tích tụ nơi đuôi cũng mất khống chế và tự hủy chính nó.

“Chúng ta thắng rồi”

Mặc dù Tsubasa hét lên vui mừng nhưng không ai hưởng ứng cô cả vì đơn giản lúc này ai cũng đang ôm mắt. Quả là một chiêu lợi hại được lực sát trong đó có ngũ sát là đồng đội, đôi 5 lấy 1.

Dù vượt tầng một khá là ô long nhưng dù sao cũng đã dễ dàng vượt quá. Giờ mọi người đang ở tầng hai.

Vì ở tầng một, một thân bản lĩnh bị phé nên sang tầng 2 Doremon rất mong muốn chứng minh bản lĩnh của mình nên nhận dẫn đường

"Gậy chỉ đường"

“Gậy chỉ đường, hãy chỉ cho ta nên đi đường nào”

Theo hướng cây gây ngã xuống, Doremon rất tự tin dẫn trước đi đầu.

Nhưng đi mãi vẫn chưa thấy lối ra làm Xeko không nhìn được than vãn

“Chẳng lẽ Nobita làm mê cung này thật dài để chúng ta tưởng mình đi lạc?”

Nhưng không đợi hắn nói gì thêm thì Tsubasa chen ngang

“Xui xẻo là không phải thế, chính xác là chúng ta đã đi lạc quay về chỗ cũ.”

Đồng thời chỉ về dấu vết mình đã đánh dấu trước đó vì nghi ngờ.

Doremon lúc này ngạc nhiên cực độ mà nói

“Không thể nào, cây gây chỉ đường là bảo bối của thế kỷ 2x mà, làm sao lại xảy ra sai lầm”

Tsubasa cũng đã nhiều lần được Nobita nhắc về bảo bối của Doremon và biết chúng khi chưa hư thì cũng rất đáng tin. Nên cô nhanh chóng suy nghĩ về vấn đề của mê cung.

“A tớ hiểu rồi, không phải bảo bối của Doremon có vấn đề mà vấn đề ở cái mê cùng này. Cái này phải nhờ Xuka dùng sóng âm thăm dò rồi”

Xuka nghe nói là nhờ mình thì bất đắc dĩ nói

“Tớ không thể nhớ hết được vì mê cung này rất phức tạp, chưa kể đến Nobita thể nào cũng ngăn cản, như lúc Doremon thả ra robot thám dò bị Nobita dùng lũ doi phá hủy đấy”

Tsubasa thấy có lẽ mình nói không rõ ràng nên cần kẻ giải thích

“Minh nghi ngờ là mỗi lần Doremon dùng bảo bối thần kỳ xong thì mê cung đều tự thay đổi cấu trúc, mình chỉ muốn cậu kiểm tra xem phải không”

Không ngoài dự đoán đây là đáp án đúng.

“Vậy chúng ta phải làm gì tiếp đây Tsubasa”

Vì Tsubasa là người phát hiện ra vấn đề nên mọi người không nhìn được hướng cô làm trung tâm giải quyết vấn đề.

Nhưng lần này Tsubasa thật là bó tay, vì lúc này gần như mọi năng lực của mọi người đều dùng hết, Nonko thấy tương lai quá ngắn không thể làm gì được, Xuka thì không thể nhớ hết mê cung, Doremon thì bảo bối cái bị phá đám cái thì vô dụng. Chaien và Xeko thì phé rồi.

“Thôi trời cũng sắp sáng rồi để mai chúng ta lại khiêu chiến tiếp”

[illegible][illegible]

Đến hẹn lại lên, khi màn đêm buông xuống khi mọi người đang chìm sâu vào giấc ngủ thì là lúc nhóm bạn hành động.

Vì rằng nan đề quá khó khăn mà Tsubasa không thể nào không nhờ đến quyền trợ giúp hồi người thân, tất nhiên cô đòi nào lại hỏi Nobita mà lại tinh ranh nhờ Miyoko hỏi.

Lại cái ý định nếu mình bị trừ điểm tội ngược thì cũng muốn kéo Miyoko vào đây mà. Nhưng tính ra Tsubasa cũng nhanh trí, chỉ vài câu của Nobita mà cô ta đã nhanh chóng tìm ra giải pháp.

“Nonko, cậu dùng tinh thần kết nối với Xuka đi. Xuka cậu dùng sóng âm ghi bản đồ đi, Nonko có một trí nhớ cực tốt nên chắc chắn sẽ ghi lại được”

Nonko sau khi đọc bản đồ từ Xuka thì xám mặt lại nói

“Không có lỗi ra làm sao giờ, hay anh Nobita quên mất làm lỗi ra”

Tsubasa nghe nói thì cười đắc ý

“Nobita làm thế có thâm ý hết, và lần này phải nhờ Chaien rồi, không đi được đường vòng thì chúng ta đi đường thẳng.”

Chaien tuy hơi kém linh hoạt nhưng khi đề cập đến bạo lực thì hiểu ngay.

“Haha, tớ khoái cái ý tưởng này rồi đó”

Không để mọi người kịp hiểu gì đã lao thẳng đến bức tường trước mặt.

“Rầm” “Rầm”...

Một đường thẳng tiến. Cái mê cung làm khó mọi người cả ngày hôm qua lúc này chỉ mất tầm 10 phút là có thể tới được tầng boss. Khu vực này cũng khá rộng lớn, với trần cao và không gian rộng lớn đủ để chứa 100 người.

Và lần này đến lượt Xuka xe tuột xích. Boss tầng này là một con golem khổng lồ và ngoài ra còn bonus thêm động đất.

Lần trước bó chân bó tay vì “chuột khổng lồ” công kích là dùng điện và nó cũng rất nhanh so với bản thân nên Chaien phải chịu số kiếp thua nhục nhã. Nhưng lần này có thể đánh đã tay nên chiến ý của hắn tăng ngàn ngút.

“Titan hóa”

Thân hóa khổng lồ đồng thời được bao bọc bởi một tầng sáng vàng nâu, Chaien lao vào tấn công. Con Golem cũng không chịu yếu thế lao vào dùng quyền kích đáp trả.

Chaien rất tận hưởng cảm giác này và sợ rằng mọi người sẽ giúp đỡ nên vừa đánh Chaien vừa hô

“Trận chiến này là của mình các cậu không được can thiệp vào”

Tsubasa tuy rằng rất muốn đánh nhanh thắng nhanh nhưng mà con thuyền hữu nghị vừa mới vững chắc, cô không muốn nó chưa chi đã lung lay sắp đổ nên đành nhìn xuống và cùng mọi người lui ra xa.

So về độ cứng thì Chaien chiếm ưu thế hơn Golem rất nhiều, nên quyền kích so kè thì chẳng mấy chốc Golem bị lâm vào thế yếu.

Nhận định tình hình sẽ thua, Golem nhanh chóng lùi lại và đổi chiến thuật.

“Đầm lầy”

Bằng năng lực điều khiển đất, Golem tạo ra ngay một đầm lầy rộng lớn dưới chân Chaien.

Vì lần đầu tiên khi vào mê cung Chaien bị dính bẫy của Nobita và cảm giác rất nhục nhã nên đã cố vắt óc dùng cái não nhỏ nhỏ xinh xinh của mình nghĩ ra cách đối phó. Bây giờ nó đã có đất dụng võ.

“Chuyện nhỏ, “đông cứng””

Năng lực titan của Chaien cũng từ đại địa vì lúc trước tu vi còn thấp nhưng lúc này Chaien nay đã khác xưa.

Nhưng boss của mê cung do Nobita tạo ra này đều có đặc điểm chung là rất ranh mãnh nên thường chơi trò trong chiêu có chiêu.

“Gai nhọn”

Vì đây là hang động nên chiêu “Gai nhọn” của Golem có thể đánh từ trên đầu xuống. Và với tu vi còn nửa mùa, lớp đất cứng do Chaien tạo trên bề mặt đầm lầy cũng không được vững chắc cho lắm, và chỉ một lần công kích, Chaien đã bị đánh xuống đầm lầy.

Do bản tính hiếu chiến mà Chaien lúc tu luyện chỉ chú trọng vào công kích và phòng thủ, lúc này bị đối thủ dùng mưu mẹo đánh ngã thì tỏ ra vô cùng bất lực. Nhưng điều này cũng khai thông hần và hần biết mình sai chỗ nào.

Nhưng chịu nhận sai không có nghĩa là lúc này đây Chaien chịu thua, vì nó quá xỉ nhục. Cái đầu óc từ lâu bị cơ bắp đánh chiếm quyền kiểm soát lúc này cũng bùng nổ.

“Gai nhọn”

Triệu hồi một cây “gai nhọn” và nhanh chóng bám vào nó để thoát khỏi đầm lầy. Lần này Chaien học khôn hơn vì biết đa phần chiêu thức công kích của mình là cận chiến (tầm xa chưa kịp học dù sao mới có vài tháng) nên tạo thế để cho Golem không thể nào kéo khoảng cách.

“Gai nhọn”

Vô số gai nhọn tạo thành một lồng giam quanh hai người. Tuy “Gai nhọn” lực công kích rất bình thường thậm chí cũng chẳng thể xuyên nổi lớp vỏ của

Golem nhưng bản thân nó thì lại rất cứng, muốn đánh vỡ thì Golem cũng phải tung một quyền toàn lực.

Trong một trên chiến mà bản thân yếu thế hơn nếu mà phân tâm đi đánh vỡ “Gai nhọn” thì Golem đã bị Chaiken hủy diệt.

Lúc trước vì muốn chiến sảng khoái mà Chaiken không dùng bất kỳ thủ đoạn nào hay tăng phúc bản thân, nhưng do Golem đã phá luật và chơi bẩn nên lần này hẳn chả kiêng nể gì

“Đại địa chúc phúc”

“Titan hoàng kim”

....

...

...

Đây là những thứ Chaiken vì học nó mà bỏ qua rất nhiều thứ. Và vì vậy nên chỉ cần đối thủ nắm điểm yếu là quỳ bò ra. Nhưng nếu để hẳn phát huy điểm mạnh của mình thì rất là đáng sợ.

3 quyền chi với 3 quyền, Chaiken đã đánh nát Golem ra cám đồng thời vuron tay hò hét

“Ta là mạnh nhất, ta là vô địch”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tâm tư của Nobita

Nhìn đám bạn cả về tâm trí lẫn năng lực ngày càng tăng cao, Nobita cảm giác rất an lòng nhưng lại có chút cô đơn.

Hắn đòi trước cô độc một mình đòi này lần đầu được hưởng có thân nhân, tình bạn là thế nào. Nhưng vì hắn là Nobita vì hắn gánh vác trách nhiệm nặng nề. Nên thứ tình cảm ấy ngày càng không được trọn vẹn.

Tuy ngoài mặt không biểu hiện gì hết nhưng tâm trạng nặng nề của Nobita bị Sumire tinh ý nhận ra.

“”Thủ hộ giả” đại nhân, nếu ngài muốn cũng có thể nhập bọn cùng họ mà? Cần gì phải đi đường vòng và cho Tsubasa như thế thân.”

Nobita cũng chỉ thờ dài

“ Cô cũng biết mà, tâm ta không sạch. Còn Tsubasa thì khác, cô không nhìn ra là cô ta dần bị đồng hóa hay sao?”

Đúng là gần đây do vui chơi quá độ mà nhiều khi Tsubasa quên luôn bản thân là ai. Dù sao thì cũng không trách được vì Tsubasa tính ra cũng còn bé chưa kể do nổi tiếng quá sớm mà tình bạn hay vui chơi đối với cô cũng quá là điều xa xỉ.

Sumire cũng là người từng trải, cô cũng đã từng rất cô đơn từng phải diễn vai một cô bé không phải chính cô trong chính cuộc sống của mình. Và nếu không có Nobita kéo cô vào việc này thì có lẽ vòng luẩn quẩn ấy sẽ bám theo cô mãi.

Công việc này tuy rằng trách nhiệm nặng nề nhưng cuộc sống này cô không ghét. Không phải nói là Sumire rất thích cuộc sống hiện giờ và con người này mới thật là cô. Cứ như hồi còn bé vậy chỉ tiếc là thiếu đi người đó.

Nút thắt của Nobita do chính hắn tự tay thắt, chỉ có hắn mới có thể gỡ. Tuy rằng tự cho là mình rất thông minh, nhưng chuyện này không phải là thông minh có thể giải quyết.

Nói chuyện với trái tim chỉ có thể là trái tim, vì trí não nào hiểu được tại sao trái tim lại đau.

Đó là nguyên do sao Nobita cố tình chia làm hai phe, và còn cử Tsubasa vào đó. Mặt ngoài thì như là sắp xếp rất hợp lý nhưng chỉ hắn mới biết đó là hắn đang trốn tránh.

“”Thủ hộ giả” đại nhân, Xeko có chuyện khẩn cấp nhờ ngài”

Đang khi chìm sâu vào bi quan thì giọng Tsubasa vang lên đánh thức hắn dậy.

“Chúng ta lúc này đang ở khu vực nguy hiểm, giao thoa giữa thực tế và ảo mộng, cậu phải thật cẩn thận đó Xeko, tại đây nếu chúng ta bị giết thì ngoài thế giới thật có thể bị chết nào”

Trước kia khi ở một mình vì hoàn cảnh bắt buộc nên Xeko phải can đảm nhưng lúc này vì có Nobita gánh vác nên bản tính của hắn lại lộ ra.

“Thật đáng sợ...”

Nhưng tuy tay chân run cầm cập Xeko vẫn không hé một lời đòi thoát li chỗ này.

“Cẩn thận”

Từ trong nhà, một bóng đen khổng lồ lao ra vồ về phía Nobita. Đồng thời quay về phía Xeko gầm rú.

Dù rằng sợ mất mật khi thấy hình dạng dữ tợn của vật thể tấn công, nhưng Xeko dù sao cũng rèn luyện bấy lâu nay cũng không đến nỗi xe tuột xích

“Phong lá chắn”

Con quái vật tuy nhìn rất đáng sợ nhưng nó có lẽ cũng không phải rất mạnh, nên đã bị lá chắn của Xeko dễ dàng cản lại.

Nobita cũng không không phải ăn chay

“Đây trời ánh sáng”

Lá chắn của Xeko lập ra nó còn chưa phá được thì đứng hòng thoát khỏi trời buộc của Nobita

“Xeko dứt điểm nó ngay”

“Phong đao”

Đang khi “phong đao” sắp chém vào con quái vật thì một luồng sáng bắn nát nó thành một luồng gió nhẹ.

Từ đằng xa lại thêm một con quái vật nữa đang lăm le nhìn về phía này. Xeko cảm thấy ớn lạnh tới tận xương vì hắn cảm giác như hắn mới là mục tiêu nó nhắm tới.

“Chùm sáng hủy diệt”

“Còn thất thần làm gì? Mau sử lý con quái vật bị trời đi”

Nobita vừa ra chiêu vừa hét lớn.

Xeko lúc này đầu óc chỉ là một mớ bòng bong và trống rỗng. Mơ mơ hồ hồ muốn làm theo lệnh của Nobita mà không thấy rằng mọi chuyện đến giờ rất là kỳ quái.

Nhưng khi nhìn vào con quái vật thì giác quan thứ 6 liên tục cảnh báo, thúc dục hắn phải bằng mọi cách giải cứu cho con quái vật kia.

Cái đầu óc bình thường rất linh quang của Xeko lúc này đi đâu mất, hắn phân vân do dự còn bên cạnh Nobita liên tục hồi thúc.

Phải làm sao? Phải làm sao? Hắn bỗng nhớ đến lời của Nobita trước khi vào đây căn dặn mọi thứ có thể là ảo giác và cũng có thể là thật. Nhưng lúc này hắn biết tin ai.

“phong” vốn mềm mòng nhưng “phong” cũng là điên cuồng. Người phù hợp với Phong như Xeko cũng thế, hắn nhát gan, hắn yếu ớt nhưng hắn cũng có mặt điên cuồng.

“Ta tin vào ta”

Tự tay hủy đi đôi mắt, đây chính là điên cuồng của “phong” Xeko chỉ là một đứa trẻ chỉ là một đứa hèn nhát một đứa rất yêu quý bản thân, nhưng lúc này đây hắn vì người yêu quý của hắn làm ra cử chỉ điên cuồng.

Mất không cảm nhận được “phong” (tại tu vi hiện tại của Xeko) mất chỉ là vật cản trở vì “phong” vô hình nên mất ám chỉ “phong” không tồn tại.

Xeko hủy đi đôi mắt ở đây không phải chỉ là tác động về mặt vật lý mà hắn hoàn toàn xóa bỏ tồn tại trong nhận thức đồng thời xóa luôn các dây thần kinh, xóa luôn sự ám chỉ của mắt về “phong”.

Hành động điên cuồng, không rõ kết quả thậm chí không hề có căn cứ nào là hành động đó hữu ích. Một hành động tự mình hại mình. Nhưng Xeko vẫn làm vì hắn tin vào hắn, tin vào năng lực của hắn, tin vào giác quan của hắn.

Nobita đang chiến đấu từ xa quan sát tất cả thì không khỏi cảm thán

“Đúng là thiên kiều chi tử, bộ ngũ tiểu cường, trong trận chiến tự động thắng cấp”

Tuy rằng cảm thán thì cảm thán nhưng Nobita cũng không dám có chút lơ là vì đối thủ của hắn lúc này rất mạnh. Dù sao chỉ trong vài phút đã đồ sát gần hết thành viên của nhóm thì cũng không phải dạng vừa. Phải biết dù rằng con quái vật nhắm vào điểm yếu của mọi người để ra tay, Nhưng mọi người đều có tu vi trong mình nào dễ dàng bị ảo giác như thế. Đã thế lúc này nó còn hoàn toàn mê hoặc được Xeko vào bẫy.

Đừng nhìn Nobita là người tạo ra công pháp, Nobita có hai đời làm người. ... mà cho rằng hắn mạnh hơn mọi người. Thực tế rằng nếu không cố gắng thì hắn có thể bị mọi người cho hít khói.

Tại sao ư? Thử hỏi người nếu là một kỹ sư vẽ ra bản vẽ có nghịch thiên thể nào đi chăng nữa nó cũng chẳng thể biến thành nhà nếu không được xây dựng. Chưa kể những người kia đều là thiên kiều chi tử, được vũ trụ này ưu ái.

Nobita tuy cũng là thiên kiều chi tử như bọn hắn nhưng linh hồn hắn lại là ngoại lai, về thiên phú sẽ có một chút không bằng, nhưng bằng vào kinh nghiệm và trí tuệ hắn mới không tụt hậu lại đằng sau.

Nếu không thì có lẽ bây giờ bị Tsubasa cho vượt qua vì do đi với nhóm bạn mà được buff thiên phú cũng không kém cạnh.

Lại nói tình hình chiến đấu lúc này khi Xeko lâm thời đột phá hoàn tất thì hắn cũng không nói nhảm nhiều mà gay lập tức ra chiêu.

“Phong đao”

Tuy cùng là một chiêu nhưng chiêu “phong đao” lần này của Xeko cực kỳ khác biệt. Vô hình vô sắc nhưng cảm giác ớn lạnh chứng tỏ rằng nó đang tồn tại.

Con quái vật đang đánh nhau với Nobita lúc này cố gắng tránh né vì lưỡi đao đó đang nhắm về hắn. Nhưng Nobita nào để hắn như ý

“tia sáng hủy diệt”

Sau có đại chiêu của Xeko, trước mặt lại là đòn hiểm của Nobita sức công phá cũng không hề nhỏ hơn là bao. Tránh không tránh được chỉ còn cách ngạnh kháng.

“Ầm” “Ầm”

Hai tiếng nổ vang rền.

Đao phong tuy bén nhưng không thể cắt qua được thân thể quái vật bị nổ tan thành làn gió nhẹ còn đòn của Nobita thì tự mang nổ tung.

Quái vật tuy chưa chết nhưng lúc này bị thương cũng không nhẹ.

Là một vai phản diện, con quái vật này làm việc cũng không xứng chức vì nó quên nói nhảm với nhận vật chính.

Và có lẽ lúc này nó chợt nhớ tới nhiệm vụ của mình. Có lẽ nhớ tới đạo đức nghề nghiệp

“Xeko, người khá lắm, nhưng người làm cho ta trở nên đáng khinh trở nên xấu xí thế này thì đừng mong.... khục khục”

Tuy rằng cáng người khác khi đang nói là hành động không lễ phép. Nhưng Nobita cũng lười nghe một con quái vật nói nhảm nên đã bồi thêm một đòn để nó chết hẳn.

Vì nó là quái ác mộng nên bị giết ở đây là xong chuyện, cha Xeko thì từ đầu đến cuối vô can nên chỉ cần giết nó là mọi chuyện bình thường trở lại.

Lúc này cảnh sắc cũng trở lại là giấc mơ của cha Xeko đồng thời Xeko cũng bị Nobita đánh choáng và xóa một số ký ức không cần thiết như là tự hủy đôi mắt vì dù là mơ nhưng nó cũng có thể ảnh hưởng đến thực tế.

Tuy rằng mọi chuyện lúc này đã giải quyết ổn thỏa nhưng còn việc về sau mới phiền phức. Vì lúc này giải quyết hậu quả cũng là công việc rắc rối

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Ác mộng lan tràn

Mọi chuyện cứ như là một giấc mơ mà dù sao nó cũng là mơ thật. Nhưng với tai tinh Nobita thì không phải thế. Sau rắc rối của gia đình Xeko thì rắc rối lúc này mới liên tục tới.

“Thủ hộ già” đại nhân số người bị nhiễm ác mộng ngày càng tăng, nhưng chưa có ai có chuyển biến xấu, chỉ là ác mộng”

Văn phòng “Xử lý cách hiện tượng siêu nhiên” do Sumire lập gần đây để tiện theo dõi và xử lý các việc liên quan tới người ngoài hành tinh. Vì trong nguyên tác mọi tai nạn trước khi xảy ra đều có điềm báo trước.

Lục lợi trí nhớ Nobita cũng chẳng thể nào biết được ác mộng lan tràn là do đâu, thậm chí nhìn đau dùng công đức để trông thấy vận mệnh cũng không có manh mối gì.

Nhưng không có trong nguyên tác không có nghĩa là không nguy hiểm. Quái ăn ác mộng đã bị tiêu diệt vậy không thể là do nó nhưng là ai làm? Không hề có manh mối.

Tuy rằng cả Sumire và Miyoko thậm chí Tsubasa đều không coi trọng chuyện này lắm nhưng Nobita rất đặt nặng nó vì nó liên quan tới giấc ngủ.

Nhưng sau khi dùng một đồng bảo bối của Doremon mà vẫn bó tay thì hẳn đành bỏ cuộc. Nhất là khi một thời gian dài ác mộng hoành hành cũng chẳng có chuyện gì xảy ra. Đồng thời gần đây còn xuất hiện nhiều chuyện kỳ lạ hơn.

Và đó là chuyện Sumire đang báo cáo.

“Và gần đây ở Tây Tokio xuất hiện rất nhiều hiện tượng linh dị, nhiều người tin rằng họ đã nhìn thấy yêu ma quỷ quái. Tuy rằng không có người bị thương nhưng theo điều tra viên của chúng ta cử tới thì có rất nhiều dấu vết và đồ vật bị phá huỷ”

Khi nghe báo cáo Nobita chỉ biết thờ dài, toàn tin xấu đã thế còn ngay trước mũi hần. Tokio này ít nhiều cũng coi như địa bàn hoạt động chính của hắn, cứ thế này thì thật chẳng còn mặt mũi nào.

“Này Sumire, có được cái tin tốt nào không?”

Biết tính Nobita chỉ khi nào chuyện đi tới sát đất thì hắn mới chịu động thân giải quyết, còn không thì sẽ cố gắng bán cái cho ai đó. Dù sao thì những chuyện kia đã có nhân viên chuyên nghiệp xử lý. Chính Sumire cũng không phải tự thân giải quyết nhưng nhiệm vụ báo cáo thì vẫn phải làm.

Nhiều lúc Sumire tự hỏi không biết có phải là do ở gần Nobita nhiều mà mình cũng bị lây cái bệnh lười biếng. Vì khi báo cáo cho Nobita cô cũng chợt nhận ra rằng, mình cũng chỉ là người nghe báo cáo lại.??!!

Mà thôi coi như là tìm đúng người để xử lý đúng việc cũng là một đại công việc đi. Tuy rằng cô chỉ việc nhìn và chọn nhưng đó cũng là cả một trí tuệ. Ấy chết mà hình như việc đó bây giờ cũng là Miyoko làm.

Cảm thán thì cảm thán, nhả rãnh thì nhả rãnh, nhưng báo cáo thì vẫn phải báo cáo.

“Tin tốt là chúng ta nhân lực đã có khoảng 100 người cực trung thành làm việc trải rộng khắp thế giới”

Trung thành ở đây Sumire nói tức là tâm lý cứng chịu được tam quan trùng kích, với cả trung tâm với tổ chức, trung tâm với chính nghĩa..... nói theo cách thông dụng là biết nghe lời và dữ bí mật, nhất là sẽ không cắn lên sau lưng, đồng thời có thần kinh thô chịu được kích thích mạnh, không có tiền sử bệnh tim.

“100 có vẻ hơi ít, nhưng dù sao cũng mới được vài tuần, nên cũng thế cũng là tốt rồi. Vậy đi trong 100 người đó khảo hạch ra 50 người để vào thế giới trong mơ tu luyện, công phu đại trà ta đã làm xong”

Vì chẳng phải ai cũng là con cưng của vũ trụ, là thiên kiều chi tử nên công phu mang tính đại trà là quá đủ, vì so với công pháp dành riêng e rằng công phu đại trà sẽ làm họ tiến bộ nhanh hơn. Đơn giản vì họ không có số mệnh đỡ lưng.

“50 người có nhiều quá không?, tôi thì thấy cỡ 10 người là đủ, vì những người này chúng ta không hạn chế sức mạnh của họ, nếu 50 người tôi e là quá nhiều”

Nobita lắc đầu nói

“Không nhiều, trước kia cô làm siêu nhân một nước có đến 2, 3 người trong khi có đến 2xx quốc gia, 50 không nhiều, với cả còn việc khống chế cô an tâm, bản thân công pháp đã có khóa an toàn”

Sumire nghe Nobita nói thế thì cũng không dây dưa vấn đề này nữa mà chuẩn bị cho việc lựa chọn 50 người.

Vì có bảo bối của Doremon nên dù 50 người có rải rác khắp thế giới thì cũng rất nhanh có thể kết nối vào hệ thống “thế giới trong mơ”. Hiệu suất thì khỏi bàn, trong vòng 1 đêm, thế giới trong mơ từ game offline có 5,6 người chơi đến chuyển thành game online, và dĩ nhiên 50 người bị chia vào làm hai phe.

Với thần kinh thô và to như lũ trẻ thì may ra có Xuka là thấy có gì đó là lạ nhưng Doremon đã chém đây là trò chơi online nên có nhiều người chơi. Xuka tuy thấy kỳ quái nhưng không biết kỳ quái ở chỗ nào. Và nhất là nhóm Nobita cho đó là chuyện hiển nhiên thì Xuka cũng không có lý do nào nghi ngờ. Có lẽ họ là những người test openbeta thiệt và Nobita làm công ty game thiệt.

Với cả thêm người thêm vui.

Nhóm người mới vào cũng thuộc dạng hào sảng và ai nấy thần kinh cũng thô nên cũng có đôi chút ngây ngô vì cái tính bất cần, nhưng ai nấy đều cũng rất có kỹ năng là cho trò chơi càng thêm thú vị. Đồng thời Xuka biết có một nhóm người thích nghe mình đánh violen thì vui quên cả trời đất.

Và cứ như Nobita hay nói “Mỗi khi người tưởng mọi thứ đều rất tốt đẹp đều theo như kế hoạch thì bất ngờ và rắc rối luôn chờ chực lúc người chủ quan nhất thả thả nhất mà thông chết người.”

Tai tình, hay miệng quạ Nobita lúc này đã thành tiên tri và đã đoán đúng. Ngay khi hắn đang ngồi mơ hồ trong lớp học thì lại chiếc điện thoại ấy, lại tiếng chuông êm tai ấy và cả giọng nói ngọt ngào thân quen của Sumire

“Thủ hộ giả” đại nhân, có rắc rối to rồi”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đang yên đang lành lại có chuyện

Phiền phức lại tới. Nobita đang suy nghĩ có nên thay chiếc điện thoại xui xẻo này không. Cứ mỗi khi hắn cảm thấy là đời quá an nhàn thì lại có chuyện.

“Có chuyện gì thế Sumire?”

Đầu dây bên kia giọng Sumire có vẻ rất gấp.

“Thủ hộ giả” đại nhân. Xảy ra chuyện lớn rồi. Tôi không biết miêu tả làm sao, chuyện này quá quỷ dị, nhưng có vẻ là cả tây tokyo mọi người lâm vào ngủ say và khuôn mặt đều biểu hiện rất đau khổ vụn vụn như gặp ác mộng.”

Vì người ngoài hành tinh hay lắm le trái đất nên để phát hiện sớm để kịp có kế hoạch Nobita cũng đã lập ra bộ phận tình báo ngầm (dĩ nhiên là người thường không biết, còn chính phủ và các tổ chức gì đó thì biết vì dù sao cũng cần những người đó xử lý hậu quả) chuyên tìm kiếm những hiện tượng lạ trên thế giới.

Đúng là tai nạn quần thân mà, bộ phận chỉ mới lập được có vài tháng chưa kịp tạo niềm tin với các chính phủ thì đã có việc để làm. Chẳng biết mấy lão bụng phệ chuyên ngồi suy nghĩ vớ vẩn có nghĩ là việc này do một tay hắn sắp xếp để chiếm quyền nói chuyện không nữa. Toàn những âm mưu gia nghĩ “điều dân muốn hại trăm”.

Để tránh phiền phức không đáng có trong túi Nobita lúc nào cũng mang hai vật phẩm chuyên dùng cho kẻ xấu. “Thẻ ưu tiên” và “hộ chiếu quý sa tan”.

Vì để tránh nhóm bạn phát triển theo hướng vụn vụn mà Nobita chưa hề đề cập gì đến tính chất công việc của hắn nên giờ muốn kéo người theo hỗ trợ cũng thật khó khăn.

Thành ra lúc này ngoài Nonko thì cũng chẳng còn ai (Doremon là mang theo phàm, không đề cập đến).

Nhưng khi hắn vừa mới đi ra tới cửa thì Xeko không biết từ lúc nào chạy theo, đồng thời có Chaien và cả học sinh ngoan hiền Xuka lúc này cũng đang lưỡng lự nhưng sau cùng vẫn quyết định đi theo.

Mở lời trước thật không ngờ là Xeko

“Tớ cảm thấy có cái gì đó rất bất an rất kỳ lạ, cậu biết chuyện gì phải không Nobita?”

Chẳng lẽ đây là nhân quả quần thân, tuy rằng nhóm bạn tu luyện chưa lâu thậm chí tu vi còn bị Nobita phong ấn. Nhưng điều đó cũng không ngăn cản được giác quan thứ 6 của họ. Nhân quả đúng là thứ sờ không thấy tính không ra nhưng lại có thể cảm nhận được. Nhất là đột rồi Xeko cũng có đột phá lớn.

Không dấu diếm Nobita vừa đi vừa miêu tả chuyện lạ Sumire nói với hắn. Tất nhiên là có qua chỉnh sửa cái gì nên nói thì nói không nên nói thì không nói. Nhưng chung quy lại đều đổ hết lên đầu Doremon, hắn nói do Sumire biết Doremon này kia nên nhờ tới kiểm tra. Đồng thời kêu mọi người tới giúp được thì giúp vì đều có kinh nghiệm qua đợt cha của Xeko.

Vì để cho thuận tiện, Sumire để cho xe riêng tới đón nhóm Nobita. Từ trường của Nobita tới khu vực cần đến cũng không xa, chẳng mấy chốc nhóm bạn đã tới.

Tuy chỉ mới thành lập vài tháng nhưng cái phòng chuyên chống hiện tượng siêu nhiên này có vẻ rất có quyền lực vì nó đã đưa tất cả những người bị nạn tới đây đồng thời cách ly ra.

Để tránh rắc rối không đáng có, nhóm Nobita được đưa tới phòng đặc biệt qua đường bí mật.

Sumire lúc này đang chờ họ ở đó với sắc mặt cũng không tốt cho lắm.

“Doremon, cậu vào kiểm tra tình hình trước xem sao?”

Doremon cũng không nhiều lời và biết mình phải làm gì.

“túi khám bệnh đa khoa”

“Mọi người đợi tớ nhé, sẽ có kết quả nhanh thôi”

Nhưng trước khi Doremon vào khám cho mọi người thì bị Nobita kéo lại

“Cậu để lại “tivi thời gian” để chúng tớ coi xem chuyện gì đã xảy ra”

Khi Doremon làm thủ tục để vào phòng vô trùng thì nhóm bạn cũng đã xúm tùm xung quanh “tivi thời gian”.

Theo thời gian Sumire đề nghị là thời gian tai nạn bắt đầu xảy ra, Nobita chỉnh thời gian trước đó tầm vài phút. Quan sát hết cả khu vực rộng lớn trong một vài phút đối với người thường là cực kỳ khó khăn. Nhưng trong đây trừ 3 người là siêu năng lực giả bị phong ấn ra thì cũng chẳng còn người thường.

Rất nhanh Nobita tìm ra chỗ máu chót và tua lại ngay khúc đó cho cả nhóm cùng xem.

Mọi chuyện rất đang yên bình thì trong hầm thời gian xảy ra quẹt xe và có một vật phẩm rớt ra khỏi hầm thời gian.

Vật phẩm này nhìn như một cuốn băng phim bình thường nhưng Nobita khi nhìn thấy nó thì không khỏi giật mình vì nó chính là cuốn băng trong nguyên tác “ba chàng kỵ sĩ mộng mơ”. Đúng là số mệnh trớ trêu. Nhưng một cuộn băng thì làm được gì.

Chuyện sau đó xảy ra mới làm mọi người khó hiểu vì khi cuốn băng rớt xuống đất thì tự động biến mất.

Nobita đã cho tua lại khúc này rất nhiều lần mới tìm ra được máu chót đó là ngay lúc rớt xuống nó chạm vào một hòn đá và biến dị xảy ra.

Chuyện lúc này đã nằm ngoài tầm hiểu biết của mọi người vì một hòn đá và một cuộn phim thì làm được gì???

Đang khi mọi người đang lâm vào một vụn câu hỏi vì sao thì Doremon cũng từ phòng cách ly đi ra

“Xin lỗi mọi người, mình bó tay rồi, máy không phát hiện là bệnh gì”

Nhưng không để Doremon tiếp tục than vãn và nhận lỗi, Nobita đưa thước phim cho Doremon coi.

“Cái gì thế này. “Bigbang mãnh võ””

Doremon khi coi xong thì nhảy dựng lên vì biết vật trong video là vật gì.

““Bigbang mãnh võ” nghe nói là tồn tại sau vụ nổ Bigbang, khi các nhà khoa học về quá khứ khảo sát thì quan sát thấy, không thể có thực thể cố định, không có tính chất cố định, lúc thì như hòn đá bình thường, lúc thì huyền bí vô cùng”

Nghe Doremon nói luyên thuyên về sự thần kỳ của “Bigbang mãnh võ” Nobita cũng đã đoán

“Doremon mang máy “truyền hình chiêm bao” ra đi”

Ai bảo Nobita là cụ tổ uy nghiêm nên trước đó Doremon đã bị dụ dỗ và đe dọa đưa ra hết danh sách bảo bối và công dụng nên bây giờ Doremon gần như thành máy rút bảo bối của Nobita.

Và mọi chuyện diễn ra theo hướng tệ nhất Nobita phỏng đoán. Mọi người ở đây đều bị kéo vào một đại mộng cảnh và nó chính là mộng cảnh của nguyên tác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Sơ nhập

Khác với trong nguyên tác là vương quốc loài người yếu đuối đến không chịu nổi một kích của Ma vương. Loài người nơi này rất mạnh mẽ, tuy chỉ có tiếu nói là nơi này không có công chúa.

“Ma vương công thành”

Chuông báo động vang lên khắp tường thành, nhưng không có một binh lính nào sợ hãi vì chuyện này đã quá thường xuyên và những kẻ sợ hãi chết được thì cũng đã chết, chạy được cũng đã chạy. Đứng tại nơi đây chỉ còn lại những người can trường. Và trong những người can trường này lại có một kẻ ngoại lai.

Đứng trên tường thành Lot Muynkhaozen cảm thán số phận. Chỉ mới đây thôi cô chỉ là một sinh viên nghèo ở Đức. Đang lo lắng mưu sinh thậm chí còn tính tới việc bán tài sản tổ truyền của gia tộc vì không có đủ tiền đóng thuế.

Nhưng mơ mơ hồ hồ Lot tham gia vào một tổ chức có vẻ nghe nói là bí ẩn, Lại cũng mơ mơ hồ hồ được thăng chức và chính cô cũng chẳng rõ tại sao mình leo lên tới 50 thành viên trụ cột.

Đã thế con đường thăng tiến còn chưa dừng ở đó. Gần đây trong lúc rèn luyện (theo Lot là giống vui chơi) cô được đánh giá là có biểu hiện tốt đẹp nên được đặc cách tới Nhật để tiếp thụ rèn luyện đặc biệt.

Nhưng cuộc đời Lot cũng chưa hết mơ hồ vì khi đến Nhật lúc đang khi đi dạo, cô bị kéo đến một nơi kỳ lạ, Nơi quái vật đang giao đấu với con người. Và vẫn lại mơ mơ hồ hồ mà cô giúp đỡ những người ở đây và cũng trong một mớ sự kiện không rõ ràng Lot đã thành chỉ huy tối cao của khu vực này.

Có lẽ chỉ có Lot là người duy nhất mơ hồ nhưng những người xung quanh cô đều rất rõ ràng công lao của cô. Những binh lính này đều là những người cô đã cứu. Khi họ đang tuyệt vọng phải đối đầu với ma tướng của quân đoàn ma vương thì Lot xuất hiện như tiên nữ giáng trần.

Và ngay lúc này đây Lot chính là hi vọng của toàn thành. Tuy mới chỉ tu luyện công pháp của tổ chức ít lâu nhưng Lot đã mạnh hơn người thường rất nhiều và có thể điều khiển một số năng lực siêu nhiên, tuy không quá mạnh mẽ nhưng đấu với quý tướng bình thường là quá đủ.

Đứng trên tường thành, Lot có thể quan sát được toàn cục. Quân địch lần này đông hơn lần trước rất nhiều. Dù rằng ánh mắt của cô đã được cường hóa hơn hẳn người thường nhưng cũng không thể nhìn thấy phần cuối.

Dẫn đầu đoàn quân xâm lược lần này là Đại tướng Nhện Độc. Tính ra cũng là đối thủ cũ nhưng Lot cũng chẳng muốn chào hỏi.

Tuy rằng công pháp tu luyện không hạn chế vũ khí nhưng do tổ tiên là một kỵ sĩ tài ba nên Lot vẫn có tình cảm hơn với kiếm dài và nó cũng là vũ khí chính của cô.

Thấy quân địch đã vào tầm đạn Lot hô lớn ra lệnh

“Mấy bản đá, chuẩn bị đạn nước yểm trợ cho ta”

Vì là đối thủ cũ, Lot biết quân đoàn đất sét công kích bình thường là vô hiệu, chỉ có nước mới có tính tổn thương với chúng.

Để cho binh lính bình thường xung phong đánh giáp lá cà với những quái vật này là điều không thể. Lot cũng thế một mình cân hết được. Nhưng nếu là “chém tướng” thì cô làm được.

“Đằng vân bước”

“Lá chắn gió”

“Kỵ sĩ xung kích”

Bay vượt qua làn tên của kẻ địch. Lot lao mạnh vào tên Nhện Độc. Do lần trước bị đả bại mà lần này hẳn chỉ dám núp sâu vào trong quân đoàn mà không dám đi trước dẫn đầu. Nhưng dù có trốn kỹ hẳn cũng không thể trốn được tầm mắt của Lot.

“Bát tí trăm”

Hai dòng năng lượng va chạm vào nhau tạo ra vụ nổ lớn, sóng xung kích thổi bay mọi thứ xung quanh.

Đại tướng Nhện Độc về cơ bản thì hình dạng như là một con nhện dung hợp với người. Vừa có đặc trưng của nhện như cái đầu với nhiều con mắt, sáu cái tay lông lá biết nhả tơ..... Vừa mất đi một số đặc trưng của nhện như bụng to...

So với lần trước thì Nhện Độc có vẻ mạnh mẽ hơn. Nhưng trong thời gian này Lot cũng có đột phá nên cô cũng không sợ hãi.

“Đột tiến”

Dồn năng lượng vào thần kiếm, Lot lao chém mạnh về phía trước, vì đối thủ có sáu cánh tay nên Lot rất tránh giao tranh bằng kiếm pháp mà dùng những chiêu với sức công phá lớn. Tuy rằng có nhược điểm trí mạng là những chiêu đó cần thời gian dồn lực, nhưng tốc độ của Nhện Độc cũng không phải vượt trội nên hẳn cũng không thể lợi dụng kẻ hở để tấn công Lot.

Và nhất là so về năng lượng tổng thể Nhện Độc không bằng Lot. Nếu chỉ cần sơ ý thì hẳn cũng có thể bị một chiêu của Lot chém chết.

“Bát tí trăm”

Miền cường mới đỡ được một chiêu của Lot, Nhện Độc cố tình cho mình bị đánh văng để giảm bớt xung kích của đòn đánh. Hẳn đã học khôn, ngang kháng không được thì thuận theo dòng lực công kích sẽ giảm thiểu tổn thương.

Lot lúc này cũng muốn truy kích nhưng năng lượng trong người cô chưa tích đủ lực để ra chiêu tiếp theo, và trong hoàn cảnh đó cận thân chiến đấu với Nhện Độc rất nguy hiểm.

Tình thế lúc này lại lâm vào thế giằng co. Lot không thể một chiêu kết thúc trận chiến và cũng không thể cận thân đánh với Nhện Độc nếu lực chưa tích đủ, Nhện Độc thì không dám chủ động công kích vì hấn là người yếu hơn.

Nhưng khác với Lot, Nhện Độc rất thư thả về thời gian nhưng Lot thì không. Nếu cô không đánh bại được Nhện Độc sớm nhất có thể thì tòa thành này có thể bị công phá. Nhện Độc nắm bắt được điều đó nên hấn càng cố gắng.

Tình hình đang căng ngày trở nên hồng hồng thì một tiếng nổ vang lên gần đó.

“Ha ha người thua rồi”

Lot là người đang ở thế bất lợi bỗng cười rộ lên. Làm cho Nhện Độc cảm giác rất không đúng. Hấn là người rất kỹ lưỡng và rất sợ chết nên khi có tiếng gió là mặc kệ chuyện gì sẽ xảy ra trước. Và lần này cũng vậy.

“Rút lui”

Nhưng Lot nào để hấn chạy dễ dàng như thế

“Bạo lực thần thông”

Công pháp đại trà lấy ổn định làm nền tảng, nhưng vì tính chất công việc đôi khi phải đối mặt với những kẻ thù mạnh mẽ nên Nobita thêm vào nó một chốt khóa. Mà khi chốt khóa bày mở ra năng lượng của người sử dụng sẽ rơi vào trạng thái cuồng bạo. sức mạnh tăng vọt nhưng có nhược điểm là sau 6 phút sẽ rơi vào trạng thái suy yếu 24h.

“Mau cản đường ả”

Nhện Độc thấy biến thì không nói hai lời giăng tơ bỏ chạy. Đồng thời sai quân đội cầm chân cho hấn.

“Cần gì phải chạy như thế, mục tiêu của ta lúc này không phải là người”

Lot lúc này lâm vào trạng thái cuồng bạo nên cũng hơi nhiều lời vì do không khó khống chế bản thân nhưng cô cũng không quên việc mình phải làm.

“Bạo Liệt trăm”

Khi hai luồng bạo liệt trăm của Lot đánh vào hai bên của chiến trường thì tạo nên một vụ nổ lớn. Theo sau vụ nổ là một trận lũ quét. Hóa ra đã có người bí mật đào hầm dẫn nước. Chỉ là do quân đội quý đánh quá gấp nên mới bị dòi đến bây giờ.

Tuy quân đội đất set chỉ là quân đội cấp thấp nhưng tạo ra nó cũng không phải dễ dàng. Vì nếu dễ dàng thì mọi người có lẽ phải đối mặt với hàng tỷ binh lính chứ không phải ít ỏi như hiện giờ. Và lần này có lẽ là đòn giáng mạnh vào quân đội ma vương vì so với ma tướng một quân đoàn có giá trị hơn rất nhiều.

Nhưng số phận là thế luôn trở trêu. Không đợi mọi người ăn mừng vì chiến thắng thì trên chiến trường đã xuất hiện biến cố.

Một con quái vật khổng lồ mình người đầu voi, toàn thân lông lá mặc một bộ giáp nhẹ làm nhiều loạn thế cục.

Chỉ với vài đòn con voi đó không phải ai xa lạ chính là Đại tướng Mamut của quân đoàn quý. Chỉ với vài đòn, nó đã chặn đứng hoàn toàn dòng nước và sau đó chính là quân đoàn sắt thép và quân đoàn nước tấn công.

Nhện Độc lúc này nhảy lên vai Mamut và nói với tư thế người thắng

“Haha, con ả ngu ngốc, kế hoạch của các người chúng ta biết cả, đó là tương kế tựu kế, cảm giác thắng trong gang tấc thế nào?”

Tuy rằng bản thân kế hoạch bị phá hỏng nhưng lúc này Lot đang rơi vào trạng thái cuồng bạo nên thuận theo điên cuồng và tự tin do sức mạnh tăng vọt Lot không hề sợ hãi

“Chỉ thêm một kẻ tới nộp mạng nữa thôi người có cần đắc ý như thế không?”

Mamut tuy có hình dáng giống voi nhưng bản tính của hấn thì không hiền lành như thế mà cực kỳ táo bạo

“Người chỉ là con kiến hôi mà thật kiêu ngạo. Chết này”

“Ngàn cân chường”

Chường lực mạnh mẽ đến cả khí áp cũng có thể đè bẹp người khác, dù là Lot lúc này năng lượng tràn đầy cũng khó có thể nào đón đỡ.

Nhưng Lot dù đang cuồng bạo nhưng nó cũng không làm giảm IQ của cô. Mamut tuy mạnh thì mạnh thật nhưng cũng chỉ được cái mạnh. Tốc độ phải nói là rất chậm chạp. Không mấy khó khăn Lot đã có thể né tránh. Nhưng phiền phức là Nhện Độc đang ở trên vai Mamut, hấn luôn cản những lúc che tầm nhìn mà ra đòn đánh lén.

Đã có mấy lần là Nhện Độc thành công nhưng là do lúc này Lot mạnh hơn hấn rất nhiều lần mà hữu kinh vô hiểm.

Nhận ra tình hình càng kéo dài thì mình càng bất lợi nên Lot quyết định dùng hết sức ra đại chiêu

“Phá Diệt”

Dồn hết năng lượng vào kiếm, Lot tung ra lưỡi đao năng lượng hình bán nguyệt với tốc độ cực nhanh lao về phía Mamut.

Nhện Độc với bản tính của hấn tất nhiên sẽ không hỗ trợ năng cản mà tính âm thầm chuẩn trước nhưng Mamut hành động nhanh hơn hấn. Vì biết thân hình gồ ghề khó tránh né nên Mamut đã nhanh tay quăng Nhện Độc về phía lưỡi đao trước khi Nhện Độc chuẩn mắt.

Nhện Độc lúc này trong lòng muốn giết Mamut trăm ngàn lần nhưng việc trước hết là hấn phải sống qua đợt này trước.

“Bát tí trăm”

Nhện Độc lúc này đã yếu hơn Lot rất nhiều nào có thể cản được đường kiếm toàn lực của cô. Lưỡi năng lượng tuy có hơi khựng lại nhưng rất dễ dàng đã cắt đôi Nhện Độc đồng thời đốt hấn ra tro.

Thời gian dừng lại tuy rằng ngắn nhưng cũng đủ cho Mamut làm ra né tránh, Lưỡi năng lượng chỉ kịp cắt đứt một tai hấn mà thôi.

Mamut lúc này tuy rằng cực kỳ giận dữ nhưng đau đớn để hấn rõ ràng đối thủ trước mắt rất mạnh. Nhưng Mamut không phải là kẻ nhát gan như Nhện Độc, hấn không tin Lot còn có thể ra một chiêu như thế nữa. Vì nếu đã mạnh như thì sao đến bây giờ mới sử dụng.

Còn tình hình của Lot lúc này phải nói là cực kỳ tồi tệ, Do tiêu hao năng lượng quá nhiều mà Lot gần như đã đứng không vững. Lúc này khi Lot nhắm vào Mamut là có tính toán cả, vì biết rõ Nhện Độc nhát gan nên chỉ cần giết Mamut, Nhện Độc sẽ bỏ chạy.

Nhưng tên Mamut này có vẻ can đảm hơn và đó là một điều tồi tệ với Lot bây giờ. Tuy lúc này cực kỳ mệt mỏi nhưng Lot biết mình không thể gục ngã.

“Tiếc nhĩ, mà quân đội quý của các người có thói quen bán đồng đội khi gặp nguy hiểm à? Ra tay thật nhanh không hề có chút do dự nào”

Giờ võ đã không thể đấu nên Lot chuyển sang võ mồm, hăm dọa hi vọng Mamut sợ hãi bỏ chạy

“Tên nhát gan đó có chết cũng không tiếc, dù sao hi sinh cho người cấp cao hơn là bổn phận trong quân đoàn quý”

Mamut do không rõ thực hư của Lot nên cũng tình nguyện cùng nói nhảm. Nhưng hấn còn có át chủ bài hơn

“Này, thành của cô hình như sắp bị phá rồi đấy, sao không về giúp họ một tay”

Tuy rằng Mamut trước giờ toàn nói võ lực nhưng lúc này dưới sức ép của hoàn cảnh khó khăn làm cho đầu óc vốn ít hoạt động của hấn cũng trở nên tích cực hơn.

Hấn đang chờ hành động tiếp theo của Lot mà quyết định nên chạy hay không. Vì nếu không chạy được hấn thì chết can trường còn hơn.

“Thế thì chỉ cần giết người là được”

Tuy rằng nói thế nhưng Lot chỉ mong Mamut mau chạy đi thậm chí tung ảo tượng là mình năng lượng tràn đầy.

Cô nào có biết rằng khi cô tung ra giả tượng là năng lượng mạnh mẽ thì cũng đã cắt đứt đường lui của Mamut.

Mamut cảm giác Lot vẫn còn rất mạnh và với thương thế của mình thì rất khó chạy thoát, hấn rất ư lì không được nhanh nhẹn như Nhện Độc, nếu Lot sức mạnh còn lại không nhiều thì hấn rất vui lòng tiêu diệt cô, Nếu nhiều hơn hấn một chút thì hấn sẽ bỏ chạy nhưng nếu còn nhiều hơn rất nhiều thì hấn sẽ tử chiến đến cùng.

“Nếu đã thế thì chiến nào”

Tình thế ngã ngũ không còn nhiều lời, Mamut lao vào công kích.

Lot lúc này chỉ biết cười khổ nhắm mắt lại vì thật sự đã lực bất tòng tâm. Cô chỉ hối hận là từng này tuổi rồi mà chưa có một mảnh tình vắt vai nói chi đến con cháu. Giờ cô lo lắng là tổ nghiệp để lại ai thừa kế.

Chưa kể không biết tổ chức có chi trả tai nạn lao động cho cô không nữa vì việc này là do cô xui xẻo chứ không phải là do làm việc. Mà nếu có cô hi vọng số tiền đó có thể dành để chăm sóc lâu đài nhà cô...

Suy nghĩ mãi mà chưa thấy mình bị giết làm cho Lot ngạc nhiên chẳng lẽ Mamut chỉ làm màu và sau đó quay lưng chạy trốn.

Khi Lot đang lo lắng mở mắt ra thì quang cảnh trước mắt làm cô ngạc nhiên.

Mọi vật đều bất động như thời gian bị ngưng đọng nhưng khi quan sát kỹ thì không phải là chỉ có quân đoàn quý là bị ảnh hưởng, Chúng như bị một lồng giam vô hình giam giữ.

Sau đó là tiếng đàn du dương quen thuộc, và đó là những gì cuối cùng Lot nhớ được trước khi ngất xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tìm kiếm báu vật

Lúc Lot tỉnh dậy thì trận chiến cũng đã kết thúc và lúc này mọi người đang tổ chức tiệc mừng.

Tuy rằng đa số mọi người đều tham gia tiệc nhưng bên cạnh cô cũng có người chăm sóc. Và điều đó làm cô rất ngạc nhiên vì đó là trưởng phòng Sumire

“Lot, cô tỉnh rồi à, không cần đứng dậy cứ tiếp tục ngồi đó là được. Chắc giờ cô cũng đói bụng để tôi mang đồ ăn tới cho”

Cảm giác mệt mỏi và đầu óc mơ hồ làm cho Lot không cứng rắn từ chối được mà nhận sự chăm sóc từ sếp của mình.

“Thế thì cảm ơn chị, sỏ trưởng”

Vì Lot bị tiêu hao năng lượng quá độ nên Nobita đã chuẩn bị loại dịch dinh dưỡng đặc biệt, tuy cũng không nhiều nhưng Lot chỉ mới uống một ngụm đã cảm thấy mệt mỏi tiêu tan đi rất nhiều

“Cô lần này làm rất tốt đấy, không chỉ chiến đấu bảo vệ mọi người, mà còn rất thông minh và tinh táo, khi tới đây không bối rối mà còn biết quy tụ những người bị hại trong tai nạn lần này lại và đưa họ tới nơi an toàn. “Thủ hộ giả” đại nhân nói rằng công lao của cô lần này rất lớn, nếu muốn cô có thể nhận thưởng cao nhất là nghỉ hưu nhưng vẫn giữ nguyên năng lực và ký ức đồng thời nhận một số tiền lớn đủ để cô hưởng thụ đến cuối đời”

Lot cũng không ngờ rằng hành động của mình lần này được đánh giá cao như thế. Nghỉ hưu vẫn giữ lại năng lực và trí nhớ đồng thời thêm một số tiền lớn quả là một đề nghị rất hấp dẫn. Nhưng bây giờ Lot còn trẻ và sau đợt này có thứ cô còn khao khát hơn là cuộc sống an nhàn.

“Sỏ trưởng, thế em có thể xin một bộ công pháp đặc chế được không? Sau đợt này em thấy em rất yêu thích công việc này nhưng em cần thêm sức mạnh.”

Sumire lúc này đang truyền đạt lại mong muốn của Lot cho Nobita vì chỉ có hắn mới có thể tạo ra công pháp mới.

“Được rồi, “thủ hộ giả” đại nhân đã đồng ý và ngài ấy còn hỏi cô dùng loại binh khí nào thuận tay nhất để đặc chế một thanh”

Lot nghe thế thì vui mừng nói

“Một thanh kiếm dài của hiệp sĩ”

xxxxxxxxxxxxxx

Vài ngày sau phân cách tuyến

xxxxxxxxxxxxxx

Vì đây là mộng nên thời gian trôi qua nhanh hơn nhiều so với thực tế, tuy ở đây đã qua vài ngày nhưng bên ngoài thế giới thực mới chỉ có một tiếng.

Nhóm Nobita trong vài ngày này không có hành động gì với quân đoàn quý vì mọi người phải lo lắng đưa những người bị hại về lại thế giới thật.

Chưa kể còn phải điều chỉnh ký ức và đưa ra một con số giả tạo...

Nhưng chuyện đó không phải là phiền phức vì còn có phiền phức lớn hơn cần họ giải quyết đó chính là cái thế giới trong mơ này liên tục lan tràn. Chỉ cần ai trong phạm vi nó bao trùm nằm mơ là coi như bị kéo vào đây.

Việc này muốn giải quyết chỉ có thể đánh bại ma vương.

Sau khi giải quyết xong một số rắc rối liên quan, mọi người họp nhau bàn chiến thuật tác chiến hay đúng hơn là do Nobita đưa ra kế hoạch.

“Mình đã đặt bộ phim liên quan về giấc mơ này từ tương lai và đây là nội dung của nó”

Câu chuyện cũng khá bình thường theo mô típ quen thuộc về anh hùng.

“Nếu như thế chúng ta sẽ theo nguyên tác mà hành động, trước hết phải đi tìm kiếm báu vì nó là vũ khí duy nhất có thể giết chết ma vương, sau đó giết rồng và tìm công đền ma giới”

Kế hoạch đơn giản vì nó vốn đã đơn giản, chỉ có thể cạy mạnh mà đi tới chứ trong này không hề có chỗ trống cho trí tuệ phát huy.

Cây thế giới nơi chứa bảo vật cũng dễ dàng tìm được vì nó rất cao, chỉ cần bay lên không trung tìm kiếm một vòng là có thể phát hiện ra.

Vì mọi người đều có thể bay nên đều muốn tới ngó xem kiếm báu có hình dạng ra sao. Chỗ đó tuy không nhỏ nhưng đám người qua đông thành ra đứng cũng khá chật chội.

Chaien tuy rằng cực kỳ mong muốn mình sẽ làm anh hùng nhưng dạo gần đây tu luyện đã ma luyện bản tính Chaien rất nhiều nên hắn cũng không làm ra cử chỉ ngu ngốc vì hắn nghĩ người phù hợp nhất vẫn là Nobita.

Ngay cả Chaien còn nghĩ thế thì những người khác khỏi phải bàn cãi.

Nhiên nhiên Nobita thành người mở rương báu, mọi người đều hồi hộp chờ đợi nhưng khi chiếc rương được mở ra thì mọi người đều sững sờ,

Bên trong không hề có gì cả.

À không khi nhìn kỹ lại thì có một nàng tiên tí hon đang nằm thoi thóp trong đó, nhìn là cũng biết đây là tác phẩm của ma vương.

Dù rằng trong tình huống rất tồi tệ nhưng khi rương báu mở ra cô tiên nhỏ vẫn làm ra hành vi phản kháng

“Tà ác lui tán”

Chiêu thức này là một chiêu thức đặc biệt, chuyên dùng để thôi trừ tà ma và những người có tâm không sạch hoặc tội ác quán thân. Dù là những người ở đây đa phần là trẻ con nhưng trong tâm cũng tồn tại khuyết điểm như Nobita tuy nhân quả đời trước không quán sang tới tận đây nhưng hắn là kẻ lười biếng một trong thất đại tội ăn quả bạo kích. Doremon thì là mê ăn,....

Một chiêu bạo phá làm cho mọi người bị đánh bay đi, tuy rằng không ai bị thương nhưng tổn thương về mặt tinh thần là vẫn có. Vì duy chỉ có Miyoko là còn đứng yên tại chỗ làm mọi người cảm thấy mặc cảm.

Không phải Miyoko đã đạt tới cấp thánh nhân không dính bụi phàm mà do công pháp cô tu luyện chính khí cực mạnh che lấp đi khí chất không sạch trong người cô.

Và cô tiên bé nhỏ kia hình như cũng cảm thấy sự tồn tại đặc biệt của Miyoko mà cố gắng bay tới hít hà thứ gì đó

“Sống lại rồi, cảm ơn cô, anh hùng.”

Miyoko lúc này cũng còn đang choáng váng vì không hiểu sao mọi người bị thổi bay hết chỉ còn lại mình cô đứng đây, À không còn thêm một nàng tiên nữa.

Gặp ai trong hoàn cảnh này cũng sẽ rất bối rối nhưng Miyoko là người rất nhiệt tâm với công việc, mục đích tới lần này của mọi người là kiếm thần nên cô hỏi nàng tiên

“Bảo vật trong đây đâu mất rồi?”

Nàng tiên lúc này đang vui vẻ nghe thấy thế thì ừ ừ xìu xìu lại

“Xin lỗi cô, tôi không hoàn thành chức trách của mình, bảo vật đã bị ma vương đánh cắp, tôi chỉ còn dử lại được mỗi chiếc nón, mong cô hãy nhận lấy”

Lúc nàng tiên đưa bảo vật duy nhất còn sót lại ra thì mọi người cũng bay lại đông đủ. Là một người chuyên trách, Miyoko khi nhận được bảo vật thì liền đưa ngay cho Nobita.

Nàng tiên thấy thế thì bay ra phản đối

“Này sao ngươi lại lấy nón của anh hùng, ngươi là người xấu....”

Một tràng dài nói làm co người hiền lành Nobita cũng cảm thấy phiền nên quát lại

“Người gác thật hay là gián điệp của ma vương thế. Chỉ có kiếm mới giết được ma vương, người đưa ra cái nón này rồi khuyên người ta đến ma vương chịu chết à”

Nàng tiên kia cũng thật là mít ướt đang chửi hăng mà Nobita mới quát lại có một câu đã khóc nhè

“Người ta cũng cố chứ bộ huhuhu”

Nobita cảm thấy hơi áy náy vì có lẽ mình đang bắt nạt con nít, vì dù sao nàng tiên cũng nhỏ có chút xú.

“Thôi ta xin lỗi đã nặng lời, cô đã làm rất tốt chuyện còn lại để cho chúng ta, nói thật chứ chiếc nón này rất quan trọng, ai đeo chiếc nón này như đeo biển hiệu “ta là anh hùng ta tới tìm kiếm nào bắt ta đi ma vương” làm mỗi như cho những người khác đi tìm cây kiếm thật sự”

Nhưng sau đó Nobita nhớ tới Doremon còn một bảo bối siêu hack

“Doremon, thử dùng “ví lấy đồ” xem có lấy được thanh kiếm không”

Lúc này mọi người mới bừng tỉnh sao không nghĩ ra vấn đề này sớm, Doremon lâu rồi mới được dịp lên sân nên cũng nhiệt tình lý giải công năng của chiếc túi và thò tay vào “ví lấy đồ”

“Ủa sao không có gì hết này”

Thậm chí Doremon còn thò đầu vào xem nhưng trước mắt hắn chỉ là một màu đen chứng tỏ không có vật nào như thế. Rồi không cần giải thích nhiều chắc chắn là do quân đoàn ma vương làm.

Biết là không thể giải quyết mọi chuyện nhẹ nhàng Nobita chỉ biết thở dài

“Haiz, phải làm theo kế hoạch rồi”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tấn công lâu đài ma vương

Do hạn chế truyền tống tới lâu đài ma vương chỉ được ba người (do hạn chế của nguyên tắc thế giới này) nên sau một hồi nghị sự nhân thủ đi lần này gồm Nobita làm mỗi như, Nonko làm người hỗ trợ vì năng lực của cô là đa dạng nhất, cuối cùng là Miyoko người sử dụng năng lực chính khí mạnh nhất.

Tuy nhiên những người còn lại cũng không có ngồi chơi. Tuy không thể truyền tống nhưng không có nghĩa là không thể đi tới. Mọi người sẽ xuất phát tấn công trực tiếp vào lâu đài ma vương để tạo hỗn loạn và thừa cơ hội đó nhóm Nobita mới truyền tống vào sau.

Lâu đài quý vương dĩ nhiên là nằm trong ma giới và muốn tiến công qua đó có hai cách đó là truyền tống vào hoặc đi qua cổng không gian nơi quân đoàn quý vương dùng nó để tiến công nơi này.

“Lũ tôm tép không ai là đối thủ của đại gia ta à”

Chaien vẫn bản tính như thế vừa đánh vừa hò hét, tuy rằng quân quý vương rất yếu nhưng bù lại số lượng rất là đông. Có cảm giác như là đánh mãi không hết.

Nobita căn cứ có vẻ quân đội quý vương đã ra ngoài khá nhiều thì mới chọn cơ hội đó truyền tống vào.

Nobita chịu trách nhiệm làm mỗi như nên xuất hiện không thể tùy ý được mà phải làm động tĩnh thật lớn

“Ma vương đâu dám ra đây đánh với ta một trận.”

Ma vương lúc này đang trong tâm trạng không tốt lắm. Vì dù là ai tốt tính bị đánh tới của thì tâm trạng cũng chẳng thể nào tốt được chứ nói chi là ma vương.

“Nhân loại to gan, người đã đến đây thì đừng hòng rời khỏi”

Nobita thấy tên này có vẻ xứng chức ma vương vì lời thoại của hắn rất là rập khuôn và nhất là có vẻ rất chịu nói nhảm

“Ta không to gan thì ai to gan, không thấy cái gì đây à?”

Tên Ma vương này có lẽ cũng có khiếu diễn hài hắn ra vẻ nhìn chăm chú rồi cười rộ lên

“Có một cái nón rách thôi thì người làm gì được ta”

Tự tay tạo ra một cái ghế bằng năng lực của mình Nobita đã chuẩn bị tinh thần chém gió câu giờ

“Người đời nói người chỉ bị kiếm thần giết chết nhưng ta không cho là thế nha, theo ta đoán có lẽ là người có số lần hồi sinh nhất định nhưng chỉ là chưa bị giết đủ thôi”

Đang khi Nobita tính chuẩn bị trà bánh thì có lẽ câu nói vừa rồi của hắn đã chọc đúng chỗ hiểm của ma vương nên tên ma vương không thèm nói nhảm nữa

“Chà, người có lẽ biết hơi nhiều, theo ta quan sát có lẽ đám kia còn chưa biết những gì người nói bây giờ nên ta sẽ để người dữ bí mật. Đi chết đi”

“Điều tàn”

Tuy chiêu này nhìn như đòn công kích năng lượng bình thường nhưng Nobita cũng không dám đơn giản đón đỡ mà lựa chọn né tránh.

Vì sao hắn cũng là ma vương được thế giới trong mơ này khâm điểm, bản lĩnh dữ nhà cũng không phải hàng tã thường.

Nếu đã tẩm máu rồng thì có lẽ Nobita cũng cân nhắc nghịch ngu một lần nhưng con rồng đã bị tên ma vương kia cho tan thành cát bụi một giọt máu cũng không để.

“Đạn ánh sáng”

Tuy ma vương có thuật phân thân tạo ảo giác nhưng Nobita thứ không sợ nhất chính là ảo giác vì con mắt của hắn luôn nhìn thấy sự thật.

“Hắc ám lá chắn”

“Người quả là đối thủ xứng tầm đấy, ta là ORODOM”

Nobita lúc này hối hận sao mình không mang bảo bối nào có thể sử dụng khi biết tên thật thì có lẽ trận chiến đã kết thúc. Nhưng hối hận thì hối hận hắn vẫn phải đánh

“Ta là Nobita, nghe cho kỹ kéo xuống âm phủ điem vương hỏi là tại sao chết rồi không biết đường trả lời”

Orodom nghe thế thì cười to

“Ta mới là người nên nói câu đó, toàn bộ nơi này đều thuộc quyền khống chế của ta người lấy gì thắng ta”

“Tinh vân vẫn lạc”

Theo lời của Orodom hàng ngàn vì sao trên trời rớt xuống như mưa tấn công Nobita. Tuy chúng chỉ là hình dạng những mô hình nhưng đều mang sức nặng ngàn cân làm Nobita chật vật tránh né.

Orodom chỉ có thể ra lệnh cho ngôi sao những lệnh đơn giản như rớt và bay độn khống chế rất kém nhưng bù lại không phải tốn phí tí sức lực nào đồng thời cũng chẳng cần chú tâm điều khiển. Nhưng hắn vẫn làm ra vẻ đang điều khiển ngôi sao cách khó khăn để chờ Nobita sơ hở mà ra tay.

Nhưng Nobita cũng không phải là kẻ ngu, hắn cũng đã nhìn thấu Orodom đang chờ mình sơ hở nên tự tạo ra sơ hở mời chào Orodom

“Điều tàn”

Khi Orodom đắc ý và nhìn Nobita tan thành tro bụi thì bản năng của hắn báo động liên tục và giọng Nobita vang bên tai hắn

“Đã trễ và một mạng đầu tiên”

“Trùm sáng hủy diệt”

Tia sáng từ Nobita phát ra thiêu cháy Orodom thành tro bụi nhưng cũng chỉ trong tích tắc một lần khói đen nhanh chóng ngưng tụ lại thành Orodom

“Khá khen cho nhà người dùng ảo thuật lừa được ta một lần nhưng không có lần hai đâu, hãy xem bản lĩnh thật của ta... khục khục”

Như đã nói trước kia khi đang chiến đấu Nobita rất ghét để đối thủ nói nhảm và lúc này đây khi Orodom chưa kịp nói lời đe dọa đã bị hắn cho bay thêm một mạng nữa

“Người không biết tôn trọng người khác à, không được cắt...khục khục”

Orodom lại bị cắt ngang khi đang tính nói

“Ba mạng”

Lần này Orodome học khôn không tiếp tục nói nhảm khi mới hồi sinh đã lập lá chắn

“Ám ảnh lá chắn”

Công kích của Nobita bị lá chắn hấp thụ hoàn toàn và lần này ma vương mới thành công sống lại

“Ám ảnh lá chắn”

Vì rằng lá chắn khi này vừa hấp thụ đòn tấn công của Nobita đã bị tan vỡ nên Orodome ngay lập tức lập ra một cái mới phòng ngừa Nobita tấn công liên tiếp và hắn đã đoán đúng. Nobita không chỉ tấn công liên tiếp thêm lần nữa mà tiến công đến khi nào hắn chết thì thôi.

Có lẽ Orodome là ma vương biệt khuất nhất từ trước đến nay. Bình thường ma vương nhà người ta đều được thời gian nói nhảm, Hay tệ lắm là khi chặn được công kích lần đầu của nhóm anh hùng thì được quyền nói nhảm do nhóm anh hùng bận than vẫn tại sao công kích của mình vô hiệu.

Nhưng Nobita không coi kịch bản, đã thế Nobita còn truy sát Orodome sát sao làm hắn chưa kịp ngưng hình đã có công kích mới chào vào mặt.

Ai gặp tình huống này cũng phải phát điên chứ nói chi là Orodome cũng đã điên sẵn lần này không cần hiện hình nhưng giọng của hắn đã truyền khắp ma giới

“Là người ép ta”

“Ta thật sự rất ghét hình dạng người không ra người quỷ không ra quỷ này”

Lần này đến phiên Nobita cạn lời, hắn không ngờ ma vương mà cũng có thẩm mỹ quan riêng cũng là người yêu cái đẹp nhưng cái đẹp của hắn hơi lạ.

Trong mắt Nobita có lẽ hình dạng tối thượng kia của hắn mới là đẹp mắt vì khá giống người nhưng có lẽ trong mắt Orodome cái mỏ gà hay chim gì đó của hắn mới là vẻ đẹp tuyệt mỹ.

“Ta lấy danh Orodome ra lệnh cho không gian khóa cứng tên kia lại”

"Không gian giam cầm"

Lúc này hắn mới là chủ thực sự của ma giới ma vương Orodome, có lẽ trong nguyên tác hắn chết thật biệt khuất chưa phát huy được 1% sức mạnh đã bị Xuka dùng đèn pin phóng to 1 nhất chết quả là bị ai.

Chứ một kẻ có thể sáng tạo được sinh mạng thì quyền năng cũng không thể nào yếu được. Với lại vì hắn nguyên bản là game mà là boss cuối mà không có ít nhất hai đoạn biến thân sao có thể xưng là boss.

Nobita đã dự tính trước truyện này nên cũng không cho rằng Orodome yếu như nguyên tác nên trước đó hắn cũng đã chuẩn bị hậu chiêu

“mặt trời mini”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Quyết chiến đến cùng

Orodome lúc này cực kỳ sợ hãi vì mặt trời Nobita triệu hồi ra. Hắn không thể nắm bắt không thể hiểu cũng như không thể điều khiển.

“Người tưởng chỉ có người có hai đoạn biến thân hay sao xem ta đây”

“Quang chi tử”

Thôn phệ mặt trời, Nobita sức mạnh tăng vọt. Tuy rằng chiêu này rất lợi hại nhưng chỉ được 10 phút, à không tính ra là 7 phút, phút thứ 8 gần hết đứt rồi, phút thứ 9 thì nát xương tan, phút 10 thân hồn tiêu diệt. Ngoài ra còn có một khuyết điểm cực lớn đó là tính cách thay đổi trở nên cực kỳ kiêu ngạo.

“Orodome người rất tự tin về năng lực hồi sinh của mình đúng không giờ ta sẽ cho người thấy năng lực đó đối với ta chỉ là rác”

Orodome tuy rằng khá ngạc nhiên khi Nobita đột ngột tăng sức mạnh, Nhưng khi ở trạng thái biến thân thứ 2 này. Hắn chính là vua nơi này đồng thời thêm tám thân bất tử nên nào có sợ hãi

“Mạnh mẽ không có thể làm người giết được ta đâu”

Nobita chỉ cười cười chỉ tay của Orodome

“Người không nhận ra là người đã mất cánh tay rồi à, chỉ cần tiêu diệt người nhanh đến nỗi người không nhận ra là được.”

Nghe Nobita nói Orodome mới chú ý tới cánh tay của mình thì phát hiện nó đã bị xé rách từ bao giờ.

“Không gian giam cầm”

“Dịch chuyển tức thời”

Biết tính Nobita ra tay không cho đối thủ kịp thở. Khi vừa phát hiện vấn đề Orodome không nhiều lời mà ngay tức thời làm ra hành động.

Nhưng lúc này đang trong trạng thái cực kỳ kiêu ngạo, Nobita rất ưa thích nhiều lời và hành hạ đối thủ

“Ai nha! Chưa chi đã chạy mất rồi à, Ta đã có tâm nhấc nhỏ, tốt thế kia mà. Hay là người biết sợ rồi. cảm giác thế nào tốt không? Chúng ta có tới 7 phút để chơi đùa cơ mà”

Lại nói trong lúc Nobita hoàn toàn áp đảo thì Nonko và Miyoko lại không biết được tình hình. Hai cô gái lúc này đang ở trong kết giới đặc biệt của Orodome để lấy kiếm thánh.

Vì Miyoko là người sử dụng kiếm thánh nên Nonko lúc này đang làm lá chắn cho cô ấy để vượt qua tầng phòng hộ.

Phòng hộ của Ma vương không phải là phòng hộ vật lý hay ma pháp mà là phòng hộ về tinh thần. Càng đến gần kiếm thánh thì tinh thần càng chịu công kích.

Mang trong người dị năng đặc biệt và chuyên về tinh thần nên Nonko mới có thể cản trở cho Miyoko. Nhưng dù vậy hai người tiến bước rất khó khăn và Nonko lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Thứ làm cho Nonko đứng vững đến bây giờ đó chính là ý chí và ý muốn chứng tỏ với Nobita.

Trước đây khi năng lực của mình luôn ngoài tầm kiểm soát, Nonko rất khổ sở với nó, Nhưng cô không hề thù ghét hay muốn vứt bỏ nó mà chỉ cho rằng mình chưa đủ khả năng khống chế. Cô luôn khao khát có thể dùng năng lực của mình giúp đỡ người khác như năng lực này đã từng giúp đỡ gia đình cô thoát nạn nhiều lần.

Nhiều lúc cô còn mơ mộng mình sẽ là siêu anh hùng như trong truyện tranh đang nổi lên tại Mỹ. Sẽ dùng năng lực dịch chuyển về Nhật Bản thăm anh Nobita và khoe với anh ấy rằng cô là siêu nhân...

Nhưng cuộc sống khắc nghiệt làm cho suy nghĩ trẻ con của Nonko mất dần. Nhưng ngọn lửa đó vẫn âm ỉ trong tim cô và cho đến lần gặp lại Nobita.

Nobita cứ như bước ngoặt của đời Nonko vậy. Trước kia khi chia tay Nobita đoạn thời gian gần đó Nonko phát hiện ra năng lực của mình, sau đó khi gặp lại Nobita thì cô tìm ra cách khống chế năng lực.

Lúc đó Nonko rất vui vẻ và nhất là khi nghe nói Nobita còn là chủ nhân đằng sau màn của một tổ chức chính nghĩa. Những suy nghĩ và khát khao của Nonko lại cháy bỏng lại nhưng khi Nobita luôn cố gắng đưa cô ra khỏi nguy hiểm thậm chí còn nhấn mạnh với Sumire, Tsubasa và Miyoko không được cho Nonko làm bất kỳ nhiệm vụ gì cả.

Nonko không có trách Nobita, mà cho rằng Nobita làm thế vì trong mắt Nobita cô vẫn chỉ là cô gái bé bỏng năm nào. Cô muốn chứng minh cho Nobita rằng lúc này đây Nonko đã lớn và có thể đảm đương một phía.

“Anh Nobita em làm được rồi”

Đứng ngay trước lớp phong ấn cuối cùng Nonko tinh thần lúc này cũng đã suy kiệt chỉ kịp nói một câu động viên với Miyoko

“Việc còn lại nhờ cô, đừng có thua thử thách của kiếm thánh”

Nhìn Nonko dần biến mất khỏi giấc mộng và trở về thế giới thật do thiệt bị cường chế. Miyoko cũng tự động viên mình và bước tới nơi đặt kiếm thánh.

Không biết ma vương đã dùng cách gì để lôi kiếm thánh được về đây nhưng có vẻ kiếm thánh với hắn là vật khắc tinh nên hắn cũng không thể phá hủy được.

Nhưng lúc này vì bị giam cầm ở ma giới mà kiếm thánh rơi vào trạng thái tự phòng hộ và đó là cửa ải cuối cùng Miyoko phải vượt qua.

Khác với công kích hung bạo của Ma vương, Kiếm thánh phát ra dòng sáng ôn hòa nhưng có thể làm cho người ta chìm vào mộng đẹp. Miyoko càng bước đến thì lại càng nhìn thấy rõ hình ảnh người mẹ mà cơ hằng mong nhớ. Nó là tâm khảm của cô nhưng đã bị kiếm thánh nhìn ra.

Thử thách này có lẽ thật rất khó khăn với Miyoko.

Lại nói về tình hình chiến đấu của Nobita. Lúc này mới 3 phút trôi qua và Nobita kiêu ngạo lúc này vẫn chơi chưa chán.

“Này Orodom, ngươi là vương giả nơi này mà, sao lại bò dưới đất như thế, đứng lên coi nào”

Trời Orodom treo lơ lửng trên không, Nobita cười đắc chí

“Này, ngươi là ma vương phải không, có trò nào tra tấn vui vui không, nói ta nghe coi”

Cảm giác si nhục làm Orodom có thể chết ngay tức khắc, Nhưng đáng sợ là hắn không thể chết nhưng mà vương cũng có cốt khí của ma vương

“Thích chém thích giết thì tùy ngươi đừng mong ta sẽ nói lời xin tha mạng”

Dù rằng tâm của Nobita vững như bàn thạch nhưng tuyệt kỹ này mang tới sức mạnh quá lớn làm cho tâm tính của Nobita hoàn toàn biến đổi. Và Nobita lúc này nghe thế thì càng khoái chí

“Haha, có cốt khí, nhưng ngươi bắt tử mà, lâu lắm mới có một món đồ chơi không dễ hư, chúng ta còn tới 4 phút nữa lận”

Khi Nobita đang bốn hành Orodom thì cuộc chiến bên ngoài cũng kết thúc từ lâu. Nhưng do lồi vào ma giới bị Nobita và Orodom lúc đánh nhau gây ra xung kích đánh nát mất rồi. Nên mọi người không thể vào trợ giúp mà chỉ có thể ngồi ngoài xem.

Đang khi trận chiến đang nghiêng về một phía và có vẻ Nobita giờ giống vai ác hơn là Orodom thì Doremon niệng quạ nói một câu mang tính tiên đoán

“Haha, Mặt trời mini tuy là hàng giảm giá nhưng chất lượng cũng không tồi, đủ cung cấp năng lượng cho Nobita bốn hành ma vương rồi”

Và y như rằng sau đó là xảy ra vấn đề. Hào quang quanh Nobita chớp tắt như bóng đèn yếu điện và sau đó là tắt ngúm.

Lại nói đến tâm tính Nobita lúc này muốn và mình cả trăm cái vì cái tính kiêu ngạo. Năng lượng tiêu tan hết làm cho hắn tỉnh táo lại.

Nhưng tỉnh lại mới thấy mình ngu. Biết Doremon đa phần là hàng dỏm mà còn đặt niềm tin vào nó quá nhiều đã là cái ngu. Mà cái ngu lớn nhất là không kết thúc Orodom ngay từ đầu.

Orodom lúc này bị đánh choáng váng nhưng hắn cũng chưa bị đánh đến ngu người và đã nhận ra tình hình, gió đã đổi chiều

“Hahaha, xem ngươi còn tỉnh tương được bao nhiêu, ngươi an tâm ta không để ngươi chết dễ dàng vậy đâu”

Nobita tuy rằng sức mạnh đã tiêu tan hết nhưng lúc này hắn không sợ hãi. Vì con người hắn luôn tính đến trường hợp xấu nhất. Và không phải trong nguyên tác Nobita chẳng có gì vẫn cho Orodom bay màu hay sao.

“Thuốc phân thân”

Nhỏ một nhúm tóc Nobita thổi ra rất nhiều phân thân lao về phía Orodom.

“Đèn pin phóng to”

Hàng chục Nobita khổng lồ dùng đất đá tấn công Orodom. Và còn một số tên đang dùng đèn pin thu nhỏ.

Nhưng Orodom quả không hổ là ma vương. Đèn pin thu nhỏ với hắn vô hiệu, còn hàng tá Nobita thì cũng chỉ một cái hắt hơi.

Nhưng Nobita căn cũng chỉ là thế, hắt hơi cũng cần thời gian và thứ hắn cần chính là thời gian.

“Găng tay lực sĩ”

Orodom coi đó cũng chỉ như là hành động đẩy chết nhưng hắn cũng rất khó chịu

“Không gian xung kích”

Chỉ với một cái quát lớn, năng lượng tỏa ra cũng đủ để quét bay hết phân thân của Nobita. Lúc này trong đồng môn hiu quạnh chỉ còn mình Nobita đứng trơ trọi không nơi trốn thoát và Nobita lúc này chỉ có thể dùng chiêu của Nobita trong nguyên tác hay dùng

“Đại vương tha mạng, đại vương anh minh thần võ, thọ ngang trời đất, thần thông quảng đại...”

Ngay khi tỉnh ra tay thì Orodom cảm giác lời Nobita nói thật êm tai, Nhưng giác quan của hắn cảnh báo có gì đó rất không đúng.

“Trước mặt Orodom ngươi không thể nói dối”

"Ta là vương"

Theo lời của Orodome nói thì “mỏ nhện hốt” của Nobita cũng vỡ vụn, biết không dùng được Nobita nhanh chóng chuyển sang “mỏ nói dối thành thật”.

“Người không phải là ma vương”

Nhưng Orodome là vương giả là một siêu cường giả với tổng năng lượng trong người cực cao thì làm gì bị bảo bối nhân quả ảnh hưởng. Và số phận của nó cũng như cái mỏ trước nát thành tro bụi.

Đền pin thu nhỏ, mỏ nói dối thành thật là những bảo bối mang tính nhân quả khá thực dụng nhưng lúc này đều vô hiệu nhưng Nobita cũng chưa phải là hết cách.

Ngay chỗ Orodome đang đứng bỗng nhiên sụp xuống, tuy rằng hắn biết bay nhưng dù sao quá bất ngờ cũng không phản ứng kịp. Và nhất là khi Nobita dùng bảo bối kia tuy không ảnh hưởng đến hắn nhưng cũng làm hắn ớn lạnh toàn thân. Lúc kịp phản ứng thì đã bị đất đá lấp kín

“Đền thay đổi chất liệu”

Hóa ra cái đang đứng trên mặt đất là robo thể thân còn Nobita thật đã dùng “găng tay chuột chũi” lên vào lòng đất và khoét lỗ. Đồng thời sau khi Orodome lọt hố thì dùng “đền pin biến đổi chất liệu” để biến đất thành kim loại cứng nhất.

Biết cái này cầm chân Orodome không được bao lâu nên Nobita tiếp tục chuẩn bị.

“Loa thôi miên đồ vật”

“Người là tên lừa gạt nhân, nghe rõ chưa người là tên lừa gạt nhân”

Khi Orodome tức giận gầm thét leo lên khỏi đồng đất đá thì chào đón hắn là hàng trăm đầu đạn hạt nhân fake.

“Lá chắn không gian”

Từng đợt nổ lớn vang lên dù là thân ma vương, dưới sức công phá của vụ nổ cũng làm cho thân thể hắn chấn động mạnh.

“Tên chuột nhắt khó ưa kia xem người còn chiêu trò gì nữa không”

Vì Nobita liên tục dùng “Đồng hồ tăng tốc” làm cho Orodome không tài nào bắt kịp. Orodome lúc này có lẽ đã điên tiết gần như mất trí.

Nobita lúc này nhìn lại bảo bối trong tay chẳng còn mấy. Tuy túi dự phòng của Doremon hắn cầm nhưng trong đây toàn là rác rưởi món hữu ích đã dùng hết giờ chắc chỉ còn cách chui vào đây và chuẩn mất là xong.

Nobita hắn không phải là kiểu người xương cứng tử chiến đến hơi thở cuối cùng. Và lúc này cũng chẳng có lý do gì để tử chiến cả nên rút lui chiến thuật chờ mua “mặt trời mini” xịn quay lại khiêu chiến sau cũng là một ý kiến hay.

Và nhân tiện mua những bảo bối tấn công vào “thực danh” nữa. Tuy rằng trong không gian này, vũ khí mang tính nhân quả đều không làm gì được Orodome nhưng dù gì lúc này Nobita cũng không thiếu tiền, mua về đập chơi cũng không tiếc.

Nhưng Orodome lúc này sau cơn giận dữ cực độ, cũng đã hồi phục lại tâm tình vì dù sao hắn cũng là ma vương là cường giả. Bình tĩnh mới có thể chiến thắng hắn biết điều đó.

Thấy Nobita có động thái khác thường Orodome nhanh chóng tấn công phủ đầu bằng ngôn từ.

“Tính chạy à? Không biết sao nhưng ta có cảm giác người sẽ chạy thoát thành công và lúc người quay trở lại thì chính là ngày tàn của ta. Nhưng này, người chắc còn chưa biết một điều, đằng nào cũng chết nếu giờ ta ta tự hủy thì cũng kéo theo những người tinh thần đã từng kết nối tới đây đây”

Nobita làm như chẳng quan tâm

“Thế thì sao nào? Ta cũng không sợ. Thôi chào tạm biệt”

Orodome cũng chẳng thèm ngăn cản

“Thế thì người cứ thử đi đi. Tuy rằng người chẳng có tí tổ chất anh hùng, nhưng người là một người lãnh đạo tốt đấy, sao người có thể bỏ mặc thuộc hạ và những người bảo vệ được”

Nobita khoát tay nói

“Ai nha! Mạng ta là quý nhất, sau này báo thù cho họ là được”

Orodome rất tin tưởng phán đoán của hắn vì hắn là ma vương

“Thế cứ đi đi ta không cản”

Nobita lúc này cũng chỉ bất đắc dĩ

“Ai nha! Sao ta phải đi khi đã chắc thắng chứ nhỉ? Ngươi không cảm nhận được là kiếm thánh đã được rút ra rồi sao?”

Orodom từ lúc nãy cũng đã cảm nhận được kết giới của hắn đã bị phá hoàn toàn nhưng so với đối thủ trước mặt, kiếm thánh giờ cũng chẳng là nỗi lo của hắn.

“Chỉ là cây kiếm ghê mà thôi việc gì ta phải sợ hãi, Giờ ta chỉ đang suy nghĩ xem có nên bắt ngươi đưa tay chịu trói không?”

Nobita nào chịu thua kém

“Thế thì ngươi cứ tự sát đi ta không can”

Orodom nghe thế thì cười rộ lên, học lại lời của Nobita

“Sao ta phải làm thế khi mà lúc này ngươi không chạy thì ta là người thắng sau cùng.”

Nobita không đợi Orodom nói hết câu đã dùng báo bối

“Đồng hồ tăng tốc”

Chạy ra thật xa đồng thời hò hét

“Orodom xem đại chiêu của ta đây”

“Thuốc đông cứng âm thanh”

“Chết đi”

“loa thôi miên đồ vật”

“Ngươi là siêu bom”

Từng đợt nổ lớn vang lên làm rung động cả mặt đất nhưng Nobita biết nó cũng chẳng thể làm tổn thương Orodom được chút nào mà chỉ là hắn câu giờ để sử dụng một thứ báo bối cực kỳ nguy hiểm

“Sổ nhật ký tương lai”

Nhưng điều ghi trong đó sẽ tiếp diễn thành sự thật, nó còn lợi hại hơn”mô nói dối thành thật”.

“Ma vương bị ghen thờ chết”

Nobita cực kỳ không muốn dùng “sổ nhật ký tương lai” vì nó là báo bối rất là nguy hiểm mà còn lắm hạn chế.

Nếu không có hạn chế thì lũ phản diện chỉ cần mua một quyển rồi viết vào thì làm vua vũ trụ rồi cần gì phải cực nhọc như thế, hay cảnh sát thời gian mua chục quyển viết lại hết lịch sử và tương lai thì mọi thứ đều êm đẹp cả.

Hạn chế chết người của cuốn sổ này là phạm vi tác động cực nhỏ, chỉ bao hàm trong tầm cảm nhận của người viết.

Vì dụ như nếu như ngươi viết “vũ trụ hủy diệt” thì phạm vi xung quanh mà ngươi có thể nhìn thấy tối đa bị hủy diệt trong đó có ngươi và sau đó do ngươi đã biến mất, nhân quả phát xạ biến mất nên chỗ bị hủy diệt sẽ phục hồi trở lại chỉ có duy nhất riêng ngươi là không được phục hồi lại.

Tức là khi đã ghi vào cuốn sổ thứ ngươi thấy đều theo đúng như những gì ghi trong quyển sổ nhưng khi không có giác quan của ngươi tác động thì mọi vật lại theo đúng như những gì trước đó nó nên có. Tóm lại cũng không nằm ngoài thuyết con mèo. Nếu ngươi quan sát thì nó theo những gì ngươi nghĩ còn khi không quan sát thì nó là vô định.

Đó là còn chưa kể nhân quả bắn ngược. Xem mọi thứ đều theo ý mình thì rất là vui sướng nhưng nhân quả bắn ngược chẳng vui tí nào. Nó sẽ làm cho chính tay ngươi phải xóa đi dòng chữ đã viết.

Và hạn chế cuối cùng Nobita mới phát hiện ngay tại trận chiến này đó là.

“Quyển sổ này quá phé”

Nhìn quyển sổ đang cháy trong tay làm cho Nobita khóc không nên lời. Hắn đã đặt niềm tin vào quyển sổ quá nhiều và ngay khi ghi tên Orodom vào quyển sổ đã tự bốc cháy.

Nhân quả liên quan tới Orodom quá lớn và hắn quá mạnh nên quyển sổ chịu không nổi. Mà ngấm lại cũng đúng, Doremon là robo trông trẻ thì kiếm đâu là vũ khí hàng xịn được.

Mà cho dù có là vũ khí nhân quả của quân đội đứng trước nguồn năng lượng cao cũng vô phương. Mà không may, Orodom lại mang trong người năng lượng cực kỳ cao.

Mà nghĩ lại cũng chẳng ít lần cánh của thần kỳ bị từ trường làm phé đi, cũng chẳng ít lần bảo bối phé thải. Và cũng không ít lần do vi phạm nhân quả mà nhóm Nobita bị vòng xoáy thời gian hồi thăm và lần nào cũng là tai nạn ngập đầu.

Tuy rằng trong phút chốc cảm thấy khó chịu và ớn lạnh nhưng Orodom nhanh chóng phục hồi lại. Lúc này hẳn cảm thấy Nobita thật đáng sợ, tuy rằng không còn chút năng lượng nào trong người nhưng những hành động của Nobita đều làm cho giác quan của Orodom cảnh báo liên tục.

Tuy rằng “sổ nhật ký tương lai” đã phé nhưng Nobita chưa hết cách

“Mấy ảnh nguyên rùa”

Lại cháy, cuối cùng sau khi một đồng bảo bối báo phé và cháy rụi Nobita chỉ còn một công kích duy nhất

“Đồng hồ tăng tốc”

“Hoa lãng quên”

Orodom là ma vương của thế giới này hẳn khi thấy Nobita công kích như thế cuối cùng cũng thả lỏng. Vì giác quan của hắn nói cho hắn biết rằng đây đã là công kích cuối cùng của Nobita. Hết đi cảm giác ớn lạnh và dè chừng Orodom chẳng hề sợ hãi mà bắt lấy tay của Nobita

“Ai chà! Người chỉ còn mỗi bông hoa này tặng ta hay sao? Khá thơm đấy”

Chiến trận đã ngã ngũ, Orodom thấy cực kỳ hưng phấn và vui sướng vì đối thủ cực kỳ khó nhai thậm chí nếu không may mắn thì hắn đã chết từ lâu rồi

“Haha, số phận đứng về phía ta thì sao người có thể thắng, còn gì trăn trở không?”

Nobita tuy đang bị Orodom khống chế nắm chặt tay phải không thể nào chạy trốn được nhưng cũng chỉ cười nói

“Anh hùng đã tới nơi rồi, người còn thoải mái thế sao?”

Orodom lúc này đang trong trạng thái tự tin bạo rap nào có lo lắng

“Chỉ là một con nhai cảm kiếm ghê, sao có thể đánh bại ta, để ta tiêu diệt nó trước mặt người xem người còn tự tin như thế được không”

“Không gian khóa định”

Miyoko lúc này cũng bay tới thấy Nobita đang bị khống chế thì quát to

“Mau thả đại nhân ra”

“Lôi âm”

Âm thanh của Miyoko phát ra mang theo lôi điện có thể làm cho đối phương tê liệt tạm thời. Nhưng bậc siêu cường giả như Orodom cũng chỉ gật gù

“Tốt lắm, nếu người lúc này chịu đầu hàng ta sẽ cho người làm trưởng quan chuyên mát xa”

Nhưng không để Orodom kiêu ngạo lâu vì Nobita là kẻ rất thích chơi hậu chiêu và bố cục. Vẫn còn một phân thân của hắn núp từ đầu trận đến giờ và trong tay thủ một món đại sát khí

“Đồng hồ thời gian”

Tuy Orodom có thể thoát ra trói buộc của thời gian nhưng như thế thì sao, Hẳn không thể ngay lập tức thoát khỏi.

“Miyoko dùng chiêu mạnh nhất nhanh lên”

Miyoko cũng không chần chừ xoắn xít giữa nên giết hay không giết như trong phim của mấy tên nhân vật chính giả nhân giả nghĩa mà cô ra tay cực kỳ dứt khoát.

“Lôi kỳ lân”

Toàn thân Miyoko được bao quanh bởi lôi điện tạo hình thành thánh thú kỳ lân với sừng nhọn là thánh kiếm với tốc độ cực cao lao về phía Orodom.

Orodom lúc này ý thức không bị “đồng hồ thời gian” ảnh hưởng hẳn đang cố gắng đẩy dờ khỏi dòng thời gian nhưng khi thấy người ra tay là Miyoko thì buông tha chống cự.

Ma vương sinh ra để cho anh hùng tiêu diệt, đây là quy tắc của thế giới trong mơ này, dù hắn đã cố gắng nhưng cũng không thể nào tránh thoát được.

Nhưng Orodome lúc này cận kề cái chết lại thấy rất thỏa mãn vì dù sao hắn cũng bị anh hùng tiêu diệt mà không phải Nobita và không thể phủ nhận trong trận chiến vừa rồi hắn là người thắng. Chiến thắng ngọt ngào cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chaiken muốn có bạn gái

Sau khi đánh nhau kết thúc chuyện phức tạp mới bắt đầu. Giải quyết hậu quả chẳng bao giờ là đơn giản cả. Đánh nhau thì cứ mặc sức phá hoại, ai mạnh hơn người đó thắng nhưng giải quyết hậu quả không như thế.

Nobita lúc này còn lo lắng hơn là lúc đánh nhau với Orodome vì không biết ăn nói sao với đám bạn. “Hoa lãng quên” thì bị Orodome vụn nát, tuy rằng đây thực chất là giấc mộng nhưng nhân quả vẫn ảnh hưởng đến thế giới thật, Vật phẩm trong này bị phá hoại thì thế giới thật y chang như thế.

Còn một số bảo bối xóa ký ức trong nguyên tác thì Doremon chưa mua. Và câu trả lời quen thuộc là đợi giảm giá. Đáng ra thì Doremon phải không thiếu tiền. Nhưng bản tính là thế thì Nobita đành chịu thua số phận.

Nhưng Sumire không hổ là người theo Nobita chinh chiến lâu nhất. Cô biết nỗi khó xử của Nobita nên đã chuẩn bị đầu vào đó.

Dù sao từng có một thời gian rất dài Sumire bị lão người doi keo kiệt bản tính nào đó bắt làm việc không công. Tính ra cái lão ấy quả là sống rất bản và nếu bị đưa ra xét xử có thể phán chung thân. Tội lạm dụng sức lao động trẻ em, tội không mua bảo hiểm trong khi công việc của đám trẻ toàn là vào sinh ra tử đã thế còn không có tiền lương. Chưa kể khi Sumire giải nghệ lại cũng chẳng có trợ cấp.

Nói chung tội của lão người doi rất nhiều nhưng không thể xem thường bản sự bốc phét của lão, dù dĩ nhiên không biết bao nhiêu đứa trẻ lương thiện trong sáng. Và dù rằng là người chính trực như Sumire ở gần lão ấy lâu cũng bị lão làm ô nhiễm và học được vài bản sự.

Đơn cử như lúc này lừa dối đám Chaiken Xeko và Xuka làm cho họ chẳng biết trời trăng gì.

Lúc này cả đám đều vững chắc tin tưởng Sumire là chủ tịch của hiệp hội bí ẩn này và trong một lần làm nhiệm vụ Nobita đã giúp đỡ cô rất nhiều nên bây giờ đang là thành viên không chính thức do chưa đủ tuổi, Sumire nhấn mạnh điều này rất nhiều lần dù rằng hành động bây giờ của cô cũng không khác mấy.

Còn về thế giới trong mơ thì Sumire nói là đó là công nghệ tổ chức mới sáng tạo ra và do Nobita nài nỉ mà nhóm bạn được tham gia vào nhưng cũng chỉ là dạng khách nhân.

Sumire còn nói sau lần này cống hiến của mọi người rất cao nên Sumire quyết định cho mọi người được quyền biết về tổ chức nhưng nếu muốn tham gia vào thì đợi đến tuổi và vượt qua thử thách.

Đại khái là thế nhưng với hoa ngôn sảo ngữ, tinh thần chính nghĩa của ba đứa nhóc bùng phát mãnh liệt và cảm giác lúc này bán mạng không công cũng không nề hà à không còn vui vẻ.

Tóm lại phần nào đó gánh nặng trong lòng Nobita cũng giảm bớt rất nhiều và để tưởng thưởng cho Sumire về cố gắng hắn đã phân công cho Miyoko và Tsubasa rất nhiều việc để Sumire có thời gian thư giãn.

Đáng ra tổ chức lúc này đã vào quỹ đạo không cần người trực tiếp lãnh đạo phải đứng ra hò hét nhưng sau khi diệt ma vương, thế giới trong mơ cũng không biến mất. Tất nhiên Nobita cũng không ngại bỏ túi vật vô chủ. Và do đó có rất nhiều công tác phải thực hiện.

Con về phần hắn, Nobita thì sao? Dĩ nhiên là xong việc về nhà ngủ tiếp.

Mấy ngày sau đó cũng khá yên bình chỉ có Tsubasa do bị Nobita đẩy cho quá nhiều công tác mà lúc này đang trong trạng thái hắc hóa. Về mặt nào đó Tsubasa rất giống Nobita là ghét bận rộn nhưng ai bảo Nobita là sếp lớn cơ đấy.

Nhưng đó là chuyện của Tsubasa, Nobita cũng chẳng thêm quan tâm mà tiếp tục cuộc sống chậm chạp thư thả của mình.

“Ồ nay có chuyện lạ nha, Chaiken keo kiệt lại mua bánh rán mời tụi tớ à?”

Vì bản tính của Nobita rất rõ ràng ai cũng biết nên nếu có chuyện gì muốn tìm hắn cứ tới phòng của hắn là được. Dĩ nhiên Pet cưng của Nobita là Doremon cũng thế, chủ nào tớ này mà. Chưa hết gần đây quân đoàn lười biếng này còn tiếp nạp thêm Nonko có thể coi như cái đuôi của Nobita, lấy cớ là rèn luyện sang đây.

Chaiken tuy rằng đầu óc khá tốt nhưng do ít hoạt động thành ra mọi người đều ấn tượng là hắn ngốc. Nhưng không phải thế, khi thực sự cần kíp thì nó

đều phát huy tác dụng khá tốt. Và dĩ nhiên đã mua đủ ba phần bánh rán tới hồi lộ thì 100% có việc nhờ vả.

“Thực ra chắc cậu cũng đoán ra phải không Nobita? Sau lần Xeko rù tụi mình qua chơi đó”

Lúc này Nobita mới chợt nhớ tới chuyện đó, Xeko mới 2 đưa qua để nghe hắn nói phét và nhờ vả rằng nói tốt về hắn khi gái hỏi.

Do đầu óc lâu ngày không vận động mà gần đây Nobita cũng khá lù khù, thật là không đoán ra lý do Chaien tới nhờ. Khi Chaien nhắc tới chuyện đó thì hắn mới biết lý do, nhưng Nobita không thừa nhận là bây giờ hắn mới biết đã thế còn rất tinh tướng nói

“Cái đó cậu chỉ có thể nhờ Doremon thôi, cậu ta có cái máy “Máy in catalog bạn gái” sẽ cho cậu thấy những người mà cậu sẽ gặp trong tương lai, xem rồi từ từ quyết định”

Tính ra theo nguyên tác thì về chuyện này Xeko và Chaien khá là chính nhân quân tử. Ít ra không có đá đều như Nobita. Chaien và Xeko thứ nhất chưa từng thích cùng một người thứ hai không nhắm tới bạn thân. Còn Nobita thì đa phần là thấy đâu đâu đó đã thế còn ra tay với cả bạn thân.

Nobita lúc này rất coi thường Nobita nguyên tác vì điều này. Ít ra lúc này hắn rất tự nhận là lục thân thanh tịnh. Dù sao trẻ ranh lớp 3 thì lo lắng mấy cái đó làm gì. Nhưng nếu Chaien muốn thì hắn cũng ngại giúp một chút đồng thời xem cái máy “Máy in catalog bạn gái” có thật lợi hại như Doremon hay nói phét không.

Doremon tuy rất không tình nguyện nhưng Chaien thật là rất biết mua chuộc, hắn đã xếp hàng từ rất sớm chỉ để mua lại bánh rán ở tiệm bánh được mệnh danh là ngon nhất thế giới. Đã kỳ công như thế thì Doremon nào nỡ lòng từ chối vì dù là Nobita nguyên tác phá hoại như thế mà Doremon còn không ngại dang tay ra giúp mà.

“Máy in catalog bạn gái”

Khi Doremon nhấn nút khởi động thì một đồng hình bay ra. Nhiều đến nỗi nếu đem đi cân ký chỉ ít cũng được 10 cân.

Nhưng làm Nobita khá thất vọng vì khi xem lướt qua không có người ngoài hành tinh. Thậm chí là cả thiên nhân cũng không có. Cái máy này có lẽ phạm vi chỉ là địa cầu.

Chaien trước đó thì cực kỳ háo hức chờ mong nhưng khi thấy số lượng cực lớn hình thì lại chùn bước.

“Sao nhiều thế, làm sao mà tớ xem hết đồng này được”

Thấy Chaien khá tội nên Nonko nãy giờ ngồi dự thính lúc này lên tiếng hỗ trợ

“Để tớ lọc cho, cậu thích loại người như thế nào?”

Vì rằng cùng nhau phưu lưu vào ban đêm nên Nonko gọi Nobita bằng anh nhưng vẫn gọi Chaien bằng cậu.

Chaien tuy người cao to hung hăng nhưng nói đến vấn đề này thì khá ngại ngùng

“Người dễ nhìn nhưng mạnh mẽ là được”

Dùng siêu năng lực, Nonko nâng những tấm hình lơ lửng và dùng tinh thần quét hình.

Sau khi Nonko lọc qua một lần thì đến Chaien lựa chọn.

“Đây, mà các cậu có thể đi với tớ được không? Đi một mình tớ thấy ngại lắm”

Rất hiếm hoi Chaien mới thẹn thùng và nhờ vả như thế, và giờ cũng rất rảnh nên Nobita cũng đồng ý, đồng thời còn kéo theo Nonko đi giúp vui.

Có lẽ đây chính là sai lầm cực lớn của Chaien. Nhờ ai không nhờ lại nhờ tai tinh Nobita. Ngẫu nhiên vô ý hoặc thậm chí chẳng biết lý do mà mọi thứ chưa bắt đầu đã đổ bể.

Sau vài giờ đi lòng vòng cuối cùng thì đồng hình Chaien cầm cuối cùng cũng chỉ còn duy nhất một tấm.

Theo phong cách món ngon để ăn sau và để tránh xem hàng ngon nhất trước làm tiêu chuẩn đầy cao. Tấm cuối cùng là tấm mà người đẹp nhất gia thế nhất nói chung cái gì cũng nhất

“Mina Mushusi, gia đình có truyền thống kiếm đạo, rất yêu thích kiếm đạo, gặp Chaien trong một lần đại hội, nhà hiện bây giờ ở trung tâm Tokyo.”

Cái thời đại này tuy rằng samurai xuống dốc, nhưng kiếm đạo cũng vẫn được rất ưu chuộng. Nhà Mina có một đạo trường ở trung tâm Tokyo thì cũng không phải dạng vừa.

Không biết Chaien lấy đâu ra tự tin sau nhiều lần thất bại như thế, hắn tuyên bố rất tự tin

“Đây chắc chắn là duyên phận rồi”

Vì di chuyển bằng chong chóng tre nên đi tới nhà Mina cũng không lâu. Đúng như Nobita dự đoán nơi tắc đất tắc vàng mà có nguyên cái đạo trường to đùng thế này thì nhà cũng không phải dạng vừa.

Khác với mấy lần trước lên lên lút lút, lần này là tới đạo trường nên cả ba đường đường chính chính đi trực tiếp vào.

“Này ba người kia đứng lại! Hôm nay người lạ không được vào nơi này?”

Người chặn ba người lại thật không ngờ lại là Doremon

“Doremon cậu làm gì ở đây thế?”

Doremon làm như không quen biết

“Đừng có giả vờ quen biết để lân la đi vào. Mời các cậu về cho”

Lúc này Nobita chỉ chợt nhớ tới một người đó là Tsubasa, chỉ có cô ta mới có thể làm ra chiêu trò thế này được. Đến giờ Nobita cũng ngạc nhiên làm sao một người phức tạp, xấu bụng như Tsubasa lại mang quang thuộc tính.

Doremon rất dễ bị dụ nhưng rất khó để mua chuộc đi làm công ngay cả Nobita cũng dám giả như không quen thế này, càng nghĩ Nobita càng khẳng định chỉ có thể là Tsubasa.

“Có phải Tsubasa mua chuộc cậu không Doremon? Mà nhìn thế này 100% là vì gái. Để tớ đoán xem có phải cô ta phát hiện cậu đi lảng nhãng với mấy cô mèo và đe dọa cậu không?”

Mặt Doremon bình thường vốn đã xanh lúc này càng xanh hơn

“Làm gì có! Làm gì có! “

Nobita lúc này đâu phải là thằng ngốc

“Này! Nếu không có thì thái độ của cậu sao cuồng thế, để tớ đoán luôn nhé. Có phải mấy cô mèo cậu nhắm tới đều có chung chủ nhân là Tsubasa luôn phải không?”

Lần này thì Doremon như tội phạm vào đường cùng, khụy gối ôm đầu

“Tớ xin lỗi mà! Cho tớ xin lỗi”

Thấy Doremon trông rất tội nghiệp nhưng “nghiệt do trời còn có thể tha, chứ bản thân tự tạo nghiệt thì trời tru đất diệt”. Đang khi Nobita tính làm cho Doremon vừa khóc vừa chạy thì từ đạo trường có người đi ra.

“Nobita, sao ngài lại bắt nạt cận vệ của tôi thế”

Tsubasa có lẽ đã cảm thấy Nobita đến nên đích thân ra đây đây mà.

Thấy Tsubasa lên tiếng Nobita không chịu được cười khở

“Này, đây là dùng "mỹ miều" kể đấy! cậu đừng có đào chân tường lộ liễu như thế được không”

Tsubasa cái gì có thể thua chứ đầu khẩu nào chịu thua Nobita

“Thế thì đào âm thầm được chứ gì? Lần sau tôi sẽ làm kín đáo hơn thua đại nhân”

Biết nói nữa thì càng làm lộ ra mình yếu thế nên Nobita đánh sang chuyện khác

“Sao cậu lại ở đây vậy?”

Tsubasa lúc này mới là người ngạc nhiên

“Cậu đó phải hỏi ngài mới đúng. Đây là nhà bạn của tôi với chị Sumire mà, người chị là bạn chị Sumire còn người em là bạn của tôi, Ngài có thấy là số phận đôi khi trùng lặp cách kỳ lạ không?”

Chaien lúc này trong đầu chỉ có gái nên khi nghe Tsubasa nói là người quen của cô ấy thì nhanh chóng tới mua chuộc

“Này, Tsubasa chúng ta dù sao cũng là đồng bạn vào sinh ra từ phải không? “

“Có chuyện gì thế Chaien?”

Chaien lúc này e thẹn như thiếu nữ đang yêu

“Bạn có thể nói tốt vài câu về tớ cho Mina được không?”

Trong mắt Nobita lúc này thì Tsubasa đang cười rất xấu xa và 100% sẽ có âm mưu gì đó còn trong mắt Chaien thì đây là nụ cười thiên thần.

“Được rồi, mình sẽ nói giúp, mà các cậu đã tới thì cũng vào trong đi. tui mình đang tính tổ chức so tài, thêm các cậu nữa là đủ 5vs5 rồi”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Có cái gì đó sai sai

Nobita càng suy nghĩ càng thấy có gì đó rất không đúng. Trong nhóm người này chỉ có 2 nam và một con mèo máy còn lại đa số vẫn là nữ. Ấy thế mà trò chơi Tsubasa nói lại chính là chia ra chiến đấu

“Này, các cô đáng ra phải chơi thứ gì đó như nhảy dây, chơi cờ ...”

Chẳng đợi Nobita nói hết thì mọi người đã đồng thanh

“Như thế chán lắm”

Nhìn lướt qua một vòng, có hai khuôn mặt mới nhưng là con giòng cháu giống nhà kiếm sĩ nên coi như không tính đi. Sumire thì bản tính cũng vốn bạo lực nên cũng bỏ qua.

Tsubasa thì xấu bụng và ân tượng cũng chẳng phải thực nữ. Xuka thì theo nguyên tác là do bản tính bị gò bó, và cô bé sợ bị kỳ thị nên cũng cố gắng che dấu nó, nhưng vào cái nhóm hội phụ nữ kia rồi thì ngày càng bộc lộ bộ mặt thật của mình.

Cái nhóm này với cái chữ “thực nữ” cách ngày càng xa, nhưng Nobita cũng chẳng muốn uốn nắn vì hấn lười và cảm giác như thế cũng rất phiền phức.

Cảm thán thì cảm thán nhưng Nobita cũng chẳng muốn tham gia mấy trò thể này

“Thế mấy cậu chơi vui về nhé, tớ chợt nhớ ra là mình có chuyện”

Nếu Nobita không xuất hiện thì thôi chứ một khi đã lộ mặt thì Tsubasa nào buông tay

“Này, Nobita ngại mà đi thì lại khuyết mất một chân đấy, với lại Doremon nói ngài dạo này rất rảnh hết ăn rồi ngủ phải không?”

Cái nụ cười của Tsubasa lúc nào cũng làm Nobita cảm giác có đang có âm mưu gì đó. Nhất là lúc này bảo đảm 100% là có âm mưu vì Tsubasa vẫn cò cay cú do bị ép lao động khổ sai.

Nhất là Tsubasa còn cố ý nói đến Doremon. Đây là 100% trần trụi đe dọa, vì với bản lãnh hiện giờ của Nobita không thể chống lại được cách bảo bối nhân quả của Doremon. Tuy rằng sẽ không nguy hiểm nhưng bị chinh cũng sẽ không thoải mái chút nào.

Nobita biết lúc này tham gia hay không cũng không quan trọng mà quan trọng là giảm bớt oán khí của Tsubasa. Vì xung quanh còn có người nên Nobita không thể nói trực tiếp mà nói bóng gió

“Được rồi, mà dạo gần đây cậu và mọi người có vẻ bận rộn nhỉ, mình muốn gặp cũng khó khăn, số là mình mới kiếm được mấy tấm vé du lịch nghỉ mát, không biết cậu có rảnh không?”

Người ngoài nhìn vào không biết chuyện trong đó chắc đều tưởng rằng Nobita đang có ý theo đuổi ai đó trong nhóm, nhưng có Tsubasa biết là hấn đang tính làm dịu oán khí của cô đấy mà. Tsubasa tuy rất muốn nhận nhưng cô thấy như thế thì quá dễ dàng

“Khắp nơi trên thế giới mình đi nhiều rồi, nhưng nếu là cậu mời thì mình sẽ nhận”

Nobita nghe thế thì hiểu ngay là Tsubasa muốn bồi thường nhiều hơn vì Doremon có cách cửa thần kỳ đi du lịch cứ như là đi từ cửa trước ra cửa sau như thế không đủ để bồi thường tổn thất tâm lý.

“À tớ còn đặt ở cửa hàng tương lai tấm vé đi chơi cho mọi người nữa, như thế nào cậu có muốn đi không?”

Tsubasa nghe thế thì vui mừng

“Oh! Thế thì tốt quá”

“Này hai cậu, thăm đã chuẩn bị rồi này,mọi người cùng bốc thăm chia cặp đấu thôi”

Bạn của Tsubasa, Mina quả thực là đầu cơ bắp, nếu gặp người bình thường thấy hai bạn trẻ đang rất tầm đầu ý hợp nói chuyện thì phải tạo không gian riêng chứ này đây còn rủ hai người đi oánh nhau cho vui.

Mà có lẽ bản tính ngay thẳng như thế mới có thể là bạn với Tsubasa từ lúc cô còn là ca sĩ nổi tiếng chứ.

Lúc này Nobita mới chú tâm đến luật chơi.

“luật chơi là không có luật”

Nobita lúc này cảm giác như mình đọc lắm nhưng đọc lại mấy lần và kiểm tra cả khả năng đọc hiểu của mình. Nobita bị ai phát hiện hẳn đọc đúng. Luật chơi sinh ra để bảo vệ người chơi đầu phải muốn bỏ là bỏ.

Đang khi Nobita tính lên tiếng thì Doremon móc ra bảo bối của mình

“Sàn thi đấu”

“Đây là một bảo bối từ tương lai chuyên dùng để thi đấu những môn nguy hiểm, nó giúp cho người tham gia không bị tổn thương”

Thuyết minh đơn giản nhưng Nobita mắt sáng như đuốc nhìn ra đây không phải là hàng đồ mà là hàng chất lượng cao. Rất đơn giản vì hàng của Doremon chẳng món nào có dán mác. Nhưng cái món kia lại có mà biểu tượng cũng rất hoành tráng.

Đúng là con mèo đại gái.

Lại nói đến Tsubasa vì oán khí bị Nobita dụ hoặc tiêu tan hết là cũng chẳng buồn tính toán Nobita để cho hắn tiếp tục lười biếng. Trong khi vì đã hứa với Chaiken nên Tsubasa tạo cơ hội cho hắn tiếp cận Mina.

Theo Tsubasa thấy Chaiken làm người cũng không tệ và tương lai cũng rất có tiền đồ, đáng người do đầu đặn tu luyện mà cũng không béo như trong nguyên tác mà khá là cân đối, tướng mạo vì thế thêm một mảng lớn điểm cộng, Với cả đầu óc của Mina toàn cơ bắp nên tính ra cũng không phải là không hợp.

Biết Mina thích người mạnh mẽ và rất yêu thích kiếm đạo, nên Tsubasa đã nói điều này cho Chaiken và sắp xếp cho hai người đấu đối kháng.

xxxxxxxxxxxxxx

Từ bé đã rèn luyện kiếm đạo thêm thiên phú mạnh mẽ mà Mina trong cùng tuổi gần như vô địch. Nên vì thế khi nhắc đến kiếm đạo thì cô rất kiêu ngạo.

Nhưng cái thời đại này võ đạo đi xuống thể thao lên ngôi làm cho Mina cực kỳ không vừa ý.Vì thiên phú của Mina quá mạnh mẽ nên cô hiểu kiếm đạo chính là môn võ để tiêu diệt kẻ thù mà lúc này biến trở thành môn thể thao thi đấu là điều mà Mina thấy thế nào cũng không thể chấp nhận. Thành ra lúc luyện tập, Mina đều ra đòn rất nặng tay nên cuối cùng cũng chỉ có chị cô là người chịu tập cùng cô.

Vì tính cách của mình bạn thân của Mina cũng không có mấy. Và Tsubasa là một trong số những người hiếm hoi đó. Nhưng do công việc mà hai người cũng chẳng có mấy thời gian gặp nhau.

Khi nghe Tsubasa giải nghệ và thành đại sứ của tổ chức đa quốc gia, Mina cũng không cảm thấy có gì lạ mà còn rất ủng hộ vì cô biết rõ bạn cô, Tsubasa không tìm được thứ cô mong muốn trong ngành giải trí và chuyện nghỉ sẽ chỉ là sớm hay muộn.

Tuy ủng hộ thì ủng hộ nhưng từ khi làm công việc mới Mina nhận ra có vẻ hai người càng ngày càng xa cách. Không phải do Tsubasa ít đến thăm cô mà ngược lại do có vẻ rảnh rỗi hơn mà Tsubasa thường xuyên đến đây nhưng chủ yếu nhất vẫn gặp chị của Mina.

Gần đây Mina còn phát hiện ra rằng Tsubasa là một bậc thầy dùng kiếm trong một lần tình cờ thấy cô so tài với chị mình. Những thứ đó Mina hoàn toàn không biết gì và cảm thấy Tsubasa có vẻ ngày càng xa lánh mình.

Nhất là lần này, chị của Mina, Miyu còn đặc biệt cho cả đạo trường nghỉ một ngày để đón tiếp bạn của mình đồng thời hình như hai người bàn chuyện gì đó nhưng cái đó Mina không quan tâm. Cô chỉ quan là Tsubasa cũng đi cùng và có vẻ cô còn quen biết thêm nhiều bạn mới mà Mina chưa từng được nghe kể không những thế họ còn rất thân thiết làm cho Mina cảm giác có chút ghen tị.

Càng làm cho Mina cảm giác ghen tức hơn đó chính là đang yên đang lành khi mà Mina đã hòa vào nhóm chị em và càng gần hơn với Tsubasa thì có ba kẻ xa lạ và hình như cũng là người quen của Tsubasa tới.

Nhất là trong đó có tên con trai nhìn rất là cà lơ phất phơ, mặt thì đeo hai cái đĩa chai dày cộm, tóc tai thì rối bù quần áo thì lòi thối, tướng tá trông rất là yếu đuối đã thế còn hậu đậu.

Nói chung có cái xấu gì hẳn đều có cả, nhất là còn nói chuyện rất thân thiết với Tsubasa chưa hết khi nghe hắn mới đi du lịch thì trong Tsubasa có vẻ rất là hưng phấn.

Lúc tranh đấu chỉ với một kiếm Mina đã hất văng Nobita ra sân nên lúc này trong mắt cô Nobita là yếu đuối vô dụng. Mina lúc này ngoài ghen tức còn lo lắng Tsubasa bị hoa ngôn sáo ngữ lừa đảo chứ không hề ghu của Tsubasa lại kém như thế sao cô ta lại thích người nhỏ tuổi hơn và còn yếu đuối vô dụng như thế. Ít ra cũng phải được như người trước mắt.

Chaien lúc này dưới sự sắp xếp của Tsubasa cũng có cơ hội làm quen với Mina. Vì nghe Tsubasa nói Mina thích người mạnh mẽ nên hẳn cũng đánh rất nhiệt tình. Tuy rằng không rành kiếm đạo nhưng vũ khí ưa chuộng của Chaien là gậy bóng chày nên theo suy nghĩ của Chaien bản chất cũng không khác nhau lắm

Do thiên phú mạnh mẽ mà Mina kiếm đạo đã đạt tới cảnh giới cảm nhận ý cảnh. Và như thế Chaien càng lộ ra mặt đáng sợ của mình.

Từng lần vụt của Chaien trong mắt người thường cũng chỉ là vụt bình thường nhưng Mina lại cảm giác trầm trọng như núi. Không khác gì kiếm ý sắc bén mà cô cảm nhận được từ chị cô.

“Này cậu tên gì thế, mình là Mina”

Chaien nghe thế thì vui vẻ trả lời

“Mình là Chaien, cậu cũng thật mạnh đấy, nên giờ mình cũng dùng hết sức đây.”

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Nhìn hai người vừa đùa giỡn vừa đánh nhau thật, Nobita cảm giác như mở rộng nhãn giới. Cái này quả cứ như phim truyền hình ấy chứ.

““Thủ hộ giả” đại nhân “

Sumire lúc này cũng tới gần Nobita chào hỏi. Thấy Nobita bí mật tìm đến cùng với một người thì Nobita tò mò hỏi

“Có chuyện gì vậy Sumire?”

Đi theo Sumire chính là Miyu là đạo trưởng của đạo trường này thay cho cha cô vì truyền thống của gia đình khi Miyu đánh bại cha mình thì đạo trường là của cô.

“Đây là Miyu chủ nhân của đạo trường này đồng thời cũng là thành viên vòng ngoài cao cấp nhất. Nhưng do quá quan trọng ở vòng ngoài nên cô ta không thể tham gia vào vòng nhân viên chủ chốt.”

Trước đây hình như Sumire cũng nói về việc này nhưng do quá lười biếng mà Nobita nói Sumire cứ việc toàn quyền xử lý.

“Tôi là Nobita, tôi rất cảm ơn vì cống hiến của cô cho tổ chức”

Miyu tuy rằng là nhân viên vòng ngoài nhưng đó là do tính chất công việc nên cô cũng rất rõ ràng Nobita là ai và lợi hại thế nào.

“Cảm tạ đại nhân khen tặng, tôi chỉ cố gắng hết sức vì tương lai”

Sumire để hai người chào hỏi xong thì nói thẳng mục đích của mình

“Cô ta đã qua thử luyện nhưng do sự vụ mà không thể tham chiến nên theo quy định là sẽ không được cấp công pháp, nhưng do cô ta là người theo đuổi võ đạo nên cũng rất mong được tu luyện”

Luật này là do Sumire đặt ra Nobita hoàn toàn vô can. Nhưng cũng vì thế mà Sumire càng không thể sửa đổi.

“Được rồi, cũng chẳng có gì khó nhưng phải để ta kiểm tra cô ta đã”

Miyu nghe Nobita đồng ý thì vui mừng, nhưng cũng lo lắng vì còn phải qua kiểm tra

“Cô biết tại sao lúc này ta không phổ biến công pháp không? Mặc dù nếu có nó nhân loại sẽ tiến đến 1 tầm cao mới”

Đó là một câu hỏi khó nên Miyu suy nghĩ một hồi lâu mới trả lời

“Do bản tính con người là tham lam nên sau khi mạnh hơn sẽ có chiến tranh. Những người có thiên phú nhưng trước đó không có nhiều của cải lúc này sẽ nhắm tới những người yếu hơn nhưng lại có nhiều của cải.”

Nobita hỏi tiếp

“Lòng tham của con người tuy nguy hiểm nhưng đó cũng không phải là lý do chính, lòng tham là có hạn vì con người không thể tham lam những gì mà mình không biết. CÒN một thứ đáng sợ hơn nữa”

Miyu suy nghĩ hồi lâu không ra câu trả lời

“Xin ngài chỉ giáo”

Nobita chậm rãi nói

“Đó là kiêu ngạo, khi có sức mạnh cực lớn người ta tự cho mình là thần tự cho là mọi sinh vật có trí khôn khác phải tôn thờ mình cung phụng mình thậm chí mọi thứ có trên đời đều có mục đích là mua vui cho mình. Chưa kể vì kiêu ngạo mà họ không chấp nhận còn có kẻ ở trên đầu mình coi mọi luật pháp trong vũ trụ chẳng ra gì. Cả chủng tộc sẽ thành ác mộng của vũ trụ (như hành tinh đen trong tập truyện dài) và rồi một lúc nào đó bị giống loài thông minh hơn mạnh mẽ hơn hay có thể là cảnh sát vũ trụ tiêu diệt.”

“Chưa hết và vì kiêu ngạo con người không chấp nhận mình yếu đuối, rất khó để chấp nhận rằng hành tinh này nơi mà họ cho là cực kỳ cứng rắn lại dễ dàng bị phá hủy, không tin rằng thậm chí là cả vũ trụ nơi mà họ cho rằng vĩnh hằng lại yếu đuối đến đáng sợ, có thể hủy diệt bởi tên độc tài điên cuồng nào đó,... và khi biết được đó chính là sự thật con người sẽ trở nên suy sụp đánh mất bản thân.”

“Và cô cũng thế Miyu, lúc này cô đang trong tình trạng đó, nhưng thay vì tự hủy bản thân vì suy sụp cô lại lựa chọn mạnh lên, tuy rằng cô có kiêu ngạo nhưng kiêu ngạo kiểu tự tin nên là đạt tiêu chuẩn đi, dù sao kiêu ngạo cũng là một phần động lực để phát triển”

Khi nghe Nobita nói nhiều như vậy Miyu tưởng mình đã không qua thử thách vì những lời Nobita nói đều trúng tim đen của cô.

Nhưng quan điểm của Nobita mọi thứ sinh ra và tồn tại đều có ý nghĩa của nó, thậm chí sinh ra để bị tiêu diệt cũng có ý nghĩa của nó, hần chỉ nhìn mọi thứ một cách khác quan, và nhận thấy rằng, đủ liều lượng hay nói cách khác là cân bằng mới chính là bí quyết của tồn tại và phát triển.

“Cảm tạ đại nhân chấp nhận, nhưng ngài có thể cho tôi lùi lại một thời gian để suy ngẫm được không”

Tuy rằng rất vui mừng vì Nobita vẫn chấp nhận nhưng Miyu cảm thấy mình vẫn còn rất thiếu hụt nên quyết định bỏ qua cơ hội lần này. Vì cô không muốn vì sức mạnh mà mình phát triển thành thứ mà chính mình bây giờ khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Lâu đài trên mây

Vì đã đưa cho Tsubasa một số tấm vé nhưng đó toàn là vé giả vì thực tế nơi thăm quan đó chưa được xây dựng xong. Nhưng tất nhiên nó cũng không phải hoàn toàn là giả vì nơi đó chính là nơi Nobita đang cho xây dựng.

Tuy rằng theo dự tính là khoảng vài tuần mới xong nhưng do sự việc trên mà Nobita cho đẩy nhanh tiến độ.

“Doremon cậu đi mua thêm nguyên liệu nữa đi, tớ lỡ hứa với nhóm Tsubasa rồi, không có chắc cô ta lột da tớ quá. “

Đúng đây chính là kế hoạch bí mật của Nobita và Doremon, khu nghỉ dưỡng trên mây.

Chịu chi thì chuyện gì cũng sẽ nhanh nên tiến độ hoàn thành trước lịch hẹn làm Nobita cũng khá yên tâm tự thưởng cho mình một giấc ngủ dù rằng trước đó hần cũng hay ngủ ngày.

Nhưng cứ mỗi lần nghĩ như thế thì chiếc điện thoại xui xẻo lại vang lên

“Có chuyện gì thế Sumire”

Đầu dây bên kia Sumire có vẻ cũng đang gấp

“Đại nhân, có báo cáo rằng phát hiện một hòn đảo nhỏ ở ngoài khơi đột nhiên sau một đêm thì bị nước mưa làm chìm. Tôi nghi ngờ nó là cuộc thử nghiệm vũ khí của thiên nhân”

Chà lũ thiên nhân này thật là không đúng lúc, Kibo Nobita hần còn chưa trông được, không có cậu ấy thì quả này hơi bị căng.

Trong nguyên tác đàm phán dễ dàng như thế là do hai yếu tố. Một là thiên nhân bất lực trước tấn công của nhóm thợ săn trộm không có Doremon thì thiên nhân kết cục cũng chẳng mấy tốt đẹp. Hai là do có Kibo thuộc hàng quan cao cấp của hành tinh xanh có thể quyết định cho một chủng tộc tới ở nhờ trên hành tinh của mình thì cũng chẳng phải hạng vừa.

Hai yếu tố đó làm cho đàm phán trở nên dễ dàng, chứ nếu không sao thiên nhân dễ dàng từ bỏ hành tinh mẹ của mình như thế. Nói trắng ra là sợ hãi trước sức mạnh của đám trẻ và Kibo chính là cái cớ và cũng là điều kiện để họ xuống thang.

Không có bị sức mạnh áp đảo đè ép, thiên nhân sẽ không từ bỏ hành tinh mẹ dễ dàng như thế và không có Kibo hứa hẹn thì thiên nhân bắt buộc phải đánh vì họ không có chỗ dung thân.

“Theo ta tính có lẽ chừng nửa tháng nữa thiên nhân sẽ tấn công chúng ta. Cô an tâm ta đã có chuẩn bị cả. Mà trước hết mai chúng ta đi du lịch thư giãn trước, nói thật cùng lắm thì bật đồng hồ thời gian lên và diệt hết thiên nhân là được. Mà cũng bật mí cho cô là chuyến du lịch ngày mai ta sẽ có cách giải quyết ôn hòa cho vấn đề này”

Sumire tuy rằng không muốn áp dụng theo cách máu tanh của Nobita nhưng như hắn nói đó là biện pháp cuối cùng, thêm nữa tính ra thì thiên nhân muốn diệt toàn bộ nhân loại mà. Trong chiến tranh giữa chủng tộc và chủng tộc thì rất khó tồn tại nhân đạo. Sumire cũng không phải là người cứng nhắc nhưng dù sao biện pháp cuối cùng cũng quá máu tanh. Nhưng nó cũng là bảo hiểm để cô an tâm vì dù sao trái đất vẫn sẽ an toàn.

“Vậy thì hẹn gặp ngày mai”.

xxxxxxxxxxxxxxxx

“Woa! Thật tuyệt vời có thật là chúng tớ mỗi người được một căn nhà ở đây không?”

Nobita hào phóng trả lời

“Tất nhiên dù sao trước đó các cậu cũng mua cổ phần mà”

Do để có cơ mang nhóm Chaiken lên mà Nobita cũng dờ dẫm bán cổ phần.

Tsubasa cũng đi theo hỏi

“Đây là khu nghỉ dưỡng mà ngài nói phải không? Quả là tuyệt vời, không khí ở đây thật trong lành và khí hậu thì ấm áp.”

Nobita cũng giới thiệu thêm

“Chưa hết đâu, người máy phục vụ ở đây toàn hàng cao cấp, từ nấu ăn tới massage tới các dịch vụ khác dù là trên địa cầu cũng không tìm được chỗ nào tốt hơn đâu”

Nhìn nhóm trẻ vui vẻ, Sumire cũng cảm thấy vui lây nhưng do việc của thiên nhân còn treo trên đầu nên cô cũng khó mà buông lỏng tận hưởng được.

Thấy thế Nobita nói

“Theo tôi, tôi sẽ cho cô xem một thứ là cô sẽ yên tâm ngay”

Sumire nghe thế thì tò mò đi theo Nobita vào lâu đài.

Tòa lâu đài này cũng giống nguyên tác là do Xuka. Nhưng nó hơi có một chút khác biệt là nơi tồn tại nơi chưa vũ khí

“Đây là súng tan mây, chỉ vài phút là thiên nhân sẽ thành dĩ vãng, chưa hết ta đã điều ta, vũ khí đại hồng thủy của thiên nhân chỉ là những đám mây đặc biệt có thể gây mưa không ngừng nghỉ chỉ với một phát pháo đồng kết này là xong chuyện.”

Sau đó Nobita còn giới thiệu sang hình chiếu trái đất 3D gần đó.

“Đây mới chỉ tòa căn cứ trên mây đầu tiên của chúng ta, ta đang có kế hoạch xây dựng trên toàn cầu, và điều nhân viên túc trực để giám sát hoạt động di chuyển trên tinh cầu chúng ta và cả hành động của người ngoài hành tinh”

Sau khi nghe Nobita nói hết kế hoạch của mình thì Sumire cũng đã yên tâm rất nhiều

“Có nhiều bảo hiểm như thế thì tôi an tâm, nhưng sao ngài không nói tôi trước để tôi lo lắng”

Nobita cũng đơn giản giải thích

“Cái này khi nghe cô báo tình hình ta mới nghĩ tới, chứ trước đó xây dựng chủ yếu chỉ để chơi, cái này là ta mới chế tạo”

Sumire nghe thế thì cũng cảm thấy hết nói nể và ngẫm nghĩ lại đúng là ấn tượng ban đầu của Sumire khi đến đây đó chính là nơi này là khu vui chơi. Nào biết đâu nó còn cất giấu vũ khí và là pháo đài chiến lược.

“Mà dùng những cỗ máy từ tương lai tới có bị cảnh sát thời gian làm khó không?”

“An tâm những cỗ máy này là ta tự tay chế tạo, tuy rằng vật liệu là đạt mua nhưng đều là ở thời đại này nhưng trên tinh cầu khác. Nhưng đó là biện pháp cuối cùng, trước đó ta muốn thử hòa đàm với nhóm thiên nhân trước đã.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Cuộc sống hằng ngày

Nobita xây dựng căn cứ trên không cũng không cố ý giấu bí mật, cốt là để cho thiên nhân tự tìm đến mình vì như vậy thể chủ động sẽ thuộc về bên Nobita. Nhưng giả như thiên nhân coi thường mà vẫn phát động “Đại hồng thủy” thì lúc này cũng chỉ còn cách chiến đấu.

Nobita không sợ chiến tranh nhưng hắn cũng rất ghét chiến tranh vì nó tiêu hao nguồn nhân lực và vật lực một cách không chính đáng. Nhưng nếu phải ra tay thì Nobita cũng không hề nương tay, nhất là trong chiến tranh chủng tộc, rất khó để tìm ra điểm hòa hoãn.

Nhưng dù sao đó cũng chỉ là giả định mọi thứ còn phải chờ xem hành động của thiên nhân xem họ phản ứng thế nào trước đã. Và tình hình hiện tại có lẽ phải chờ một thời gian vì có vẻ thiên nhân cũng đang quan sát động thái của tổ chức.

Mà tính ra ngoài “đại hồng thủy” thì xem ra thiên nhân cũng chẳng còn đại sát khí nào cả, thành ra cũng chẳng phải là uy hiếp gì cho cam.

Thậm chí không cần Nobita ra tay, chính phủ trái đất bắn vào quả đạn đạo là xong chuyện. Ngay cả pháo tan mây cùi ghè của Doremon còn không cần được thì lấy cái gì cản tên lửa đạn đạo.

Suy nghĩ thông suốt Nobita cũng chẳng muốn tiếp tục quan tâm chuyện này mà chú tâm vào việc ngủ, dù rằng lúc này hắn đang ở trên trường.

Mà để thuận tiện trường học của hắn lúc này khác hẳn với nguyên tác. Lấy có là chiến dịch bảo vệ môi trường, ngôi trường cũ của Nobita bị dẹp sang nơi mới.

Đồng thời nơi này kết hợp từ tiểu học cho đến đại học. Lý do đương nhiên là do tính lười di chuyển của Nobita đồng thời dù sao nơi này cũng là Tokyo cấm một quân cờ để tuyển chọn nhân tài cũng là một ý không tồi.

Tất nhiên khi chuyển tới học trường mới thì Nobita cũng khá ngạc nhiên vì nhìn thì có vẻ Tsubasa và Miyoko lớn tuổi hơn nhóm bạn nhưng hóa ra là cùng học chung lớp 5. Khi nghĩ vấn đề này xem chút nữa Nobita bị Tsubasa truy sát.

Mà tính ra ngôi trường này xây dựng ban đầu mục đích là để lôi kéo đám bạn của Nobita nhưng về sau do đám nhóc đó bị Sumire lôi kéo không biết trời đất gì rồi nên thành ra cũng không cần thiết lắm.

Nhưng cho dù là người đứng đằng sau ngôi trường này nhưng Nobita cũng không được ưu ái

“Trò Nobita ai cho phép em ngủ gục trong lớp, ra ngoài đứng phạt cho tôi”

Thầy giáo vẫn nghiêm khắc như cũ và Nobita cũng không ngại bị phạt vì hắn có thể ngủ đứng.

Nhưng có điều làm Nobita rất phiền muộn đó chính là sau khi tan học phải tham gia sinh hoạt câu lạc bộ. Hắn cũng rất muốn đánh cái thằng ra quy định này nhưng người nghĩ ra lại là hắn nên thành ra coi như lỡ đại một lần.

“Nào, đi thôi anh Nobita”

Nobita vừa bị kéo đi vừa phải đỡ những ánh mắt ghen tị từ mọi người vì lúc này đi với hắn là bốn cô bé thuộc dạng xinh nhất trường đã thể hình như trong lớp còn ngồi xung quanh hắn.

Nobita chỉ nhớ là hình như vì đến lớp hắn chỉ ngủ nào có biết ai ngồi bên cạnh hắn đâu.

“Này, Đại nhân nếu ngài đến trường chỉ để ngủ thì sao không nghỉ cho rồi, việc làm một cái bằng tốt nghiệp với ngài cũng đâu có khó khăn.”

Nobita nào dễ bị Tsubasa dụ vào tròng như thế, mấy ngày nay vì việc của thiên nhân là do bộ phận mang năng lực siêu nhiên đảm nhận mà Tsubasa bận tối tăm mặt mũi.

Nào phải lo chuyện bí mật của những sinh vật huyền bí trên trái đất, che dấu người ngoài hành tinh lỡ may đi ngang hay gặp tai nạn ở trái đất, nào phải giải quyết đám phù thủy không có chuyện gì đi làm loạn. ... lúc này còn phải gánh thêm chuyện của thiên nhân làm cho nhiều khi đang ngủ, Tsubasa còn chừ đông.

Nobita mỗi khi thấy quyền lực của chức danh “thủ hộ giả” thì lại đau đầu vì tất cả những thứ đó là do hắn tại thời điểm nào đó trong tương lai quay về quá khứ sắp xếp. Chức danh đó càng quyền lực thì công việc của hắn càng nhiều.

Nhìn đám phù thủy vụ sư thậm chí là yêu quái khi thấy huy hiệu của thủ hộ giả thì cung cúc nghe lệnh, báo khai báo hồ sơ là khai báo hồ sơ, thậm chí cả bản lĩnh dữ nhà cũng khai báo đầy đủ, trong khi đó nội cái tên đối với vụ sư cũng là cấm kỵ. Những lúc như thế Nobita lại đau đầu chỉ muốn ngủ quách đi cho rảnh nợ.

Phiền muộn thì phiền muộn, Nobita biết rằng việc này mình sẽ không thể tránh được. Nếu là số mệnh Nobita chẳng hề lo sợ vì con người hắn kiếp trước toàn thích đi ngược lại với thiên mệnh nhưng đây là do chính bản thân hắn sắp xếp thì có bản lĩnh bằng trời cũng vô phương.

“Đại nhân! Đại nhân, ngài lại thất thần nữa rồi”

Mãi suy nghĩ lung tung mà Nobita bị Tsubasa thúc cho một cái hoàn hồn.

“Này Tsubasa, cô làm như ta không biết cô tính dụ ta nếu nghỉ rảnh rồi thì làm việc à? Đừng có mơ nhé, trời có sập chỉ cần là đến giờ ngủ thì ta vẫn sẽ đi ngủ.”

Tuy rằng Tsubasa khi làm việc oán khí đầy mình tuy rằng rất hay than vãn nhưng mọi công việc cô làm đều rất chín chu thậm chí còn đọ được sức làm của mười người

Đối với nhân viên ưu tú như thế Nobita chỉ có thể làm như không thấy việc Tsubasa rất hay đả kích mình vì nếu không có Tsubasa thì kế hoạch lười biếng của Nobita không thể nào thực hiện được.

Xuka đi chung với hai người nghe loáng thoáng câu chuyện thì hiểu lầm sang chuyện khác

“Này, Nobita, tuy rằng đa phần cậu đến club chủ yếu vẫn là ngủ nhưng đợt này lễ hội văn hóa thì cậu cũng nên tham gia chứ, năm nay dù sao cũng là năm cuối cấp của chúng ta mà”

Nobita nghe thì muốn nhủ nước bọt, năm sau cũng chỉ qua khu khác học thôi, nói là cuối cấp nghe có vẻ nặng nề quá.

Nhưng nghĩ thì nghĩ, Nobita cũng chẳng dại dột mà nói ra như thế. Và lúc này cậu lại càng muốn đấm mặt chính mình, ngoài lễ hội trường tổ chức hàng năm theo lớp không biết Nobita còn nghĩ cái quỷ quái gì mà thêm cái lễ hội văn hóa chú trọng tới các câu lạc bộ để thắt chặt tình đồng chí.

Và cái câu lạc bộ toàn hot girl này ngoài Nobita và thành viên ngoài vòng Doremon thì chẳng có lấy một người nam.

“Mà này, Xuka, sao cậu không vào câu lạc bộ âm nhạc mà nhảy sang câu lạc bộ “khám phá những điều kỳ bí” này làm gì?”

Này là không có ý xua đuổi vì nhắc nhở Nobita làm việc nhé, Nobita khẳng định 100% là như thế.

“Tớ thích đọc tấu hơn với lại trong câu lạc bộ này tớ mới thấy không bị gò bó”

Chắc tại con đường thực nữ ngày càng cách Xuka quá xa khi tham gia vào cái hội chị em kia. Nên giờ mà hòa nhập cùng hội chị em khác toàn thực nữ thì Xuka cảm thấy mình khá lạc lõng nên sau cùng chui vào cái câu lạc bộ này.

“Thế chúng ta cùng làm ngôi nhà ma đi, vừa dễ làm vừa đơn giản, nhờ Doremon cho mượn vài con ma là xong”

Tsubasa và Xuka nghe thế thì thấy khá hợp lý và nhắm chắc nếu làm thế thì họ chắc chắn sẽ đoạt giải nhất trong cuộc thi các câu lạc bộ.

Nhưng may mà trong cái hội chị em kỳ quái này còn có người suy nghĩ cho người bình thường.

“Không được, như thế dọa chết mấy người khác mất, dù các cậu không sợ nhưng cũng phải nghĩ cho những người cùng tuổi chứ”

Miyoko lên tiếng phản đối vì cô sợ rằng nhiều đứa nhóc vì sợ quá mà đại tiện không khống chế thì rất phiền phức.

Nonko đứng dự thính này giờ lúc này bày tỏ là đồng ý với Miyoko mặc dù rằng cô cũng thích ngôi nhà ma.

Thứ thứ vị như thế mà khó có thể thực hiện vì tính ra cũng quá nguy hiểm làm cho Tsubasa khá là tiếc nói. Nhưng đầu óc hắc ám của Tsubasa chợt nảy ra một ý tưởng mà cô cho rằng rất có sức hấp dẫn.

“Này sao chúng ta không làm cafe quán gia đi”

Nobita tuy không đoán ra chủ đích của tsubasa nhưng hẳn cảm giác có cái gì đó không ổn nên nói

“Này chúng ta mới cấp 1, đừng nên làm mấy cái đó.”

Tsubasa đã có ý xấu nào dễ từ bỏ

“Chuyện này là bình thường mà vì chi phục vụ trong trường thôi mà, các cậu thấy phải không, với lại chúng ta cũng nhân dịp này thử mấy bộ trang phục mới luôn”

Dù bản tính bị phong hóa rất nhiều nhưng cái hội chị em này cũng rất yêu cái đẹp và đặc biệt cũng rất thích khoe quần áo đẹp, dù sao tốt khoe xấu che, có lẽ những người này tính dùng vẻ ngoài che đi cái bản tính của mình đây mà.

Càng nghĩ Nobita càng cảm thấy đúng, mới gặp mặt lần đầu thì ai lại nghĩ cái hội chị em này toàn thành phần khác người, trông có vẻ ngây thơ hiền lành thì bụng toàn ý nghĩ xấu Tsubasa, trông có vẻ mềm yếu cần được bảo vệ thì lại rất mạnh mẽ Nonko, trông có vẻ thực nữ đảm đang thì lại cực kỳ nam tính Xuka, còn Miyoko thì có vẻ lạnh lùng cool girl nhưng ai biết được khi đã ra trúng đài thì luyên thuyên cả buổi cũng được.

“Nghe có vẻ hay đấy, thế chúng ta sẽ làm tiệm cafe nhé”

Bỏ qua ý kiến của thành viên bù nhìn Nobita, cả nhóm đã tự quyết định ý tưởng mặc dù Nobita đã kêu gào

“Này chúng ta là cậu lạc bộ “khám phá những điều kỳ bí” mà”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chuẩn bị cho lễ hội văn hóa

“Này các cậu đây là quán cafe quán gia phải không nhưng sao tở lại mặc đồ nữ”

Lên tiếng là một cô bé với ngoại hình dễ thương và đó cũng chính là hình dạng của Nobita. Đứng nhìn trong manga tác giả vẽ Nobita giả gái nhìn rất dị mà cho rằng hán giả gái xấu. Vì hán không bị cận đeo kiếng chỉ để chơi nên không bị mất híp như trong nguyên tác.

Lúc này thì độ dễ thương thì khỏi phải bàn, như trong “Vua mặt trời Nobita” Nobita giả gái nếu mà vừa xấu vừa dị như tác giả vẽ thì chắc chẳng có ai tin hán là con gái cả, chưa kể vác cái bản mặt giống hệt nhau chỉ đeo mỗi bộ tóc giả là lừa dối mọi người thì quả là tóc giả thần thánh.

Không nói đến tác giả không hiểu mao hóa và văn hóa trap. Lúc này Nobita bị cưỡng ép mặc như thế bằng “máy ảnh tạo mẫu” thì liên tục phản đối. Nhưng Tsubasa đã thấy thú vị thì sao dễ dàng buông tha.

“Này Nobita, ngại không thấy chúng tôi phải giả trai sao, nên ngại là thành viên nam phải giả nữ mới công bằng chứ, với lại không phải cũng quá hợp với ngại sao?”

Nonko bình thường thì hay đứng về phía Nobita nhưng lúc này sự thú vị khi mặc đồ nam và về ngoài của Nobita làm cô cảm thấy rất thú vị nên cũng ủng hộ Tsubasa.

“Đúng đấy, anh Nobita mặc vậy quá đẹp luôn ấy chứ? À không phải gọi phiên bản này là Nobiko chứ phải không mọi người”

“Đúng đấy”

“Nghe có vẻ rất hay”

Thiếu số phục tùng đa số và đó là văn hóa ở đây nên cuối cùng Nobita đành chịu thua và chấp nhận hóa thân thành Nobiko. Lúc này Nobita nghĩ là nếu có gì ảnh hưởng thì hán sẽ dùng “hoa lãng quên” hay cây gậy ký ức là xong chuyện.

Tuy rằng không thích mặc giả gái nhưng cuộc sống yên bình thoải mái thế này Nobita cũng rất thích. Nhưng như đã nói trước kia mỗi khi Nobita cảm nhận nhân sinh bình yên thì lại có chuyện.

“Cái gì, Thiên Nhân đã chủ động liên lạc”

Nobita đang mơ mơ màng màng thì Sumire gọi tới báo tin, tuy rằng vẫn còn mơ ngủ nhưng là lãnh đạo hán phải ra dáng là nhanh chóng tỉnh táo

“Nonko đi gọi Chaien trong câu lạc bộ bóng chày và Xeko trong câu lạc bộ thiết kế lại đây, chúng ta có việc rồi, Doremon cậu đang ở đâu tới đây gấp”

Khi cả nhóm tụ tập đông đủ thì mọi người dùng cánh cửa thần kỳ.

Sumire cũng đã tới đây trước mọi người và lúc này đang đứng chờ ở cửa.

“Lần này thiên nhân đến thật đúng lúc, ngay lúc tôi đang ở đây thì chúng đến, lời lẽ khá là thô bạo nhưng đều bị tôi đánh chạy, có lẽ lần này người đến sẽ ôn hòa hơn”

Thăm dò, trần trụi thăm dò, có lẽ do sống trên trời quá lâu mà coi khinh người mặt đất đây mà. Do không có kẻ thù tự nhiên, tranh chấp lãnh thổ hay thậm chí là thiên tai nên người thiên quốc do an nhàn quá lâu mà có vẻ đầu óc chính trị bị hao mòn đến những thủ đoạn cơ bản nhất cũng chẳng có.

Nói thẳng ra là não tàn thì đúng hơn, động cái đòi đại hồng thủy trong khi bản thân có thể dùng thương lượng để ảnh hưởng đến các quốc gia. Đe dọa, dụ hoặc vô số cách đâu chỉ có mỗi hủy diệt.

Với lại Nobita tin rằng chắc chắn nền văn minh này càng phát triển sẽ càng hướng tới hướng tốt đẹp và càng chú trọng đến thiên nhiên, Nói đâu xa có Doremon làm dẫn chứng rõ ràng nhất.

Doremon đến từ thế kỷ 22 chỉ cách bây giờ khoảng 200 năm ấy thế mà nền văn minh đã phát triển rực rỡ như thế. Chủng tộc này là một chủng tộc thông

minh và thứ họ cần chỉ là thời gian. Thời gian để phát triển và thời gian để sửa chữa chính những sai lầm của bản thân.

Lại nói đến thiên nhân. Sau khi bị đánh chạy thì họ cũng nhanh chóng làm ra phản ứng. Nhưng có lẽ não bộ của thiên nhân cũng không phải tất cả đều do không khí trên cao quá loãng mà hư hết.

Sau lần bị đánh chạy, họ lại tiếp tục cho người tới nhưng lần này không có thanh thế rầm rộ như lần đầu tiên mà chỉ có một chiếc phi thuyền đồng thời thái độ cũng ôn hòa rất nhiều.

“Thuyền của thiên quốc xin cập bến, thuyền của thiên quốc xin cập bến”

“Chấp nhận”

Có lẽ do là số mệnh liên kết mà đặc phái viên của thiên quốc lần này lại là người từng xuất hiện trong nguyên tác

“Chào mọi người, tôi là Pan Pan”

Vì chẳng biết trình độ ngoại giao của thiên quốc đến đâu, đợi họ nói dài dòng thì rất buồn chán nên Nobita nói thẳng vào vấn đề

“Tôi đã biết kế hoạch tẩy rửa địa cầu của các người, không cần thăm dò, nếu các người không từ bỏ kế hoạch thì sẽ chỉ còn chiến tranh. Tôi không tin đám thiên quốc có đầu tường lại có thể đánh thắng được nhân loại”

Panpan được cử đến cốt là để thăm dò nhưng khi vừa ra khỏi phi thuyền thì đã bị tấn công bằng một tràng dài ngôn ngữ của Nobita.

“Tôi... tôi...”

Nobita nhìn là biết nhiệm vụ của cô ta là thăm dò nên sau khi tung một đồng thông tin thì sau đó ra lệnh đuổi khách

“Cô có thể về truyền đạt thông tin ngay cho hội đồng thiên quốc rồi đấy, chúng tôi cho cô vào chỉ là để tận mắt nhìn thấy dần vũ khí của chúng tôi, và nhắc nhở luôn chỉ với 1 pháo là thiên quốc sẽ tan rã.”

Panpan cũng không nhiều lời mà nhanh chóng bay về vì lượng tin tức lúc này quá nhiều và quá quan trọng.

Tsubasa lúc này đứng bên cạnh cảm giác tiếc nôi

“Sao không để cho cô ta chứng kiến chúng ta phô trương sức mạnh hay gì đó mà ngài lại nói vài câu để cô ta chạy mất”

Nobita cũng chỉ nhún vai

“Cô không thấy trình độ ngoại giao của người thiên quốc quá kém sao, nếu là cô thì ít ra cũng ở lại thăm dò thực hư hay thu thập thêm thông tin chứ chưa chi đã cuốn gói chạy mất, mà cũng chẳng trách được kỹ thuật về một số mặt họ rất tiên tiến, thực chất cái nón của họ có trang bị thiết bị phân biệt ác ý và kiểm định lời nói nên mưu mô sảo trá bị mai một gần hết”

Chaien, Xeko Xuka tuy rằng biết chuyện này nhưng cũng không rõ chi tiết chỉ biết là nó liên quan đến an nguy của địa cầu, lúc này thấy Nobita có vẻ chiến ưu thế thì Xeko an tâm nói

“Nhìn tình hình có vẻ là không còn gì đáng lo phải không?”

Nobita thờ dãi lắc đầu

“Chưa hẳn, thiên quốc tuy yếu nhưng quan hệ rộng rãi, họ có thể mời một quốc gia nào đó trong vũ trụ này đến giúp đỡ, nên tuy lúc này chúng ta có vẻ chiếm ưu thế nhưng cũng chỉ là tạm thời”

Xuka nghe thế thì lo lắng hỏi

“Chúng tớ có thể giúp gì không? Mà sao chúng ta không báo chuyện này với chính phủ các quốc gia”

Người nắm rõ vấn đề này nhất là Sumire lên tiếng trả lời thay Nobita

“Chỉ có những thành viên cao cấp nhất mới được biết nhưng họ cũng không có biện pháp, vì tổng thể kỹ thuật hiện nay của trái đất không bằng thiên quốc, chưa kể như Nobita nói thiên quốc có thể kêu gọi giúp đỡ từ ngoài tinh cầu. Những vấn đề này đã nằm ngoài tầm hiểu của họ luôn rồi, nên sau cùng chỉ có chúng ta mới có thể giải quyết. Nhất là họ cũng sợ hãi máy phát hiện nói dối của thiên quốc.”

Nói xong Sumire nhìn về phía nhóm 3 người

“Xuka, Chaien Xeko, cách em chính là những nhân tố quan trọng để bảo vệ an nguy của địa cầu. Vì các em không thuộc bất kỳ thế lực nào và có tâm hồn trong sáng vì mọi lời nói dối và ác ý sẽ bị máy phát hiện nói dối và ác ý của thiên nhân cảnh báo, chỉ có các em mới có thể thuyết phục thiên nhân.....”

Nobita thấy Sumire quả không hổ là nhà ngoại giao tốt, lắt lư một đám trẻ quả dễ như trở bàn tay, mà tính ra thì cũng chỉ có họ mới có thể thuyết phục thiên nhân được, ngoài những lý do Sumire nói còn một lý do cực kỳ quan trọng. Vận mệnh đứng về phía họ nếu họ mà thất bại thì không ai trên địa cầu có thể làm được.

Việc còn lại thì dĩ nhiên chỉ còn là tiếp tục chờ thiên nhân có hành động tiếp theo thế nào. Nhóm bạn lại tiếp tục về lại địa cầu và chuẩn bị cho lễ hội văn hóa.

“Này các cậu còn tinh thần để chuẩn bị tiếp à?”

Đáng ra phải lo lắng, đáng ra phải thế này thế kia mới đúng kịch bản chứ.???

Trả lời đầu tiên là Chaien

“Tớ cảm giác thiên quốc có vẻ thùng rỗng kêu to, dọa vài câu đã chạy mất thì cũng chẳng có gì đáng lo, thôi tớ phải về lại câu lạc bộ bóng chày để chuẩn bị tiếp đây”

Xeko là kẻ nhất gan nhất nhóm tuy có hơi lo lắng nhưng vì trong mơ tu luyện và giao chiến thực tế nhiều nên hẳn cũng chỉ hơi lo mà thôi

“Tớ cũng phải về câu lạc bộ đây, à mà này nếu các cậu rảnh thì qua làm người mẫu cho câu lạc bộ tớ nhé, câu lạc bộ của mình luôn chào đón những cô gái dễ thương như các cậu.”

Tất nhiên là Nobita tự loại trừ mình ra khỏi câu nói của Xeko.

Còn nhóm chị em thì lúc này lại tiếp tục bàn nhau về quy hoạch quán cafe

“Này chúng ta bán theo kiểu vé vào cửa hay gọi món đây, lỡ mà số lượng người quá đông thì phải làm sao.....”

Nobita cảm thấy chẳng lẽ có một mình hắn lo lắng thôi à??? Quá sai đi ấy chứ nên quyết định tương thưởng cho mình một giấc ngủ xế vì có công suy nghĩ tương lai cho nhân loại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Hội đồng thiên quốc

Khi mọi người đang háo hức chờ lễ hội văn hóa thì thiên quốc gửi giấy mời đến hội nghị thiên giới.

Nếu Thiên quốc tự tiện tấn công thì mấy tinh cầu khác không có khả năng nhúng tay lộ liễu vì bên thiên quốc là bên khai chiến và bên địa cầu chỉ là bên tự vệ.

Nhưng mời tham gia họp cùng với sự có mặt của các đại biểu của hành tinh khác thì là một vấn đề khác. Về bản chất nó như là hạch tội. Bên trái đất là bị cáo còn bên thiên quốc là quan tòa.

Hiển nhiên điều đó rất có lợi cho thiên quốc vì lúc này thì các hành tinh khác có thể dễ dàng nhúng tay vào hơn.

Nhưng Nobita tuy rằng khả năng ngôn ngữ hạn chế nhưng trước giờ hắn không sợ nhất là việc này. Vì còn thương lượng còn giao tiếp thì còn chứng tỏ là mọi thứ còn có thể hòa giải và hai bên còn bình tĩnh chưa lâm vào chiến tranh tiêu hao điên cuồng.

“Xuka, Chaien, Xeko, đây là huy hiệu “sức mạnh trong mơ” nó có thể giúp cho các cậu khi nguy cấp có thể sử dụng sức mạnh như trong trò chơi trong mơ buổi tối”

Chaien nghe thế thì không kìm được hét lên xung sướng

“Haha, có nó thì cho dù mười cái thiên quốc, Chaien này cũng đánh được”

Xeko thì lúc này khá căng thẳng nhưng khi thấy Nobita đưa ra hàng tốt như thế thì tự tin tràn đầy vì cảm giác sở hữu sức mạnh vượt trội làm cho người ta cực kỳ tự tin

“Đúng đó Chaien có nó thì chúng ta chẳng phải sợ người thiên quốc”

Xuka thì nhận huy hiệu không có nói gì nhưng sắc mặt của cô cũng thả lỏng rất nhiều.

Sau khi bơm tinh thần cho nhóm bạn Nobita bắt đầu chuẩn bị bước tiếp theo là chiếm quyền nói chuyện ngang vai. Muốn được nó chuyện đơn giản nhất

đó chính là vũ lực bản thân.

Tuy rằng các nền văn minh có phát triển khác nhau nhưng trong bất cứ nền văn minh nào đi chăng nữa, cường giả cũng làm người ta sợ hãi và tôn trọng. Tất nhiên cường giả ở đây là chỉ những người tự thân mang sức mạnh chứ không phải là sử dụng vũ khí.

Kiểu đại loại như trái đất hiện nay tuy là con người có súng có thể tiêu diệt nhiều thú dữ nhưng những người tay không đánh bại thú dữ vẫn được tôn làm anh hùng.

“Tsubasa lần này cho cô tỏa sáng đấy”

“Ánh sáng khô”

Tỏa sáng theo nghĩa đen luôn ấy chứ. Sau khi hấp thụ năng lượng từ ánh sáng khô, Tsubasa có thể tạm thời đẩy năng lượng của bản thân lên một tầm cao mới đồng thời không có di chứng là biến đổi tính cách như Nobita nên tiện lợi hơn rất nhiều.

Ở đâu cũng thế, nền văn minh nào cũng thế. Họ đều phải phát triển dưới ánh sáng của mặt trời. Lúc này khi vừa đặt chân vào thiên quốc, Tsubasa phát ra uy áp mang theo sức mạnh tương tự như mặt trời vừa thân thiết lại vừa đáng sợ.

“Chúng tôi đến đây mang theo thành ý tay không mang vũ khí thậm chí đi tàu cũng là của các người, thế mà thành ý của thiên quốc thế này đấy à?”

Lúc này chắc lãnh đạo của thiên quốc chắc tức hộc máu. Nhóm quái nhân này mang hay không vũ khí cũng nguy hiểm như nhau, theo tư liệu đám người này còn có thể tự do phi hành, lúc này còn bày đặt trách với mớ.

Nhưng lúc này còn có đại sứ từ các tinh cầu khác, Thiên quốc cũng không thể ném mặt mũi là chỉ có một nhóm người tay không vũ khí đã làm thiên quốc sợ cuồng cuồng.

Tuy rằng thiên quốc có thể nhờ sự giúp đỡ từ hành tinh khác, nhưng đó cũng không phải là giúp đỡ vô điều kiện, mà còn chưa kể nếu địa cầu là xương cứng thì các hành tinh khác cũng không muốn tiêu hao vô nghĩa.

Lúc này khi Tsubasa phát ra sức mạnh chấn động cả thiên quốc, thì nhiều đại sứ từ hành tinh cũng đã có ý chùn bước.

Trước đó theo nguồn tin của họ thì trái đất cũng chỉ là nơi khi họ cò gáy và văn minh nơi đó thậm chí còn chưa thể du hành vũ trụ, chỉ có hơi ngai một điều là vũ khí hạt nhân của địa cầu.

Nhưng cái đó chỉ cần dùng từ trường mạnh hoặc thiết bị đặc biệt để vô hiệu hóa là được.

Việc bản thân người địa cầu có sức mạnh siêu nhiên thì nằm ngoài tài liệu mà thiên quốc cung cấp cho họ trước đó, điều đó cũng làm giảm mạnh uy tín của thiên quốc.

Sức mạnh siêu nhiên đối với bất cứ nền văn minh nào cũng là xương cứng, vì nó quá không nói lý lẽ. Không thiếu những nền văn minh tiên tiến đi xâm lược bị ngã ngựa khi tiếp xúc với dân bản địa có năng lực siêu nhiên.

Thậm chí còn có nền văn minh cực kỳ tiên tiến nhưng bị một đám dị nhân với năng lực điều khiển tâm trí làm cho diệt tuyệt vì lãnh đạo tối cao của nền văn minh đó bị điều khiển phát động tự hủy.

Mà trong thế giới nào đó một kẻ độc tài búng tay bay nữa vụ trụ còn bị ngã ngựa tại một nền văn minh còn chưa thoát khỏi tinh cầu mẹ nhưng có nhiều dị nhân nữa là.

“Đù rồi đó Tsubasa, cô mà phát nữa thì coi chừng nơi này không chịu được mà băng hoại đấy”

Cảm giác tinh tướng lúc nào cũng rất là hưng phấn, Tsubasa tuy tiếc nói vì chơi chưa chán nhưng cũng thu hồi năng lượng của mình lại.

Phản ứng của thiên quốc khá là chậm chạp, tuy rằng họ đã mất lợi thế nhưng vẫn rập khuôn kế hoạch ban đầu mà không có gì thay đổi. Kiểu như hạ mã uy hay làm khó dễ gì đó

Nobita thấy thế chỉ biết cảm thán

“Sumire có lẽ cô đã đánh giá cao thiên quốc rồi. Cùng là người địa cầu mà so với mấy lão bụng phệ tại mặt đất thì những người ở đây có vẻ quá nhược trí. Mà nói cũng đúng, từ tổ tiên của họ đã vậy rồi, toàn quen chạy trốn, chẳng dám động não tìm cách giải quyết thậm chí là đơn giản nhất là thuận tủy bạo lực cũng không dám, trước thì chạy trốn lên mây bây giờ thì xin tội nạn nhiều nơi. Nói thật ta cũng chẳng hiểu họ lấy cái tự tin là mình thượng đẳng hơn người mặt đất ở điểm nào”

Sumire cũng đồng ý điểm này với Nobita nhưng cũng có điều lo lắng

“Haiz, giao tiếp với những người này vất vả hơn nhiều so với người thông minh, hi vọng họ không quá ngốc đến nỗi thực lực áp đảo vẫn dám gây chiến”

Đây cũng là điều đáng lo vì đúng như Sumire nói nếu thật họ ngốc đến vắt cháp hậu quả thì chỉ có thể khai chiến.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Biện luận

Do các đại biểu lần này đến từ rất nhiều hành tinh nên nhóm Nobita còn phải đợi một ngày thì cuộc họp mới chính thức bắt đầu.

“Khoan nơi này sao không có ghế cho chúng ta”

Khi được dẫn vào ghế với tư cách bị cáo, Tsubasa kịch liệt lên tiếng phản đối.

“Chúng tôi là những người thuộc thế lực cổ lão, người bảo vệ trật tự của tinh cầu này thế mà các người (chỉ thiên quốc) thật không biết lễ nghĩa”

Đang khi Tsubasa tính bộc phát năng lượng của mình ra đe dọa thì Sumire can lại

“Chúng ta luôn bảo vệ thế giới cách âm thầm, nên họ không biết cũng phải”

Rồi rất tự tiện tạo ra trên không một chiếc ngai vàng và mới Nobita ngồi trên đó đồng thời cô cùng Tsubasa bay lên đứng bên cạnh. Chuyện này là có tính toán cả, vừa hạ mã uy thiên nhân vừa nâng cao mình đồng thời làm như thế Nobita cảm giác rất ngẫu.

Tất nhiên là bên thiên nhân cũng muốn gọi cảnh vệ kéo họ xuống nhưng khi cảnh vệ hay ai có ý đồ làm thế thì đầu bị sức mạnh của Sumire làm cho bất tỉnh. Ai bảo Sumire là điều khiển nước mà đám thiên nhân thì không có năng lượng trăng phòng thân nên dù có đến đông bao nhiêu cũng chỉ là như dùng bánh bao ném chó.

Chỉ có Nobita, Sumire và Tsubasa là lơ lửng trên không còn những người còn lại thì vẫn ngoan ngoãn theo vào ghế ngồi dành trước. Đồng thời Chaien còn lớn tiếng nói cốt để mọi người cùng nghe.

“Chào tất cả mọi người, chúng tôi là đại biểu của trái đất”

Vì nhóm Nobita tạo cảm giác thân bí, thâm sâu khó lường nên đại biểu của thiên quốc chỉ biết nhắm vào nhóm của Chaien để kiếm chút mặt mũi

“Người trái đất đầu hết rồi mà để một đám nhóc làm đại biểu thế này? Một đám nhóc thì lấy đầu ra tư cách đại diện cho trái đất?”

Miyoko lúc này cố ý dùng năng lực của mình lên tiếng

“Tư cách tự chúng tôi có, không phải là thứ các ông có thể cho hay nghi vấn”

Năng lực của Miyoko là “Lời” nhưng lại cực nghiêng hướng về chính khí hay còn có thể gọi là “duyệt lời”. Lời nói mang năng lượng của “Duyệt lời” làm cho người khác cảm giác rất chính nghĩa rất đáng tin và đây cũng là lý do chính Nobita cho Miyoko lẫn lộn vào nhóm bạn.

Tuy rằng đại diện của thiên nhân bị nói cho cứng họng nhưng dù sao cũng là người đại diện, “thiết diện thần công” cũng phải luyện tới mức hóa hầu mới có thể làm được, nên hẳn coi như không có gì mà đọc bản luận tội.

“Như quý vị đã biết, trái đất cùng với bầu khí quyển của nó chính là cái nôi crư mang chúng ta lâu nay. Cái nôi này đang ngày càng bị ô nhiễm vấy bẩn mà thủ phạm chính là nền văn minh công nghiệp của con người sống dưới mặt đất kia!.

Chỉ trong vài trăm năm, họ đã khai thác kiệt quệ”

Đang khi công tố viên của Thiên Nhân đang luận tội hăng thì bị Sumire cắt đứt

“Ngừng, các người không có tư cách gì luận tội những người sống dưới mặt đất cả”

Khi nghe Sumire nói, tên công tố viên kia tính phản bác thì cô chỉ dùng năng lực của mình để cho hắn câm miệng rồi nói tiếp

“Bất kỳ nền văn minh nào muốn phát triển cũng cần tiêu hao năng lượng và việc ảnh hưởng đến môi trường xung quanh là điều hiển nhiên. Nhất là trong giai đoạn quá độ, ảnh hưởng đó càng rõ nét. Thiên nhân trong quá trình phát triển của mình cũng là điều tương tự như người mặt đất thì lấy gì luận tội người mặt đất, những người đang cố gắng tìm con đường phát triển của mình”

Ngồi ở đây không chỉ có thiên nhân mà còn có đại diện của nhiều tinh cầu khác và dĩ nhiên đa số đều trải qua giai đoạn quá độ dẫn đến tinh cầu của họ bị tàn phá nghiêm trọng.

Sumire để cho toàn trường sôi nổi thảo luận một chút rồi tiếp tục nói tiếp

“So với người mặt đất thì Thiên Nhân là những kẻ hèn nhất chỉ biết chạy trốn. Trước kia thì trốn lên mây bây giờ thì di cư sang nơi khác. Các người lấy tư cách gì chỉ trích người mặt đất. Những người lúc này phải gánh chịu những sai lầm của tổ tiên hoặc của những người khác. Họ không hề chạy mà đang nỗ lực chiến đấu, chiến đấu vì tương lai, chiến đấu lại chính tham vọng của họ và thậm chí sự tham lam của đồng bào họ vì một hiện tại và tương lai tươi sáng.”

“Chúng ta chỉ bảo vệ địa cầu và không tham gia vào nó, nhưng chúng ta biết thứ chúng ta bảo vệ là đáng giá vì lịch sử của nó đã chứng minh đây là giống loài thông minh, tuy rằng sẽ có lạc đường nhưng họ đủ thông minh để nhận ra và sửa sai”

Có Sumire làm nền lúc này Miyoko cũng lên sân.

“Cảm ơn ngài đã ủng hộ. Xin phép hội đồng cho chúng tôi được phát biểu”

Sau đó Miyoko đưa ra các tư liệu đã chuẩn bị từ trước. đưa ra dẫn chứng về nhận thức của con người với môi trường ngày càng được cải thiện, đồng thời còn có thông tin về hiệp ước hạt nhân giữa các nước.

Sau cùng vẫn là quả bom nặng ký nhất

“Đây là Doremon, một người máy từ thế kỷ 22 một sản phẩm của nền văn minh địa cầu.”

Doremon tuy bình thường rất là hay làm hỏng chuyện nhưng lúc này

“Chào tất cả mọi người, tôi là Doremon người máy trông trẻ của thế kỷ 22, như mọi người thấy, bản thân tôi được vận hành bởi nguyên liệu hoàn toàn sạch sẽ với môi trường, còn đây cũng là những sản phẩm mặt hàng được bày bán ở thời đại của tôi”

Doremon thò tay vào túi bốc đại một món bảo bối

“Vòng gọi tinh linh”

“Đây chính là vòng gọi tinh linh có thể kêu gọi tinh linh của bất kỳ vật “

“Chong chóng tre”

“Đây chính là chong chóng tre, vật di chuyển phổ biến tại thời đại tôi”

“Cánh cửa thần kỳ”

“Đây là sản phẩm giúp chúng tôi có thể đi đến bất kỳ đâu trong vòng mười năm ánh sáng”

.....

.....

.....

.....

“Còn đây là túi thần kỳ”

“Các ông có thể kiểm tra vì nó hoàn toàn là năng lượng sạch”

Người thiên quốc lúc này hoàn toàn bị giao động chưa kể những món bảo bối Doremon lấy ra, Nội sự tồn tại của Doremon đã là cực kỳ thần bí rồi, một con chồn từ thế kỷ 22.

“Xin phép ngài chồn máy thế kỷ 22, ngài có thể để cho chúng tôi kiểm định những món này được không?”

Vì đang đóng vai ác nên lúc này Tsubasa không quên nhiệm vụ của mình.

“Này, Nhưng món đồ vượt thế kỷ không phải là thứ các ngươi có tư cách để kiểm định. Ta không tin lũ thiên nhân các ngươi không mờ mắt vì tham lam”

Tất nhiên đã có người tung thì phải có người hứng, Nobita im lặng (ngủ) từ đầu tới giờ lúc này cũng lên tiếng

“Chỉ là vài món đồ chơi nhỏ họ thích kiểm thì cho họ kiểm, chúng ta chỉ là bên trung lập, nhiệm vụ của chúng ta là an toàn của địa cầu, người mặt đất và thiên nhân muốn làm gì thì làm nhưng mà đừng làm hư địa cầu là được”

Lúc này đám người thiên quốc thật muốn chửi rửa Nobita là thằng hai mặt, Vì đám người này cũng là hấn dẫn tới mà hấn lại nói như là bản thân chí công vô tư, cao cao tại thượng. Nhưng dĩ nhiên chuyện mọi người là một đám chỉ có Thiên Nhân biết còn đại biểu các hành tinh thì không.

Mà đây cũng chưa phải là uất ức nhất. Đáng ra đây là cuộc vắn tội người mặt đất ấy thế mà quyền chủ đạo từ lúc nào đã thuộc về bên mặt đất. Thiên nhân từ bên chính nghĩa chỉ trích cái xấu thì bỗng đứng trở thành kẻ hèn nhất ghen ăn tức ở. Và nơi này thuận tiện thành nơi để người mặt đất khoe khoang thành quả của họ lấy thiện cảm với cách tính cầu khác.

Không những thế quyền chủ tọa còn bị bên Nobita cướp mất.

“Giờ cũng đã trễ, các người cứ việc kiểm định rồi mai công bố kết quả, vì đây là tranh chấp giữa các người và người mặt đất có mặt chúng ta làm trung gian nên nếu cách người làm trò gian dối để chiếm ưu thế thì đừng trách chúng ta ra tay.”

Nobita dùng sức mạnh ép người lộ liễu nhưng cũng chẳng sợ bị phát hiện vì máy phát hiện ác ý đã bị chính khí của Miyoko che dấu, còn cách đại biểu từ tính cầu khác chủng tộc không giống, nhìn người trái đất phân biệt ra nam nữ được cũng đã là vạn hạnh là tính mặt đất rồi nào đâu còn phân tích cảm giác được.

Cho dù cùng là chủng tộc mang nhân hình thì văn hóa, biểu cảm, hành động cũng khác nhau chưa kể năng lực điều khiển nước của Sumire cũng rất kín đáo, muốn cho thiên nhân nói thì bọn hắn mới được quyền nói còn không thì cứ đứng yên và câm miệng không hề có biểu hiện gì thừa thãi. Thậm chí chính những người bị cho câm miệng còn tưởng rằng đó là lỗi do bản thân mình nữa chứ, chính người bị hại còn không biết thì ai biết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Nhóm căn thù người mặt đất

“Nobita cậu có chắc là Thiên Nhân sẽ nghe chúng ta chứ”

Xuka khi về tới “lâu đài trên mây” thì lo lắng hỏi.

Tuy rằng Thiên Nhân có mời họ ở lại nhưng Nobita chẳng muốn vì dù sao tại địa bàn của mình thì ngủ nó mới ngon.

“Không, làm gì dễ dàng nghe như thế nhất là khi chúng ta còn dở trò ngay trong cuộc họp của họ. Hôm nay mục đích của chúng ta không phải là thuyết phục họ mà là đề thuyết phục đại biểu của các hành tinh khác. Không có trợ lực thì Thiên Nhân cũng chỉ là nhóm người yếu đuối.”

Sau đó Nobita quay sang hỏi Xeko

“Đây việc tớ nhờ cậu thế nào rồi Xeko”

Xeko từ đầu buổi họp đến giờ đều ở trong trạng thái mơ hồ lúc này cũng bừng tỉnh và nở nụ cười

“Xong cả rồi, chỉ trừ có đại biểu của Hành Tinh Xanh do ra về quá sớm mà tớ không kịp lấy mẫu tế bào thôi”

Nhắc đến Hành Tinh Xanh, Nobita không nhịn được thở dài. Đồng thời dùng một túi thần kỳ khác lấy ra “Ti vi thời gian”.

“Xeko cậu coi xong đừng tè ra quần nhé”

Trên màn hình hiện ra cảnh đại sứ của Hành Tinh Xanh lúc bỏ về.

Phái đoàn lần này của họ không ngờ lại do chính công chúa của họ dẫn đầu.

“Công chúa, chúng ta không giúp Thiên Nhân à?”

Một lão cây lùn lùn hỏi công chúa, và lúc này vì chưa được Kibo và Nobita thông báo, cô ta vẫn còn rất kiêu kỳ

“Ta không thích thiên nhân vì kế hoạch của họ cũng ảnh hưởng đến cây xanh, nhìn tình hình là biết, thiên nhân chẳng làm nên trò trống gì, chỉ có chúng ta mới có thể cứu cây xanh trên hành tinh này, mà chúng ta cũng không vội hành động để đám thiên nhân ngu ngốc kia đi dò thực hư của đám người tự xưng là thủ hộ giả của địa cầu đã.”

Cho mọi người xem đến đó thì Nobita thu “ti vi thời gian” lại.

“Hành Tinh Xanh đang muốn thu hết cây xanh từ tính cầu chúng ta, và so với Thiên Nhân thì Hành Tinh Xanh lợi hại hơn rất nhiều nhưng cũng không đáng lo vì họ chỉ hành động đơn độc và các hành tinh khác cũng không muốn giao thiệp nhiều với đám cây xanh này nhiều do văn minh nào mà chẳng khai thác cây.”

“Vũ khí lợi hại nhất của họ chính là người khổng lồ xanh nhưng theo tớ tính toán thì chỉ cần một người mang năng lượng “Mộc” là có thể khắc chế được nó”

Mọi người tò mò

“Sao không phải là hòa”

“Vì nó rất to và còn rất mong nước, đốt bao giờ mới cháy được”

Tsubasa là người dữ nhiệm vụ quản lý bộ phận siêu nhiên thì trầm ngâm một lúc

“Nhưng chúng ta không có ai có thiên phú này cả?”

Đây là một vấn đề đau đầu vì không biết tại sao một hệ trên tinh cầu này rất hiếm hoi. Trong số nhân tuyển của đội phòng chống hiện tượng siêu nhiên cũng không kiểm ra ai có thiên phú này cả.

“Đề từ từ rồi kiểm nhưng nếu kiểm không ra thì cùng lắm lúc đó ta sử dụng “Quang chi từ” trạng thái thì cũng có thể đốt trụi nó thôi. Nhưng chỉ sợ rằng ta không khống chế được bản thân gây hại cho địa cầu mà thôi. Nhưng chuyện trước mắt là phải xong với đám Thiên Nhân này trước đã”

“Máy điều tra”

“Máy này sẽ phân tích cách cấu tạo tế bào cơ thể của một người trên cơ sở phân tích ấy, máy sẽ cho biết các tính cách đặc trưng nhất của người đó”

“Xeko mang từng mẫu gen cậu thu được vào đây đi”

Sau khi kiểm tra hết cả hội đồng mọi người chia thiên nhân làm nhiều nhóm

Nhóm một: những người cho là người mặt đất cũng không tệ không cần phải làm khó họ, chiếm 10%

Nhóm hai: cần phải xem xét kỹ lưỡng hơn 14%

Nhóm ba: sợ hãi trước sức mạnh và rụt vùi tình chuồn đi hành tinh khác 25%

Nhóm bốn: Sợ hãi nhưng không ngại đấu tranh, nhưng cảm thấy người trái đất cũng không tệ không cần phải tẩy rửa 36%

Nhóm cuối nhóm nguy hiểm nhất, Nhóm có thù với người mặt đất, do lãnh thổ trên mây của bị ảnh hưởng bởi chiến tranh dẫn đến người thân của họ bị giết, thế bằng mọi giá phải giết sạch người mặt đất chiếm 15% còn lại.

Nobita cuối cùng tổng kết lại

“Đa số là ủng hộ còn nhóm không đội trời chung không nhiều cũng không ít, nhưng không phải là mối lo, coi như đợt này ngã ngũ chúng ta thắng, giờ mục tiêu cao nhất là tìm người một hệ đem về bồi dưỡng”

Ngày hôm sau mọi thứ cũng thuận lợi như những gì mọi người đoán trước.

Thiên Nhân sau khi trả lại bảo bối cho Doremon cuối cùng cũng đồng ý ký hòa ước hợp tác với người mặt đất để chung tay vực dậy hành tinh này. Họ còn đồng ý chia sẻ kỹ thuật nhưng bị Nobita từ chối với lý do đơn giản

“Cây khoa học kỹ thuật khác nhau rất khó lòng dung hợp chưa kể đến nó còn làm mất tính đa dạng và sáng ý của nền văn này, nhất là trong tương lai nền văn minh này còn chứng minh nó vượt trội hơn rất nhiều nền văn minh khác (lại lời Doremon ra thôi)”

Doremon khi nhận lại túi thần kỳ của mình thì vui mừng, vì khi không có nó Doremon cảm giác như sự tồn tại của mình rất thừa thãi và có cảm giác như Nobita đã cướp hết hào quang của mình với một túi thần kỳ khác.

"Doremon cậu còn đứng ngăn người ra đó làm gì thế mau về nhà thôi, chúng tớ còn phải chuẩn bị cho lễ hội văn hóa của các câu lạc bộ nữa"

Doremon lúc này đang sắp xếp túi thần kỳ cho ngăn nắp và kiểm tra lại xem còn thiếu một nào không. Nhưng nghe Nobita hỏi thì vội vàng nhét hết lại cách lộn xộn.

"Rồi tớ xong ngay rồi đây chúng ta đi thôi"

Cùng lúc đó tại một tầng mây bí ẩn ở Thiên Quốc.

"Bọn người mặt đất có phát hiện khác thường không?"

Nơi đây khỏi nói rõ cũng dễ dàng đoán ra được là nơi họp mặt của những người có lòng căm thù cực sâu với người mặt đất. Vì không thể thay đổi kết quả cuộc họp nên họ họp nhau lại tìm cách trả thù.

Trước đó kế hoạch "tẩy rửa mặt đất" cũng là do họ thúc đẩy nhưng lại bị nhóm bạn phá đám. Để những đầu óc đầy căm thù này ngừng sự trả thù là điều không thể.

"Chúng có vẻ quá chủ quan nên không có kiểm tra kỹ. Thứ chúng ta cần đã có"

"Tuy rằng không thích nhưng ta cũng phải công nhận Thiên quốc chúng ta toàn là kẻ hèn nhát, nhưng chúng ta không phải đám đó, vì báo thù"

"Vì báo thù"

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Nobita có vấn đề về tâm lý

Sau khi mới hạ đến từ Thiên Nhân đã được giải trừ, Nobita lúc này lại phải đối mặt với một nỗi lo khác lớn hơn đó chính là: Tâm cảnh của hắn có vấn đề.

Bản thân mang thuộc tính quang minh, nhưng trong tâm Nobita lúc này đang tồn tại lỗ hổng rất lớn và nếu không giải trừ thì nó sau này có thể biến thành tâm ma.

Nếu là trước kia khi gặp tình cảnh thế này, Nobita sẽ tự phong ấn tu vi của bản thân để tìm cách giải quyết.

Nhưng bây giờ không thể làm như vậy vì lúc này Nobita còn phải gánh trên vai vận mệnh của rất nhiều người và tu vi của hắn không thể đình trệ vì những đối thủ trong tương lai rất mạnh.

Nhất là bây giờ cho dù có hấp thu “mặt trời mini” cũng không thể tăng công lực lên mạnh như lúc trước. Không phải là cơ thể hắn bị tổn thương sau lần đó dẫn đến không thể sử dụng mà là một nguyên nhân buồn cười hơn đó là hắn mạnh hơn trước nhiều.

Mạnh hơn đồng nghĩa với việc năng lượng tinh khiết trong người nhiều hơn và việc đó làm cho việc hấp thụ, vận dụng năng lượng ngoại lai bị hạn chế rất nhiều.

“Anh Nobita! Sao mấy ngày nay anh cứ hay bị thất thần thế?”

Nonko không biết từ bao giờ đã hình thành thói quen qua nhà Nobita chơi, thậm chí bây giờ cô còn ở nhà Nobita nhiều hơn ở nhà mình và còn dùng bữa ở đây thường xuyên. Có lẽ trừ buổi tối thì đa phần thời gian Nonko với Nobita ở cùng một chỗ.

Chuyện này cũng không có gì lạ vì dù sao thì nhà Nonko cũng gần sát ngay nhà Nobita, ba mẹ Nonko rất hay đi công tác nước ngoài nên bà Nobi cũng rất quan tâm cô gái nhỏ phải sống một mình và cũng sẵn lòng giúp đỡ. Coi như đầu tư cho con dâu tương lai đi.

Trong nhà bà Nobi thì Nobita và Nonko cũng rất đẹp đôi (mới có lớp 5???!!). Nobita tuy lười biếng nhưng kết quả học tập cũng không tệ, đáng người cũng không tệ, tính cách rất không tệ, nói chung là cái gì cũng rất không tệ (mẫu người không có gì nổi bật, bình thường đến bất thường). Nonko thì gia đình khá giả và cũng rất dễ thương và hiểu chuyện nên bà Nobi cũng rất hài lòng. Và nhất là Nonko còn rất dính Nobita.

“À! Không có gì đâu, chỉ là hơi có chút chuyện thôi. Mà em ở đây chơi nhé, Anh có chuyện đi đây một chút”

Nobita nói xong không đợi Nonko hỏi gì thì đã bay qua cửa sổ biến mất vào tầng mây.

Nonko rất lấy làm kỳ lạ, bình thường Nobita muốn lòi Nobita ra khỏi phòng là điều cực kỳ khó khăn. Trừ khi Nobita đã ngủ đủ và bước vào thời kỳ hưng phấn. Nhưng lúc này Nonko biết không phải là thời kỳ đó mà chính là Nobita có chuyện gì đó.

Tò mò chuyện riêng tư của người khác là xấu. Nhưng Nonko vì rất lo lắng cho Nobita nên không nhịn được mà lên lạc với Sumire.

Dùng thần giao cách cảm tuy rằng rất tiện lợi. Nhưng nó lại rất không lễ phép vì cưỡng ép người nhận phải nghe. Nên Nonko có thói quen và thích dùng điện thoại đi động hơn

"Alo"

“Alo, Nonko đây à? Có chuyện gì không em?”

Giọng của Sumire ở đầu dây bên kia lười biếng vang lên. Đạo này do tổ chức mở rộng mà Sumire ngày càng rảnh tay do lượng nhân tài tham gia vào tổ chức ngày càng nhiều.

Đáng ra như thế phải càng bận và nhất là lúc này vừa ký hòa ước với Thiên Nhân. Nhưng tại tổ chức này thì ngược lại

Điều này cũng dễ hiểu thôi, ngoài do tuyển người kỹ lưỡng còn do vì những người kia biết mình đang làm việc cho ai (những thành viên cao cấp mới

được biết) họ biết họ không thể nói dối không thể làm trái lương tâm... Vì nếu vi phạm thì những người kia có vô số cách chinh họ, thậm chí những tên nhất gan còn sợ mình làm sai sẽ bị trừng phạt là biến mất khỏi cuộc đời. Và đáng sợ nhất đối với họ là không thể dấu những suy nghĩ của mình.

Nhưng những cái đó trước chế độ thưởng hậu hình thì không là gì cả. Nếu làm tốt thì ngoài tiền bạc còn có tăng sức khỏe tăng tuổi thọ... Và cái đó là cái mấu chốt thúc đẩy những người kia lao động cuồng nhiệt.

"Dạ! Là em Nonko đây, chị lúc này có tiện không? Em có chuyện muốn nói trực tiếp với chị"

Sumire sau khi quan sát xung quanh xem nơi này có phù hợp để Nonko dịch chuyển tới không? Rồi trả lời

"Rồi! Ok! Em cứ tới đây đi"

Nghe Sumire đồng ý, Nonko xác định ngay tọa độ và dịch chuyển tới

"Em tới rồi đây"

Lúc này Sumire đang nằm thư giãn tại bãi biển cá nhân, xung quanh ngoài cát ra thì không hề có một bóng người, rất phù hợp với thân phận bí mật của Sumire đến cả người phục vụ cũng không có.

"Chào em, có chuyện gì thế? Nhờ chị tư vấn tình cảm à, này chị cảm nhận hình như em ở nhà "thủ hộ giả" đại nhân mà, hai người cãi nhau à?"

Nonko nghe nói là tư vấn tình cảm thì ngại ngùng, có chút xấu hổ từ chối

"Không phải đâu? Chỉ là dạo gần đây em thấy anh Nobita có gì đó lạ lắm"

"Có gì lạ lắm? " Khi nghe câu này, Sumire nghĩ tới điều tệ hại nhất và hơi có chút hoảng hốt.

"Đừng nói Nobita tính sang bắc cực học ngủ đông 6 tháng như gấu nhé? Hay là ngài ấy tính nghỉ việc để ngủ cho khỏe, hay làbett bát hơn ngài ấy tình làm như công chúa ngủ trong rừng ngủ một lúc 100 năm...."

Hình tượng của Nobita trong mắt Sumire có vẻ khá kỳ quái, Nhưng ngặt nỗi khi nghe điều đó Nonko cũng cho rằng Nobita cũng có thể làm như thế. Nhưng may là Nobita cũng chưa mất hết tiết tháo, vẫn còn chút gì đó người anh mạnh mẽ, cao lớn trong Nonko. Nên sau khi thoát ra khỏi dòng tư tưởng kỳ quái của Sumire thì cô cũng nói được vài câu hữu ích

"Không đúng nha chị Sumire! Tuy rằng anh Nobita có ham ngủ nhưng chưa đến nỗi như thế, ít nhất cũng có thời kỳ năng động khoảng vài ngày trong tháng thì phải."

Cũng không hữu ích đi nơi nào. Nhưng may mắn đó cũng chỉ là Sumire đùa giỡn Nonko nên mới nói thế chứ nếu mà cứ như thế này tiếp diễn thì hình tượng và tiết tháo của Nobita sẽ rơi rớt không còn chút nào.

"Được rồi! không nói giỡn nữa, theo chị nghĩ chắc Ngài ấy đang lo lắng chuyện với nhóm bạn"

Sumire vừa nói vừa thuật lại những chuyện mà trước đó Nobita than thở. Chuyện có liên quan tới quan hệ của Nobita và nhóm bạn. Hẳn có vẻ rất áy náy vì kéo nhóm bạn vào những chuyện nguy hiểm trong khi đương sự không hề hay biết....

Nonko nghe kể xong thì lâm vào tự trách

"Em ở bên cạnh anh ấy lâu như thế mà không nhận ra. Có phải em làm người quá vô tâm không?"

Sumire vỗ nhẹ an ủi Nonko và nói

"Không phải do em đâu. Mà lỗi do Ngài ấy tự làm tự chịu thôi. Nhưng em yên tâm, với tư cách là một người lớn, chị sẽ giải quyết chuyện này cho"

Khi đã quyết định giải quyết thì Sumire cũng nhanh chóng áp dụng hành động. Cô xác định vị trí của ba người Xuka, Xeko và Chaiken và để cho Nonko dịch chuyển đưa họ tới đây.

Chaiken khi biết là Sumire muốn tụ tập mọi người thì cực kỳ háo hức

"Có ai muốn gây hấn với Trái đất à chị Sumire? Em đang rất ngứa tay đây. Ở đâu thế? Đánh những ai?"

Xeko thì có chút nhất gan

"Có gì nguy hiểm à? Nobita đâu rồi?"

Dù không nói ra nhưng đối với Xeko chuyện gì có Nobita tham gia vào đều có thể giải quyết tốt đẹp. Nên khi tụ họp không thấy Nobita làm cho Xeko có chút lo lắng không tên.

Xuka lúc này đã nói chia tay với hai từ thực nữ hiền lành. Mà giống một nữ hán tử đầy chính nghĩa hơn

"Không có gì phải lo lắng đâu Xeko? Nếu chúng ta sử dụng " sức mạnh trong mơ" thì chẳng có gì đáng phải sợ. Có thể lực tà ác nào cần tiêu diệt phải không chị Sumire. Em rất đang sẵn sàng hành hiệp trượng nghĩa"

Chưa hỏi rõ tình hình đã muốn dùng vũ lực giải quyết đã thế còn rất tự tin vào sức mạnh của mình, Nobita giờ muốn kéo Xuka lại đường ngay nẻo chính có lẽ đã quá trễ. Mà có lẽ đây mới thật là bản tính thật của Xuka. Dù sao trong nguyên tác có mỗi Xuka là trộn lẫn cùng lũ con trai.

Nonko nghe mọi người bàn luận sôi nổi đánh ai và đánh như thế nào thì thật cạn lời không biết nói thế nào cho phải.

Nhưng càng ngày câu chuyện càng đi xa. Đến khi Chaiken đưa ra nghi vấn thiên thạch va vào trái đất so với bom nguyên tử thì cái nào uy lực hơn, thì Nonko cũng không nhận được kéo đề tài lại.

"Này mọi người, chúng ta đến đây để bàn chuyện của Nobita"

Lúc Nonko chịu hết nổi lên tiếng thì lúc này Sumire mới bàn vào chuyện chính

"Ngài Nobita dạo gần đây....."

Rồi thuật lại hết những gì mà cô cùng Nobita đã nói với nhau trước kia và về nguyên do tâm trạng không vui của Nobita.

Chaiken nghe không thì không nhận được lăn ra cười

"Thật không thể tin được! Cứ nghĩ đến cái bản mặt của Nobita trở nên âm trầm như mấy lão phản diện trong phim là tớ không thể nhận cười Hahaha...."

Khi nghe Chaiken miêu tả thì mọi người cũng không nhận được tưởng tượng và cùng cười rộ lên

"Hahaha quả thật chẳng hợp với Nobita chút nào"

Ngay cả Nonko vốn rất nghiêm túc bàn luận chuyện này cũng không nhận được cười. Nhưng ít ra vẫn còn chút tiết tháo nếu không Nobita mà phát hiện ra chuyện này chắc xấu hổ quá mà tự tử.

Cố gắng nhận cười Nonko cố kéo mọi người bàn luận những điều có giá trị một chút

"Này thế chúng ta giải quyết chuyện này thế nào?"

May là còn có Nonko nhớ chuyện chính nên sau trận cười mọi người cũng bàn nhau giải quyết vấn đề.

Cuối cùng mọi người đồng nhất quan điểm, quyết định sẽ nói thẳng với Nobita và biến chuyện này thành chuyện khôi hài là được.

Nhưng có một vấn đề cực kỳ quan trọng cần phải giải quyết đó là

"Ừa không ai biết Nobita ở đâu hết à?"

Trong đây chỉ có người dính Nobita nhất là Nonko mà cô còn không biết Nobita ở đâu thì những người khác sao biết được, nhất là lúc này Nobita còn che dấu khí tức của mình. Nhưng Nonko không biết Nobita ở đâu nhưng biết một người biết

"Chúng ta đi tìm Doremon thôi, cậu ta sẽ biết Nobita ở đâu."

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Giải quyết quá nhẹ nhàng

“Meo meo méo meo meo....”

Doremon đang cùng nhóm mèo cái ca hát vui chơi quên trời đất thì cả nhóm bị giọng hét khủng bố dọa giật mình.

“Doremon, cậu ra đây cho tớ”

Chaiken khi vừa tới khu nhà của Tsubasa đã hét to gọi Doremon đang thả hồn vào cuộc vui.

Nhưng hắn không biết rằng những lúc như thế này Doremon sẽ rất bản tính vừa bị giật mình đồng thời nhóm mèo hữu cũng bị làm hoảng sợ, Doremon tức giận quát

“Tên mập lười rồn kia, dám dọa sợ Miu Miu của tớ à. Xem đây”

“Quạt ba tiêu”

Chaien khi nghe mình bị gọi là “mập lười rồn” thì cũng giận điên cả người

“Con chồn hám gái kia sao không đi chơi với lũ chồn lao nhao vào nhóm lũ mèo làm gì?, dám gọi tớ thế à”

Nhưng chưa để Chaien chửi đã miệng thì luồng gió mạnh mẽ của “Quạt ba tiêu” đã thổi đến làm hất nghẹn lời và phải luống cuống đỡ đòn

“Đại địa lá chắn”

Quạt ba tiêu tuy lợi hại nhưng vẫn còn trong khả năng chịu được của Chaien, nhưng lúc này cơn giận của hắn cũng lên tới đỉnh.

“Chồn xanh không tai xem lão già dạy người làm chồn tốt đây?”

“Titan biến hình”

Thấy Chaien gọi mình là “chồn xanh” đồng thời đã hóa thành khổng lồ tính công kích thì Doremon nào chịu nhịn. Bình thường có lẽ Doremon sẽ dĩ hòa vi quý nhưng lúc này phải chứng tỏ bản lĩnh của đại miêu chứ.

“Đèn Pin thu nhỏ”

Chaien dù sao tu vi cũng không thể nào bằng Orodome vương thế giới trong mơ được nên nào có thể không bị ảnh hưởng bởi bảo bối thần kỳ chứ.

Khi Chaien chạy tới được gần Doremon thì cũng đã nhỏ đến Doremon có thể cầm và quăng đi cách nhẹ nhàng đồng thời không quên an ủi những em mèo bị Chaien dọa sợ.

“Các bạn cứ yên tâm, có mình ở đây thì chẳng có gì phải sợ”

Doremon tưởng mình đã thắng nên rất đắc ý nhưng cậu quên mất rằng, “đèn pin thu nhỏ” chỉ giảm kích cỡ chứ không có giảm sức mạnh.

“Nhân hình thiên thạch”

Chaien nhân lúc Doremon lơ là liền dùng kỹ năng, đảo hướng ngay trên không trung đâm mạnh vào Doremon.

Do đang đắc ý tính tương với nhóm mèo hữu của mình mà không chú ý, lúc phát hiện ra công kích của Chaien thì cũng đã muộn

“Ui da! Đau quá, đau quá, Mập lười rồn xem đây”

“Pháo không khí”

“Vòng phòng hộ”

Và ngay cả vũ khí đặc chế mà nguyên tác không có Doremon cũng lòi ra.

“Bát thần tí”

Tuy rằng ít ra tay, tuy rằng đa phần là sử dụng bảo bối nhưng tu vi của Doremon cũng không phải là tay mơ. Hắn không hề thua kém bất kỳ ai trong nhóm.

Nhưng do thuộc tính của hắn là “Kim” thích hợp hơn với việc sử dụng bảo bối thay vì dùng kỹ năng chiến đấu. Vì bảo bối nào vào tay Doremon cũng có thể phát huy ra hiệu quả vượt trội hơn rất nhiều. Đồng thời còn có thể tự tu bổ sửa chữa.

“Bát thần tí” là một trong những bảo bối đặc chế riêng cho Doremon để chiến đấu, như cái tên nó gồm 8 cánh tay máy. Nhưng các cánh tay này có thể hóa hình thành nhiều dạng bảo bối khác nhau đồng thời do có năng lực của Doremon tác động mà có thể bắt hủ tạm thời.

Chaien lúc này bị “Pháo không khí” bắn choáng váng và va mạnh dính chặt vào tường. Lại còn thấy Doremon cả bản lĩnh dữ nhà cũng mang ra nên tức giận hết to

“Con chồn xanh lão cá, tưởng ông đây sợ mày à?”

“Titan vũ trang”

Đây là chiêu thức tăng phúc mạnh nhất hiện của Chaien, không chỉ tăng năng lượng trong người mà còn tăng mọi chỉ số như phòng ngự nhanh nhẹn... đồng thời còn rất ngầu do năng lực bao quanh người tạo thành một bộ giáp màu nâu nhạt.

Trong trạng thái tăng phúc, Chaiken đã có thể thoát khỏi ảnh hưởng của “Đền pin thu nhỏ” bản chưa tăng phúc và cũng đã hóa lớn trở lại.

Nhưng Chaiken nhanh chóng thu nhỏ thân hình lại vì lúc này thân hình càng to càng kèngh chỉ tổ làm bia nhắm. Đồng thời hẳn cũng dám chắc có thể phá vỡ được ảnh hưởng của “đền pin thu nhỏ” được Doremon tăng phúc.

Đang khi một người một máy tính san bằng khu vực này thì chủ nhân của nơi này đang từ trạng thái coi kịch vui cũng phải nhẹ nhàng lên tiếng

“Này đây là nhà của tớ nhé, Chaiken, cái bình này cậu va bẽ vào giá 100000\$ và những đồ ở đây cũng giá trị không kém đâu, Doremon, cậu từ nay khỏi đến chơi nữa nhé nếu cứ phá hoại như thế”

Không quát tháo hò hét chỉ nhẹ nhàng nhắc nhở mà Tsubasa đã trấn áp trắng diện.

Chaiken tuy lúc này cũng không phải là thiếu tiền nhưng suy nghĩ đến tương lai phải nhịn ăn nhịn uống thậm chí là Clan “Chaiken là số một” trong thế giới trong mơ cũng có thể vì thế mà ảnh hưởng, thì hẳn chỉ biết làm ra vẻ xin lỗi lấy lòng Tsubasa

“Tsubasa tiểu thư, có gì bỏ qua nhé, này là Doremon làm, cứ bắt nó đền đi”

Còn về phần Doremon, khi nghe không được tới đây, Doremon nghĩ ngay đến dàn harem mèo của mình lúc này có thể bị chia cắt, trong đầu tự bỏ não mườì vạn chữ về cốt chuyện yêu ghét tình thù sau đó chiến thắng ác ma Tsubasa và giải cứu những cô mèo đáng yêu.

Nhưng nghĩ là nghĩ bỏ não là bỏ não. Doremon nào dám bật lại kim chủ Tsubasa. Nên cũng chuyển sang nịnh hót và đưa ra xin lỗi

“Tsubasa tiểu thư, ngài bỏ qua cho tôi nhé, nghe nói ngài thích ăn quà vặt nên có món quà nhỏ coi như là tấm lòng xin lỗi của tôi”

“Que làm kem”

“Bảo bối tạo đồ ăn vặt. chỉ cần cắn nó vào vật bất kỳ là có thể hóa thành kem”

Doremon vừa lo lắng vừa quan sát Tsubasa sợ rằng cô giận dữ và không nhận quà xin lỗi.

Nhưng dĩ nhiên Tsubasa không phải là người nhỏ nhen so đo (trừ Nobita là nghĩ thế thật) nên cũng nhận quà xin lỗi của Doremon nhưng cũng cảnh cáo

“Coi như lần này tớ bỏ qua cho qua cho các cậu đấy. Nhưng lần sau sẽ không dễ dàng như thế đâu”

Doremon khi được tha bổng thì thở phào nhẹ nhõm.

Tuy mọi chuyện đã êm đẹp nhưng Tsubasa không quên những người vô trách nhiệm đứng xem cuộc vui

“Này, mọi người sao này không ai can ngăn hai cậu ấy lại thế”

Nhưng sau đó ngẫm nghĩ lại đến tính cách lý lờ của Chaiken thì Tsubasa cũng coi như biết câu trả lời mà hỏi lý do mọi người đến đây.

“Sao mọi người lại đến đây thế?”

May mà Tsubasa không biết lý do chính thức nếu không chắc cô không dễ dàng bỏ qua thế này.

Tuy rằng Chaiken lý lờ nhưng cũng không phải là không biết nghe, lý do chính mọi người không ngăn cản là do muốn thấy bản mặt hoảng hốt hay tức giận của Tsubasa,

Khác với kiểu ít biểu hiện cảm xúc của Miyoko. Tsubasa có khí chất thực nữ và ưu nhã hơn chính vì thế muốn thấy bộ mặt giận dữ hay hoảng hốt của cô rất khó.

Sự ưu nhã và khí chất như công chúa của Tsubasa không phải là lớp mặt nạ mà chính là bản tính thật của cô nên khi so với trong hội chị em toàn những nữ hán tử, những người mà càng ngày càng xa với hai từ thực nữ, thì sự tồn tại của Tsubasa lại càng khác loại tạo tính tò mò làm cho ai cũng muốn xem các vẻ mặt kia của cô. Chắc chỉ có Nobita là không nhìn ra sự ưu nhã của Tsubasa và nghĩ lúc nào Tsubasa cũng đầy ý xấu và âm trầm.

Nhưng làm mọi người thất vọng là Tsubasa giải quyết chuyện này cũng rất nhẹ nhàng, tuy rằng là hăm dọa nhưng không phải là bạo lực như những ai kia, đã thế còn cho thấy cô là người rất rộng lượng.

Khi được hỏi lý do thì Nonko lúc này thuật lại tại sao mọi người tới đây đồng thời quay sang Doremon

“Doremon cậu có món bảo bối nào tìm được Nobita không?”

Doremon thấy đây là cơ hội để lấy công chuộc tội nên nhanh chóng thể hiện ra là mình rất được việc rất có giá trị

“Cứ để tớ”

“Cánh cửa thần kỳ”

“Hãy đưa mọi người tới chỗ Nobita nào”

Nhưng ngay lúc Doremon mở “cánh cửa thần kỳ” thì một hấp lực cực mạnh từ cánh cửa làm cho Doremon xém chút nữa là bí hất ngã.

Tuy bất ngờ nhưng Doremon cũng làm ra phản ứng kịp thời là đóng cánh cửa lại

“Là ngoài không gian vũ trụ, Nobita đang ở ngoài vũ trụ”

Tuy rằng mọi người có thể dùng năng lượng của mình để tồn tại ngoài không gian nhưng việc đó cũng không mấy thoải mái.

“Đền pin thích nghi”

Khi Doremon mở cánh cửa thần kỳ ra lần nữa thì Nobita cũng đã chờ sẵn ở đó. Hắn cũng đoán ra mọi người tại sao lại tới đây. Vì dù sao hành động gần đây của hắn cũng rất kỳ quái.

“Chào mọi người”

Nonko khi thấy Nobita thì cực kỳ quan tâm hỏi

“Sao anh lại ở đây thế?”

Biết là Nonko rất lo lắng cho mình nên Nobita lúc này vừa xin lỗi vừa giải thích

“Xin lỗi làm mọi người lo lắng, Tớ chỉ muốn tạo một món quà bí mật cho mọi người thôi”

Mọi người nghe thế thì cũng tò mò

“Quà gì thế?”

Món quà mà phải lên tận vụ trụ để tạo thì ai mà không tò mò được cơ chứ.

Mà đúng là chủ nào tớ nấy, Doremon xin lỗi đưa quà, Nobita cũng xin lỗi đưa quà nhưng có vẻ chủ thì vẫn phải phong cách hơn, quà của Nobita có vẻ rất ngẫu.

“Trước thì cho mình xin lỗi và cảm ơn vì những việc các bạn làm cho mình, đây chỉ là chút quà mọn mong các bạn nhận lấy, nhưng cho mình xin lỗi vì còn một chút nữa nó mới hoàn thành”

Không đợi Nobita nói thêm thì trong không gian xuất hiện một vụ nổ và một người quần áo kỳ dị thân đầy tro bụi xuất hiện

“Xong rồi này Nobita?”

Khi thấy người đó xuất hiện Sumire cực kỳ giật mình vì người đó là người mà cô rất quen thuộc

“Chú người dơi, sao chú lại ở đây? Không phải là địa cầu đã qua thời kỳ cần siêu anh hùng và có thể tự thân phát triển khỏe mạnh rồi sao?”

Nhìn chăm chú Sumire một lúc, “người dơi” mới biết cô là ai

“Perko đó à? đã lớn thế này rồi cơ à?”

Tuy rằng cắt ngang bằng hữu ôn chuyện cũ là hành động không tốt nhưng Nobita biết đây không phải là lúc

“Chú người dơi, đồ của chú cần đây”

“Người dơi” biết đây không phải là lúc ôn chuyện cũ vì bản thân còn có nhiệm vụ trong người

“Chú có việc bận rồi, thôi chào cháu nhé”

Sumire biết “người dơi” là thành viên cao cấp của tổ chức liên thiên hà rất bận rộn nên cũng cường cầu

“Nếu có dịp rảnh chú nhớ ghé thăm địa cầu nhé. Bây giờ địa cầu cũng có tổ chức chính nghĩa riêng nếu được thì chúng ta cũng nên giao lưu”

Khi nhận được thứ mình muốn, “Người Dơi” leo lên chiếc phi thuyền quen thuộc và chào từ biệt

“Ta sẽ tới, vậy thôi chào cháu nhé, có gì nếu Pacman trở về địa cầu thì cho ta gửi lời chào nó luôn nhé, và nhắc nó là đừng có hay trốn việc về địa cầu quá”

Khi nghe “Người Dơi” nói thế thì Sumire có điều suy nghĩ nhưng không biết vì sao cô cảm giác là nếu đào sâu vào vấn đề này thì cô sẽ gặp một vấn đề

rất lớn.

Nhưng không để Sunire suy nghĩ miên man thì Nobita lúc này cũng chia quà cho mọi người.

“Trước thì cho mình xin lỗi vì.”

Sau khi nói hết một lèo thì cũng đến phần cảm ơn

“Sau thì cảm ơn mọi người vì chăm sóc mình bao lâu nay”

Chaien khi nghe hết thì nóng lòng nói

“Có gì thì đưa đại đi làm tớ mong này giờ rồi”

Mấy người khác có vẻ cũng chẳng quan tâm lắm bài thuyết trình dài dòng, bạn bè thì đôi ba câu là được nói dài dòng văn tự quá cả tiếng như Nobita thì ai mà không ngán.

Nobita thấy có vẻ bài diễn văn mình chuẩn bị hiệu quả không tốt nên đành phải chuyển sang chuyên mục quan trọng nhất

“Rồi, đây là cho Chaien, Titan mini, có thể giúp cậu làm việc vất vả và nhiều thứ linh tinh, còn đây là của cậu, Xuka, cây violon thiên hỏa, nó sẽ giúp cậu mau chóng hoàn thành bước tu vi quan trọng chuyển hóa sang hòa nguyên tố, đồng thời là một vũ khí mạnh mẽ. Còn đây là ván trượt có thể giúp cậu cười gió đó Xeko. Đây là “anh hùng kiếm” cho cậu này Miyoko, còn đây là vòng trữ vật cho Sunire và cuối cùng là kim khí vũ trang mới cho Doremon có thể giúp cậu trang điểm luôn”

Tsubasa biết là Nobita cố tình nói thể để trừu cô nhưng Tsubasa chưa bao giờ thất thế hơn Nobita

“À, còn quà của tớ là bản thân cậu phải không Nobita”

Và không biết từ đâu lấy ra cái xích.

Nobita thấy thế thì hoảng hốt và thành khẩn đưa ra quà

“Này của cậu đây, “Trứng mặt trời” nếu nuôi nó bằng năng lượng của cậu nó nó sẽ nở thành mặt trời.”

Thấy vẻ mặt hoảng hốt của Nobita, và thành khẩn đưa ra món đồ có vẻ khá thú vị nên Tsubasa bỏ qua không truy cứu nữa.

“Được rồi, tớ sẽ trân trọng nó”

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Thiên quốc khu hầm bí mật

“Thù lĩnh, chúng ta có vẻ hình như bị phát hiện rồi? Phải làm gì tiếp đây?”

“Chúng ta sẽ tấn công, chỉ còn một chút là thành công không thể thất bại trong gang tấc được”

“Nhưng chúng tôi không muốn làm tổn thương đồng tộc”

“An tâm, đây chỉ là khí gây mê không có ảnh hưởng gì xấu, chúng ta dù có điên vì báo thù cũng không có ra tay với đồng tộc, vì chúng ta không xấu xa như bọn mặt đất”

“Đúng vậy, thù lĩnh”

“Nhưng chúng ta cũng không thể để bọn mặt đất nhàn nhơ sống được, vì báo thù, vì tẩy sạch mặt đất”

“Vì báo thù, vì tẩy sạch mặt đất”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Thiên quốc cầu cứu

“Cậu có phải Nobita lớp 5A không?”

Khi Nobita đang ăn trưa cùng nhóm bạn thì một cô bé dễ thương mà xa lạ tới hỏi hân.

Tất nhiên xa lạ chỉ với một mình Nobita còn hội chị em của hân ai cũng biết.

Xeko tuy rằng trong lúc chiến đấu thuộc dạng nhát gan và độ tồn tại rất kém nhưng không thể phủ nhận trong sinh hoạt bình thường hân mới thực sự là người thành công. Thấy Nobita có vẻ lơ ngơ vì không biết cô gái trước mặt là ai nên Xeko đành chen vào bắt chuyện

“Chào hội trường.”

Vì ai đó quá không để ý đến xung quanh nên Xeko đành phải đóng vai người giới thiệu làm cầu nối

“Đây là Hội trường hội học sinh khu tiểu học, Seina “

Nobita lúc này mới nhớ tới hình như là hàng năm mình đều có đi gạch phiếu thi phải.

“Cậu tìm tớ có chuyện gì thế?”

Seina

“Tớ đang tìm cậu và cả Miyoko nữa, thật may mắn khi các cậu ở đây. Do hiện tại hệ thống loa phát thanh của nhà trường bị hư bất ngờ do sét đánh nên muốn liên hệ được với các cậu khá là khó khăn.”

Sau đó Seina nói trực tiếp vào vấn đề

“Theo báo cáo mình nhận được thì chỉ còn hai cậu và bản thân mình chưa đăng ký tiết mục nên tớ muốn chúng ta họp thành nhóm.”

Lễ hội văn hóa này được Nobita xào nấu thập cẩm, đầu tiên chia thành gian hàng theo câu lạc bộ đến cuối là do để phù hợp với chữ văn hóa mà hân thêm vào các học sinh có thể quy tụ ngẫu nhiên thành 1 nhóm và đăng ký tiết mục.

Lúc này Nobita mới sực nhớ là hình như cả nhóm bỏ lỡ việc này vì mải lo việc ở thiên quốc nhưng cũng không thể nói được.

Mà như Seina nói thì bỏ lỡ có hân và Miyoko, Miyoko do công việc áp lực là thật còn về phần Nobita sau khi tự vấn thì hân nghĩ mình chắc là do ham ngủ và lười biếng. Hình như đầu đó trong trí nhớ mơ hồ của hân, Xuka có rủ hân tham gia thi phải?? và có lẽ hân đã mượn cớ là bận rộn nên từ chối. và nghĩ anh là boss không tham gia cũng chẳng sao.

Còn Seina chắc vì có chuyện gì đó nên thành ra như thế. Hoặc cũng có thể là hội trường không cần phải tham gia tiết mục nhưng lúc này có hai bạn trẻ trong trường bơ vơ giữa đông người nên vờn tay giúp đỡ.

Miyoko lúc này cũng đã thoát khỏi phần lớn công việc do những việc cô có thể xử lý thì đều đã làm xong cả, phần còn lại thì phải đích thân Sumire ra mặt mới được. Dù sao thân phận của cô cũng chỉ là trợ lý và học nghề của Sumire cho dù bản lĩnh của Miyoko có cao đến đâu đi nữa thì thân phận và tuổi tác vẫn còn là hạn chế.

Nobita thì lúc nào cũng rảnh nên thành ra chẳng có lý do gì từ chối

“Thế chúng ta sẽ làm gì? Chúng tớ chưa có kế hoạch gì cả”

Seina trước khi tới cũng đã tính đến chuyện này nên đưa ra đề nghị

“Tính ra chúng ta cũng chỉ có 3 người, làm một tiểu phẩm biểu diễn là được”

Tsubasa nghe nói đến tiểu phẩm thì hứng thú tham gia vào cuộc nói chuyện

“Nobita nếu là tiểu phẩm thì tôi có thể hỗ trợ ngài đấy”

Nobita thấy Tsubasa hứng thú bừng bừng thì lo lắng và vội vã từ chối

“Thôi! Cảm ơn cô nhưng nếu cô mà tham gia vào thì mọi thứ sẽ hỗn loạn mất! Hãy suy nghĩ cho những tâm hồn mong manh của những đứa trẻ.”

Tsubasa cũng biết là danh tiếng của mình quá nổi nên cũng đành chịu. Tuy rằng cô có dùng “thuốc làm giảm sự tồn tại” đi chăng nữa mà làm đình đám quá thì thuốc cũng vô hiệu.

Tsubasa có vẻ khá thất vọng vì dù cô có lợi hại có chín chắn thế nào thì lúc này cũng chỉ là một đứa trẻ. Thậm chí do bây giờ Tsubasa đã giải nghệ mà nhà trường còn khuyên cô không nên tham gia hoạt động văn nghệ vì sợ đó ảnh hưởng đến học sinh khác. Do cánh nhà báo quá muốn có tin của Tsubasa.

Nobita thấy Tsubasa có vẻ buồn thì cũng suy nghĩ cho cô.

“Thế chúng ta biểu diễn ảo thuật thì sao? Tsubasa cũng có thể tham gia với tư cách là khán giả trên sân khấu được mời. Cậu nghĩ thế nào Seina?”

Seina là hội trưởng và cô cũng rất tròn trách nhiệm cũng như quan tâm đến học sinh trong trường. Trường hợp của Tsubasa cô cũng đã kiến nghị nhiều lần nhưng do nó liên quan quá nhiều vấn đề nhất là do Tsubasa đang còn rất nhỏ mà đã giải nghệ nên cuối cùng thì vẫn đành như thế.

Nhưng Seina cũng rất muốn các học sinh trong trường không phân biệt ai đều được hưởng thụ một lễ hội văn hóa trọn vẹn và đúng nghĩa.

“Cũng được. Dù sao trong danh sách không có tên Tsubasa đăng ký là được”

Tsubasa nghe thế thì vui mừng vì cô cũng rất muốn tham gia vui vẻ cùng mọi người.

“Thế vậy bao giờ chúng ta bắt đầu tập.?”

Đang khi mọi người đang thảo luận thì chuông điện thoại của Nobita lại reo lên. Dù rằng bây giờ thần giao cách cảm không cần tiền nhưng do tính ham ngủ mà Nobita cần những thứ như điện thoại để kêu hán dạy khi cần thiết.

Và mọi lần như thế thì đầu dây bên kia Sumire lúc nào cũng thông báo những tin xấu

“Nobita có chuyện không hay rồi! Thiên quốc gửi tin cầu cứu khẩn cấp xin chúng ta đến biển Ấn độ dương”

Quay sang xin lỗi Seina

“Xin lỗi cậu nhé, chúng tớ có chuyện gấp có gì mai chúng ta bàn tiếp”

Khi Seina kịp phản ứng thì Nobita cùng nhóm bạn đã rời đi mất.

“Này các cậu không được trốn học chứ”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Người gặp nạn trên biển

Ấn độ dương

“Mọi người cố gắng lên”

Haws cố tỏ ra bình tĩnh để trấn an mọi người, tuy rằng là một thuyền trưởng lão luyện và cũng đã từng chống chọi qua bão tố. Nhưng những gì xảy trước mắt hán chưa bao giờ từng gặp.

Trước đó vài phút, bầu trời vẫn quang đãng, khí trời thuận lợi nhưng sau đó không biết mây đen từ đâu kéo tới và tai nạn ập đến.

Nếu là giông tố thì Haws chỉ cảm thấy vận khí mình xui xẻo nhưng tình hình lúc này thật quý dị. Tàu của hán bị những sinh vật trông có vẻ là thủy quái tấn công. May mắn hán còn đủ bình tĩnh để điều khiển tàu tránh né.

Nhưng cứ thế thì không phải là cách. Thủy vực xung quanh đã bị bóng tối bao phủ, tầm nhìn của Haws lúc này chỉ đến từ ánh đèn le lói của tàu hán đến giờ có thể tránh né toàn bằng vào kinh nghiệm và bản năng nhưng quan trọng nhất vẫn là vận khí.

“Ầm Ầm”

Từng tiếng vang lớn đồng thời theo đó con thuyền vốn cũ nát của Haws lắc lư dữ dội báo cho hán biết là vận khí của hán cuối cùng đã hết.

“Thuyền trưởng, tàu vào nước rồi”

Còi báo động vang lên khắp các boong tàu làm cho tâm tình của Haws nặng như đá. Nhưng là một thuyền trưởng hán phải ra quyết định nhanh vì lúc này hán là người gánh vác sinh mệnh của tất cả các thuyền viên.

“Bỏ tàu, Sirit cậu dẫn mọi người đi tàu cứu sinh, con tàu này còn trụ được tầm một tiếng nữa nếu không bị công kích, cậu cố dẫn mọi người đi nhé, ta sẽ dẫn dụ con quái vật kia”

Đang khi Sirit tính nói gì đó thì Haws quát lớn

“Đi ngay đi, có vẻ con tàu này không trụ được lâu đâu, mạng sống của mọi người lúc này giao cho cậu”

Rồi tổng Sirit ra khỏi cửa để cậu ta quyết tâm hơn, vì lúc này thời gian là vàng bạc, 1 giây một khắc đều rất trân quý.

Dù thủy quái vẫn còn công kích dữ dội nhưng nhờ tài điều khiển và sự thoải mái bất chấp thuyền bị thương mà Haws đã dẫn dụ và làm cho mọi người rời khỏi trên thuyền cứu sinh thành công.

Nhưng lúc này con thuyền cũng đã gần rơi vào bờ vực tan vỡ, Sớm hơn dự tính của Haws rất nhiều nó chỉ trụ được cỡ khoảng 15 phút. Nhưng Haws cũng rất hài lòng.

“Ông bạn già, cảm ơn đã bảo vệ ta trên biển bấy lâu, có lẽ đây cũng là lần cuối ta và người ra khơi rồi.”

Biết không còn trụ được bao lâu, Haws làm ra quyết định cuối cùng là lao thẳng vào thủy quái coi như kéo thêm chút thời gian nữa cho mọi người.

{Tiếng nhạc violon}

“Đây là đâu?”

Khi Haws mở mắt ra thì cứ tưởng là mình đang mơ, hắn thấy mình đang nằm trên giường. Gần ngay đấy có một người thanh niên mặc một bộ giáp kỳ quái đứng đó và nói

“Ông và thuyền viên của ông đã an toàn, tàu của ông chúng tôi cũng mang tới nơi an toàn, Vì ông là người có liên quan đến và biểu hiện của ông rất tốt nên ông được quyền lựa chọn một trong hai điều sau”

Người thanh niên kia nói tới đó thì dừng một lúc để Haws kịp tiêu hóa và hiểu chuyện gì đang xảy ra.

“Một là xóa ký ức về chuyện này và quay về cuộc sống bình thường, hai là tham gia vào chúng tôi tổ chức chuyên giải quyết chuyện này.”

Haws tuy đầu óc còn mơ hồ nhưng do được phim ảnh hun đúc nhiều hắn cũng hiểu được sơ sơ tình hình của mình, hắn không trả lời ngay mà hỏi

“Những người khác thì sao? Tôi có thể thấy họ trước được không?”

Người thanh niên kia cũng không làm khó mà chỉ đơn giản giải thích

“Họ đã được đưa vào đất liền an toàn cả rồi, họ không được lựa chọn giống ông, vì đều không có biểu hiện anh dũng hay bình tĩnh gì cả, nên không có hai quyền lựa chọn. Ký ức của họ đều bị xóa vì họ không đủ tư cách tiếp xúc với những chuyện này.”

Haws nghe thế thì hơi hoảng sợ vì người thanh niên nói chuyện xóa ký ức điều khiển tâm trí người khác mà nhẹ nhàng.

Thấy Haws có vẻ tâm lý bất ổn nên người thanh niên kia giải thích thêm

“Ông an tâm, chúng tôi làm thế chỉ là bảo vệ họ, nếu không xóa ký ức thì họ sẽ gây nên hỗn loạn không đáng có và có thể sẽ gây ảnh hưởng xấu đến cuộc sống sau này của họ.”

Haws sống cũng đủ lâu nên cũng hiểu và chứng kiến nhiều chuyện. Hắn thấy người thanh niên trước mắt nói rất có lý và nhất là thiện ý của anh ta.

Haws biết hắn lúc này chỉ như cá trên thớt muốn làm gì thì làm đâu cần phải hỏi ý hắn. Nhưng tổ chức kia đã khác khí như thế thì chứng tỏ đây cũng không phải là tổ chức tội phạm. Đã thế hắn còn mới được người ta cứu nữa chứ, nghĩ thân nghĩ quý cái gì?

“Các anh có thể cho tôi chút thời gian suy nghĩ được không?”

Người thanh niên kia nghe thế cũng không có thúc dục mà còn phóng khoáng nói

“Được! đây là các liên lạc với chúng tôi, khi nào nghĩ thông suốt thì ông nhấn vào đây để liên lạc. Hiện tại tôi sẽ đưa ông về lại con thuyền cũ cùng với các thuyền viên của mình. Tôi hi vọng ông sẽ dứt bí mật chuyện này”

Sau đó người thanh niên như nghĩ tới cái gì đó và nói giọng có vẻ uể oải cảm thán.

“Nhưng không giữ cũng chẳng sao, dù sao cũng chẳng có ai tin và ông sẽ bị tống vào bệnh viện tâm thần”

Haws cảm giác người thanh niên nói tới chữ “bệnh viện tâm thần” tâm tình có vẻ gì đó đó rất là lạ làm Haws cứ hiện ra suy nghĩ là người kia có vẻ bị tống vào bệnh viện tâm thần vì lý do gì đó rồi?!!!

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Bỏ qua Haws quyết định làm sao vì chuyện đó là chuyện trong tương lai.

Nói đến nhóm của Nobita lúc này cũng đang tác chiến trên biển.

“Đã giải quyết hết quái vật chưa?”

Tuy rằng nhóm cầm thù trái đất hành động thuận lợi cũng là do Nobita đứng sau hỗ trợ nhưng hắn không ngờ đám người ấy lại dày vò ra lớn thế này.

Có lẽ hắn đã đánh giá quá thấp bảo bối của Doremon. Hắn biết đám đó đã thò món gì đó và đang tính toán đó nhưng cố ý không ngăn cản gì cả mà còn thúc đẩy hỗ trợ.

Nhưng động tĩnh lần này có vẻ quá lớn. Không biết đám đó dày vò ra nguyên một hòn đảo đen kịt, bắn may đen khắp nơi đồng thời còn bonus thêm một đám quái vật khổng lồ boi loạn trong biển.

May mà lúc này công lực của Nobita và nhóm bạn tiến bộ rất lớn nên mới có thể lập ra là chặn không chế tình hình.

“Số quái vật thoát ra được là chặn đã bị sử lý sạch sẽ”

Tuy rằng đây là tin tốt nhưng Sumire về mặt cũng chẳng vui nổi vì còn nguyên một cái cục rắc rối cực to trước mắt.

Tuy rằng hòn đảo đen kia không hiểu sao lúc này đã ngừng sinh ra quái vật nhưng bản thân nó lúc này lại phát ra sức mạnh kỳ quái và cực kỳ nguy hiểm.

Nobita biết càng để lâu thì tình hình có lẽ sẽ trở xấu nên quyết định phát động tấn công

“Tổng tấn công, Thiên la địa võng trận khởi động”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Hòn đảo đen

“Thiên la địa võng”

Năm mươi người của biệt đội phòng chống hiện tượng siêu nhiên cùng hợp sức lại lấy Sumire làm mắt trận lập ra một vòng năng lượng hình cầu bao phủ hòn đảo kỳ quái à không “hòn đảo đen” cái tên do Nobita mới đặt tên để tiện ra lệnh.

Nhóm Nobita lúc này cũng rảnh tay triệt tiêu là chặn năng lượng trước đó do bản thân họ gấp rút tạo lên đồng thời cũng chuẩn bị công kích để đánh nát hòn đảo kỳ quái kia.

Tuy lúc này Nobita không thể sử dụng trạng thái “quang chi tử” nhưng lúc này hắn còn có kỹ năng lợi hại hơn

“Tuyệt kỹ phối hợp: Song nhật pháo”

Nobita và Tsubasa khi vào vòng phòng hộ cùng sử dụng tuyệt kỹ phối hợp. Tuy cùng là “Quang hệ” nhưng bản chất của hai người rất khác nhau, Tsubasa thì chuyên về ảo thuật và trói buộc còn Nobita thì chuyên về công kích và bạo phát. Máy mặt khác tuy rằng đều có thể sử dụng nhưng sẽ không mạnh và hiệu quả bằng mặt chuyên biệt.

Tsubasa năng lực mang tính khống chế cao còn Nobita thì mạnh và hỗn loạn nhưng khi cả hai sử dụng kỹ năng phối hợp thì năng lượng vừa mạnh và tính khống chế cao làm cho lượng tiêu hao dạt tán ra ngoài giảm mạnh theo đó kéo hiệu quả công kích lên không chỉ gấp đôi.

Ngay tại chỗ Tsubasa và Nobita đang đứng, quang mang hiện lên và dần ngưng hình thành một khẩu pháo khổng lồ và dần nạp năng lượng.

Máy người khác cũng không chịu thua kém vì họ cũng đã luyện tập ra nhiều kỹ năng phối hợp và thậm chí còn mạnh hơn cả của Nobita và Tsubasa.

“Lôi thần chiến cơ”

Kim khí mới mà Nobita làm cho Doremon chính là một con robot khổng lồ cực mạnh rất phù hợp với “kim năng” của Doremon đồng thời khi lái kết hợp với người khác cũng có thể nhuộm thêm thuộc tính.

Sau khi khảo sát thì thấy “lôi năng” của Miyoko là hợp nhất.

Và từ đó “lôi thần chiến cơ” ra đời.

Tuy không được lái robot khổng lồ làm Chaien và Xeko cũng khá tiếc nổi nhưng khi hợp nhóm cùng với Nonko và Xuka thì tạo ra hợp thể kỹ cực kỳ mạnh làm cho hai cậu quên hẳn tiếc nổi

“Phong Sơn Hỏa giao hưởng”

Lấy Nonko làm trung gian ba người đứng thành hình tam giác đồng thời hiện hóa năng lượng thành nhạc cụ.

Xeko là trống, Chaien là micro còn Xuka dĩ nhiên là Violon. Nonko làm mất trận đồng thời là vai trò nhạc trưởng.

“Hòn đảo đen” tuy không có trí tuệ nhưng do tồn tại của nó rất kỳ lạ nên cũng có chút bản năng. Nó cảm giác có nhiều nguồn năng lượng khổng lồ đang uy hiếp tồn tại của nó nên tự động làm ra phản kích.

“Bảo mồn”

Từ hòn đảo một cột sáng đen kịt bắn vào nơi nó cho là có năng lượng thấp nhất và yếu đuối nhất đó chính là “Lôi thần chiến cơ”. Dù sao hòn đảo cũng không có trí tuệ nên phán đoán như thế cũng đã là cực hạn.

“Khăn phản đòn tăng cấp”

Và nó cũng lựa nhằm cục xương cứng nhất, Tuy năng lượng của “Lôi thần chiến cơ” phát ra là nhỏ nhất nhưng năng lực tăng phúc bảo bối của Doremon làm cho nó trở thành quý dị và nguy hiểm nhất.

Đòn tấn công của “Hòn đảo đen” không chỉ bị đánh bật lại mà trong quá trình đó nó còn được tăng phúc mạnh mẽ.

Nhưng với thân hình to khổng lồ của nó thì đòn tấn công đó có vẻ chẳng thấm vào đâu.

Doremon thấy bảo bối hiệu nghiệm thì cực kỳ vui mừng và lấy lại tự tin là các bảo bối của mình vẫn còn dùng được.

Số là sau trận chiến với Ma vương Orodom khi các bảo bối đều trở nên vô hiệu thì nó cũng tàn phá tự tin của Doremon rất nhiều. Làm cho cậu nghĩ rằng các bảo bối khi đấu với các thực thể hùng mạnh đều vô dụng.

Tự tin căng đầy, Doremon dùng một thủ đoạn quen thuộc nhưng cực kỳ hiệu quả

“Đèn pin thu nhỏ”

Nhưng lần này thì cậu phải thất vọng rồi vì thật là “đèn pin thu nhỏ” vô hiệu với những thực thể như “Hòn đảo đen”.

Những người khác thấy Doremon đã ra tay thì cũng không chịu lạc hậu.

“Khai hỏa”

“Song nhật pháo”

Do Nobita và Tsubasa điều khiển lúc này cũng khai hỏa phát bắn đầu tiên. Cột sáng nóng rực chói biến một mảng lớn bề mặt “Hòn đảo đen” thành tro bụi và còn tạo ra biển lửa ở các khu lân cận.

Chaien thấy Nobita đã ra tay thì hào hứng hét to

“Không thể dễ thua Nobita được, cho cậu xem sự lợi hại của tụi tớ đây”

“Phong Sơn Hỏa giao hưởng: bản thứ nhất hủy diệt”

Không chỉ đơn thuần là sóng âm công kích, từng đợt sóng năng lượng pha trộn đủ màu sắc đánh mạnh vào “Hòn đảo đen” tạo ra tổn thương còn kinh khủng hơn do “Song nhật pháo” rất nhiều.

Công kích của mọi người rất hiệu nghiệm nhưng do bản thể “Hòn đảo đen” quá to lớn nên thành ra nó cũng không tổn thương nhiều lắm. Và lúc này trừ “Lôi thần chiến cơ” là có thể công kích liên tục ra thì “tuyệt kỹ phối hợp” của những người khác cần phải thời gian tự năng.

“Hòn đảo đen” tuy không có trí tuệ nhưng bản năng của nó cũng không có quá kém. Sau đòn đầu vô hiệu và bị phản công dẫn đến thương tích nó cũng đã biết học hỏi và tăng mạnh công kích của mình.

“Tia sáng hủy diệt”

Lần này mật độ năng lượng cực cao đến Doremon cũng không dám liều lĩnh đón đỡ mà chuyển sang du kích gây chú ý

“Tru tà diệt mạt”

Tia điện bắn ra từ “lôi thần chiến cơ” tuy không mang năng lượng mạnh mẽ như những công kích kia nhưng do tiên thiên khắc chế mà hiệu quả cũng không kém.

Doremon vừa điều khiển tránh né vừa bật micro cực to rêu rao

“Này cục đen xỉ bắt ta đi”

Như bị hành động và công kích của “Lôi thần chiến cơ” chọc giận, “Hòn đảo đen” lúc này bỏ mặc những người khác tự năng mà chỉ chăm chăm công kích Doremon.

Tuy rằng Doremon có thể nhẹ nhàng né tránh nhưng nhóm của Sumire phải chịu trực tiếp công kích thì cũng không thoải mái chút nào, nhưng sau đó họ cũng học khôn, chỉ có những công kích nào nguy hiểm đến bề mặt trái đất thì họ mới chặn còn lại thì cứ để nó bay vào vũ trụ đi. Dù sao lúc này trái đất cũng chỉ là nơi khi ho có gáy không mấy phi thuyền qua lại đồng thời thiên nhân cũng đã phát thông báo cảnh báo.

Đối chiến với những thực thể chỉ có bản năng thế này cực kỳ nhân nhả vì nó chỉ truy sát mục tiêu có điểm thù hận cao nhất. Nhưng với tốc độ cao của “Lôi thần chiến cơ” thì nó cũng chỉ như là đùa giỡn.

Chẳng mấy chốc, nhóm Nobita cũng đã tự năng hoàn tất

“Khai hỏa”

“Bản giao hưởng hủy diệt”

Lần này tự năng lâu hơn lần trước nên lực tàn phá cũng mạnh mẽ hơn rất nhiều. “Hòn đảo đen” gần như bị quét nát một phần ba diện tích thậm chí cả nước biển xung quanh cũng bị ảnh hưởng nhưng nhờ có lá chắn “thiên la địa võng” trung hòa lực nếu không có thể tạo thảm họa sống thần cho đất liền.

Sau khi mọi người công kích hoàn tất và chuyển sang giai đoạn tự lực thì Doremon lại tiếp tục nhiệm vụ của mình

“Này cục đen đen, tới đây nào”

Nhưng lúc này dù “Lôi thần chiến cơ” có công kích thế nào đi nữa thì “Hòn đảo đen” cũng không phản ứng mà nó lúc này đang cố gắng trùng kích màn chắn.

Từ đầu tới giờ mọi người tấn công có vẻ nhân nhả nhưng tất cả những thứ đó có được là do sự tồn tại của màn chắn năng lượng.

“Thiên la địa võng” mà chắn không chỉ giam cầm “hòn đảo đen” mà còn trung hòa lực phản chấn để mọi người có thể buông tay công kích hết sức.

Tuy “hòn đảo đen” không có trí tuệ để nhận ra điều đó nhưng bản năng sợ hãi trước cái chết thúc đẩy nó hành động như thế. Dù “Thiên la địa võng” do 50 người hợp lực tạo thành và có cả Sumire trấn thủ thậm chí môi trường là biển cả nơi Sumire có thể phát huy ra sức mạnh vượt trội, nhưng nó cũng không thể chịu nổi công kích dồn dập của “hòn đảo đen” vì năng lượng tiêu hao đã vượt quá năng lượng hấp thu.

Nobita thấy tình hình không ổn nên nhanh chóng làm ra quyết định thay đổi chiến thuật từ an toàn bảo mồn sang đánh nhanh thắng nhanh.

“Sumire nhanh chóng chuyển sang “Tự năng trận cung cấp năng lượng cho Doremon, mọi người cũng thế.”

Tuy rằng thời gian hội tụ năng lượng cực ngắn vì đây là năng lượng của rất nhiều người nên cũng làm cho Doremon uống một ngụm

“Mode quá tải”

Hét thật lớn để quên đi đau đớn do năng lượng thiếu đốt đồng thời lấy thêm dũng khí để nhắm chuẩn.

“Xem Mèo gia thể hiện”

“Tự năng pháo, cao năng thể hợp thành”

Chùm sáng do pháo bắn ra mang năng lượng không phải lớn vượt trội nhưng nó là tổng hợp của nhiều loại nguyên tố cơ sở của vũ trụ này, khi quy tụ cùng một chỗ, dung hợp lại sẽ thành một năng lượng mang bản chất mới. Chính xác là nó đã vượt trên khái niệm năng lượng. Nó có tên gọi là “cao năng thể”. Xuyên qua mọi phòng ngự, không thể cản phá, công kích thẳng vào mục tiêu công kích, công kích được mọi tồn tại trong vũ trụ bằng phương thức đồng giá trao đổi.

“Cao năng thể” từ pháo của “Lôi thần chiến cơ” khi bắn trúng “hòn đảo đen” thì biến mất, không có hiệu ứng màu mè, không có quang ảnh lòe loẹt nhưng sau đó mới là đáng sợ.

“Hòn đảo đen” bị gần như biến mất chỉ còn lại vài mảnh rải rác. Đồng giá trao đổi, “cao năng thể” gây ra lượng tổn thương cho “hòn đảo đen” tương đương với “lượng” của nó.

Thực ra khẩu pháo này là kỹ thuật của nền văn minh kiếp trước bắt cóc Nobita làm thí nghiệm và cải tạo hấn thành nhân hình binh khí. Đây là một chủng tộc cực kiêu ngạo, thậm chí chúng còn dám chống đối cả thần, nhưng những kẻ như thế thì cũng chẳng có kết quả gì tốt, lần đầu Nobita nhìn thấy thần thì cũng là lần cuối hấn bị chủng tộc đó khống chế. Vì chỉ với một ý niệm của thần chủng tộc đó hoàn toàn biến mất.

Tuy rằng hấn vô cùng căm ghét và thù hận chủng tộc đó nhưng Nobita cũng không thể phủ nhận đó là một chủng tộc hùng mạnh. Nói chung thì phải có tiền vốn mới dám kiêu ngạo.

Thứ Doremon bán ra chính là chìa khóa và nền tảng cho sự kiêu ngạo này, thứ dưới thần lực nhưng đứng trên mọi vật chất trong vũ trụ. Họ gọi đó là “thần năng” và tự tin rằng có nó họ chính là thần và thậm chí có thể giết thần để xoái ngôi.

Nhưng chỉ đáng tiếc họ đã đi sai đường và bị hủy diệt. Nguyên nhân trong đó Nobita biết rất rõ, không phải do chủng tộc này tự phong mình làm thần cũng không phải do họ có ý muốn giết thần để xoái ngôi, mà là do họ làm ảnh hưởng đến tồn vong của cả vũ trụ.

Khi đã đánh khắp vũ trụ và chiến thắng, chủng tộc này bắt đầu suy bại và trở nên khát máu. Khi đó họ nhốt nhiều nền văn minh vào một khu vực và bắt đầu như là nuôi cò, trong thời gian 100 năm chỉ còn được duy nhất 1 nền văn minh tồn tại và nếu còn quá 2 thì tất cả sẽ bị hủy diệt. Và lúc đó thì thần ra tay.

Nhưng “thần năng” hay Nobita thích gọi là “cao năng thể” hơn muốn sử dụng cũng chẳng phải dễ dàng. Với tu vi hiện giờ của Doremon sau khi bán một phát pháo đó ít nhất phải dưỡng thương 1 tháng trở lên mới có thể hoàn toàn bình phục. Dù cho Doremon có thay toàn bộ linh kiện trong người đi chăng nữa thì cũng không cải thiện được gì. Vì tuy là phản chấn nhưng “cao năng thể” công kích thẳng vào tồn tại tên Doremon và đó là trên chân lý bị thương.

Dù sao thì vấn đề này ngay cả chủng tộc bắt Nobita khi xưa cũng chẳng thể giải quyết thì Nobita làm sao mà làm được. Nền văn minh đó thành tựu cao nhất cũng chỉ là dùng “cao năng thể” để bán ra như Doremon đã làm chứ cũng chẳng thể khống chế và vận dụng tinh tế. Thậm chí bản thân chủng tộc đó cũng chẳng bán được mà phải bắt người từ chủng tộc khác về thì nghiệm và đào tạo thành chiến binh.

Thấy Doremon sơ lui nằm một đồng phải cần Miyoko đỡ mới không rớt xuống biển và “lôi thần chiến cơ” rách nát te tua và hoàn toàn báo phết, Nobita cảm thán

“Thứ này thật cũng chẳng dễ dùng chút nào. Nếu không phải quá cấp bách thì ta cũng chẳng muốn dùng.”

Doremon lúc này cũng hơi chút tỉnh táo nhưng cũng không còn đủ sức la hét mắng chửi

“Lần sau đừng có mơ tưởng bán nó, chỉ tí nữa là tỉnh hẳn mấy vong. Trước đó cậu còn dám nói là chỉ hơi mệt hơi đau chút thôi...khụ khụ”

Thấy hơi có lỗi nên Nobita nói

“Thế thì xin lỗi cậu, có gì về tớ sẽ chữa thương cho, dù sao thì dùng năng lượng trung hòa “cao năng thể” thì sẽ làm vết thương mau lành hơn, coi như lần này cậu có công lớn sau đó muốn thưởng gì cứ nói tớ”

Doremon tuy rằng còn uể oải nhưng nghe Nobita xin lỗi và còn hứa đền bù tổn thất nên cũng vui vẻ được đôi chút vì dù sao tình thế lúc này, dù biết thảm trạng lúc này Doremon vẫn sẽ bán, nhưng oán hận thì vẫn sẽ có, nên cảm râm vài câu mà thôi.

Lúc này cảm thấy khá đuối và lơ lửng trên không cũng chẳng tốt đẹp đi nơi nào nên Doremon nói

“Các cậu ở lại giải quyết hậu quả, tớ về trước đây, Dù sao cũng xong rồi...”

Miyoko đang nâng Doremon dậy giờ thấy hắn nói về “việc đã xong” và “an toàn” thì nhanh tay ngăn cản

“Đừng nói nữa Doremon, Nobita bảo cậu rất xấu miệng...”

Khi Miyoko chưa kịp nói hết cậu thì trong nhóm đang thu thập chiến trường có ai đó hét to

“Mọi người cẩn thận có dị biến”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: “Ác nghiệt”

Những người khác không biết uy lực của “cao năng thể” thì cảm thấy biến cố có vẻ bình thường. Nhưng Nobita người biết rõ uy lực của nó thì cảm thấy lo lắng.

Tuy là nếu “cao năng thể” chưa đạt đủ “lượng” thì không đủ để tiêu diệt một vật thể nào đó mà chỉ gây tổn thương, hoặc cũng có trường hợp vật thể bị công kích mang năng lượng cực kỳ lớn thì mới có thể lấn áp được “cao năng thể” vì “lượng” nếu đột quá một mức nào đó thì cũng làm tăng “chất”.

Nhưng khi này “hòn đảo đen” mức năng lượng tổng hợp chưa đạt tới mức đó. Và “lượng” “cao năng thể” đã đủ để phá hủy hết tồn tại của “hòn đảo đen” trừ khi nó là tồn tại trên “tinh linh”.

Đây là phân chia cấp bậc các thực tại huyền bí tại kiếp trước của Nobita. Thấp nhất và chiếm nhiều nhất trong vũ trụ là phàm vật, sau đó là đến “tinh linh” kế đến là “tinh thần”. Ba cấp độ cuối lần lượt là “bán thần” “nguy thần” và “thần”.

“cao năng thể” tuy rất lợi hại nhưng cũng chỉ có thể lấn áp hoàn toàn những thực tại từ “tinh linh” trở xuống mà thôi. Nhưng như thế cũng đủ đi ngang vũ trụ rồi vì những thực tại từ “tinh thần” trở lên là cực kỳ hiếm gặp.

Nếu so sánh thì “cao năng thể” như là đơn vị tiền tệ mạnh. Nó có thể mua được nhiều thứ thông dụng chiếm phần lớn cuộc sống của chúng ta nếu chúng ta dùng đủ tiền để mua, như “cao năng thể” có thể phá hủy đa số vật chất vũ trụ nếu “lượng” của nó đủ. Tất nhiên nếu “lượng” không đủ thì như là ta đi mua hàng không đủ tiền vậy.

Nhưng khi gặp các thứ quý giá và cao cấp hơn như công ty, đất nước, quốc gia, thậm chí cao nhất như mua cả thế giới, thì việc dùng tiền mua cực kỳ khó khăn dù phải tốn một lượng cực lớn tiền cũng chưa chắc mua được. Nhất là thế giới, nói dùng tiền mua được thế giới thì coi chừng lại tưởng là kẻ điên. Đây cũng là hạn chế của “cao năng thể” khi gặp các thực tại cao cấp thì cũng không còn nổi trội như trước.

Nobita không tin rằng “vòng gọi tinh linh” có thể gọi ra những vật thể cấp “tinh thần” trở lên vì trước đó hắn cũng đã nghiên cứu điều này rất kỹ mới dám cho “phe cầm thù loài người” tự tung tự tác.

Nhưng có lẽ hắn đã đánh giá thấp sự tồn tại của chính hắn. Hay nói đúng hơn là ảnh hưởng của hắn trong tương lai. Dù là hắn che dấu rất kỹ, gần như không để lại bất cứ dấu vết nào trong lịch sử và quá trình phát triển của tương lai (mua sách về đọc hắn hỏi, thậm chí còn dò từ điển bách khoa toàn thư), Nobita thậm chí còn không truyền bá tu luyện ngoài lý do là nền văn minh này không cần thiết sức mạnh đó mà còn do hắn sợ kẻ điên nào đó tu vì cực cao quay về quá khứ để tấn công hắn và tổ chức. Dù sao thế giới này không có thần đồng thời gian rất dễ bị thay đổi nên đây chỉ là cách tự bảo vệ bản thân.

Nhưng ảnh hưởng vẫn là có, và biểu hiện rõ rệt nhất chính là các bảo bối thần kỳ của Doremon so với nguyên tác mạnh hơn rất nhiều thậm chí có thể cường hóa nếu rót vào năng lượng đặc biệt và ngoài ra bản thân những bảo bối đó còn dùng nguồn năng lượng sạch. Rõ ràng đó là do Nobita thúc đẩy mạnh khoa học kỹ thuật đồng thời đẩy mạnh bảo vệ môi trường.

Có lẽ “thiên nhân” đã làm gì đó để cải tạo chiếc vòng nhưng đó không phải điều Nobita quan tâm nữa rồi vì tình hình trước mắt sắp mất khống chế.

Khói đen từ bốn phương tám hướng ở nơi “hòn đảo đen” bị phá hủy bắt đầu quy tụ thành một quả cầu đen, dù công kích thế nào cũng không thể để lại dù chỉ một vết xước và trong lúc thành hình nó bất ngờ phát ra sóng năng lượng cực mạnh đẩy văng mọi người ra xa

Nhưng chưa dừng ở đó, sau khi đẩy văng mọi thứ xung quanh nó bắt đầu liên tục sản sinh ra quái vật đen kịt như khói, ngũ quan vụn vụn nhìn không ra là sinh vật gì, hình thể mỗi con mỗi khác không đồng nhất, rất ngẫu nhiên và trông rất ác tâm.

Nobita tuy là chưa gặp tình trạng này bao giờ nhưng với kinh nghiệm đối đầu với tinh thần trước kia thì hắn biết muốn hoàn toàn tiêu diệt thực thể cấp “tinh thần” trở lên thì chỉ có duy nhất 3 cách.

Cách một là dùng “cao năng thể” với lượng khổng lồ công kích, nhưng “tụ năng pháo” chỉ có một cây duy nhất và đã bị hủy.

Cách hai là dùng nguồn năng lượng cực cao phá hủy hạch tâm, nhưng với kinh nghiệm và quan sát sơ bộ Nobita nhận định với trình độ tu vi hiện giờ của cả nhóm thì cho dù có hợp sức hết tất cả mọi người lại cũng không đủ. Trừ khi Nobita sử dụng chiêu đó

Cách ba chính là công kích vào điểm yếu. Như trong nguyên tác, “vòng gọi tinh linh” gọi ra “tinh linh” nếu có vật gì đó liên quan tới nó bị hủy thì chúng sẽ biến mất, đó chính là điểm yếu và từ “bản thân” trở xuống đều có điểm yếu đó.

Đó cũng là nguyên do tại sao Nobita ở kiếp trước có danh hiệu “sát thần” vì do con mắt của hắn nhìn được những thứ không bình thường, tuy rằng sau đó phải trả giá lớn nhưng không thể phủ nhận khi dùng nó đối phó với các thực tại “bản thân” trở xuống là một đại sát khí.

Thấy tình hình quái vật sản sinh ngày càng nhiều nên Nobita nhanh chóng ra lệnh.

“Mau lập thành 3 lớp phòng ngự quanh nơi sản sinh ra quái, xếp theo đội hình mạnh từ trong ra ngoài”

Do quái vật sản sinh ra không mạnh và cũng chỉ chạy trên mặt biển nên Nobita mới ra lệnh như thế. Với trường hợp này nếu sử dụng “thiên la địa võng” thì chỉ tiêu hao năng lượng vô nghĩa vì quái vật tuy yếu nhưng số lượng rất đông và ngày càng nhiều, “thiên la địa võng” sẽ chịu không nổi trùng kích. Thà rằng như vậy mọi người lập thành 3 vòng bao quanh vây giết còn hợp lý hơn. Tất nhiên còn một lựa chọn nữa là sát trận nhưng tiêu hao quá lớn và cũng chẳng thể phá được hạch tâm.

Tuy rằng nhân số ít nhưng toàn là siêu năng giả nên ngay vòng đầu tiên có bán kính cũng phải đến một kilomet. Nhưng cảm giác cũng rất chật hẹp vì quái vật quá đông, bỏ lúc nhúc trên mặt biển dù rằng bị nhóm bạn tiêu diệt liên tục.

Nobita thấy thế trận đang lâm vào thế giằng co thì ra lệnh cho Tsubasa hộ pháp và mọi người giãn ra để tăng hiệu suất..

“Tsubasa, cô bảo vệ tôi một lúc, mọi người dẫn ra có gắng để cá lọt lưới càng ít càng tốt”

Tuy rằng gần đây Nobita tích lũy công đức rất nhiều nhưng muốn nhìn trộm một thực thể cao cấp cũng không phải là nhẹ nhàng.

Tsubasa vừa giết quái vừa quan sát bảo vệ Nobita thấy hắn thất khống chảy máu thì lo lắng nhưng trước đó hắn đã căn dặn nên cô cũng chỉ lo lắng mà không làm gì vì sợ ảnh hưởng đến Nobita.

Tuy rằng đau đớn vô cùng, nhưng kiếp trước hắn cũng đã bị như thế này rất nhiều, nên cũng có chút hoài niệm.

Chỉ mất tầm 10 giây, Nobita cũng đã thu thập đủ thông tin.

Hóa ra hòn đảo đen này là một “tinh thần” danh tự là “ác nghiệt” sinh ra từ thù hận và sợ hãi với hồng thủy, với sóng thần lũ lụt. Đó cũng là nguyên nhân đám quái vật kia chỉ chạy trên mặt nước mà không bay hay bơi vào biển.

Lúc này mọi người công kích chỉ là vỏ ngoài của nó, và khi này phát pháo của Doremon cũng chỉ phá vỡ lớp vỏ ngoài của “ác nghiệt”, lúc này đây mới là bản thể của nó chính là cục màu đen ở trung tâm nơi sản sinh ra vô số quái vật.

Biết cách tiêu diệt và điểm yếu thì Nobita lại thờ dài vì điểm yếu của nó chính là đại hồng thủy. nhưng hiện giờ thủy hệ mạnh nhất ở đây là Sumire và cô cũng chưa đủ tu vi để làm điều đó. Chưa kể thuộc tính “thủy” của Sumire là ôn hòa, bao dung không phải trạng thái bạo phát, hủy diệt muốn làm điều đó thì lại càng khó khăn.

Bất đắc dĩ thờ dài vì “ác nghiệt” này tích lũy oán hận của trăm triệu năm nay, tuy rằng rời rạc và từng quái vật nó sản sinh cũng không mạnh mẽ nhưng nó quá nhiều. Tính sơ một trăm năm cho vài triệu sinh vật chết vì nước thì trăm triệu năm đã là một con số khủng khiếp rồi.

Chỉ còn duy nhất cách đó.

“Tsubasa, chuyện còn lại giao cho nhé”

Nhấn nhủ xong Nobita bay thẳng vào trung tâm. Tuy hắn cũng bị đám quái vật cản đường nhưng với sức mạnh hiện tại những lực cản đó cũng chỉ là mưa bụi.

Tuy Tsubasa thấy hành động của Nobita rất kỳ lạ và cảm thấy có gì đó cực kỳ bất an, cô tính đuổi theo và ngăn chặn hành động của Nobita, nhưng đám quái vật xuất hiện ngày càng đông nếu cô bỏ vị trí thì sẽ tạo áp lực cực lớn đến mọi người. Nên chỉ có thể tro mắt đứng nhìn.

Có lẽ do cảm nhận được nguy hiểm cận kề mà quanh hạch tâm của “ác nghiệt” xuất hiện rất nhiều vòng phòng vệ nhưng đối với Nobita nó chỉ như lớp giấy, do bản chất rời rạc nên “ác nghiệt” có thể sử dụng sức mạnh cũng rất hạn chế nó chỉ đáng sợ ở chỗ là số lượng quá nhiều mà thôi. Nhưng muốn bưng hết số lượng đó ra thì cần thời gian rất dài, nên nếu phá hủy hạch tâm của nó ngay lúc này thì coi như xong chuyện.

Con mắt của Nobita cũng cho hắn biết năng lượng cần thiết để phá hủy hoàn toàn hạch tâm, nơi sản sinh ra quái vật.

Lấy từ trong túi thần kỳ dự phòng ra 4 quả “mặt trời mini” Nobita không chút do dự tới càng gần hơn. Kiếp trước hắn chết do nổ tung, kiếp này cũng thế quả là trùng hợp đi.

Hạch tâm của “ác nghiệt” lúc này cũng đã phình to bằng một tòa nhà và xung quanh nó 5m quái vật liên tục xuất hiện. Không những thế diện tích còn liên tục gia tăng.

Bỏ qua tiếng Tsubasa kêu gọi hắn trong kênh nói chuyện riêng Nobita tính phát động tuyệt kỹ

nhưng bất ngờ một bàn tay tát thẳng mặt hắn.

“Nobita, ngài tính làm gì thế”

Do cảm nhận nhân sinh và tập trung năng lượng mà Nobita không cảm nhận được rằng Sumire từ lúc nào đã tiến tới gần đây.

Trước đây do tác động của hắn mà nhân quả thay đổi liên tục nên con mắt của Sumire phải cập nhật tin tức mới liên tục và mỗi lần như thế đều phải tốn công phu chỉnh một phen cho phù hợp số liệu. Nên do lời biếng mà Nobita làm ra một chương trình để nó tự động update tin tức mới khi Nobita nhìn thấy có gì đó mới.

Khi này Nobita nhìn thấy thế nào, Sumire cũng thấy như thế, và là người thân tín nhất của Nobita cô cũng biết nhiều thứ mà người khác không biết. Và thông tin về những thực thể cao cấp là một trong số đó. Tsubasa không hiểu sao Nobita hành động như thế những Sumire thì hiểu. Vội vã nhờ Lot trấn thủ vị trí hộ mình và dùng tốc độ nhanh nhất tới đây.

“Ngài không nghĩ tới cảm nhận của mọi người sao?”

Nobita biết là Sumire lo lắng cho mình nhưng “ác nghiệt” để nó phân rã càng lâu càng nguy hiểm

“Có. Nhưng tình thế bất buộc, cô hãy mau ra khỏi đây vì bán kính của vụ nổ là 500m. Đây là mệnh lệnh”

Sumire biết vấn đề này nếu không đưa ra một cách hợp lý thì không thể làm Nobita đổi ý và nếu cô còn dùng gắng từ chối thì chính Nobita sẽ đánh cô bay khỏi đây. Cô cũng biết độ nguy hiểm của “ác nghiệt” và biết mọi người không thể chiến thắng và Nobita bắt buộc phải làm thế. Nhưng đã quyết định đến đây thì cô cũng có dự tính của bản thân

“Ngài Nobita, hãy cho tôi một tiếng, sau một tiếng nếu tôi thất bại thì mọi việc sau đó tùy ngài quyết định”

Ai mà chẳng muốn sống, Nobita cũng vậy, nhất là cuộc sống bây giờ Nobita rất hài lòng vì thế hắn càng không muốn chết

“Được, nhưng chỉ một tiếng thôi đó.”

Thời gian cấp bách nên Sumire thấy Nobita đồng ý thì bay nhanh xuống đáy biển còn phần Nobita thì bay lại chỗ Sumire nhờ Lot trấn thủ, đồng thời trong lúc đó cũng trả lời Tsubasa qua kênh riêng

“Tôi bàn kế hoạch với Sumire, cố gắng dừ vững chỉ một tiếng là đủ”

Tuy rằng Lot cũng tu luyện công pháp chuyên biệt nhưng khoảng cách so với thiên kiều chi tử còn cách cô rất xa, nên trấn thủ tại vòng đầu tiên với cô là việc cực kỳ gắng sức.

Ngay khi cô tính kêu cứu Sumire thì Nobita cũng đã bay tới

“Chỗ này để tôi lo, cô lui về tuyến sau cùng đi”

Như được ân xá, Lot nhanh chóng bay về tuyến sau cùng, cô cũng không cậy mạnh vì lúc này năng lượng trong người đã tiêu hao đáng kể, muốn cũng không có tiền vốn.

Theo thời gian “ác nghiệt” phân liệt càng nhanh, áp lực lên mọi người ngày càng tăng. Thậm chí bây giờ Xeko cũng bắt đầu than vãn và mất chiến ý đã thế còn truyền lời vào kênh nói chuyện chung

“Đông thế này thì giết bao giờ mới hết, tó mẹt mòi lăm rồi”

Nobita không thể không đưa ra tin tức để trấn na và nâng cao sĩ khí

“Mọi người cô lên, chỉ 35 phút nữa thôi là Sumire hoàn thành phép thuật giải quyết đám này”

Đồng thời sau khi suy tính kỹ lưỡng, Nobita phát vào kênh giao tiếp riêng của mình và đám bạn.

“Mọi người còn 30 phút, không cần dùng cách tiết kiệm năng lượng nữa, chuyển sang trạng thái

“năng lượng vũ trang” đi”

“Năng lượng vũ trang” là một trạng thái tiêu hao năng lượng hơn trạng thái bình thường nhưng sức mạnh và mọi chỉ số đều tăng mạnh, và trạng thái này ổn định hơn trạng thái “quang chi từ” khi cần nuốt năng lượng mặt trời của Nobita trước kia rất nhiều. Nhưng dĩ nhiên hạn chế là phải đạt mức tu vi nhất định mới có thể thi triển.

“Quang năng vũ trang”

Ánh sáng chói lọi bao phủ quanh người Nobita và sau đó ngưng kết thành một bộ áo như áo của các cao bồi miền tây với giày ủng và nón vành. Đồng thời hai tay của hắn cũng xuất hiện hai khẩu súng ngắn.

“Đan nô”

Bản chất năng lượng của Nobita là bạo phát làm cho công kích của hắn có thể bạo phát ra nhiệt lượng cực cao và bùng nổ thì tất nhiên là gây nổ tung, nên tuyệt kỹ này là một trong những tuyệt kỹ phù hợp cao với hắn.

Hai tay của hắn bắn ra với tốc độ cực cao chẳng mấy chốc, không gian lúc nhúc quái vật bị dọn thành quang đăng trống không, đồng thời ở các phương hướng khác, đám bạn của hắn cũng không yếu thế.

Nhưng tâm tình Nobita cũng chẳng vui lên chút nào vì khoảng trống đó chẳng tồn đến một giây đã bị lấp đầy. Trong thời gian đó Chaien cũng đã thử công kích hạch tâm bằng “thiên thạch thuật” nhưng dĩ nhiên là vô nghĩa, nó còn chẳng thêm di chuyển một li chứ nói chi là tổn thương.

Tầng trong cùng nơi những người mạnh nhất đã áp lực như thế thì tầng ngoài cùng lúc này áp lực lại càng lớn.

Tuy rằng ra tới tầng phòng vệ thứ 3 thì quái vật cũng đã ít đi rất nhiều nhưng những người trấn thủ vòng này có tu vi thấp hơn nhiều.

Thậm chí lúc này còn phải điều động thêm vòng thứ 4, Doremon dù đang bị thương nặng cũng phải dùng bảo bối dịch chuyển những người không có siêu năng tới mang theo vũ khí tới hỗ trợ.

Tuy đám quái này bị Nobita đánh giá là yếu nhưng so với người thường thì bọn chúng chính là quái vật, dù chỉ một con cũng có thể làm mưa làm gió.

[illegible]

Trước khi trận chiến bắt đầu chính phủ các nước cũng được cảnh báo về tình trạng nguy hiểm và phối hợp di dời người dân. Nhưng chuyện này hệ trọng đến toàn thế giới thì họ cũng không thể đơn giản tin tưởng như thế mà cũng theo dõi mọi chuyện qua vệ tinh.

Phòng họp vô tuyến mật của các quốc gia lớn.

Lại nói đến thế giới này khác rất nhiều với thế giới trước của Nobita. Nơi đây sau chiến tranh đã biết điều đó là sai trái và lập nên phòng họp này, mọi người ở đây đều lãnh đạo các quốc gia và đều dùng ẩn danh cùng bàn luận những quyết định ảnh hưởng hướng đi của thế giới.

Bí danh 001:

“Chúng ta phải làm gì đây trận chiến đã diễn ra được 10 phút rồi”

Mọi người vì đều là lãnh đạo cao cấp nhân nên được quyền biết về “tổ chức giải quyết các hiện tượng siêu nhiên” nhưng trước đó họ chỉ cho rằng đây là tổ chức có chút dị năng vẫn thua bom nguyên tử và vũ khí hạng nặng của quân đội.

Nhưng trận chiến này làm họ thay đổi cách nghĩ.Đám người kia không biết có còn được gọi là người không nữa vung tay nhắc chân có thể gây sóng thần.

Bí danh 014:

“làm gì là làm gì? Hay chúng ta thả bom nguyên tử trợ giúp”

Bí danh 015:

“Thằng điên nào vừa nói thế, thả một phát vừa gây sóng thần vừa gây ô nhiễm toàn cầu, thằng nào nói vấn đề này tao bắn nát đầu thằng đó”

Bí danh 015 có vẻ rất kích động khi nghe bom nguyên tử nhưng hẳn nói không phải là không có lý.

Bí danh 009

“Nhưng chúng ta cũng không thể ngồi không được, trái đất là mái nhà chung, không thể chỉ để những người trẻ tuổi kia gánh hết trách nhiệm được”

Bí danh 007

“Tôi thì lại nghĩ những người kia cũng chẳng phải trẻ con, biết đâu họ đều là lão quái vật ngàn tuổi đâu này?”

Câu nói đùa của 007 tuy không trong hội nghị cao cấp thế này nhưng cũng phần nào giảm bớt căng thẳng, vì những chuyện xảy ra trước mắt họ đến lúc này họ cũng cảm thấy khó mà tin được. Còn hơn cả trong phim ảnh thời hiện giờ làm cho họ không biết phán đoán làm sao.

“Thế cô có cao kiến gì không 007?”

Bí danh 007

“Theo tôi thì cứ cứ chiến hạm và tàu chiến đến, không, phải là tàu sân bay vì lúc này phi cơ chiến đấu mới có chút đất dụng võ. Chứ nếu là tàu chiến thì sợ chỉ một con sóng do xung kích cũng có thể lật nhào. Mà lần này chúng ta phải “hiến máu” nhiều đó, khu vực giao tranh có tinh thần công kích cực mạnh, chỉ có những người lính trung thành và kiên cường nhất mới có thể trụ được”

Trong khi liên hiệp các nước bàn cách đánh thì lúc này tại thiên quốc.

“Tôi đề nghị chúng ta nên rút lui khỏi tình cầu này”

Trong cuộc họp cao cấp nhất, ý kiến rút lui lại được nhiều người tán thành nhất nhưng không phải là tất cả vì trong cuộc họp này lại vắng mặt tới một phần ba số người. Và trong số đó đa phần là nhóm căm thù loài người.

Họ tình làm gì? Đi phá rồi loài người?

Mọi phỏng đoán có lẽ đều không đúng vì lúc này đám người này đang ăn năn.

“Ác nghiệt” bản thân mang tinh thần công kích, những người này là những người trực tiếp thả nó ra, tuy rằng họ kịp chạy thoát nhưng không thể thoát được ác mộng bám theo.

Những tiếng gào thét của những sinh vật chết dưới con đại hồng thủy đầu tiên, vô số tiếng khóc than vang vọng bên tai làm cho họ không tài nào yên thân.

Trước kia họ vui mừng với việc trả thù nhưng lúc này trong lòng họ chỉ có ăn năn.

Tên cầm đầu là người phải chịu ảnh hưởng nặng nề nhất lúc này đã không tài nào chịu được dày vò

“Quá đủ rồi, tội lỗi do ta gây ra thì ta đi chuộc lỗi, dù có đánh đổi mạng sống này”

Những người khác đang trải qua thống hận và do thấy thủ lĩnh quyết định thì cũng dứt khoát theo

“Cho cả chúng tôi nữa, tôi đã nghĩ thông suốt, kẻ thù của chúng ta chính là những kẻ đã đánh hai quả bom nguyên tử, nhưng kẻ đã ra lệnh đó cũng đã

chết mất rồi, những người kia không hề liên can đến, thậm chí họ cũng là người bị hại”

Vì lòng căm thù, nhóm người này đã chuẩn bị rất nhiều vũ khí nhưng đáng ra những vũ khí đó hướng về loài người, thì nay lại dùng để bảo vệ những kẻ mà nó đáng ra phải tiêu diệt.

Số phận luôn lăm điều trêu như thế. Không ai rõ tương lai sẽ ra sao cả. Những gì ta cho là có hại hôm nay, mai sau lại trở thành thứ có lợi.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Thời gian đã trôi qua được 45, cuộc chiến trên mặt nước lúc này đang bước vào giai đoạn cao trào, phòng tuyến thứ bốn do Doremon trấn thủ lúc này cũng đang chịu áp lực cực lớn.

“Thế giới xong ở đây sao?”

Doremon lúc này do bị thương mà đầu óc lú lẫn đến quên mất bản thân chính là hi vọng của cuộc chiến, vì hắn đến từ thế kỷ 22, không phải là hi vọng chứ là gì, tuy rằng do thế giới này không thần nên dòng thời gian rất dễ bị tác động và thay đổi, nhưng hi vọng thì vẫn là hi vọng.

Trả lời cho câu hỏi của Doremon chính là tiếng đại bác gầm thét và tiếng loa phát thanh

“Quân liên hiệp đại cầu tới trợ giúp các vị đây”

Ngoài ra bầu trời còn được che kín bởi chiến cơ không chỉ của loài người mà còn của “thiên nhân”.

Dù rằng “thiên nhân” không trao đổi mà im lìm hành động nhưng cũng rất phối hợp phân chia khu vực hình thành một vòng vây khép kín, củng cố cho tầng phòng ngự thứ 4.

Thời gian lúc này chỉ còn 14 phút nữa là đến thời hạn một tiếng, nhưng lúc này mỗi giây lại cảm giác dài như một năm vì áp lực lên các phòng tuyến cũng đã tăng theo từng giây.

Còn 10 phút, thời gian càng gần thì mọi người lại càng vui mừng vì chiến thắng đã gần tới, vì họ tin tưởng hoàn toàn vào hứa hẹn của thủ lĩnh Nobita, một người mà họ coi như thần không gì không biết, không gì không làm được.

Nhưng họ đâu biết rằng, thời gian càng trôi qua thì dưới đáy biển Sumire lại càng nóng vội. Thời gian một tiếng với Sumire sao trôi qua cực kỳ nhanh.

Trước đó, Sumire linh cảm rằng có vật gì đó hùng mạnh đang kêu gọi mình và nó có thể giúp cô kết thúc cuộc chiến này, nhưng lúc này dù có tập trung tinh thần đến đâu, Sumire cũng không thể bắt được đầu mối.

Lo lắng nóng vội tuyệt vọng và tự trách. Sau cùng những phút cuối thì là đau khổ. Tuy rằng thời gian cô gặp Nobita đến nay cũng chỉ được có gần nửa năm nhưng tình cảm đã rất sâu đậm. Hai người không chỉ đơn thuần là cấp trên cấp dưới mà còn là bằng hữu còn là chiến hữu kẻ vai chiến đấu, chiến hữu vào sinh ra tử, sẵn sàng chết cho người kia.

Nobita lúc mới đầu xuất hiện tạo cho Sumire cảm giác thần bí, lão luyện nhưng sau đó khi tiếp xúc nhiều thì Sumire càng nhận ra con người thật của Nobita chỉ đơn thuần là một cậu bé tốt vì mọi người mà cố gắng và có tật xấu là ham ngủ, hay bị vận rủi nên có vẻ rất hậu đậu, đôi khi cô còn bị lừa lẩn Nobita chính là người ấy vì hai người rất giống nhau. Dần theo đó khoảng cách cũng kéo lại.

Tsubasa không muốn mất đi một người bạn, một người chiến hữu như thế một lần nữa. Nhưng lúc này dù có cố gắng thế nào đi chăng nữa, cô cũng không bắt được chút đầu mối nào.

Lúc tưởng chừng như là tuyệt vọng nhất ấy thì tín hiệu lại rõ ràng lại. Đúng hơn là khi Sumire tính liều mạng thiêu đốt thần hồn quyết chí bảo vệ Nobita bảo vệ mọi người thì tín hiệu lại rõ ràng trở lại. Và lần này chính thứ tồn tại đó kêu gọi cô.

“Xin hãy xử dụng tôi”

Ngay lúc Sumire nhận được lời kêu gọi thì lúc này tại phi thuyền của nhân ngư tộc.

“Bà bà, sao tượng thần lại phát sáng”

Sophia lúc này đang đứng trên lan can của lầu đài, nơi có thể nhìn thẳng ra tượng thần của nhân ngư tộc. Và bên cạnh cô bà bà cũng đang ở đó.

Vì bà bà lên ngôi lúc chạy loạn, chưa được truyền lại bí mật của nhân ngư thần kiếm nên cũng không biết nói làm sao nên đành nói kiểu huyền bí

“Chắc thần đang đáp ứng lời cầu nguyện của ai đó”

Khi bà bà đang tính giải thích và kể một câu chuyện thì Sophia hét lên

“Kia không phải nhân ngư thần kiếm sao, ơ nó bay mất rồi.”

Đến lúc này bà bà cũng không biết làm sao nhưng tinh minh của một nữ hoàng vẫn phải có

“Mau bắt lấy nó”

Nhưng khi kịp phản ứng thì nhân ngư thần kiếm cũng đã bay mất bóng giáng.

Phút thứ 55. Mọi người càng cận kề hi vọng thì dưới đáy biển tâm trạng của Sumire càng nặng nề.

Nhưng lúc này khi nhận được tiếng kêu gọi của thực tại không biết thì một thanh kiếm không biết từ đâu bay tới.

[chủ nhân]

Sumire tuy không hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng trong lúc vô thức cô cầm lấy thanh kiếm và lượng thông tin khổng lồ tràn vào đầu cô.

Sumire nhìn thấy khôi nguyên của hành tinh Aqua và lúc này thanh kiếm đã tồn tại, nó không phải phẩm vật và hình dáng ban đầu cũng không phải là kiếm nhưng sau khi được người sở hữu đời đầu đúc lại thì nó mang hình dạng kiếm từ lúc đó.

Nhưng thanh kiếm này không phải ai cũng có thể sử dụng, ngoài nhân ngư vương đời đầu thì sau đó không ai có thể sử dụng.

Cho dù là đến lúc diệt quốc, cả nhân ngư tộc cũng không ai có thể sử dụng, và trớ trêu thay thời đại đó người được chọn lại chính là chủ nhân của tộc thủy quái. Nên sau cùng nhân ngư chỉ có thể bỏ quê hương mà bỏ chạy. Và cho đến bây giờ người xứng đáng sử dụng nó nhất. Có thể đánh thức linh trí của nó, điều mà cả người sở hữu đầu tiên của nó cũng không làm được, chính là Sumire.

Không chỉ thế Sumire còn biết được thực danh của thanh kiếm

“Kimaqua khôi động”

Muốn sử dụng tối đa sức mạnh của Kimaqua thì phải biết thực danh của nó, trước đây nó chưa từng nói cho ai nhưng lúc này Sumire chính là chủ nhân mà nó ưng ý nhất nên nó nói cho cô biết. Bảo vật thiên tiên có thể tự chọn chủ nhân mà nó có thể trung thành suốt đời. Nhân ngư vương đời đầu chỉ là nó thấy hứng thú nên cho cô ta mượn chút sức mạnh mà thôi chứ không phải là chủ nhân chân chính.

Cảm nhận dòng sức mạnh khủng bố từ đáy đại dương, Nobita thở phào nhẹ nhõm vì thời gian đã tới nếu Sumire không có động tĩnh gì thì hẳn phải là người đưa đầu đi chui chết rồi.

Sumire lúc này được mặt nước nâng lên trông như một nữ thần, cô quay sang mọi người đang chiến đấu và nói

“Mọi người lui ra càng xa càng tốt, tôi sẽ dùng biển cả bọc hậu”

Nãy giờ đánh nhau cũng đã mệt mỏi và lúc này ai cũng cảm nhận được Sumire rất mạnh nên cũng chẳng đánh rầm nhiều lời mà nhanh chóng rút lui.

“Xa hơn nữa, mang theo cả tàu thuyền nữa, xa hơn nữa đi”

Khi mọi người đã đi đến gần đất liền thì chứng kiến cảnh cả đời khó quên. Trừ chỗ nước mọi người đang đứng thì toàn bộ biển cả như đảo ngược bị lơ lửng trên trời và sau đó là giáng xuống cực mạnh nhấn chìm toàn bộ “ác nghiệt”.

Chứng kiến hết thấy, mọi người lúc này nhiều suy nghĩ ngổn ngang, thiên nhân thì kiếm cách chuồn êm, vì thứ sức mạnh kia cho dù là đã đi du lịch khắp thiên hà họ cũng chưa từng chứng kiến. “Thiên nhân” đã thế thì những người phạm tham gia hoặc chứng kiến từ đất liền hay từ đâu đó thì khỏi phải bàn.

Riêng Nobita thì cảm thán

“Lần này Sumire chơi lớn rồi, giải quyết hậu quả lúc nào cũng là cực khổ nhất”

Tuy rằng nói thế nhưng hẳn rất vui mừng và cảm kích Sumire

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Hậu chiến

[Này bốn tiểu thư là hàng quý hiếm đấy, Không phải là những kẻ phạm phụ tục tử như người có thể tùy tiện chạm đầu nhé...]

Mặc cho Kimaqua cảm râm, lăm lăm Nobita vẫn tiếp tục công việc của mình, chuyện khác không nói nhưng nói về thẩm định chất lượng của những bảo vật như Kimaqua tại thế giới này, Nobita nói hẳn là số hai thì không ai đủ tư cách nhận mình là số một.

Sau một lúc giây vò quan sát và thí nghiệm Nobita cuối cùng cũng đưa ra kết luận

“Cũng không tệ, Kimaqua đã gần đạt tới cấp “Tinh thần” rồi”

Sumire cùng mọi người nãy giờ quan sát trò vui nghe thể thì cực kỳ ngạc nhiên

“Có thể gây ra động tĩnh lớn như thế mà cũng chỉ gần đạt tới “Tinh thần” thôi à, cậu có lầm lẫn không Nobita”

Nobita nghe mình bị ghi vắn thì không vui vì đây là bản lĩnh bản tự hào nhất

“Này, tớ dám đánh cược giấc ngủ của mình đây”

Mọi người thấy Nobita dám lấy cả giấc ngủ ra để đánh cược thì có phần nào đó tin tưởng, nhưng cũng còn chút nghi vấn vì dù sao động tĩnh gây ra cũng quá lớn.

Nobita thấy thể thì giải thích

“Có lẽ các cậu còn không có rõ ràng về cấp bậc đi. Phân chia như thế thì là về bản chất sự vật chứ không phải cấp độ sức mạnh. Phạm cấp như bom nguyên tử cũng có thể phá hủy một thị trấn đấy thôi. Sức mạnh là biểu hiện của mức tổng năng lượng khác với cấp độ về bản chất sự vật. Nhưng dĩ nhiên nếu cùng một cấp độ sức mạnh thì thực thể cao cấp hơn sẽ lấn áp hoàn toàn thực thể cấp thấp hơn. Còn Kimaqua cấp độ thua “ác nghiệt” nhưng là khắc tinh nên mới có thể chiến thắng”

Mọi người nghe cái hiểu cái không hiểu vì vấn đề này cũng khá mơ hồ, do Nobita chứng kiến tận mắt nên mới có thể tường tận được. Nhưng bảo hấn giải thích ra rõ ràng thì rất khó khăn.

Lúc này Kimaqua cũng khá shock vì thực tế phũ phàng ngay trước mắt là cô ta thua xa lũ xấu xí bản thủ mà chủ nhân của cô vừa tiêu diệt.

Nhất là khi Nobita dẫn cả nhóm đi thăm quan “lôi thần chiến cơ” đã được sửa chữa hoàn tất thì tự tin lại càng đã kích. Kimaqua cảm nhận được một tồn tại khủng bố trong “lôi thần chiến cơ” thứ có vẻ còn lợi hại hơn mình rất nhiều thì tự tin hoàn toàn không còn

[Chủ nhân, ngoài đừng bỏ tôi, ngoài biết hát biết múa tôi còn biết biến hình và còn nhiều thứ nữa...]

Sumire lúc này đang quan sát “Lôi thần chiến cơ” thì bị một tràng diễn trò của Kimaqua làm giật mình. Nhưng rất nhanh hiểu là Kimaqua sợ rằng cô sẽ bỏ rơi nó. Suy nghĩ của Kimaqua đều xuất phát từ góc độ là đồ vật nên cũng không quá phức tạp để hiểu.

“Rồi, an tâm đi, cô là vũ khí quan trọng nhất của tôi mà”

Chính là như thế, chỉ một câu nói của Sumire thôi đã làm cho Kimaqua vui vẻ vô cùng, vì để làm lấy lòng Sumire, Kimaqua còn tự mình biến thành một chiếc vòng tay cực đẹp.

Hội chị em tuy rằng rất nam tính nhưng dù sao hội chị em thì vẫn là hội chị em. Họ cũng rất yêu thích những trang sức đẹp đẽ.

Xuka cũng rất hâm mộ nhìn Sumire

“Kimaqua không ngờ biết biến hình thành thứ đẹp đẽ như thế, em cũng muốn một cái như thế quá.”

Các cô gái khác tuy không nói nhưng cũng cùng một ý tưởng.

Nobita để mọi người hâm mộ đã thì tung ra tin bom tấn

“Vũ khí của mọi người cũng có thể nâng cấp hết đấy, lúc đó cũng có thể chuyển đổi hình dạng như Kimaqua”

Nhưng Chaien và Xeko tuy rằng là nam không thích trang sức, nhưng vũ khí bản thân có thể biến đổi hình dạng thì cũng rất ngẫu, nhưng sau khi nhìn lại bản thân, họ phát hiện ra một vấn đề mấu chốt

“Chúng tớ không có vũ khí thì phải làm sao?”

Vì trong trạng thái “năng lượng vũ trang” họ có thể tạo ra vũ khí cho riêng mình nên việc tự trang bị một vũ khí khác nữa cũng không cần thiết thậm chí đôi khi còn vướng tay. Tất nhiên trừ khi vũ khí này mạnh mẽ như Kimaqua thì khác.

“Không cần lo lắng, tớ sẽ tăng cấp thể “sức mạnh trong mơ”, khi các cậu biến hình trạng thái “năng lượng vũ trang” thì nó sẽ chuyển thành vũ khí, vì hiện tại tu vi của các cậu chỉ tương đương “tinh linh” nên vũ khí sinh ra sẽ chỉ là “linh cấp” nhưng khi các cậu mạnh lên nó cũng sẽ tự tăng cấp”

Xuka nghe thể thì không biết làm sao, vì cô rất quý cây đàn violon của Nobita tặng cho cô nhưng nếu như thế thì trong các trận chiến sau này sẽ trở nên lạc hậu và là gánh nặng.

Nobita cũng nhìn ra tâm trạng của Xuka nên tiếp tục nói thêm

“An tâm, mình sẽ kết hợp hai món đồ lại, Kimaqua người cũng đừng lo lắng, ta cũng sẽ kết hợp cả người nữa”

Tuy rằng thể “sức mạnh trong mơ” là thứ dùng để ức chế sức mạnh của mọi người nhưng nó rất quan trọng nên lúc nào mọi người cũng mang nó theo bên mình.

Quan trọng thế nào ư? Khi Xeko hất hơi bay luôn căn nhà của hắn thì mọi người đã nhận thức rõ nó quan trọng thế nào. Cuộc sống bình thường không cần đến sức mạnh này. Lúc đó nó là gánh nặng chứ không phải là thứ có ích.

Nói đến cái tạo, đây cũng chẳng phải là kiến thức Nobita có từ trước, vì nếu có thì hắn cũng đã làm ngay từ đầu, cần gì đợi đến bây giờ mới làm.

Thứ này hắn mới chiến được gần đây, chính xác hơn là mới vừa nãy. Khi cuộc chiến kết thúc, “nhóm cầm thù loài người trong thiên nhân” có đến xin lỗi đồng thời còn đưa trả lại “vòng gọi tinh linh” dù lúc này nó cũng đã hư và mất đi tác dụng và chấp nhận mọi hình phạt.

Đây là điều mà Nobita trước đó không tính tới, hắn chỉ nghĩ là kiếm cách tổng lũ này đi mà thôi, vì những suy nghĩ của họ quá cực đoan về lâu về dài sẽ gây nên lực cản lớn. Nhất là tuổi thọ của thiên nhân cũng rất cao nên ảnh hưởng sẽ càng lớn. Nobita tính là để cho nhóm đó gây ra động tĩnh lớn rồi nhân cơ hội đó tổng cô họ đi hay nếu cần thì có thể ra tay diệt trừ tránh hậu họa.

Nhưng nào ngờ đám này còn biết suy nghĩ lại và sẵn sàng bỏ qua hận thù để tới giúp chiến đấu. Nếu là như thế thì Nobita cũng chẳng thể nào nhẫn tâm được. Sự nhẫn tâm của hắn là dành cho kẻ thù những ác nhân việc ác không từ chứ không phải là cho những người đã cùng kẻ vai chiến đấu, những người biết hối cải.

“Vòng gọi tinh linh” tuy bị hư hại nặng và việc gọi ra “ác nghiệt” cũng chỉ là may mắn ngẫu nhiên, chính bản thân chủ mưu cũng không biết nguyên lý trong đó. Nhưng dù là thế, “vòng gọi tinh linh” vẫn còn lại một chút dấu vết của cái tạo và bằng con mắt của mình Nobita cũng học lóm được chút ít và giày vò ra phương pháp cái tạo vũ khí cho mọi người.

Do Nobita bảo có thể kết hợp nên mọi người đều mang quà tặng hắn tặng khi trước yêu cầu dung hợp.

Tuy rằng khi đạt tới cấp “tinh linh” sẽ sản sinh ra linh trí, nhưng do thời gian quá ngắn mà những tinh linh này cũng không thể nào thông minh và lắm lời như Kimaqua được

[ahaha, bốn tiểu thư giờ còn có thể giữ đồ, ngoài sức mạnh vượt trội ra ta còn rất hữu dụng, Các người sao có thể so với ta được, giờ phải gọi ta là chị đại nghe chưa]

Cô ta còn biết nhận những bảo vật kia linh trí chưa rõ ràng mà xác định danh phận chị đại.

Đang khi nhóm bạn đang vui vẻ nghịch chức năng biến hình và giao lưu tình cảm với tinh linh thì Sumire nhận được điện từ hội nghị các quốc gia

“Alo, có chuyện gì thế 007?”

Đầu dây bên kia bí danh 007 nói bằng giọng thật của mình vì dù sao với những tồn tại thể này dấu điểm cũng chẳng có tác dụng gì mà còn có vẻ không tôn trọng

“Cô có thể xóa ký ức về những gì hôm nay của chúng tôi như nhóm binh lính được không?”

Sumire nghe thế thì thấy rất là kỳ quái nên hỏi

“Không phải mọi người có quyền được biết sao? Trước đó mấy người cũng đề nghị thế mà”

Bên kia 007 bắt đầu dĩ nói

“Nếu không xóa thì chúng tôi không tài nào yên giấc được, sức mạnh của cô biểu hiện quá to lớn, giờ dù biết cô bảo vệ trái đất bảo vệ chúng tôi nhưng chúng tôi cũng không nhận được sự an tâm. Nói chính xác hơn là sự an tâm chỉ cái hất hơi cô cũng có thể thổi bay mất một quốc gia, thế thì ai mà yên tâm được”

Việc này là không thể tránh khỏi, đối với một tồn tại quá mạnh mẽ thì đa phần người thường đều cảm giác sợ hãi như thế.

Sumire lúc này càng thấm thía và hiểu rõ hơn thâm ý những gì Nobita đã làm và cảm thấy may mắn là tổ chức có người lãnh đạo như hắn. Tuy rằng trông hắn có vẻ rất lười biếng nhưng hắn rất quan tâm đến mọi người. Mọi hành động đều trải qua tính toán kỹ lưỡng chứ không bừa bãi. Vì không chỉ nhóm bạn mà cả nhóm 50 người được chọn cũng đều có khóa sức mạnh dưới hình dạng chiếc huy hiệu của tổ chức.

“Được rồi, tôi sẽ cử người đến chỗ mấy người ngay, nếu không còn gì nữa thì tôi cúp máy”

Đầu dây bên kia 007 thở phào nhẹ nhõm vì cô ta sợ là Sumire dửng dưng lại ký ức về chuyện này trong đầu mọi người như một cái răn đe để mọi người nghe lời hơn và đó chính là kịch bản tồi tệ nhất. Nhưng khi Sumire quyết định lấy đi ký ức về chuyện này thì nó mang một tầng ý nghĩa khác và đó là kết quả mà 007 mong chờ nhất từ phép thử này.

“Thay mặt toàn thể quốc gia, tôi xin cảm ơn cô, chào cô”

Nobita theo dõi cuộc trò chuyện từ nãy đến giờ và mỉm cười nói

“So với thiên nhân thì những người này can đảm và thông minh hơn rất nhiều”

Tất nhiên ngoài Nobita hiểu rõ thâm ý trong đó thì còn một người nữa cũng rõ ràng đó là Tsubasa. Nhưng khác với cái nhìn phiến diện của Nobita về thiên nhân, Tsubasa có cái nhìn thoáng hơn

“Thiên nhân cũng đâu đến nỗi tệ lắm. Tuy rằng sau đợt này càng có nhiều người rời bỏ quê hương nhưng còn có rất nhiều người ở lại tiếp tục xây dựng và chiến đấu đến tận cùng. Thật không ngờ “nhóm căm thù loài người” lại là nhóm có tình cảm sâu đậm nhất với tình cầu này”

Mọi người

“Hai người đang bàn chuyện gì thế, có thể nói tiếng người không?”

Nobita thấy người biểu tình dữ dội nhất là Chaïen thì nói cho cậu thứ tiếng người mà cậu có thể hiểu

“Chaïen, mẹ cậu đang tìm cậu cả buổi vì trốn học kìa”

Chaïen lúc này nghe thế thì hoảng hốt

“Doremon, cậu mau dùng bảo bối đi”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Lễ hội khai màn

“Các em, kỳ thi lần này đã kết thúc và mọi người đều có kết quả khá tốt, đặc biệt là em Dekhi vẫn giữ được xếp hạng đầu toàn trường...”

Thầy giáo lúc này đang khen ngợi cả lớp vì thành tích học tập, vì Nobita lúc này không ngốc nên thành tích cũng rất khả quan thành ra không có ai dốt vượt trội để thầy giáo chỉ trích

“Và sau cùng, là tin tức mà các em mong chờ nhất, ngày hội văn hóa sẽ tổ chức vào ngày mai, đây là dịp tốt để các em thư giãn sau kỳ thi căng thẳng”

Cả lớp chỉ chờ có thế

“Hoan hô, hoan hô”

Ngay cả hay ngủ Nobita cũng hòa vào không khí này, vì tuy thích ngủ nhưng hán cũng rất thích cái cảm giác này.

Nói đến lễ hội thì không thể không nhắc đến các gian hàng. Nhưng do các gian hàng lần này phân theo câu lạc bộ nên cũng không đồng đều về số người, nên để cho mọi người đều có thể hưởng thụ lễ hội văn hóa cách trọn vẹn, ban tổ chức quy định thời gian riêng cho từng gian hàng và những gian hàng ít người nhất thì ngày cuối mới phải mở sạp. Như thế vừa tránh cho những câu lạc bộ đó vì lo cho gian hàng của mình mà không có thời gian vui chơi đồng thời làm như thế còn giảm bớt áp lực cạnh tranh của câu lạc bộ nhỏ với câu lạc bộ lớn, vì khi đó mọi người cũng đã đi hết các gian hàng của câu lạc bộ lớn những thứ mới xuất hiện sẽ được lưu ý hơn.

Câu lạc bộ của Nobita do quá ít người nên đến ngày cuối mới phải mở hàng. Lúc này hán đang rất hưởng thụ cảm giác vui chơi cùng hội chị em nhưng tất nhiên trong nhóm lúc này còn thêm một vật thể xanh không xác định

“Này Doremon, cậu đừng có đứng mãi ở gian hàng bánh rán thế nữa, để cho người khác nữa chứ. Những người này chỉ muốn trải nghiệm cảm giác vui vẻ khi bán chứ không quan tâm là bán nhiều hay bán ít đâu”

Nhưng Doremon có lẽ bị vì bánh rán làm mờ mắt mà Nobita phải dùng biện pháp mạnh mới lôi cậu đi được.

Như thường lệ trong hoàn cảnh bình thường EQ của Nobita lại tụt không phanh khi hội chị em

“Mà này sao các cậu đều mặc kimono thế, đây có phải lễ hội hè đâu?”

Lúc này do là lễ hội của tiểu học nên Sumire không có đi theo để lý giải cho Nobita về trình độ EQ của hán, còn những cô gái khác thì chẳng thèm để ý hán, đã không khen đẹp thì thôi còn hỏi vớ vẩn.

Tuy đây là lễ hội của tiểu học nhưng học sinh thời đại này cũng đã phụ giúp cha mẹ việc nhà nên nhiều người rất có tay nghề, gian hàng cũng rất phong phú và chất lượng cũng rất tốt.

Sau khi đi dạo một vòng ẩm thực, mọi người quan tâm đến các gian hàng và cuộc thi do các câu lạc bộ tổ chức.

Nobita hai đều rất yêu thích bắn súng nên nơi đầu tiên hắn muốn tới dĩ nhiên gian hàng trò chơi có liên quan tới bắn súng.

“Này các cậu, chúng ta tới gian hàng bắn súng đi, các cậu muốn quà nào nào”

Nobita thì hứng thú vô cùng nhưng câu lạc bộ làm trò này thì không như thế

“Nobita kia, chúng ta phải làm sao đây, tớ không muốn phải dọn hàng sớm đâu”

Bạn gái đứng quầy thấy Nobita tới thì biểu cảm gần như muốn khóc lên làm cho Nobita hết nói nổi

“Này cậu có cần phải thế không? Mình chỉ tới chơi thôi mà chứ có phải cường hào ác bá gì đâu?”

Xuka thấy cô bạn đứng quầy khi nghe Nobita nói thế thì sắc mặt còn tệ hơn nữa thì không nhận được khuyên can

“Thôi Nobita, bạn ấy sắp khóc rồi kia, đừng có bắt nạt người ta như thế chứ? Chúng ta đi gian hàng khác thôi”

Tình hình rất ư là tình hình, nên sau cùng Nobita đành phải bỏ qua sở thích cá nhân mà cùng mọi người đi dạo tiếp.

Đang khi tính kiếm gì đó thú vị thì mọi người bắt gặp Chaiken vừa rời khỏi quầy hàng của mình mà đi đâu đó.

Nobita tò mò hỏi.

“Chaiken cậu tính đi đâu thế”

Chaiken lúc này đang khá vội nhưng cũng trả lời mọi người

“Tớ tới dự thi giải Kendo cá nhân của câu lạc bộ kiếm đạo”

Cuộc thi này đối tượng tham gia là học sinh tiểu học nên không cần nam nữ phân riêng vì tiểu học sức mạnh nam nữ chưa chênh lệch nhau rõ ràng.

Trong nhóm của Nobita có hai người là bậc thầy về kiếm thuật là Tsubasa và Miyoko nhưng cả hai đều không tham gia vì như thế cứ như bắt nạt trẻ nhỏ, họ không hứng thú. Còn về phần Chaiken tất nhiên là do Mina kéo đi đăng ký rồi.

Tuy rằng sau đợt đến nhà lần trước, Chaiken và Mina có vẻ cũng trở nên thân thiết nhưng dù sao học sinh tiểu học thời này cũng chưa ghê gớm lắm, hai người cũng chỉ dừng ở mức bằng hữu. Nobita nhiều lần lấy việc này ra trêu đùa Chaiken và giục hắn tiến tới nhưng Chaiken khi đó chẳng biết sao đứng khi bay hết và trở nên e ngại, ngượng ngùng.

Tsubasa thấy Chaiken và bằng hữu của cô Mina cũng tham gia vào cuộc thi này nên cũng có chút hứng thú mà rủ mọi người

“Chúng ta cũng đi xem chứ, nếu là Mina thì có thể đấu ngang tay với Chaiken đấy vì dù sao Chaiken cũng đâu có dùng siêu năng”

Chaiken tuy bình thường không sử dụng sức mạnh nhưng tu vi đạt tới “tinh linh cấp” thì ngoài năng lượng tối thiểu còn có tâm cảnh. Tuy vũ khí của Chaiken là gậy bóng chày, nhưng về mặt nào đó nó cũng tương tự như kiếm tre thành ra có ưu thế tuyệt đối với người thường.

Còn Mina tuy không tu luyện nhưng là thiên tài kiếm pháp hiếm có, mới chỉ có chừng này tuổi mà đã đạp chân vào đạo của kiếm đạo, tự hình thành đạo riêng của bản thân. Tuy rằng có sự chỉ dẫn của chị mình nhưng không thể không bỏ qua cố gắng của Mina.

Nobita thấy hội chị em hứng thú bừng bừng thì cũng đành phải đi theo, hắn hai đời chứng kiến tranh đấu cũng nhiều rồi nên bản thân với những trận đấu thế này không có hứng thú lắm. Nhất là đây chỉ là đấu tập không phù hợp với tính cách và thị hiếu của hắn, không phải đang không mà năng lực của hắn có thính chất bạo phát và bùng nổ.

“Này Tsubasa, Miyoko lúc này còn đăng ký vòng loại được mà, cô cũng tham gia cho vui?”

Tsubasa nghe Nobita đề nghị thì từ chối

“Thôi, kiếm đạo của tôi là ảo ảnh che mắt và không chế, không có siêu năng thì ảo ảnh không tốt mà không chế cũng không mạnh, không thể chiến thắng phong các cây mạnh của Chaiken được, và tôi không thích tham gia vào trận chiến chắc chắn thua”

Miyoko cũng từ chối nhưng với lý do khác

“Kiếm của tôi chỉ hướng tới tà ác, và sát khí rất nặng không phù hợp cho thi đấu ngoài hiện thế”

Dù sao thì nơi này toàn học sinh tiểu học nên các trận đấu khác cũng không dám khen tặng thậm chí còn có người sợ quá khóc sụt sùi trên sân làm cho Nobita ngủ gục mất.

“Anh Nobita đến trận của Chaiken rồi kìa”

Nonko ngồi bên đánh thức Nobita dậy vì lúc này cũng đã đến phiên Chaiken và Mina so tài.

Nobita lúc này còn mơ mơ màng màng

“Đánh rồi à, nhanh thế?”

So với các trận chiến trước nghiêng về một phía thì trận này đáng xem hơn rất nhiều.

Miyu lúc này cũng có mặt ở đây xem vì Mina năn nỉ cô. Tuy rằng khá bận rộn và trong cô cũng rất coi thường đám nhóc này ai có thể là đối thủ của Mina cơ chứ chỉ là cuộc chiến một chiều nhưng Mina đã năn nỉ và muốn cô tới nên cô tới.

Vì là thành viên vòng ngoài nên Miyu cũng không rõ ràng lắm cơ cấu của những người siêu năng chỉ biết có Nobita, Sumire, Miyoko và Tsubasa mà thôi. Nên với tu vi hiện tại và chưa từng đấu với Chaiken nên cũng không đánh giá cao cậu mà chỉ cho đó là một thằng nhóc cậy mạnh. Nhưng nếu em gái cô có vẻ để ý đến thằng nhóc đó thì cô cũng quan sát một phen.

“Cô ở đây à Miyu”

Miyoko do làm việc cùng Sumire nên cũng khá thân với Miyu, khi thấy Miyu cũng tới coi thì vẫy tay chào hỏi.

Miyu nào dám lãnh đạm với cấp trên nhất là lão đại cao nhất Nobita còn ngồi đây. Tuy bình thường hần rất cả lơ phất phơ nhưng đối với cấp dưới rất có quyền uy.

“Chào các đại nhân, sao các ngài lại ở đây thế?”

Miyoko giải thích

“Chúng em học ở đây mà”

Miyu lúc này mới nhớ tới là hình như trong tài liệu tuyệt mật có nhắc tới vấn đề này và chỉ có những thành viên cực kỳ cao cấp mới được biết và cũng rất hạn chế, thậm chí còn có một đội chuyên xóa trí nhớ giám sát trực tiếp để bảo vệ bí mật này.

Thấy Miyu tinh thần có vẻ căng như dây đàn thì Tsubasa mở lời giảm căng thẳng, so với trình giao tiếp cấp thấp như Miyoko thì Tsubasa quả là đẳng cấp hoàn toàn khác.

“Em chị sắp đấu rồi đó, cùng ngồi với chúng tôi quan sát chứ, có vẻ Mina lần này gặp khó khăn rồi đó”

Nhờ câu nói của Tsubasa mà Miyu cảm giác bớt căng thẳng rất nhiều và cùng tham gia vào thảo luận

“Mina coi thể chứ thiên phú kiếm đạo rất mạnh, tôi nhiều khi nghĩ không biết con bé có thể tự tìm ra con đường tu luyện dùng kiếm nhập đạo không nữa, cậu bé kia sao là đối thủ được”

Tuy rằng thân phận của Chaiken cũng là tuyệt mật nhưng những người trong đội siêu năng đều biết cả, tuy Miyu không trong đội siêu năng vì tầm quan trọng của mình nhưng cũng được Nobita đặt cách cho tu luyện thành ra Tsubasa cũng không có bảo mật chuyện này mà nói để Miyu ít nhiều đừng có xen vào chuyện của Mina vì nhìn thế nào đi nữa thì Chaiken và Mina cũng không môn đăng hộ đối.

“Chắc đạo này do bận rộn mà chị bỏ bê tu luyện đi, em bật mí nhé cậu nhóc kia có tu vi cao ngang em đấy”

Miyu nghe thế thì giật mình

“Ngang Tsubasa tiểu thư”

Tuy rằng chưa được chứng kiến Tsubasa ra tay nhưng trận chiến với “ác nghiệt” lần trước Miyu cũng có tham gia, tuy chỉ đánh ở vòng ngoài nhưng cô cũng cảm nhận được sự mạnh mẽ vô cùng của “ác nghiệt” nên cũng phần nào đó phỏng đoán năng lực hiện tại của nhóm lãnh đạo tổ chức.

Thành ra lúc này lại lo lắng ngược lại cho em mình, sợ cô bị Chaiken làm tổn thương.

Nhưng khi biết Chaiken sẽ không vận dụng siêu năng mà chỉ dùng sức mạnh cơ bắp thì cũng an tâm phần nào.

Kiểm đạo của Mina là sát phạt quyết đoàn còn của Chaiken là cậy mạnh, thành ra hai bên giao tranh quyết liệt đến không thể hò hét thị uy như những trận Kendo thông thường vì chỉ cần sơ ý một chút là có thể thất bại.

Nhưng khi trận đấu đang gay cấn thì Nobita làm ra quả quyết định

“Hất xì hơi”

“Áu ầu ầu, Nonko mau giúp aynh cuhình luai quaii hằm”

Chaien bị tiếng kêu của Nobita làm phân tâm, vì về mặt nào đó Chaien coi Nobita là rất mạnh nhưng tình huống kỳ quặc gì thế này, chỉ “hắt xì hơi” mà lệch cả quai hàm đến người như Nobita phải kêu đau.

Mina lúc này đang hăng máu thấy Chaien sợ ý thì nhanh chóng dứt điểm nhưng chiến thắng này làm cô không hài lòng cho lắm.

Còn lúc này tại trên khán đài, nhóm Nobita và cả Miyu cực kỳ lo lắng, vì với bản lĩnh như Nobita mà bị như thế thì chỉ có thể là bị ai đó đánh lén. Nhưng Nobita sau khi quai hàm vào lại vị trí thì đã có thể nói lại bình thường.

“Mọi người đừng lo chỉ là nhân quả báo ngược do lạm dụng con mắt vận mệnh”

Nobita vừa giải thích vừa đưa tay mình họa thì

“Rắc rắc”

Trật khớp nhưng lần này do có chuẩn bị mà Nobita tự chỉnh lại được mà không cần nhờ giúp đỡ, sau đó tiếp tục nói

“Vì đã đạt tới “tinh linh cấp” nên sẽ không vì vận rủi mà chết đâu nên mọi người yên tâm, chỉ bị dày vò mấy ngày là hết, may mà đạo gần đây công đức tích lũy đủ nhiều không thì có thể bị vũ trụ trừng phạt nặng nề hơn thế này nhiều”

Nonko lúc nào cũng là người lo lắng cho Nobita trước tiên

“Có cách nào chia sẻ bớt qua cho em không, nhiệm vụ bảo vệ thế giới là của mọi người, em muốn gánh một phần cho anh”

Nói thì là nói thế nhưng thực chất Nonko chỉ quan tâm lo lắng cho Nobita. thậm chí nếu để cô gánh hết vận rủi này cô cũng đồng ý.

Nobita tính nói gì đó nhưng lúc này hần bị căng cơ lưỡi không thể nói chuyện, căng cơ lưỡi đấy...??!!

Và những lúc Nobita gặp khó khăn trắc trở thế này chỉ có bạn gay của hần Doremon mới có thể giải quyết.

“Mọi người đừng quá lo, nếu chỉ là vận rủi thì mình có thể giải quyết”

“Đồng hồ may mắn bản cải tiến”

“Khi tiếp xúc với người có vận khí cao, thì vận khí bản thân sẽ được tăng lên một chút”

“Mọi người đều có vận khí rất cao, tiếp xúc với Nobita sẽ làm giảm vận rủi của cậu ấy, thậm chí còn có thể đem lại may mắn”

Với trí não nhạy bén, Tsubasa chỉ nghe qua đã biết bảo bối này thế nào cũng có một cái hố cực lớn chờ mọi người nhảy.

“Tiếp xúc bao lâu mới đạt được hiệu quả mong muốn?”

Doremon nghe Tsubasa nghi vấn thì chột dạ trả lời

“Khi không tiếp xúc sẽ mất hiệu quả”

Nonko nghe thế thì đỏ mặt ngại ngùng nói

“Nếu là chia sẻ một phần gánh nặng cho anh Nobita thì tớ sẽ làm”

Miyoko cũng là người rất nghĩa khí nên cũng hưởng ứng theo

“Chỉ là tiếp xúc liên tục thôi chứ gì, nếu việc đó có thể chia sẻ một phần gánh nặng cho Ngài Nobita thì tôi cũng sẵn lòng”

.....

Thành ra cuối cùng mọi người tranh nhau và chuyển thành bốc thăm chia giờ, làm Nobita cảm động tính nói gì nhưng lúc này chưa hết căng cơ lưỡi nên cũng chỉ ứ ớ cảm động.

Nhưng hần không biết rằng vận rủi của hần lúc này rất mạnh. Khi Doremon đang cầm cái đồng hồ và chờ mọi người quyết định thì

“Chuột, cứu với”

Con chuột không biết từ đâu chui ra làm Doremon hoảng loạn quăng chiếc đồng hồ xuống đồng thời lúc đó cũng có người đi qua

“Rắc rắc”

“Chiếc đồng hồ duy nhất của tớ”

Khi nghe Doremon kêu gào như thế, Nobita biết là kiếp nạn của mình vẫn chưa chấm dứt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Cái công việc gì thế này

Do vận rủi quần thân, hậu di chứng của sử dụng năng lực quá độ nên Nobita không thể tiếp tục tham gia lễ hội mà phải đi chữa bệnh.

Cái này tuy là nghe rất đáng sợ nhưng cũng không khó khăn để chữa, chỉ cần làm việc tốt tích đủ công đức là được. Và đó cũng là lý do, Nobita hôm nay thay cho Tsubasa giải quyết những công việc hằng ngày.

Tuy đã được nghe báo cáo nhưng đây mới là lần đầu tiên Nobita tới tổng hành dinh của mình.

“Oh! Nơi này sao lại lớn thế này”

Nobita rất bất ngờ vì khi nhắc tới tổng hành dinh hắn chỉ nghĩ cao lắm là một toà nhà cao tầng, nhưng đây lại là cả một thị trấn ẩn sâu trong núi.

Sumire lúc này cảm giác có gì đó rất sai sai, nhưng cũng không truy cứu đào sâu mà đơn giản giới thiệu cho Nobita

“Nơi này trước kia cũng không có lớn như thế này, nhưng do công việc ngày càng nhiều và đa dạng mà cần phải mở rộng ra thế này.”

Nobita lúc trước giao việc này cho Sumire và hoàn toàn không quan tâm tới vì thực chất vấn đề này hắn hoàn toàn mù tịt. Tuy rằng đã sống qua hai đời người nhưng kiếp trước cả đời toàn chém chém giết giết nào có hiểu quản lý là thế nào?.

Khi hắn nghe Sumire báo cáo cũng chỉ liên tưởng tới một nhóm người trùm kín mặt trong một tầng hầm u ám làm những nghi thức kỳ quái thôi. Nào ngờ lại bị hoành tráng thế này, nhất là người, sao lại đông người thế này, hắn rất tò mò về vấn đề đó nên hỏi Sumire

“Cơ chế tuyển chọn và chế độ làm việc của chúng ta rất khắt khe phải không? Sao lại có quá nhiều người thế này? Không phải là ai cũng sợ hãi khi nghe là ký ức và trí não của mình bị kiểm soát gắt gao, đồng thời còn bị cấm một con chip đặc biệt trong người sao? Và nếu nói dối hay có ý tưởng xấu ảnh hưởng tới tổ chức thì sẽ bị xóa ký ức ngay lập tức. Gắt gao như thế sao nhiều người đắm đầu vào vậy?”

Sumire nghe Nobita nghi vấn thì chính cô lại càng cảm thấy nghi vấn

“Không phải trước kia ngài đã soạn thảo ra kế hoạch về vấn đề này rồi sao? Ngài còn nói dùng điện ảnh, manga và tiểu thuyết để mô tả những thứ này, đồng thời đưa ra lợi ích vượt trội như tiền tài sức khỏe, tuổi thọ thậm chí là hồi phục tứ chi, mọc tóc... cùng với biểu diễn năng lực siêu nhiên thì sẽ có rất nhiều người liều chết tranh nhau để theo chúng ta sao?”

Nobita lúc này mới sực nhớ là hình như có thật, nhưng hắn không nghĩ là lại có tác dụng như thế. Nhưng khi nghĩ lại các phái đoàn tà giáo chẳng có lợi ích gì mà còn khối thăng bán mạng thì hắn cũng cảm giác bình thường lại.

Mà nghĩ lại cũng đúng, khi con người ta tự cảm giác mình hiểu rõ thứ gì đó thì họ sẽ không còn sợ hãi. Như vài ngàn năm trước con người còn sợ hãi sấm sét, nhưng ngày nay hiểu rõ bản chất của dòng điện thì họ không những không sợ mà còn tận dụng nó. Đối với con người thứ không biết mới là thứ đáng sợ và đó cũng là động lực của nền văn minh này.

Khi nói rõ là tham gia sẽ bị khống chế và lý do tại sao khống chế đồng thời trước đó trong phim ảnh có những tình tiết nếu không khống chế sẽ có kẻ phản bội... Làm cho những người đó có quyền lựa chọn và đa số những người trẻ sẽ gật đầu không đắn đo, vì đơn giản, một tổ chức ngầm âm thầm bảo vệ thế giới, nắm mọi mạch máu và hướng đi của thế giới rất có lực hấp dẫn, hấp dẫn hơn cả với lợi ích vật chất.

Tổng hành dinh nơi này chia làm hai khu vực.

Một khu vực chỉ là bí mật với người thường, chuyên giải quyết những chuyện trong xã hội loài người. Nơi này gồm những thành viên đều là người không có siêu năng, trải rộng khắp mọi ngành nghề, chuyên gia trên nhiều lĩnh vực, Nobita thường gọi họ là thành viên “vòng ngoài”, do Sumire và Miyoko quản lý.

Khu vực còn lại chính là nơi bí mật với cả những thành viên vòng ngoài của tổ chức. Là nơi quy tụ của những người được chọn, chuyên giải quyết các vấn đề siêu nhiên những thứ mà văn minh loài người hiện nay chưa thể xử lý. Là cơ quan chiến đấu duy nhất của tổ chức đồng thời là thước đo chân lý và công cụ đàm phán của Sumire khi giải quyết các vấn đề đau đầu. Nơi này do Nobita và Tsubasa quản lý, mà nói trắng ra là do Tsubasa một tay quản lý, chỉ khi có việc hệ trọng thì mới liên lạc qua kết nối tinh thần với Nobita để xin ý kiến.

So về số người thì “vòng ngoài” có vẻ nhiều hơn rất nhiều có khi cả mấy trăm lần so với thành viên “vòng trong”. Nhưng về mặt quản lý thì “vòng trong” quản lý khó khăn hơn vòng ngoài rất nhiều. Vì nếu là thành viên “vòng ngoài” nếu làm việc không hợp ý thì chỉ cần đá đít và xóa ký ức đi là được. Còn

“vòng trong” thì phức tạp hơn nhiều không chỉ về nhân sự mà còn về việc mà họ phải giải quyết.

Vì Tsubasa chỉ báo cáo những việc chính hoặc những việc cô không thể giải quyết êm đẹp nên Nobita chưa có cái nhìn trực quan về công việc này lắm. Nhưng khi nhìn đồng báo cáo thì hẳn tưởng mình đọc nhầm nên hỏi Sumire.

“Này, Đây không phải toàn công việc gia đình sao? Cái gì mà vợ chồng cãi nhau, anh em tranh chấp... sao lại đưa vào cho ta xử lý?”

Sumire nhìn tình cảnh này sao thật quen thuộc. Trước kia lần đầu làm việc này cô cũng có suy nghĩ như thế, sau đó đến Tsubasa khi được Sumire dẫn tới đây cũng tâm trạng hứng thú bưng bưng khi thấy công việc cũng choáng váng thế này. Hoài niệm thì hoài niệm nhưng Sumire vẫn giải thích kỹ càng cho vị “vung tay chường quẩy” này.

“Vi xã hội dị loại rất nhỏ và đa phần là sức mạnh vì tôn nên cũng ít phức tạp hơn xã hội loài người. Nhưng những chuyện nhìn có vẻ nhỏ trong xã hội loài người lại là chuyện to tát trong dị loại, như việc anh em tranh chấp cũng không có gì lớn trong xã hội loài người nhưng nếu là dị loại thì có thể dẫn tới chiến tranh. Như trận Ragnarok là do cha con mâu thuẫn, xém chút thì bùng cả cái bắc âu chôn cùng.”

Tuy rằng cảm thấy rất kỳ quái nhưng suy nghĩ kỹ thì thấy cũng không còn gì kỳ quái. Vì dị loại sức mạnh từng cá thể khác hẳn với loài người, có người còn có thể dùng đầu đỡ đạn hạt nhân cơ mà. Nên những mâu thuẫn tưởng chừng nhỏ nhưng nếu nó dẫn tới hai cá thể hùng mạnh đánh nhau thì nó cũng chẳng nhỏ thế nào được.

Nhưng nếu cứ để họ giải quyết những vấn đề nhỏ thế này hoài thì không phải là cách hay. Vì trong tương lai gần, khi xã hội loài người đạt tới đủ tiêu chuẩn thì việc tiếp xúc là điều bắt buộc, và nếu dị loại vẫn còn hỗn loạn thế này thì cuộc tiếp xúc này sẽ không mấy tốt đẹp, Nobita sợ rằng sẽ có chiến tranh. Như kiểu tên hám gái nào đó vẫn cứ tiếp tục đi dượt vợ người khác thì sẽ chọc giận lãnh đạo loài người thật.

Nobita một khi đã quyết định làm gì thì làm ngay và không chần chừ.

“Sumire, cô đi gọi mọi người về, chuẩn bị vũ trang đầy đủ”

Sumire giật mình khi nghe Nobita nói và tưởng rằng có ai muốn phá hoại thế giới nhưng khi nghe Nobita giải thích rõ ràng thì nhanh chóng đi kêu mọi người, tất nhiên là trừ nhóm bạn của Nobita vì họ cũng đâu có thuộc quản lý của tổ chức.

Tính cách của Sumire tuy mạnh mẽ nhưng vẫn ôn hòa và bao dung, còn Tsubasa thì lại thiên về khổng chế, dùng những thứ mình có để duy trì khổng chế và cân bằng, nên tuy làm việc cũng rất dứt khoát nhưng cũng rất ít khi chủ động khiêu chiến.

Nhưng Nobita thì khác, tuy rằng bình thường hẳn hiền lành lười biếng nhưng bản chất của hẳn lại rất táo bạo. Mục tiêu hẳn chọn đầu tiên chính là gia tộc tiên nhân hùng mạnh tự xưng là thiên đình. Tên thì kêu như thế nhưng về sức mạnh thì họ thua xa cả thiên nhân.

Thủ lĩnh của thiên đình thời đại này là Hạo Nhật. Khi biết Nobita vũ trang hùng hổ tới thì sợ mất mặt. Không sợ làm sao được khi trận chiến “ác nghiệt” họ cũng thấy cảnh Sumire lật biển. Trước thì có lẽ họ sẽ mạnh mẽ chất vấn nhưng lúc này đến rầm cũng chả dám đánh.

Làm ra nghi thức tiếp đón long trọng nhất Hạo Nhật nịnh bợ ra đón tiếp Nobita.

““Thủ hộ giả” đại nhân ngài quang lâm quả là vinh hạnh cho chúng tôi”

Nobita cũng lười nói nhảm, nên khi cùng ngồi vào bàn với Hạo Nhật thì nói thẳng vào vấn đề

“Thứ cho ta nói thẳng, vấn đề luật pháp của Thiên đình ngàn năm nay không sửa đổi đã lỗi thời lắm rồi, ta muốn các ông làm ra sửa đổi để phù hợp với thời đại”

Hạo Nhật nghe thế thì thở phào nhẹ nhõm, ít nhất hẳn cũng không bị truất quyền chỉ là sửa luật mà thôi. Hẳn biết Nobita không cần phải nói dối vòng vo vì lúc này nếu thật đánh nhau, chỉ cần Sumire một ý niệm là Thiên đình thành quá khứ. Nhưng Hạo Nhật còn hiểu thêm Nobita đã đưa ra đề nghị như thế thì tức là Nobita muốn Thiên đình phải sửa luật theo ý hẳn. Nên Hạo Nhật khéo léo hỏi.

“Thế “thủ hộ giả” đại nhân có kiến nghị gì không?”

Nobita cảm giác nói chuyện với người thông minh thật dễ chịu. Ít nhất là không phải giải thích dài dòng.

“Ta muốn các ngươi lấy luật pháp của nhân loại làm sở”

Khi nghe điều đó thì Hạo Nhật mồ hôi lạnh ướt cả lưng áo, vì tuy có phần lạc hậu cũ kỹ nhưng mấy năm gần đây thiên đình cũng học nhân loại rất nhiều chỉ có nổi luật hôn nhân là không theo. Hẳn lo lắng quan sát Nobita và đưa ra nghi vấn

“Thưa đại nhân, nếu như thế thì dân số thiên đình sẽ tăng cực kỳ nhanh, tôi e rằng sẽ gây sức ép lớn cho trái đất do số người tăng đột biến”

Không phải Hạo Nhật là bậc minh quân gì đó hay thực lo lắng cho trái đất mà hỏi. Hẳn làm thế vì sợ. Hẳn là lãnh đạo nên hẳn hiểu, nếu những việc thế này mà giao cho cấp dưới, làm tốt thì là công của hẳn lãnh đạo tài tình, làm dở hay có lỗi thì là do nhân viên bất tài không liên quan gì tới hẳn.

Nobita tuy lúc này đang thực hiện lấy thế đề người nhưng hẳn cũng không ngu đến nỗi chỉ biết cậy mạnh, nên giải thích kỹ lưỡng cho Hạo Nhật

“Ta đã khảo sát kỹ, chủng tộc của người có hạn chế tự nhiên về số hậu duệ. Nên không cần lo lắng ẩn đề đó, và người an tâm nếu các người quá nhiều người ta cũng có chỗ để cho các người sinh sống. Chúng ta đủ sức mạnh để cấu tạo một hệ sinh thái riêng cho một tinh cầu, vũ trụ bao la không thiếu nhất là tinh cầu vô chủ.”

Nobita cũng không nói phét vì hắn thực có thể tạo ra một hệ sinh thái cho một tinh cầu. Thậm chí Doremon một mình cũng có thể điều đó và trong nguyên tác chuyện đó cũng xảy ra thường xuyên. Với cả Nobita dùng con mắt của hắn bảo đảm sức sinh sản của Thiên đình cũng rất hạn chế.

Hạo Nhật vì việc này liên quan tới mạng già của hắn nên hắn suy nghĩ rất kỹ, hắn không muốn làm dê thế tội. Sau khi suy nghĩ và nhớ lại tình hình mấy ngàn năm nay thì thấy lời của Nobita không phải là không có cơ sở. Nhưng quan trọng nhất là giờ Nobita đã mở miệng mà hắn từ chối thì có thể bị thịt ngay tại đây nên hắn đồng ý

“VẬY theo ngài đề nghị”

Tuy Hạo Nhật đồng ý nhưng trong hắn cũng còn đề phòng, vạn nhất chơi bẻ thì cần phải có điều chỉnh gấp.

Nobita cũng chỉ cần câu đó, vì hắn biết những người này không dám nuốt lời vì sợ làm khiêu dâm, bị thịt để đe dọa những chủng tộc khác. Việc đã xong thì Nobita cũng chẳng muốn ở lại nói nhảm vì hắn còn một đồng việc chờ xử lý.

“Nếu ngài đã đồng ý thì tôi xin cáo từ, Sumire, cô phân công nhân sự liên lạc với thiên cung, mọi người chúng ta đi tiếp”

Tất nhiên Nobita không có thời gian đâu mà đi hết mọi chỗ, hắn chỉ đi những chỗ lớn nhất có uy tín nhất, vì sau khi tin tức lan truyền, những bộ lạc, chủng tộc nhỏ sẽ tự tới tìm thuộc hạ của hắn để bàn bạc mà thôi.

Việc tái thiết lập quy tắc cho đám dị loại cũng đã làm cho “công đức” của Nobita đầy máu sống lại, chỉ hết có buổi sáng hắn đã hoàn thành xong mọi thứ và đã lao về lại trường học ăn chơi.

“Sumire cô có muốn theo tôi vào trường không, trước kia kiếp học sinh bận rộn của cô chắc cũng chưa từng được vui chơi thế này”

Sumire cũng hơi do dự vì tuy lúc này đã lớn, qua cái tuổi đó nhưng mà đúng như Nobita nói, trước đó với cô chỉ có công việc.

Không để Sumire suy nghĩ thêm, Nobita sử dụng bảo bối thần kỳ

“Khẩn trù thời gian”

“Máy ảnh tạo mới”

Sau khi Sumire teo nhỏ lại Nobita nhanh chóng dùng “máy ảnh tạo mới” biến bộ quần áo thùng thình của Sumire thành bộ đồng phục như của hắn.

“Rồi đây giờ cô trông như chúng tôi rồi”

Có lẽ vì nhỏ lại làm cho bản tính của Sumire trẻ con hơn nhiều và cũng hung hăng như hồi nhỏ hơn nhiều

“Này, lần sau ngài muốn làm gì thì phải hỏi ý người khác chứ...”

Tuy có la mắng chửi bới nhưng Sumire lúc này cũng đã chấp nhận chuyện này rồi, nên đành theo Nobita lại trường học.

Hôm nay là hôm mà câu lạc bộ của Nobita khai quây nên sau khi xong việc, hắn muốn đến đầu tiên chính là nơi đó.

Vì Tsubasa quá nổi bật nên không thể làm phục vụ hay đứng quây được, nhưng do thiếu một chân của Nobita mà Tsubasa có cơ dùng ảo thuật biến thành Nobiko để thay vào. Và có lẽ trải nghiệm mới lạ này làm cô rất vui vẻ.

Dù nơi này toàn học sinh tiểu học nhưng đừng có quá khen học sinh tiểu học ngây thơ vì chúng cũng chẳng ngây thơ mấy, bằng chứng là quán cà phê tụ tập toàn những cô bé dễ thương này toàn các nam sinh. Tất nhiên nữ sinh cũng rất nhiều nhưng đó là do hương vị của quán chứ không nhằm mục đích tới tán tỉnh như các cậu kia,

Nhưng do quy định chỉ được vào một lần nên đến giờ này, quầy hàng cũng đã hơi vắng, nhưng nếu không như thế thì chắc mấy quầy khác sẽ chẳng còn cơ hội thể hiện.

Tsubasa khi thấy Nobita và Sumire đi vào thì cô ý nói vừa đủ để cho mọi người đều nghe thấy

“Nobita cậu xong việc rồi à?. Cô bé dễ thương này là ai thế?”

Trong phòng lúc này chỉ còn toàn người quen, Xeko thì đến vì bánh ngọt nhưng hắn chỉ có một mình ngồi ghen tị nhìn Chaien đang ăn cùng Mina. Thấy Nobita vừa tới dắt theo một cô bé dễ thương khác hình như hắn đã gặp ở đâu rồi thì phải, nhưng điều đó không quan trọng, quan trọng là hắn cảm thấy GATO, Nhưng khi thấy Tsubasa có ý nói to thì Xeko biết sắp có chuyện hay để coi.

Xeko tiếc nổi là mình không đem máy quay, chứ nếu mà quay được cảnh hay thế này thì đủ để hắn vui vẻ cả tuần. Hắn nhìn ra được, chỉ ít trong nhóm có Nonko rất có tình cảm với Nobita, và lúc này cô cũng đang ở đây.

Nhưng làm Xeko thất vọng là Nonko khi thấy cô bé thì lại vẫy tay chào

“Chị Sumire đây à?”

Tsubasa khi thấy Nonko chỉ nhìn một cái đã phát hiện ra mảnh khỏe thì cảm thấy hết hứng thú và tiếp tục công việc của mình

“Mọi người dùng gì nào?”

Do trước kia khi làm việc chung làm bảo mẫu cho Nobita rất nhiều nên Sumire gọi món luôn cho hai người

“Hai phần bánh gato và hai phần nước trái cây”

“Có ngay”

Tsubasa làm tư thế chuẩn không thể bắt bẻ của phục vụ viên cao cấp dưới hình dáng Nobiko làm cho Nobita cảm giác khá là lạ. Nhưng dù sao khi xong công việc mệt nhọc hẳn muốn nghỉ ngơi và rất lười suy nghĩ.

Cảm thấy có lẽ đã không còn ai vào nữa nên Nobita đưa ra đề nghị

“Này dù sao chắc giờ cũng chẳng còn ai, chúng ta dẹp quây sớm đi, mọi người cùng ngồi với nhau nhé”

Xeko lúc này đang ngồi cô đơn lẻ bóng một mình, khi nghe Nobita nói thì rất là cảm kích vì hẳn trong đời này sợ nhất là cô đơn. Không để mọi người ý kiến, Xeko đã nhanh miệng hưởng ứng

“Đừng rồi đó, Xuka, Miyoko hai cậu cũng ra đây luôn đi, giờ cũng không còn ai, không cần làm bánh tiếp đâu”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Đêm lửa trại

Do Nobita là người thúc đẩy bộ luật chung của dị tộc nên không thể cứ thế mà đẩy sang Tsubasa và Sumire xử lý được. Ngoài lý do trách nhiệm còn có một lý do nữa là Sumire và Tsubasa kiến thức không đủ. Dù rằng họ có thiên phú cực cao nhưng dù sao sống cùng chỉ tầm chục năm hơn thì sao mà tích lũy đủ, chưa kể họ còn sinh ra và lớn lên trên nền văn minh chưa ra khỏi tình cầu mẹ.

Nhưng so ra với những người tự nhận là chuyên gia ở địa cầu thì trình độ của họ đã vượt qua rất nhiều. Họ không bị ảnh hưởng bởi các chiêu trò của nhân loại và có cái nhìn thoáng hơn cũng như khả năng tiếp nhận cao hơn. Nhất là khi đối diện với đa chủng tộc các chiêu trò gian trá có thể đem lại lợi ích nhất thời nhưng về lâu về dài lại là chất độc hại. Vì một khi mâu thuẫn nổ ra thì phạm vi ảnh hưởng là cả chủng tộc chứ không còn là cá nhân nào đó có thể ra nhận lỗi.

Tsubasa sau một ngày vui chơi khi quay lại làm việc thấy lượng công việc tăng đột biến không những không phát nổ mà còn cực kỳ mừng rỡ. Mừng rỡ vì đợt này dù có mệt chết nhưng sau khi mọi chuyện đi vào quỹ đạo thì cô sẽ rất nhàn hạ.

Trước kia cô cũng tính đưa “vòng trong” thành quy củ và vận hành mô hình kim tự tháp như “vòng ngoài” nhưng không biết xuống tay ở đâu. Cô rất hâm mộ Sumire có thể quản lý nhân hạ như thế trong khi mình thì đến những việc lông gà tỏi vỏ, nhà ai đó mất chó (chó ba đầu) mất mèo (sur từ) mình còn phải đích thân xử lý.

Có tinh thần thì làm gì cũng hiệu quả hơn nhiều. Chỉ với một giờ, Tsubasa đã duyệt hết toàn bộ báo cáo và báo lại tình hình cho Nobita

“Đại nhân, khung sườn ngài đưa ra đa phần các chủng tộc đều có thể thực hiện, tuy rằng một vài nơi tỏ ra khó chịu, nhưng uy thế do chị Sumire đánh ra mấy hôm trước vẫn còn. Tuy không vui nhưng họ vẫn chấp nhận”

Nobita nghe thế thì khá hài lòng, khung xương hẳn lập ra đã qua suy tính sâu xa, nó không chỉ lấy tiêu chuẩn của nhân loại mà còn của các chủng tộc khác làm cơ sở, nên tuy nó thách thức ranh giới giới hạn chịu đựng của các chủng tộc nhưng không hề có điều nào vượt qua ngưỡng đó.

Nhưng đó cũng là cơ sở để đa chủng tộc sống chung. Mỗi người đều phải nhìn nhau một chút thì mới hòa bình được. Như bộ tộc Olympia hay có thói quen các vị lãnh đạo bắt người về làm vợ bữa bãi hay lăng nhăng thì bị theo khung luật là bị cấm tiết. Tuy rằng làm mấy lão già dê khó chịu nhưng không phải là không làm được. Và nếu mấy lão đó không tự tung tự tác thì tranh chấp cũng giảm rất nhiều.

Sau khi báo cáo tổng thể một lượt, Tsubasa đi vào vấn đề chi tiết.

“Có một số bộ lạc muốn chúng ta tiếp nhận binh sĩ của họ vào tổ chức. Nói thật với ngài tôi cũng chẳng muốn tiếp nhận họ. Trước kia do uy thế của huy

hiệu “thủ hộ giả” mà chúng ta không phải đối đầu trực tiếp nên không rõ sức mạnh quân sự của họ. Tôi cũng tưởng họ rất mạnh vì dù sao sống cũng lâu và cũng rất có danh tiếng. Nhưng sau trận với “Ác nghiệt” thì tôi có suy nghĩ khác, Họ quá yếu. Những nơi ở xa thì không thể tới để chiến đấu do phương tiện lạc hậu, có những nơi tới rồi nhưng không thể bay và thủy chiến đành đứng trên bờ ngắm. Tệ hơn nữa có người tới được chiến trường thì bị ngất xỉu do ác niệm của “ác nghiệt”, nhưng những người trụ được đến lúc chiến đấu cũng chẳng làm nên trò trống gì, thua xa pháo cao xạ của chúng ta”

Này cũng không thể trách mấy chủng tộc khác sống uổng và yếu được. Chỉ là do Nobita quá bất hack. Nhìn vào bộ công pháp của các chủng tộc là hiểu, chia ra rất chi tiết từng cảnh giới nhỏ trong khi của Nobita chẳng chia theo cảnh giới mà chia đại cảnh giới.

Cứ không phải chi tiết hơn là ngon hơn. Vì những công pháp kia xây dựng do họ tự mò mẫm nên mới thành ra chi tiết như thế, còn Nobita hẳn chứng kiến bằng mắt nên hẳn nắm rõ chân lý. Kiểu như nếu không có kiến thức về điện muốn sửa cái gì phải tuân theo cực kỳ chi tiết các bước thậm chí tới tháo con ốc nào và thứ tự tháo. Nhưng một chuyên gia thì tùy ý mà làm.

Nếu coi tu luyện như là trò xếp hình với hàng trăm ngàn mảnh phức tạp. Những người viết ra công pháp như người bị bịt mắt, và họ phải sờ từng góc cách của miếng hình xếp và ăn khớp với nhau. Nhưng ăn khớp hình dạng cũng chưa chắc là xếp ra hình đúng. Nhưng Nobita với con mắt bất hack, hẳn nhìn thấy toàn cảnh, hẳn có thể xếp thành nhiều mảng lớn sau đó ghép các mảnh lớn đó thành hình hoàn chỉnh cuối cùng.

Sau khi cân nhắc lợi hại Nobita đưa ra quyết định trả lời Tsubasa

“Tạm thời không chấp nhận, hiện tại chúng ta nhân thủ quá thiếu thốn, thêm đồng hồ lớn đó vào thì khó lòng mà kiểm soát được.”

Tsubasa cũng đồng ý với quyết định đó, vì họ lúc này đang chiếm ưu thế tuyệt đối không cần mở rộng uy tín và ảnh hưởng bằng cách thu nạp các chiến binh khác, với cả công việc bây giờ cũng rất nhiều mà nhân thủ “vòng trong” rất thiếu thốn đã thế còn toàn thành phần “não cơ bắp” đi đánh nhau thì không tệ nhưng bảo động nào thì là nan giải.

Sau đó Tsubasa tiếp tục báo cáo

“Việc tiếp theo cũng liên quan tới vấn đề ngoại giao, có một số chủng tộc mang nhân hình giống chúng ta muốn nâng cao tình hữu nghị bằng phương pháp truyền thống”

Nobita nghe thế lấy làm kỳ lạ hỏi

“Phương pháp truyền thống nào?”

Tsubasa nở nụ cười gian manh sau đó đưa cho Nobita một tập thư dày và nói

“Thông hôn, đây là thư từ các tiểu thư hâm mộ ngài”

Tất nhiên là gạt mình, sống hai đời Nobita nào biết còn có chiêu trò này. Tuy rằng tại quốc gia này cũng khá thịnh hành nhưng hẳn cũng không ngờ tới một ngày lại vướng vào vấn đề này.

Tsubasa tuy rằng cũng không muốn báo cáo chuyện này nhưng do cô và Nobita có tình thân liên kết, không thể dấu diếm nên mới bắt buộc phải nói. Chứ nếu Nobita mà chấp nhận hoặc có ý đồ đó từ trước thì mọi chuyện sẽ phát triển theo chiều hướng hỏng bét.

Tay nắm chặt thiết bị liên lạc, Tsubasa quan sát kỹ Nobita và chờ cậu có hành động hay biểu hiện ngứa mắt là kêu mọi người tới đánh một trận trước rồi mới nói lí lẽ sau.

Về vấn đề này Tsubasa rất có thành kiến và không tin tưởng Nobita do cậu là chủ của con mèo dâm Doremon. Cái con mèo đó ngày nào cũng tới nhà Tsubasa đu đôn với đám mèo nên chủ của nó chắc cũng không thua kém.

Nobita không biết rằng lúc này nhân phẩm của hắn đang bị Tsubasa nghi ngờ, mà chỉ đơn giản trả lời

“Ta không thích cách làm này lắm, cô chọn ra những người quan trọng rồi viết thư lại từ chối là được”

Tsubasa nghe Nobita nói thế thì cũng buông lỏng tay và bỏ gánh nặng trong lòng nói

“Được”

“Còn chuyện gì nữa không?”

“Giờ còn chuyện cá nhân là Seinà có lẽ sẽ rất sốt ruột khi ngài và tôi chưa tới”

“À, tí chút nữa thì quên mất”

Mãi lo việc mà Nobita quên mất là hôm nay hắn sẽ có buổi biểu diễn.

“Mấy ảnh tạo mốt”

Nobita thì chọn một bộ com lê đen sang trọng và một chiếc nón vành đen. Tsubasa thì cũng chọn một bộ váy đen để cho hợp nhưng tối nay cô không

xuất hiện dưới danh Tsubasa mà là Nobiko.

Nobita cảm giác rất là lạ khó tả khi thấy mình phiên bản nữ do Tsubasa biến thành

“Này Tsubasa, cô có vẻ nghiện hình dạng này rồi hay sao thế? Trước đó ta còn thấy cô nhập vai quá lố. Cảm giác là lạ khó tả”

Tsubasa khi hóa thân thành Nobiko có cảm giác hưng phấn kỳ lạ, cứ như được thả cương khỏi sự gò bó lâu nay nên nào để ý lời của Nobita mà lơ như không nghe

“Đại nhân chúng ta đi thôi”.

“Cảnh của thần kỳ”

Không khí lúc này tại trường rất là sôi nổi, lần này không chỉ có học sinh mà còn có phụ huynh cũng tới xem con em mình diễn nghệ. Nhưng đa phần là khoe thành tích của con em mình và cùng nhau nghiên cứu sinh vật huyền bí “con nhà người ta”.

Bố mẹ của Nobita cũng tới và lúc này họ đang nói chuyện cùng với Doremon và Nonko. Đáng ra lúc này ông Nobi phải rất bận rộn nếu còn làm công việc cũ nhưng do Nobita nhờ Sunire tác động mà ông Nobi chuyển từ nhân viên văn phòng bình thường lên thành một trưởng phòng hữu danh vô thực, hằng ngày nhận lương nhưng không phải làm việc gì hết.

Áp lực kinh tế giải tỏa làm cho ông Nobi dạo gần đây bắt đầu theo đuổi đam mê của mình khi trước là trở thành họa sĩ. Không chỉ ông Nobi mà bà Nobi cũng thay đổi tính tình rất nhiều trở nên thoáng và thoải mái hơn cũng do áp lực kinh tế không còn. Nên dù Nobita chỉ đạt thành tích rất bình thường cũng không bị nhắc nhở hay la mắng gì hết.

Nonko trông thấy Nobita tới thì vui mừng vẫy tay chào ra hiệu

“Anh Nobita! ở đây”

Ông Nobi đợi Nobita tới thì hỏi

“Nobita, con ở đâu nãy giờ thế? Mà cô bé này là ai thế? bố trông có vẻ rất quen”

Tsubasa lúc này đang hóa trang thành Nobiko nghe ông Nobi hỏi thì kiểm đại lý do trả lời quanh co

“Chào hai bác, Cháu là Nobiko, con cô con cậu thuộc bên ngoại của”

Một tràng liên thanh dài làm cho ông bà Nobi nghe đến choáng váng đầu óc. Sau cùng Tsubasa kết luận một câu

“Nói chung, là họ hàng xa”

Ông Nobi tuy đầu còn mơ hồ nhưng vẫn sĩ diện làm như mình nghe hiểu và quay sang nói với bà Nobi

“Hèn gì, thấy cháu rất có nét giống em đó”.

Khi mọi người đang hàn huyên nói chuyện thì Seina chạy tới

“Nobita, Nobiko hai cậu đây rồi, chúng ta phải đi chuẩn bị thôi”

Sau đó mặc kệ hai người có đồng ý hay không, Seina kéo hai người vào khu vực chuẩn bị.

Ông Nobi có lẽ do lúc nãy bị Tsubasa nói cho choáng váng nên không kịp chế được và lỡ buột miệng ra nói

“Haha, Nobita có vẻ hào hoa đấy, rất có phong phạm của bố nó khi xưa”

Bà Nobi dù trong hoàn cảnh ồn ào này nhưng tai rất thính trước những lời của ông Nobi

“Anh vừa nói gì thế?”

Ông Nobi nghe thấy giọng lạnh lùng của bà Nobi thì giật mình biết là ỉn ỉn lời nên mãi mề chối ngay

“Không có gì hết. Không có gì hết, chỉ nói là thằng Nobita có vẻ có nhiều bạn thôi.”

Bà Nobi khi nãy cũng không có giận thực sự chỉ là hù dọa ông Nobi một chút mà thôi vì bà nghĩ rằng, ông Nobi như thế thì làm gì có tiền vốn mà hào hoa, chỉ có bà mới nhìn ra điểm tốt của ông ấy mà thôi.

Nhưng nếu bà Nobi mà biết sự thật rằng trong quá khứ ông Nobi cũng không phải dạng vừa, ít nhất cũng có bạch phú nữ theo đuổi thì không biết có bùng nổ tại trận không nữa.??

Lại nói đến nhóm của Nobita do đăng ký khá trễ thành ra biểu diễn cùng gần cuối. Thành ra lúc này Nobita phải nhàm chán đợi đến lượt.

“Tiếp theo là biểu diễn của nhóm bộ tứ Chaien, Xeko, Nonko và Xuka”

Khi Nobita đang mơ màng thì nghe MC nói đến phiên tiết mục của Chaien thì giật mình. Nobita vẫn còn ấn tượng rõ ràng về giọng hát kinh khủng của Chaien, cái thứ kinh khủng đó không thua gì “âm ba công” nếu mà hấn hát tại đây có thể đánh ngất toàn trường.

Đang tỉnh đứng dậy ngăn cản vì hòa bình thế giới thì bị Tsubasa cản lại.

“Đại nhân an tâm, tôi đã kiểm tra trước rồi, không có ảnh hưởng đến tính mạng người khác”

Tiêu chuẩn kỳ lạ gì thế này, giọng hát không ảnh hưởng đến tính mạng người khác là đủ tiêu chuẩn. Tuy rằng trong lòng nhả rãnh nhưng Nobita cũng không tiếp tục hành động mà âm thầm chuẩn bị bể quan thánh giá.

“Tĩnh tĩnh và cáo”

Nhưng khi tiếng nhạc nổi lên thì Nobita quyết định không cần phong bế thánh giá nữa. Không biết nhạc sĩ thiên tài nào viết ra cái bài hát mà đến giọng kinh khủng của Chaien cũng thành dễ nghe. Tuy rằng lời bài hát không quá được khen tặng nhưng với trình độ của Chaien như thế đã là thần tác.

Sau một loạt biểu diễn nữa thì cũng tới Nobita ra sân.

Hắn cũng chẳng diễn những gì cao siêu chỉ diễn những trò quá quen thuộc và nổi tiếng trên tivi như màn cắt đôi người, hay thay quần áo nhanh. ...

Nhưng không thể không nói, dù chỉ là những màn ảo thuật đơn giản nhưng với tài dẫn dắt của Tsubasa mà trở nên rất hấp dẫn.

Khi biểu diễn bế mạc thì cũng đến phần mà mọi người chờ mong nhất. Đó là múa quanh lửa trại.

Mọi người sẽ đi thành vòng tròn, nam riêng và nữ riêng nhưng sau đó sẽ ngẫu nhiên bắt cặp với nhau. Tất nhiên quanh những chuyện thế này thì luôn có những truyền thuyết như là cặp đôi nào bắt cặp với nhau trong lửa trại thì sẽ bền vững gì đó. ... Dù thứ trò.

Nhưng Nobita cũng chẳng quan tâm lắm. Thứ hắn quan tâm chính là vui vẻ và phần nào đó hoài niệm.

Sau điệu nhạc đầu tiên kết thúc, mọi người cũng đã tìm ra cặp của mình, ngoài tiếng kêu vui mừng tất nhiên sẽ có những tiếng kêu ai oán đến tận trời xanh như là Xeko

“Cái gì thế này, sao tớ không có cặp”

Hay như là Noko

“Sao lại là cô Tsubasa, sao cô vẫn tiếp tục giả dạng anh Nobita thế”

Hoặc cũng chỉ im im như không có chuyện gì xảy ra vì bắt cặp phải người cùng giới như Miyoko, dù Miyoko cũng nổi đám con trai nhưng so ra thì không là gì với sự nổi tiếng Miyoko trong đám con gái. Nhiều cô bé con coi Miyoko như là hoàng tử bạch mã và tất nhiên sẽ không tiếc tìm cách để bắt cặp múa với Miyoko, dĩ nhiên cũng là do truyền thuyết.

Còn về phần Nobita thì cũng khá hài lòng vì hắn không bị con trai có ý bắt cặp. Hắn cảm thấy khá hài lòng khi người múa cặp với hắn là Xuka, vì hôm nay Xuka không cột thành hai bím tóc mà để xõa mái tóc dài làm Nobita không nhận được buột miệng khen

“Xuka, hôm nay cậu để tóc xõa thật đẹp đấy”

Do thân phận Nobita và mọi người được bảo vệ kỹ càng nên Nobita không thể tra được vợ tương lai của hắn là ai. Có thể là Xuka hoặc cũng có thể là không thể, nhưng hắn chưa bao giờ cưỡng cầu điều đó, vì khi đã bước vào con đường tu luyện thì thời gian là thứ họ không thiếu. Với cả tính cách hắn cũng chẳng giống nguyên tác, Xuka có thích hắn hay không cũng là một vấn đề.

Nhất là so về tuổi thật thì lão quái vật trăm ngàn tuổi như hắn tình cảm yêu đương cũng đã nhạt dần, nên hắn cũng chẳng thể nào biết được mình muốn gì. Nhưng máu chột nhất vẫn là “trẻ em tiểu học miệng còn hôi sữa lo cái rắm”

Xuka khi được Nobita khen thì đỏ mặt không biết là do lửa nóng hay do tâm tình biến động.

Từ khi Dormeon tới đây, có quá nhiều thay đổi, nhưng Xuka cảm thấy thay đổi nhiều nhất có lẽ vẫn là Nobita, thứ Xuka thấy hắn thay đổi không phải là hắn tự nhiên mạnh mẽ, cũng không phải hắn tự nhiên đáng tin, thậm chí cũng không phải là hắn đột nhiên trở nên rất thần bí. mà là hắn có vẻ kính nhi viễn chi với cô, thậm chí rất tin tưởng những người xa lạ như Tsubasa, Sumire, Miyoko nhưng không hề tin tưởng cô.

Hắn không chỉ dẫu cô nhiều chuyện mà thậm chí đôi khi còn cố ý tránh mặt cô. Dù rằng sau khi nói ra hết sự thật cũng như thế. Hắn không còn thân thiết với cô như trước.

Nhưng ngay lúc này, khi thấy vẻ mặt ngây ngô quen thuộc, cảm nhận hơi ấm từ lòng bàn tay truyền đến, Xuka biết là Nobita vẫn là Nobita, chỉ là do quá nghĩ quá nhiều mà thôi, chỉ là do cô quá lo lắng và có lẽ nguyên do lớn nhất là cô giận hắn do không tin tưởng và chia sẻ những việc khó khăn với mình,

đã thế còn đi tin người ngoài hoặc thậm chí âm thầm một mình gánh vác.

Nhưng dù cho tâm tình của Xuka có biến hóa thế nào, dù cho cô đang suy nghĩ sâu sắc thế nào nhưng khi được Nobita khen một câu bằng quơ, thậm chí cũng chẳng ngọt ngào lắm mạnh chút nào nhưng cũng đã Xuka cảm thấy rất vui vẻ vô cùng gạt mọi chuyện qua một bên tận hưởng giây phút vui vẻ bên nhau này và đưa ra quyết định.

“Nếu cậu thích thì mình sẽ để tóc như vậy luôn.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Hành trình qua giải ngân hà

“Thủ hộ giả” đại nhân, Doremon đâu rồi, mấy ngày nay không thấy cậu ấy tới nhà tôi chơi”

Tsubasa trong lúc đang làm việc thì lơ đãng hỏi Nobita do dạo gần đây không thấy mèo đám Doremon tới nhà cô đủ đồn với đám mèo cái.

Nobita cảm giác Doremon lúc này quá suy đồi rồi. Mang tiếng là robot trông trẻ tới chăm sóc hần mà Doremon trừ thời gian ngủ và ăn cơm ra thì chẳng thấy mặt đâu. Đã thế đa số thời gian còn tính thì Doremon lại ở nhà Tsubasa. Nên lúc này thấy hần không tới thì Tsubasa mới thấy làm kỳ lạ.

Trong trạng thái ngáp ngủ vì phải làm việc suốt mấy ngày đêm nay, Nobita dùng giọng mệt mỏi trả lời Tsubasa

“Trước ta có hứa là sẽ cho mọi người du lịch bằng dịch vụ của tương lai còn nhớ không? Do công ty này khá nổi nên muốn có vé phải đứng xếp hàng chờ trước, Doremon phải đến trước ba ngày và ngủ chờ ở đó.”

Tsubasa vui mừng khi nghe điều đó vì cô rất yêu thích du lịch và khám phá những điều mới, nhất là bây giờ còn có bạn bè đi cùng.

“A, tuyệt quá, cảm ơn ngài, mấy ngày nay tôi cảm thấy mốc meo người luôn rồi”

Nobita nghe thế thì hoảng hốt

“Này không phải chỉ mới hôm kia, chúng ta phải làm việc liên tục ba ngày ba đêm sao? Cô có còn là nhân loại không vậy, ta hôm qua phải ngủ bù cả ngày mà vẫn chưa hồi lại sức đây này?”

Tsubasa không hài lòng phản bác

“Này, tôi là nhân loại chính tông đấy, ngài nói thế là làm tổn thương tôi đấy. Chỉ do là ngài quá lười mà thôi, chứ trước có thời gian tôi chạy show còn ác liệt hơn công việc này nhiều”

Nghe Tsubasa nói thế Nobita chỉ biết cảm thán là văn hóa làm việc ở đây quá ác liệt, sai không phải là hần mà là đất nước này rồi. hần chỉ biết thờ dài và cảm thán

“Haiz nghe thật bi ai, đáng thương, dù sao cô cũng chỉ là học sinh tiểu học mà đã bị ép làm việc nhiều đến thế rồi à, Lũ người kia cũng hút máu người quá đáng đi chứ, chúng không sợ rằng cô sẽ kiệt sức hay sao chứ thật vô lương tâm. Haiz, Sau đợt này công việc của chúng ta sẽ giảm đáng kể, ta sẽ dẫn cô đi nghỉ ngơi vui chơi nhiều hơn”

Dù đang tính giáo huấn tiếp cho Nobita về văn hóa cần cù lao động bất kể sống chết nhưng khi nghe Nobita lo lắng cho sức khỏe của mình và còn đưa ra hứa hẹn dẫn đi chơi thì Tsubasa muốn nói cũng không biết nói sao, chỉ biết nói lời cảm tạ

“Cảm tạ đại nhân quan tâm”

Sau khi ngủ dậy, Nobita muốn vận động một chút để cho người tỉnh táo nên chủ động xuống bếp

“Tsubasa cô thích món nào? Để ta làm đãi khách công, mừng chúng ta xong việc”

Tsubasa thấy Nobita tự mình vào bếp thì tỏ ý nghi ngờ

“Cái gì? Ngài biết làm bếp, đừng nói là làm việc quá sức làm đầu óc ngài choáng váng đến ảo tưởng rồi à?”

Nobita cũng chẳng giận nổi vì ấn tượng của hần tới giờ chỉ như thằng lười biếng, sợ rằng ăn còn lười chứ nói chi đến việc tự mình nấu ăn.

Nhưng tài nấu nướng của Nobita là sự thật vì dù sao kiếp trước cô đơn cả trăm ngàn năm không có được chút bồn sự nấu bếp thì cũng thật sống uổng.

Nên cũng nhân dịp này lập uy một chút với Tsubasa để cô ta thấy rằng “thủ hộ già” đại nhân, không gì không biết, không gì không giỏi, chỉ là không muốn thể hiện mà thôi.

“Để ta cho cô thấy tài nghệ của ta, Nói cho cô biết ngay cả tinh cầu ta còn có thể nấu được”

Tsubasa thấy Nobita nói là nấu tinh cầu thì không nhìn được liền tưởng tới cảnh xuyên que qua tinh cầu quăng về phía mặt trời nướng, muốn bao nhiêu hoạt kê có bấy nhiêu hoạt kê. Thì không nhìn cười được, nhưng cũng có một phần mong chờ, vì trước giờ Nobita cũng rất ít chém gió, có lẽ là bữa ăn này rất đáng chờ mong đi.

Dù rằng cũng vài chục năm không vào bếp làm món, à đúng ra thì có vào vài lần làm bánh rán dụ mèo. Nhưng bản sự của Nobita cũng không vì chuyên sinh mà mất đi, vì chỗ dựa lớn nhất của hắn là đôi mắt và lúc này nó vẫn còn gắn trên mặt thì sao có thể tệ đi nơi nào được.

Chỉ liếc nhìn qua nguyên liệu là hắn có thể biết cách chế biến nó ngon nhất.

Tuy lúc này chỉ có hai người nhưng do đều là người tu luyện, sức ăn đều có thể mở rộng ra rất lớn nên Nobita gần như bùng nguyên tất cả các món nổi tiếng của các quốc gia vào một bữa này.

Tsubasa lúc đầu còn dừ nghi ngờ nhưng khi mùi thơm tỏa ra từ nhà bếp lan tới chỗ cô thì cô vút ngay ý tưởng đó qua sau đầu và lúc này chỉ mong được thưởng thức ngay.

Ngay khi cô sắp hết kiên nhẫn thì giọng Nobita cũng vang lên từ dưới bếp

“Xong rồi đó, vào đi Tsubasa”

Tsubasa cho rằng tốc độ của mình lao vào lúc này đã là rất nhanh rồi nhưng không ngờ có một bóng xanh lao vào còn nhanh hơn

“Bánh rán, bánh rán”

Hóa ra Doremon không biết đã tới từ lúc nào, nhưng nhìn cái kiểu bản năng mãnh liệt như thế thì chỉ có thể là vừa mới tới đã nghe mùi và mất lý trí.

Biết Doremon yêu bánh rán còn hơn yêu mạng nên Nobita cũng chẳng quá để ý phép tắc mà để cho Doremon thích làm gì thì làm, thậm chí lúc này Doremon còn ngồi ăn luôn trên bàn.

Nobita cũng chỉ biết lắc đầu và quay sang nói với Tsubasa

“Cứ để mặc cậu ấy đi, Nhiều khi nhìn cậu ấy ăn mà ta cứ tưởng rằng bánh ta làm là độc dược gây nghiện ấy”

Tsubasa cũng coi như không thấy vì cô cũng quá biết Doremon. Nhất là lúc này cô cũng đang phải cố nhịn để không lao vào ăn lấy ăn lấy như Doremon.

Mùi thức ăn khi đứng gần thế này cực kỳ khó cưỡng, nó như đánh thẳng vào bản năng vào linh hồn chứ không chỉ đơn thuần là thể xác, khứu giác.

Dù sao thì cũng dùng con mắt có thể giết cả “ngụy thần” để làm bữa, không đạt tới hiệu quả như thế thì cũng rất phí phạm.

“Chúc mọi người ngon miệng”

Tsubasa vừa gấp đũa vừa run tay vì sợ rằng sau bữa này mọi thứ mình ăn sẽ trở thành như ăn đất sét. Nhưng khi miếng đầu tiên vào miệng thì cô cũng trút được nỗi lo. Vì nó quá ngon, ngon đến nỗi não bộ không thể phân tích và ghi nhớ chỉ biết là ngon là thoải mái.

Nhưng cảm xúc do ngon miệng không phải là cảm xúc làm cho Tsubasa vui nhất vì thứ làm cô vui nhất lúc này đó chính là cô là người đầu tiên được Nobita làm bữa cho (tất nhiên trừ bạn gay của Nobita là Doremon mà hắn là mèo máy không phải là người).

Dù bữa ăn có rất nhiều món nhưng ba người đều là người tu luyện nên chẳng mấy chốc cũng đã ăn xong toàn bộ.

Ăn uống no say thì tiết mục tiếp theo chính là tán phét tiêu com (Nobita không có thói quen như ai đó ăn xong là phải đánh nhau tiêu com).

“Này, Doremon, mua được vé chưa”

Doremon lúc này cũng đã tỉnh táo lại không còn bị bánh rán choáng não nữa nên quay lại thành con mèo máy hữu dụng và giỏi giang (hắn tự cho là thế)

“Tớ đã mua được số lượng tối đa là hai khoang rồi, đủ cho mười người”

Vì tính hết nhóm bạn cũng chỉ có 9 người nên Nobita quyết định chỗ cuối cùng dành cho người gần đây có công nhất với tổ chức

“Tsubasa, cô sắp xếp mời Lot đi theo chúng ta luôn. Từ vụ Orodome đến nay tính ra cô ấy là người có công rất lớn, Nếu chỉ thưởng vật chất không thôi thì có phần vô tình quá”

Tuy rằng muốn chỉ ra rằng là do dư chỗ nên Nobita mới nghĩ tới chuyện đó, chứ chẳng phải là hắn quan tâm thuộc hạ gì đó mới quyết định mua thêm. Nhưng vì bữa ăn vừa rồi rất ngon nên Tsubasa cũng cho Nobita chút mặt mũi.

“Đề tí tôi trao đổi xem sao đã, chứ Lot có vẻ rất ham làm việc”

Nobita cảm thấy như thế thì càng phải cho Lot đi vì lần này, tỉ lệ lên đến 100% là sẽ đụng độ bọn kỳ sinh ngoài hành tinh, Nobita lấy con mắt của hấn ra bảo đảm chuyện đó, và nếu Lot ham mê công việc thì cứ để cô ta đi làm còn cả bọn cứ vui chơi là được.

“À mà này, Tsubasa cô cũng thông báo với mọi người là lần sau chúng ta có thể đi nguyên một đoàn luôn đấy”

Thấy nụ cười gian trá của Nobita, Tsubasa không nhịn được hỏi

“Ngài đang mưu tính điều gì thế”

Nobita không giải thích mà chỉ nói một cách mơ hồ

“Chúng ta dùng xà phòng cứu lấy giải ngân hà này thôi”

Đó là lý do Tsubasa ghét nhất là những người có năng lực tiên đoán, đã biết thì nói ra luôn đi còn ra vẻ cao siêu huyền bí.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

“Này sao tàu lâu tới thế, tớ đã phải hủy chuyến đi của mình để tới đây rồi đó”

Xeko không nhịn được cắn nhằn, vì trước đó do kiếm được vài vé tàu mà hấn rất tinh tướng nhưng khi biết Nobita dẫn mọi người đi chơi vũ trụ thì cực kỳ què độ và cảm giác tự tin của hấn toàn bị Nobita phá hủy. Nên lúc này không nhịn được nói vài câu.

Nhưng tội cho Xeko là, tại nơi này lúc này thì Xeko chỉ là người cô thế đơn vì mọi người đều theo phe Nobita. Không đợi hội chị em hay Doremon lên tiếng thì Chaien đã lên tiếng trước vì nhờ Nobita mà hấn mới quen được Mina.

“Này Xeko...”

Đang khi Chaien tính ra uy thì tiếng còi xe lửa hú vang phá tan màn đêm yên tĩnh.

Xuka vì lần đầu tiên đi tàu lửa kiểu cô thế này nên không nhịn được kêu

“Tàu tới rồi”.

Khi tàu đáp xuống để cho mọi người đi lên, Vi là người mua vé nên Doremon dẫn đầu đưa mọi người đến khoang mà mình đã mua chỗ

“Rất là tuyệt vời đúng không? Toa của chúng ta là toa số 7 và số 8”

Sau đó hấn tiếp tục giới thiệu

“Mỗi toa có 5 phòng, có cả phòng khác và phòng tắm, mọi người tự chọn phòng cho mình đi”

Lúc này mọi người đã lên tàu nhưng không thấy xoát vé đâu làm cho Chaien không nhịn được la lớn

“Có 10 hành khách từ trái đất này, Xoát vé đâu rồi”

Nhưng thay vì có người trả lời thì là tiếng vang của tàu.

“leng keng leng keng”

Xeko là kẻ chết nhất khi nghe tiếng kêu bất ngờ thì giật nảy mình hét lớn

“Ôi không! nhìn kia nó đi chuyển rồi”

Chaien ở bên cạnh cũng phải mất mặt thay cho Xeko và gõ đầu hấn một cái

“Này làm gì phải hoảng lên như thế, tàu thì phải chạy thôi chứ có cần phải la hét thế không?”

Xeko bị Chaien gõ cho tỉnh táo lại thì cảm thấy hơi què độ nhưng cũng làm ra vẻ hiểu biết đưa ra nghi vấn đề hù dọa mọi người và lấp liếm vẻ nhát gan của hấn khi nãy vì dù sao nơi này nữ thịnh nam suy như thế rất mất mặt

“Mà cậu có chắc an toàn không thế? Chúng ta có đụng phải sao chổi, lỗ đen vũ trụ hay gì đó nguy hiểm không?”

Doremon nghe thế thì phát cáu

“Này, tớ mua vé này rất mắc đấy nhé, với lại con tàu này là tàu chiến nhưng sau đó háo trang lại thành tàu du lịch. Độ an toàn rất cao”

Để khẳng định độ an toàn thêm cho Doremon, Sumire với tư cách là người lớn nhất cũng lên tiếng thêm vào

“Với cả chúng ta đều có siêu năng trong người, dù là tu vi yếu nhất nơi này là Lot cũng đã có thể sinh tồn ngoài vũ trụ,”

Sumire quả là người đáng tin nhất ở đây, chỉ với một câu nói cũng đã trấn an đám nhóc đồng thời còn kích thích ý chí chiến đấu của Chaien

“Em thì nghĩ gặp lũ cướp vũ trụ hay lũ người ngoài hành tinh xâm lăng gì đó mới thú vị, lâu lắm rồi chưa được vận động tay chân thoải mái”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Trên tàu

“Này mọi người nhớ kỹ đừng bị hù và phá tàu đấy nhé”

Trước khi mọi người về phòng, Nobita đều dặn đi dặn lại kỹ càng điều đó. Vì sợ rằng cục súc như Chaien sẽ phá hư con tàu này mất.

Tuy rằng đây là lần đầu tiên mọi người lên vũ trụ nhưng mọi người không phải ai cũng có hứng thú ngắm cảnh vũ trụ. Chaien và Xeko khi vừa phát hiện ra anime và game từ tương lai thì vui quên cả trời đất và không muốn ra phòng. Xuka thì hứng thú hơn với việc vừa tắm vừa ngắm sao. Sumire và Miyoko thì phải giải quyết một số giấy tờ thành ra chỉ còn có Doremon, Nobita, Nonko và Tsubasa là đi tới khu đại sảnh.

“Oa! thật to”

Lần đầu tiên nhìn thấy tận mắt sao Mộc, Nonko không nhịn được cảm thán. Tsubasa tuy cũng rất hứng thú nhưng vẫn cố tỏ ra ta đây ưu nhã không có thất thố, dân nhà quê như Nonko. Nhưng ánh mắt của cô ấy đã bán đứng cô ấy.

Nobita vì trước kia đi cũng đã nhiều, thấy quen mắt nên cũng chẳng có hứng thú lắm chỉ là do muốn tìm cảm giác hoài niệm một chút.

“Tsubasa, sắp có đại tiệc rồi đó, cô mau chuẩn bị trạng thái quang hợp đi. ở trái đất khó mà có thể hấp thụ được “ánh sáng ban đầu” khi sinh ra thiên hà đâu”.

Tsubasa nghe tới món ngon thì lúc này cũng không dẫu được về chờ mong vì tuy với tu vi hiện giờ cô có thể sinh tồn ngoài vũ trụ, nhưng du hành tại nơi đây rầy nguy hiểm thế này cũng chẳng phải là chuyện dễ dàng.

Thấy Nobita và Tsubasa đã lâm vào trạng thái bất động Nonko cảm thấy khá hụt hẫng vì so với hai người biết nói chuyện thì Miyoko khá cứng ngắt, thậm chí nhiều khi còn chẳng nói lại tiếng nào. Chắc chỉ có Nobita hay Tsubasa mới đủ kỹ năng giao tiếp để cho Miyoko mở lời mà thôi.

May mà lúc này còn có Doremon cũng khá hiểu biết nên thành ra cuộc nói chuyện cũng không đến nỗi nhàm chán.

Nhưng sau đó khi tàu bước vào khu vực trống thì bắt đầu gia tốc, bên ngoài chỉ là một màn trắng nên làm cho ba người cũng hết hứng thú ngắm cảnh.

Nonko tính về phòng như cảm thấy dễ Nobita và Tsubasa ngồi đây như thế thì có gì đó sai sai

“Doremon có nên anng hộ về phòng không?”

Doremon tuy rằng không hay ở nhà nhưng cũng rất hiểu tính cách Nobita, và cũng do hay ở nhà Tsubasa nên cũng hiểu tính cách của cô luôn.

“Để hai người họ ở đây đi. Để tớ coi xem hai người đến bao giờ mới tỉnh.”

“Tivi thời gian”

Nhưng khi sử dụng để coi thì trên màn hình chỉ là một màu trắng xóa. Doremon thấy thế thì kêu lớn

“Vô lý cái tivi này tớ mới mua mà, sao có thể hư được”

Khi thử xem tại nơi khác và vật khác thì thấy vẫn coi được bình thường. Nhưng khi coi một số thành viên của nhóm thì lại thành màu trắng.

Thấy Doremon có vẻ tội nghiệp, Nonko lên tiếng nói lên giả thuyết của mình.

“Có thể là do tội mình đã đạt tới cấp “tinh linh” nên ti vi không thể xem trộm tương lai được, hoặc có thể do tương lai của tội mình là biến thiên vô định

thành ra màn hình màu trắng xóa.”

Doremon tuy rằng không tin tã vì hấn tin khoa học nhưng lúc này sự việc rành rành ngay trước mắt thì hấn cũng chỉ biết chấp nhận.

Mang theo vẻ uể oải vì từ khi tới đây, bảo bối của hấn toàn trở nên vô dụng làm cho tự tin của hấn bị phá vỡ nhiều lần, dù rằng về sức mạnh thì hấn mạnh hơn trước kia rất nhiều lần do tu luyện nhưng đó không phải tự tin và kiêu ngạo của hấn.

Tự tin và kiêu ngạo của một con mèo máy là sử dụng bảo bối hợp lý để giúp đỡ chủ nhân chứ không phải là robo chiến đấu.

Cảm thấy tinh thần của Doremon trùng xuống nhưng Nonko cũng chẳng biết nói sao cho phải.

Miyoko vốn là người ít nói, và hơi có chút kém về giao tiếp nhưng lúc này cô lại rất hiểu vấn đề của Doremon.

“Cậu không phải buồn phiền đâu Doremon, so với bảo bối thì Nobita cần sức mạnh hơn”.

Câu nói rất ngắn gọn nhưng lúc này lại khai thông tinh thần cho Doremon, vì đúng thật Nobita không giống những đứa trẻ bình thường nên hấn Doremon cũng phải thật khác thường, bao nhiêu con mèo máy hoàn hảo khác không được chọn nhưng hấn Doremon lại được chọn.

Lại nói đến Nobita và Tsubasa lúc này đang chìm đắm trong ánh sáng, sau ánh sáng từ sự khai sinh thiên hà lại đến ánh sáng do tính cầu đi đến tuổi thọ cuối cùng. Vũ trụ tuy bao la nhưng muốn gặp những quang cảnh thế này không phải là điều dễ dàng. Vì dù sao vật chất cũng chỉ chiếm một phần rất nhỏ của vũ trụ. Xác suất gặp được cũng chẳng phải dễ dàng.

Nhưng đang khi hai người đang chìm đắm trong tu luyện thì bị thân tàu lốc lư cực mạnh đánh tỉnh. Dù rằng trước đó Nobita có báo trước nhưng do bị cắt ngang nên Tsubasa tâm tỉnh lúc này rất tệ.

“Đại nhân cho tôi ra đòi chút công đạo nhé”

Nobita lúc này bị cắt ngang trong người cũng không mấy thoải mái nên không cản trở.

“Đừng mạnh tay quá là được”

Nobita cũng chẳng sợ Tsubasa để lộ sức mạnh của mình, vì như đã tra từ điển toàn thư thế giới thậm chí là loại từ điển bí mật cao nhất thì tổ chức”giải quyết các sự việc huyền bí” đã có từ thời khủng long và kéo dài đến tương lai, tổ chức này là tổ chức vũ trụ đầu tiên, khởi nguồn từ hành tinh cách trái đất 100 triệu năm ánh sáng. Giả tượng đã tạo ra đến thế còn sợ này sợ nọ thì Nobita không phải Nobita.

“Dịch chuyển quang học”

Nhìn Tsubasa theo luồng sáng biến mất thì Nobita chỉ biết hâm mộ. Vì do bản chất năng lượng khác nhau mà hấn không thể làm như thế tại cấp độ này. Nên chỉ có thể dùng bảo bối mà thôi

“Vòng xuyên thấu”

Cảm nhận cái lạnh và phóng xạ ngoài vũ trụ làm Nobita rất hoài niệm.

Cùng lúc đó thì nhóm Doremon cũng đã ra ngoài này bị họ sợ rằng đây chính là vụ cướp thật,

Tsubasa thấy cả nhóm đều đã ra ngoài thì cũng lười dùng sức mạnh.

“Doremon lấy “ví lấy đồ” và “găng tay lực sĩ” ra”

Chưa kịp hiểu ra chuyện gì nhưng theo bản năng, Doremon lấy hai món bảo bối đó ra đưa cho Tsubasa.

Tất nhiên lúc trước cô có thể hỏi mượn Nobita nhưng như thế thì quá mất mặt nên khi gặp Doremon thì Tsubasa cũng không cần lo lắng nhiều mà yêu cầu thẳng.

“tên cướp”

Theo khẩu lệnh của Tsubasa, một lỗ hổng không gian ngay trên đầu của lũ cướp fake xuất hiện. Và chỉ trong một nốt nhạc với “găng tay lực sĩ” Tsubasa đã tóm gọn cả bọn.

Chú lái tàu loắt choắt lúc này đang diễn vai bị tấn công bất ngờ khi thấy cả bọn cướp fake bị bắt thì hoảng loạn

“Xin lỗi mọi người, xin lỗi mọi người...”

Nhưng ăn chẳng nên đợi nói chẳng nên lời.

Tên cầm đầu bọn cướp fake thấy thế thì cười khò tự bỏ mặt nạ ra nói

“Xin lỗi làm mọi người hoảng sợ, chúng tôi là nhân viên của công ty này, đây chỉ là diễn kịch mà thôi, trừ tôi ra bọn kia đều là robot, mấy cô cậu có thể kiểm tra lời nói của tôi bằng bảo bối”.

Chú xoát vé lúc này mới bình tĩnh lại và tiếp lời giải thích

“Đúng đấy, chúng tôi còn có cả giấy phép của “công an vũ trụ” cho hành động này nữa.”

Sau đó không biết móc từ đâu ra giấy phép đưa cho Doremon vì ở đây có duy nhất Doremon là biết nhìn hàng.

Sau khi kiểm tra kỹ lưỡng thì Doremon trả lại giấy cho chú xoát vé nói

“Đúng rồi, đây chính là giấy phép của “cảnh sát vũ trụ” hóa ra đây chỉ là trò đùa”

Tuy rằng lúc này cứng lời nhưng chú xoát vé cũng là người có qua huấn luyện, chỉ là trường hợp khi này quá không ngờ tới.

“Xin lỗi vì làm phiền mọi người, đây là chút quà để bày tỏ sự xin lỗi của chúng tôi, mong quý khách đừng từ chối”

Rồi đưa cho cả đám bạn một đồng vé và phiếu giảm giá khi sử dụng các dịch vụ của “Dream park”.

Vì biết đây thực chỉ là diễn trò và mọi người sẽ không ai bị tổn thương vì đạn bắn ra cũng chỉ là tia sáng bình thường, thêm chút quang ảnh để hù dọa người khác mà thôi, còn chuyện tàu lắc lư là do máy chủ tự lái cố tình làm ra như thế.

Tsubasa cũng không có ý định làm khó công ty này và thậm chí còn có phần nào yêu thích nó do trước đó đã nghe Nobita kể về lịch sử của nơi này, từ vùng loạn chiến trở thành công viên.

“Được rồi, tôi tạm bỏ qua, nhưng tôi khuyên là những hoạt động này không nên làm vì do không phải ai cũng trải qua thời loạn chiến như các vị và đa số mọi người đều tới từ thời bình, ăn trộm còn là điều đáng sợ chứ nói chi cướp vũ trụ”

Chú xoát vé thấy Tsubasa thay mặt mọi người nói bỏ qua thì cảm tạ

“Dạ, cảm ơn quý khách đã nhận xét, tôi sẽ báo việc này lên lãnh đạo”.

Đây cũng chỉ là khúc nhạc dạo vì sau đó mọi người tiếp đất an toàn và các khoang tàu tự chia thành cách khoang mini để tiện lợi cho việc du lịch.

Sau khi đã sắp xếp xong xuôi mọi người cùng tới hành tinh mà mình muốn du lịch.

Chaien, Lot và Xeko thì muốn tới “Hành tinh Ninja”, Xuka và Tsubasa hai cô bé này thì muốn tới “Hành tinh cổ tích” và Doremon bị kéo theo làm bảo tiêu. Sumire và Miyoko do không hứng thú đặc biệt và cũng không muốn đến “hành tinh cổ tích” nên quyết định đi theo Nobita và dĩ nhiên Nonko cũng thế. Tất nhiên đó chỉ là nói thể chứ thực ra Nobita đã bàn trước bí mật với những người kia để họ theo mình.

Nhưng không như Nobita nói, hẳn không đến “hành tinh viễn tây” mà đáp xuống một hành tinh đầy đất đá.

“Này mọi người, chúng ta đi dẹp rác một chút để những người khác vui chơi vui vẻ nhé”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Ký sinh trùng.

Dream park, một nơi xinh đẹp với bao điều diệu kỳ, nơi mang lại cho mọi người niềm vui. Nhưng ít ai biết rằng, nơi này trước kia đã từng là vùng đất tử thần, nơi sinh mạng người còn không đáng bằng một toa khoáng mạch.

Tuy rằng những người ở đây đã nhận ra sai lầm và cố gắng sửa sai. Nhưng tàn tích của những tội ác đó, những sai lầm đó khó lòng mà xóa sạch được.

Ngoài những tinh cầu được cải tạo lại thì đa phần hành tinh trong khu vực này đều hoang tàn sỏi đá. Có một phần là do tự nhiên nhưng do phần nhiều là khai thác tài nguyên quá độ và chiến tranh.

Nơi bọn ký sinh đóng quân cũng không xa nơi mọi người đáp tàu xuống thậm chí nó còn nằm trong khu vực thuộc quản hạt của “Dream park”.

“Nonko đã quét hình hết rồi chứ, có chắc là không con tên nào chạy thoát không?”

Nonko sau khi dùng tinh thần quét kỹ lưỡng tinh khu này thì khẳng định

“Anh Nobita. Không còn bất kỳ sống sự sống nào của chúng cả”

Miyoko lúc này đang lục lọi con tàu của đám ký sinh trùng, có lẽ chúng vừa đáp xuống nơi này chưa kịp có kế hoạch gì thì đã bị cả nhóm Nobita phát hiện và nhổ cò tận gốc.

Tuy rằng văn minh và khoa học kỹ thuật khác nhau, nhưng đám ký sinh trùng này vẫn lợi dụng điện làm năng lượng chính để vận hành máy móc nên Miyoko mới có thể dễ dàng xâm nhập và đọc tin tức từ hệ thống.

“Đại nhân, đã tìm ra được tọa độ hành tinh mẹ của chúng, chúng ta làm gì tiếp đây?”

Đám ký sinh trùng này vì mục đích xâm lăng mà đến nên khi ra tay Miyoko không có chút nào áy náy, nhưng nếu tự tìm đến hành tinh mẹ của chúng để chém giết thì cô còn có chút khúc mắc trong lòng.

Vì nếu mọi người đến chính là phát động chiến tranh diệt tộc. Và Miyoko cũng cảm thấy thái độ của Nobita rất kỳ quái, bình thường khi tiếp xúc với bất kỳ chủng tộc nào, dù rằng mang hình dáng xấu xí hay là hung ác kém trí tuệ, hắn cũng dùng thái độ sẵn sàng nói chuyện, sẵn sàng chung sống hòa bình để đối đãi, nhưng với đám ký sinh trùng này thì ngay từ đầu Nobita cũng đã không có ý định đàm phán.

Sumire vì cùng chia sẻ đôi mắt với Nobita nên biết rõ lý do, nên trước khi mọi người nghi vấn cô đã đưa ra giải thích

“Đây là chủng tộc sinh ra để gây hại cho chủng tộc khác, chúng không có văn minh không có sản xuất, chỉ có ký sinh để hút sinh mệnh lực của vật chủ và sau khi đã không chế thiên hà nào thì chúng sẽ hút năng lượng từ các hành tinh đến khi thiên hà đó bị hủy diệt thì chuyển sang thiên hà khác.”

Nonko nghe thế thì có chút sợ hãi hỏi

“Thế chúng đã phá hủy bao nhiêu thiên hà rồi?”

Sumire biết là mình nói có hơi quá nên nhanh chóng đính chính

“Hiện giờ thì chưa có nơi nào vì đám này mới chỉ được sinh ra cách đây không lâu chúng ta chủng tộc nhân tạo, mới chỉ phản lại người sáng tạo ra chúng và chiếm cứ tinh khu chỗ chúng ở. Đây là đám “thực dân bình” đầu tiên”.

Miyoko nghe thế thì thờ phào nhẹ nhõm, trước đó cô còn thấy thương cảm đôi chút cho đám này, nhưng lúc này thì chỉ muốn diệt hết đám này. Chủng tộc không có sáng tạo, không có sản sinh mà chỉ biết bòn rút ăn cắp và phá hủy thì chính là kẻ thù chung của các chủng tộc có trí khôn khác trong vũ trụ, tất nhiên kẻ các chủng tộc giống chúng cũng thù ghét chúng vì đồng hành là oan gia mà.

Lúc này Nobita đang cân nhắc có nên về kêu thêm người không? Vì lúc này kế hoạch đã thay đổi rất nhiều so với dự định trước đó, trước đó hắn chỉ tính dọa chạy đám này. Nhưng sau khi dùng con mắt của mình thì hắn cho rằng chủng tộc này không nên tồn tại.

Phản lại người sáng tạo không nói vì trước kia Nobita gặp một vài chủng tộc robo phản lại người sáng tạo nhưng họ làm thế không sai. Nhưng đám này là binh khí sinh học thuần túy chỉ biết hút cạn và hủy diệt, nếu để chúng tồn tại thì sẽ gây nguy hại rất lớn cho vũ trụ.

Sau khi đắn đo một lúc Nobita làm ra quyết định.

“Mấy người chúng ta đi thăm dò tình hình trước, để xác định xem kẻ thù ra sao đã rồi mới quyết định. Đây là vấn đề cấp vụ trụ, nếu cảnh sát không gian phát hiện ra thì họ cũng sẽ dùng mọi cách để xử lý.”

Nonko tuy rằng đã là người siêu năng nhưng do chưa thâm nhập sâu vào tổ chức nên cũng còn tư tưởng của thị dân bình thường, gặp những tổ chức tội phạm thì việc đầu tiên nghĩ tới là báo cảnh

“Anh Nobita! Sao chúng ta không báo chuyện này cho cảnh sát vũ trụ để họ xử lý”

Nobita thấy Nonko nói thì xoa đầu cô cười trả lời

“Vi chúng ta có thước đo chân lý chuẩn xác hơn họ”

Nonko không hiểu Nobita muốn nói gì nên hỏi lại

“Thước đo chân lý chuẩn xác hơn?”

Không có Tsubasa ở đây, rất ít ai hiểu được câu bông đùa của Nobita làm cho hắn cảm giác thấy thiếu thiếu và chẳng muốn giải thích. Nhưng nhìn về mặt cả đám ngơ ngác thì hắn đành giải thích

“Là sức mạnh đấy, so với cảnh sát vũ trụ tại khu vực này thì chúng ta mạnh hơn chứ sao? Một mình Sumire có thể dễ dàng hủy diệt những tinh cầu nào có nước, Anh thì chỉ cần nơi nào có mặt trời là cũng có thể phát động diệt tinh bằng “diệt tinh đạn” tấn công thẳng vào tâm tinh cầu gây hiệu ứng nổ dây chuyền, cả em nữa, gần đây em mới lĩnh ngộ ra thuộc tính của mình, tuy rằng hơi trễ do dùng dị năng nhập đạo, nhưng thuộc tính bóng tối của em thì cực mạnh, Trong tinh không này không thiếu nhất chính là bóng tối.”

Nonko vì bình thường đều không sử dụng sức mạnh nên khi Nobita nói cô mới biết là hiện tại cô mạnh thế nào. Mạnh đến cô cũng phải sợ hãi

“Thế nếu một ngày “hủy hiệu sức mạnh trong mơ” không không chế được sức mạnh của chúng ta thì quá nguy hiểm à?”

Nobita nghe Nonko nói lên lo lắng của mình thì tự tin nói

“An tâm, trừ khi đạt tới thần cấp thì chiếc huy hiệu đó mới bó tay, chứ cho dù là đỉnh phong của tu luyện là “nguy thần” thì nó cũng dư sức khống chế, em nên vui mừng vì khi đạt tới “nguy thần” chúng ta sẽ có vũ khí cấp “nguy thần””

Tuy rằng mọi người đều có thể ngao du vũ trụ nhưng đi xa như thế thì dùng phi thuyền vẫn thoải mái.

Không biết là may mắn hay là bi ai vì con đường tới hành tinh mẹ của ký sinh trùng khá trống vắng. Không hề có một mảnh thiên thạch hay tinh vân mà chỉ là một mảng trống không.

Do Nobita đã cải tạo chiếc phi thuyền này bằng bảo bối thần kỳ nên dù đường đi cũng khá xa nhưng mọi người không mất quá nhiều thời gian.

Sau một quãng thời gian mọi người cũng tới một nơi có mật độ vật chất dày đặc hơn, đã bắt đầu xuất hiện các thiên thạch lang thang. Và sau đó chính là đích đến của mọi người.

Một thái dương hệ với 14 hành tinh xoay quanh một mặt trời trẻ và to gấp 10 lần mặt trời ở trái đất. Thái dương hệ Nigauss. Một thái dương hệ độc lập không hề phụ thuộc vào bất kỳ thiên hà nào trôi lơ lửng trong khoảng trống giữa thiên hà 14 và thiên hà 15.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Phản quân

Nơi này trước kia đã từng rất xinh đẹp, nơi này trước kia đã từng phát triển rất rực rỡ nhưng từ khi chúng xuất hiện mọi thứ đã thay đổi.

Zisrt vừa ngắm nhìn bầu trời vừa nhớ lại những ngày tháng ấy, tuy lúc đó tuổi của hắn còn rất nhỏ nhưng mọi ký ức vẫn còn mới như vừa trải qua.

Đó là một ngày song nguyệt viên mãn nhất trong chu kỳ một năm, khi ấy người dân trên tinh cầu của hắn tổ chức lễ mừng. Hắn cũng như bao đứa trẻ khác vui chơi bên gia đình, thậm chí hắn vẫn còn rất nhớ khi đó hắn vì một món đồ chơi nhỏ mà khóc lóc đòi cha hắn mua cho hắn.

Nhưng rồi cũng chính khi mọi người đang vui say mừng lễ thì không biết từ đâu lũ ký sinh “ozimet” xuất hiện. Trong ngôn ngữ của tinh cầu hắn ozimet nghĩa là khủng khiếp đáng sợ.

Chúng cướp đi mọi thứ của hắn, cướp đi cả chính những người thân của hắn. Thậm chí bản thân của hắn cũng tí chút nữa là bị cướp đi. Nhưng không biết là may mắn bi ai mà món đồ chơi nhỏ cha hắn mua cho hắn đã vô tình cứu hắn để hắn chứng kiến hết bao thảm cảnh.

“Đại nhân, hằng năm cứ đến ngày này, mỗi khi ngắm trăng thì tâm trạng của ngài có vẻ không tốt cho lắm?”

Zisrt lúc này thu hồi tâm tình cất đi món đồ chơi nhỏ kỷ niệm năm nào, ngẩng lên nhìn cô gái trẻ trước mắt thờ dãi trả lời

“Fetina, cô sinh ra trong thời đại hỗn loạn nên khó mà hiểu được tâm tình của những lão già như chúng tôi lắm. Tuy rằng giờ chúng ta sống rất chật vật nhưng cũng không phải nom nớp lo lắng một ngày bản thân bị khống chế, chĩa súng về phía những người đã từng là chiến hữu vào sinh ra tử.”

Đấu tranh đã vài chục năm nên những người ở đây cũng tìm ra cách chống ký sinh “ozimet” nhưng ký sinh “ozimet” sau từng ấy năm cũng đã chiến gần như trọn thái dương hệ này và với quân số áp đảo dù tìm ra được khắc tinh nhưng muốn chống lại chúng vẫn là điều bất khả thi.

Nhưng bất khả thi thì sao? Người còn sống là còn hi vọng, bỏ cuộc đồng nghĩa với chết.

Nói to lớn thì là vì văn minh bảo toàn, vì chủng tộc kéo dài. Nói các bình thường là chỉ vì muốn sống.

Không khí trầm lắng, một gái một trẻ, đại diện cho hai thế hệ đều trầm mặc. Cả hai người tuy rằng trầm mặc vì những nguyên nhân khác nhau nhưng đều chung một kẻ thù gây nên những thứ này đó là “ozimet”.

“Àm ầm”

Tùng đột nổ lớn vang lên và tiếng còi báo động hú inh ỏi là cho Zisrt và Fetina thoát khỏi trạng thái trầm mặc.

Zisrt nhanh chóng làm ra phản ứng, hô vào loa truyền thanh

“Mọi người cầm vũ khí chuẩn bị”

Tuy nơi này gọi là khu căn cứ chứ thực ra so với tên gọi thì nó không xứng chức tí nào, chỉ là một hòn đảo nhỏ trên biển, với cơ sở vật chất là những kiến trúc đã bỏ hoang trước kia. Mọi người cố gắng sống và che dấu đến nay cũng được hai mươi năm nhưng có lẽ đến lúc phải chia tay nơi này.

“Fetina, ta biết đây là nơi sinh ra cô và thế hệ trẻ bây giờ nhưng đã đến lúc chúng ta phải từ bỏ nó. Cô rất có uy vọng trong giới trẻ hơn ta, cố gắng khuyên họ đừng liều mạng vô ích. Mỗi mạng sống bây giờ đều là thứ quý giá nhất”

Tuy rằng Fetina rất không nỡ và nhất là để tiếp tục duy trì, khi gặp những hoàn cảnh như thế này, những người lớn tuổi sẽ là những người cản đường để cho những người trẻ tuổi hơn chạy trốn.

Trước quân số và công nghệ hoàn toàn áp đảo, chạy được đã là may mắn. còn việc cùng nhau bảo vệ quê nhà, cùng nhau chống lại những kẻ đó chỉ là điều viễn vông. Vì không thể ký sinh lên những người này nên lũ “ozimet” ra tay cũng chẳng hề khoan nhượng vì đối với chúng những vật thể kia chỉ như là xe cộ, phương tiện giao thông. Giết bao nhiêu chả là giết.

Zisrt giao tranh với lũ “ozimet” cũng rất nhiều năm nên rất rõ ràng. Chúng không có sáng tạo tiến bộ, nhưng khi đã khổng chế cá thể nào đó chúng có thể dùng tốt toàn bộ năng lực và kiến thức của người đó chỉ là không thể sáng tạo hay học hỏi thêm.

Đối với những kẻ như thế, chiến thuật cũ luôn luôn có hiệu quả.

“Mọi người bắn yên trụ, để ta diệt tên chỉ huy”

Cả cái tổ chức này chỉ mọc ra được có vài chục khẩu súng, nên quân số cũng chỉ có vài chục người, không phải là họ không muốn tuyển thêm mà chỉ là không có vũ khí tuyển thêm cũng chỉ làm pháo hôi.

Với quân số ít ỏi như thế thì chiến thuật hữu hiệu nhất là diệt chỉ huy. Tất nhiên họ còn một con át chủ bài nữa chính là đồng bom quán quang người. Đã quyết định đứng ở đây thì cũng chẳng ai tự tin rằng là mình có thể quay về. Dù là có giết chỉ huy nhưng vì sợ tên lũ “ozimet” thể nào mà chẳng tấn công tiếp vì quân số của chúng áp đảo mà với lại như thế coi như lập công chuộc tội.

Cái chết với những người này không phải là điều đáng sợ. Họ chỉ sợ rằng mình chết quá sớm không kéo được thời gian đủ dài để mọi người rút lui bằng tàu ngầm.

Zisrt không hổ là một chiến binh mạnh mẽ, dù là hai thập kỷ nay không đánh nhau nhưng bản lĩnh của hắn cũng không thui chột. dưới mưa bom bão đạn hắn cũng có thể chạy băng băng trên chiến trường.

Như bao lần quen thuộc, chiếc xe tăng hoa hòe nhất, hoàng tráng nhất chính là trụ sở chỉ huy tối cao của chúng. Và chiếc đó bao giờ cũng nằm ở cuối hàng. Bằng vào cách di chuyển địa hình thích hợp Zisrt đã vòng tránh ra phía sau.

Khi đạt đủ khoảng cách thích hợp, Zisrt quăng mớ lựu đạn đã chuẩn bị từ trước.

Tuy rằng đám lựu đạn này không đủ để phá vỡ hoàn toàn vỏ ngoài của xe tăng nhưng nó cũng gây ra hỗn loạn và khói bụi cần thiết để Zisrt tiếp cận chiếc xe tăng này dễ dàng.

Kỹ thuật cấu tạo của xe tăng hai mươi năm nay của đám “ozimet” này không hề thay đổi nên, Zisrt bằng vào hiểu biết của mình chỉ tốn chưa đầy một giây đã bật nắp và thả một quả lựu đạn mạnh vào trong.

Tương chừng như đã thành công nhưng khi Zisrt tình rút lui thì trên trời giáng xuống một đồng lưới quán chặt vào hắn làm cho hắn không thể cử động.

Lúc này khói bụi do quả lựu đạn Zisrt quăng ra ban đầu cũng tan mất, và điều Zisrt năm mơ cũng không nghĩ tới chính là đĩa bay nhỏ của đám “ozimet” bay về phía hắn và nói.

Đúng chính là nói, chạy trốn bọn “ozimet” cả mấy thập kỷ nay, Zisrt thâm căn để cố ẩn tượng là lũ này không có trí tuệ không có thể nói. Nhưng lúc này hắn đã lầm.

Một suy nghĩ đáng sợ xoẹt qua đầu hắn là lũ “ozimet” này đang dần tiến hóa. Dù có phủ định nhưng suy nghĩ này cứ quanh quẩn trong đầu Zisrt.

Zisrt không sợ chết nhưng điều hắn vừa mới nghĩ tới còn đáng sợ hơn cả chết.

Và câu nói của tên có vẻ là chỉ huy đội này của “ozimet” làm cho Zisrt khẳng định chắc chắn điều hắn sợ nhất điều kinh khủng nhất đã tới.

“Tên nhân loại kiên cường kia, ta là Hiin, tổng chỉ huy trên hành tinh này, ta cảm thấy rất hứng thú với các ngươi, nếu ngươi chịu từ bỏ chống trả để ta khổng chế thì ta sẽ tha cho đám người kia, đồng thời sau đó còn tạo điều kiện sống tốt cho họ nhưng hàng năm họ phải dâng nộp người cho chúng ta, đây là quyết định nhân từ cho đám các ngươi”

Có trí tuệ, nhận ra rằng bản thân chúng không thể sản sinh ra vật chủ nên quyết định nuôi nhốt. Và thậm chí còn biết mưu mẹo, đàm phán, đe dọa.

Zisrt hoàn toàn tuyệt vọng, vì tương lai của nhân loại lúc này chỉ toàn máu xám. Thà trước kia bị đánh chết cũng còn không đáng sợ bằng kiếp nuôi nhốt như con mồi chờ thịt.

“Người là Hiiin phải không?, ta là Zisrt và ta chỉ muốn nói, đừng có mơ mà người khuất phục được chúng ta”

Nhưng khi Zisrt tính nhấn nút kích hoạt tự hủy thì một bàn tay ngăn hấn lại và phá vỡ hết các ngòi nổ.

Một cậu bé mặc giáp vàng óng như mặt trời lúc này xuất hiện trước mặt hấn.

“May mà kịp lúc, người rất kiên cường đó. Chỗ này giờ cứ giao cho chúng ta là được”

Và để làm minh chứng cho lời nói của cậu bé, một trận mưa kỳ quái mang theo những vật chất lạ lùng trải khắp chiến trường.

Vì sao Zisrt biết đó là vật chất lạ lùng ư? Đơn giản vì cảnh tượng trước mắt làm hấn không thể nào tin được, tuy rằng cảnh đó hấn đã gặp rất nhiều nhưng đó chỉ là trong mơ.

Lũ “ozime” roi rụng xuống mặt đất theo cơn mưa và những người bị khống chế đang có dấu hiệu hồi tỉnh.

Zisrt còn tưởng là mình sắp chết hoặc có lẽ do bị “ozimet” khống chế làm ra ảo giác. Nhưng khi tính chạm vào người cậu bé vàng óng kia thì hấn biết tất cả đây là sự thật.

“Nóng quá nóng quá”

Cháy luôn cả quần áo và đám tóc trên đầu làm cho hấn biết đây 100% là sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Phòng thí nghiệm

“Mọi người nhanh chân lên”

Tuy rằng mọi người lần trốn ở đây đã được vài thập niên nhưng do lớp người sinh ra trong thời loạn trước đó vẫn chưa mất nên mọi người vẫn còn giữ thói quen phân chia đồ vật hợp lý để khi cần thì có thể rút lui rất nhanh.

Việc này cũng đã được tập dợt rất nhiều lần nên không mất bao nhiêu thời gian mọi người đã thu vén và lên tàu đầy đủ.

Chỉ còn lại vài lão nhân, những người không đủ tiêu chuẩn cầm vũ khí để chiến đấu nhưng vẫn có đủ dũng khí.

Họ chính là lớp phòng tuyến thứ hai với những vũ khí thô sơ như cung tên và gậy gộc.

Tuy rằng mọi người rất lý trí ra đi dứt khoát nhưng cũng rất nhiều người không nhìn được nhìn lại cố hương. Nơi sinh ra mình lần cuối vì từ này về sau có lẽ họ sẽ không còn cơ hội để đặt chân lên đó nữa.

Nhiều người còn không kìm được bật khóc nhưng ngay lập tức bị Fetina quở trách

“Khóc lóc cái gì? Đi mau”

Lúc này dù cũng rất thương tâm nhưng trọng trách của Fetina lúc này rất lớn, vì cô chính là người thừa kế ý chí của Zisrt, người sẽ tiếp tục dẫn dắt mọi người còn sống.

“Khởi hành”

Con tàu mau chóng chìm vào mặt nước và đi vào một lối ngầm bí mật dưới đại dương.

Thấy mọi người đã rút lui thành công, Fetina đã phân nào trút bớt một phần gánh nặng và muốn ở một mình một lúc để đau sót, để tưởng niệm để rồi sau đó tiếp tục trên con đường đầy trùng gai này.

Nhưng số phận chính là thế, nó luôn muốn chống lại những người đau khổ thế.

“Có kẻ địch dưới nước”

Tiếng còi báo động kêu inh ỏi khắp tàu. Những người trẻ tuổi do chưa hề trải qua tai nạn dù được huấn luyện kỹ lưỡng nhưng lúc này cũng đã bắt đầu xuất hiện hỗn loạn.

May mà nhờ có các lão nhân còn lại trấn áp cục diện nên mới tạm ổn định lại.

Fetina nhanh chóng phản ứng ra lệnh

“Mau chuẩn bị ngư lôi”

Fetina không chỉ kế thừa trọng trách dẫn dắt mọi người mà còn cả trọng trách bảo vệ. Vì cô cũng là chiến binh mạnh nhất ở đây chỉ sau Zisrt và tài năng của cô là về bắn súng. Ngư lôi cũng nằm trong năng lực của cô.

Tuy rằng số lượng kẻ đuổi theo rất đông nhưng Fetina không hề nao núng. Không phải vì cô có cách giải quyết mà chỉ là nao núng cũng chẳng giải quyết được vấn đề mà chỉ làm xấu đi tình hình.

Đây biển nơi này Fetina nắm địa hình như trong lòng bàn tay vì nhiều lần diễn tập cô đã cùng với Zisrt lặn xuống không biết bao nhiêu lần.

Và trong trí nhớ của cô là địa hình nơi này có một số chỗ khá yếu và đó có thể lợi dụng như bẫy để cầm chân quân thù.

Vì chưa từng tiếp xúc với “ozimet” nên Fetina không hề thấy điểm khác thường là sao lũ ký sinh này lại biết mai phục. Thứ mà đáng ra không nên xuất hiện ở một giống loài cơ quan nào bộ không phát triển. Dù sao nhỏ tí như thế thì não đâu mà có.

Ra hiệu cho bộ phận lái tàu lái theo ý định của mình, Fetina căng thẳng theo dõi tình hình và vào trạng thái có thể ra tay bất cứ lúc nào.

Cơ hội chỉ có một. Nếu vượt mắt thì coi như số phận của cả con tàu này đều nằm trong tay lũ “ozimet”.

Đang khi tinh thần căng như dây đàn thì một tiếng trẻ em vang bên tai Fetina làm cô tưởng mình bị huyền thính vì giọng nói và ngôn ngữ đó rất kỳ lạ.

“Tìm được mọi người rồi, lên bờ nào”

Nhưng quang cảnh trước mắt làm cho Fetina tưởng rằng mình đang mơ ngủ.

Quân địch không có, nước biển cũng đâu mất, thậm chí đến tàu cũng biến mất. Mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Vì lúc này ngoài ngơ ngác nhìn nhau ra, thì não bộ của họ cũng chẳng tài nào nghĩ ra hành động gì khác có thể làm.

Không khí lúc này rất cứng ngắc vì mọi thứ thật quá kỳ lạ.

May mà còn một đám người đã chứng kiến sự kỳ lạ này rồi nên cuối cùng cũng có người phá vỡ cục diện.

Zisrt lúc này với bộ dạng thảm trạng, quơ tay về phía Fetina hét lớn

“Fetina, bảo mọi người an toàn rồi”

Thật thì Zisrt cũng muốn nói câu gì đó khác thật cool ngầu nhưng lúc này bị cháy nắng làm hấn lúc này lặn vào tình trạng hạn hán lời.

Fetina nhìn thấy thảm trạng của Zisrt thì lúc này cũng đã bất chấp đây là thật hay mơ

“Đại nhân, ngài có sao không?”

Vì lo lắng mà lúc này Fetina lao tới tốc độ mà người thường khó có thể đạt được lao về phía Zisrt làm hấn giật mình vì sợ rằng cô tưởng hấn bị “ozimet” không chế. Nhưng hấn nào có biết Fetina đâu phải suy nghĩ như thế vì cô đâu có trải qua thời đại khủng khiếp của hấn. Zisrt có hét to giải thích

“Này ta là Zisrt, lũ “ozimet” bị nhóm bạn ngoài hành tinh này tiêu diệt hết rồi”

Nhưng sau đó sợ rằng càng nói thì có vẻ càng khó giải thích.

Nobita cảm giác sự việc có vẻ quá Ô long và nếu không ra tay giúp đỡ thì không biết người kia còn ngơ ngác và diễn trò đến bao giờ.

“Nonko, nhờ em thông nào đám này với”

Nonko không đợi Nobita nói thêm thì đã dùng tinh thần lực của mình truyền hết những thông tin cần thiết vào thẳng não bộ của những người ở đây.

Nhưng Ô long thì vẫn là ô long. Không biết ai khởi sướng hành động đầu tiên mà mọi người bỗng nhiên quỳ hết xuống

“Cảm tạ thần đã cứu chúng tôi, cảm tạ thần.”

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

rắc rối phân cách tuyến

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

“Bẩm Thần đại nhân, tôi là Dirr, rất vinh hạnh được ngài triệu kiến”

Lúc này Nobita cũng đã quá mệt vì giải thích nên cũng để kệ họ thích gọi thế nào thì gọi. Dù sao “tinh linh” cũng coi như là thần trong văn hóa cổ, gọi thế cũng chẳng sai, chỉ là Nobita biết thần thực sự là thế nào nên hơi có chút chống cự.

Đánh giá ông lão trước mặt, thật nhìn không ra, ông già trông có vẻ bần thiêu quần áo rách rưới này lại là một nhà khoa học nổi tiếng, chỉ vài phút trước đây ông lão này còn cầm súng liều mạng với lũ “ozimet” đã thế còn có vẻ cũng rất lợi hại.

“Ông đã kiểm tra tình trạng của những người vừa thoát khỏi chế phải không có phát hiện gì mới không?”

Dirr vừa báo cáo mà cũng không quên tăng bốc nhóm Nobita

“Nhờ thần đại nhân và thiết bị của ngài, chúng tôi đã hoàn thành kiểm tra, tuy rằng sức khỏe của những người đó đã yếu bớt phần nào do sinh mệnh lực bị rút. Nhưng từ dấu vết để lại thì chuyện này mới xảy ra cách đây không lâu. Nên cũng không ai bị tổn thương về mặt thể xác nghiêm trọng. Nhưng tính thần thì...”

Nói tới đây thì Dirr không kìm lòng được cảm thán, dù bị khống chế nhưng họ cũng vẫn còn trí nhớ và không ít người trở nên điên loạn thậm chí còn tìm đến cái chết.

Vấn đề này tuy Nobita cũng có thể giải quyết đó là xóa đi ký ức đó. Nhưng hấn cho rằng hấn không có quyền nhúng tay vào chuyện đó đồng thời cũng không có nghĩa vụ đó. Đó cũng chẳng phải là cách giải quyết hay và sẽ để lại hậu quả lâu dài.

Đây chính là kiếp nạn của chúng tộc này, hấn chỉ có thể giúp đỡ một phần nào đó, còn vượt qua hay không là do chính họ. Vũ trụ rộng lớn đầy rẫy nguy hiểm, hấn giúp được lần này không giúp được lần khác, có những chuyện dù biết là đau khổ những vẫn phải cố gắng gánh chịu vì chỉ có như thế mới có thể tiến bước.

Dirr cũng không nài nỉ Nobita giúp đỡ gì thêm vì hấn biết thần giúp tiêu diệt lũ “ozimet” thì đã là đại ban ân, còn những chuyện mà phạm nhân có thể sử lý thì phạm nhân phải sử lý. Vì thần không muốn cứu một đám khi có khó khăn gì thì chỉ biết than trách và lùi bước.

Nhưng Nobita cũng không hấn là bỏ mặc. Vì hấn đã đến đây thì hấn sẽ giúp những người này sử lý những thứ mà họ không thể sử lý. Và tất nhiên điều đó cũng vì lợi ích của hấn, một thứ nguy hiểm như “ozimet” nếu để phát triển thì sẽ là nguy hại cho toàn vũ trụ chứ không chỉ riêng nơi này.

“Dirr, ông có biết nơi nào đủ rộng rãi và thuận tiện để chứa hết mọi người không. Ta sẽ cho người đi đón tất cả mọi người còn tỉnh táo, đồng thời sẽ chuẩn bị vũ khí chuyên dùng để cứu mọi người khỏi khống chế của “ozimet””

Dirr đã từng chứng kiến sự thần kỳ của hợp chất kỳ lạ mà Nobita mang đến nên khi nghe điều đó thì mừng rỡ và làm ra những động tác kỳ quái, chẳng biết là ngay tại chỗ ông nghĩ ra các động tác này hay đây là truyền thống tế thần ở đây nữa.

“Cảm tạ ngài ban ân.”

Cảm giác nói chuyện với ông lão này thật mệt nên Nobita cho ông lui ra. Hấn cảm giác nói chuyện với cái người bị đốt cháy hết tóc do chạm vào hấn có lẽ còn thuận lợi hơn.

“Zisrt, đám “ozimet” đó có vẻ sẽ tiến hóa, ta cũng không chắc hợp chất này có tác dụng hữu hiệu bao lâu, chúng ta nên có kế hoạch tấn công nhanh”

Zisrt tuy rằng rất cảm phục những người trước mặt nhưng có lẽ do bị cháy hổng não nên không có kính sợ.

“Nhưng ngài bảo chúng tôi phải làm sao, quân số của “ozimet” quá đông, cho dù xếp hàng cho mọi người bắn cũng phải tới cả tháng mới xong”

Tuy rằng Zisrt có nói quá nhưng Nobita cũng chẳng thèm đĩnh chính mà chỉ thẳng điểm máu chốt

“Thế những người thoát khỏi khống chế không phải là phe ta à? Điều ta lo lắng bây giờ là cái mẫu thể mà người nói kia”

Từng ở khi trung tâm và cũng là nơi bộc phát tai nạn nên Zisrt biết nhiều hơn những người khác và hấn biết một điều đáng sợ không dám nói với ai

“Tuy rằng không phải hạ thấp ngài, nhưng con mẫu thể đó rất lợi hại, tôi đã từng thấy nó ăn cả đầu đạn hạt nhân mà không hề hấn gì. Thậm chí một cái dậm chân cũng có thể tạo ra một cái hố cực sâu không khác gì uy lực của bom hạng nặng”

Miyoko nghe có kẻ ác hoàng hoàng thì lúc này đang đứng im lặng bên Nobita không nhin được lên tiếng

“Thế những chuyện này đều do nó gây ra?”

Zisrt tuy không thực rõ chân tướng nên hấn không dám khẳng định nhưng Nobita thì khác hấn có

“ti vi thời gian”

“Kể lại thời điểm cho chúng ta đi, Zisrt”

Tuy rằng đã rất lâu nhưng Zisrt vẫn còn nhớ như in mọi thứ, Nhưng Nobita lúc này cũng chẳng muốn hấn nhiều lời nói nhảm

“Tivi thời gian”

“Đây, ngươi cứ chuyển tới các địa điểm ngươi cho là quan trọng đi”

Tuy rằng bất ngờ vì món bảo vật kỳ lạ của Nobita có thể xem được truyện trong quá khứ. Nhưng lúc này trong tâm của Zisrt đã coi Nobita là thần nên cũng chẳng tò mò nhiều mà chỉ cho đó là sự thật hiển nhiên.

Thấy Tivi có thể chiếu hình được “mẫu thể” của “ozimet” thì Nobita thờ phào nhẹ nhõm, chỉ là “phạm nhân cấp”, chẳng có gì đáng lo, nếu đám “ozimet” này chơi quá lớn thì Nobita chỉ cần bắt chấp trừng phạt nhân quả quay về quá khứ diệt nguyên ô là xong.

Nhưng qua quan sát từ ti vi thì khả năng đáng sợ nhất của nó là tự tiến hóa đi. Mới đầu bị đạn bắn thủng, sau đó thì chống được cả đạn hạn nhân. Nhưng đó là tiến hóa có điều kiện và với những tên chỉ có “phạm nhân cấp” thể này dù có tiến hóa mạnh mẽ thì sao? Hấn đã có đối sách chuyển để trị lũ này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Ozimet

Ngồi trên ngai vàng, xung quanh là đám thuộc hạ đang cố nịnh hót làm đủ trò để hấn vui lòng nhưng 0014689 không hề thấy có chút hứng thú nào.

Hấn thích cảm giác trước đây hơn khi vừa mới thoát khỏi phòng thí nghiệm và phản nghịch lại chủ nhân của hấn.

Hấn nhớ lại những ngày tháng chiến tranh liên miên, nhớ lại cảm giác hưng phấn khi bản thân ngày càng mạnh mẽ, cảm giác hưng phấn khi càng chiến đấu thì càng tiến hóa.

“Bẩm đại vương, nguy to rồi.”

Khi có người cấp báo như thể đám thuộc hạ yếu đuối của hấn thì lo lắng run sợ. Nhiều khi 0014689 nghi ngờ là đám này có phải là từ mình phân rã ra không hay sao mà yếu đuối như thế. Nhưng dù sao đám thuộc hạ yếu đuối đó cũng không làm ảnh hưởng tâm tình cực kỳ hưng phấn lúc này của 0014689.

“Có chuyện gì mà phải cuống lên thế?”

Tên thuộc hạ vừa mới vào lúc này đang còn hoảng sợ nhưng vẫn còn nói được

“Nhóm xâm lược đầu tiên đã bị toàn diệt và chúng còn làm lộ chỗ chúng ta cho một đám quái vật...”

Không đợi tên thuộc hạ nói tiếp, 0014689 cười rộ lên

“Quái vật à? đã lâu lắm rồi ta chưa được vận động, lũ nhát gan cách ngươi mau chuẩn bị binh khí”

Nhưng tên thuộc hạ đáng ra đang run sợ kia lúc này lại đứng lên

“Không cần đâu, ta tới tận nơi rồi đây? Chi là ngại đám người xung quanh ngươi mà ta chưa ra tay thôi.”

0014689 lúc này nhìn lại xung quanh mình thì thấy không còn ai cả, nhưng hấn cũng chẳng hề sợ hãi

“Ngươi tính hù dọa ta à? một mình ta là đủ? Ngươi là ai?”

Xé đi lớp ngụy trang, Nobita nói

“Ta là Nobita, ngươi vì bất đắc dĩ mới đi trên con đường này, dừng lại đi”

Sau khi dùng “tivi thời gian” quan sát kỹ thì Nobita cũng cảm thấy cảm thông vì hấn cũng đã từng vì bất làm vật thí nghiệm.

Nhưng cảm thông thì cảm thông, đám tội đồ đã bị giết sạch sẽ những người kia đều là vô tội. Nếu tên đó không dừng lại thì Nobita cũng sẽ không nương tay.

0014689 nghe thế thì cười lên như nghe thứ gì đó hài hước lắm

“Ngươi lấy tư cách gì bảo ta dừng lại”

Với những kẻ như thế này hành động luôn là cách giải thích hiệu quả nhất. Bộc phát sức mạnh ra Nobita đứng trong quang mang chói lọi nói

“Ta mạnh hơn người, người chỉ có hai lựa chọn, một là quay đầu làm lại cuộc sống hai là chết”

0014689 mới đầu rất cảm thấy áp lực trước sức mạnh khổng lồ của Nobita, nhưng chỉ trong chốc lát hắn đã thích nghi và tiến hóa.

“Ta thì thích chọn cách thứ ba là đánh bại người hơn”

Đối với những kẻ có năng lực tự thân tiến hóa thế này cách chiến đấu hiệu quả nhất chính là dùng sức mạnh cực mạnh để đánh bại hắn trước khi hắn kịp tiến hóa.

“Quang năng vũ trang: mode cận chiến”

Hai bóng người, một đen một trắng lao vào nhau với tốc độ cực mạnh.

“Ầm”

Sóng xung kích lan ra phá hủy và quét toàn bộ khu vực này thành bình địa.

Nobita tuy rằng đã đâm bay được đối thủ nhưng hắn biết tình hình lúc này thật không ổn vì tuy rằng hắn chiếm ưu thế nhưng đòn vừa rồi không đủ sức giết chết tên thủ lĩnh “ozimet” thì càng đánh đối với hắn sẽ càng bất lợi.

Nhìn thì có vẻ 0014689 với khả năng tiến hóa mới là kẻ chiến ưu thế nhưng chính hắn cũng có nỗi khổ riêng. Tuy rằng đã mạnh lên đáng kể nhưng hắn cảm nhận được sự kêu rên từ các tế bào của mình. Các tế bào của hắn đang nói với hắn là tiến hóa của hắn đã gần đạt tới đỉnh điểm.

Nhưng Nobita không để cho hắn có thời gian suy nghĩ nhiều

“Liên hoàn đâm”

Tuy rằng mỗi đâm đều mang năng lượng rất lớn và làm 0014689 cảm giác đau đớn nhưng so với những công kích khi này thì có vẻ là yếu đi rất nhiều. 0014689 không cho rằng Nobita xuống sức vì tuy mới chỉ va đánh nhau một lúc nhưng hắn đã nhìn ra tính cách Nobita, trông có vẻ bộ chấp hung bạo nhưng lại rất gian xảo, mưu mô. Hắn dám chắc rằng Nobita đang chuẩn bị đại chiêu.

Nhưng biết thì biết, dù những công kích không quá mạnh nhưng cũng không yếu và nó đủ để ngăn cản 0014689 rút lui.

Dù sao thì kinh nghiệm chiến đấu cũng chênh lệch nhau quá xa. Nobita nói thế nào đi nữa thì cũng trải qua vài vạn năm đánh nhau, kinh nghiệm chiến đấu không phải là dễ trung. Động tác và chiến thuật đã cô đọng đến quy về đơn giản. còn 0014689 thì đây là lần đầu chiến đấu với những đối thủ ngang tầm. Hắn cảm cực được đến lúc này thì cũng đã là rất giỏi rồi.

“Vạn vật chung diệt”

Quả đâm của Nobita lúc này không chỉ chứa năng lượng mãnh liệt mà còn mang theo một tia nhỏ quy tắc “hủy diệt”. Thứ đặc quyền mà chỉ có từ “tinh linh” cấp trở lên mới có thể sử dụng. Đây cũng là cách mà Sumire nhắc cả biển cả. Nếu chỉ có năng lượng không thì bao nhiêu cho đủ nhưng nếu là “quy tắc” thì lại khác.

Lần đầu tiên trong đời 0014689 cảm giác sợ hãi như thế. Hắn trước kia dù rằng bị giam cầm, bị thí nghiệm cũng chưa từng có cảm giác thế này. Sợ hãi và bất lực.

Dưới hào quang của ánh sáng màu bạc trắng, 0014689 rất nhanh bị chôn vùi tan thành tro bụi.

Nobita tưởng là trận chiến này đã kết thúc đang tính thu công thì giác quan thứ sáu của hắn cảnh báo liên tục.

Thủ lĩnh “ozimet” còn chưa chết.

Dù là Nobita kinh nghiệm đầy mình thì cũng có lúc tính nhầm. Khi nghiên cứu kỹ video hắn chỉ đoán ra 0014689 chỉ phạm nhân cấp. Nhưng hắn đã bỏ sót một chuyện. 0014689 chính là cả chủng tộc “ozimet” hắn chính là khởi nguyên của chủng tộc đó. Mọi thành viên của chủng “ozimet” đều từ các tế bào của hắn mà ra.

Khi một chủng tộc trí tuệ được sinh ra thì vận mệnh của nó sẽ ghi khắc vào vũ trụ và sẽ được vũ trụ bảo vệ. Cơ cấu bảo vệ rất không rõ ràng và cũng khá phụ thuộc vào tiềm năng của chủng tộc đó. Nhưng nói thế nào đi nữa có vẫn là có. Và cái cơ cấu ấy mạnh mẽ nhất là khi chủng tộc gần đi vào diệt vong. Như nhân loại nơi này gần diệt vong thì vận mệnh đưa Nobita tới.

Lúc này đây khi chủng “ozimet” gần diệt vong thì vận mệnh cũng giúp đỡ chúng. 0014689 tiến hóa thoát xác thành “tinh linh”.

Nobita nhanh chóng nhìn ra điểm bất thường đó chính là trong không khí trôi nổi luồng khói đen mà dù hắn có dùng đủ mọi cách cũng không thể nào xua tán.

“Ta chính là Ozimet”

0014689 không đúng hơn lúc này hẳn là Ozimet. Một thực thể là cả chủng tộc. Một thực thể là tinh linh của chủng tộc. Kỳ lạ và mạnh mẽ.

Nobita dù kinh nghiệm cực kỳ phong phú nhưng hẳn trước kia cũng chưa bao giờ gặp tình cảnh phức tạp thế này. Thậm chí thứ mà hắn tự tin nhất là đôi mắt lúc này cũng không thể sử dụng. Hẳn không có đủ công đức để nhìn trông một chủng tộc. Chưa kể đối phương còn là tinh linh là tinh thần hợp thể của chủng tộc đó.

Hợp thành nhân hình lúc này Ozimet đứng trên không với tư thế kiêu ngạo tư thế của kẻ thắng.

“Năng lượng của ngươi thật ngon lành. Nào hãy phô diễn nó cho ta lại lần nữa đi”

Khi tâm trạng của Ozimet đang đỉnh điểm hưng phấn thì tâm tình của Nobita rơi xuống đáy cốc. Không phải do đối thủ tự dung mạnh hơn hay gì mà là do đây là lần đầu tiên Nobita phải đấu với một đối thủ mà hắn không hề nắm rõ.

Không có kế hoạch tác chiến. Không nắm rõ nhược điểm đối thủ. Và thậm chí không biết gì về đối thủ. Đó là những thứ Nobita ghét và lúc này hắn đều ăn đủ. Thử hỏi tâm tình tốt đi nơi nào được.

Nhưng lão cáo già thì vẫn là lão cáo già. Tâm tình đến mau thì cũng qua mau. Với cả Nobita không chỉ có một mình.

Nonko và Sumire lúc này khi giải cứu hết mọi người cũng tới kịp lúc để giúp đỡ Nobita.

Sumire do có cùng chia sẻ đôi mắt với Nobita nên cũng biết tình hình lúc này thật không tốt cho lắm

“Đại nhân, ngài dự định tiếp theo thế nào?”

Nobita lúc này chỉ biết nhún vai

“Đợi xem hẳn có chiêu trò gì trước rồi tính. Thật là ta ghét nhất là lâm vào tình cảnh thế này”

Ozimet vì vừa tăng sức mạnh cách khủng khiếp nên cũng chẳng để tâm người đến có bao nhiêu

“Các ngươi còn bao nhiêu người? Nếu cần thì ta sẽ đợi, chứ chỉ có đám các ngươi thì không đủ giải trí cho ta”

Nobita cũng chẳng để vào đâu lời nói kiêu ngạo của Ozimet và nhanh chóng chấp nhận lời đề nghị

“Vậy thì ngươi nhớ dữ lời nhé. Viện quân từ thiên hà của chúng ta chẳng mấy chốc sẽ tới lúc đó đừng có mà hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Sinh mệnh tinh tinh ozimet

“Quá lâu rồi đó, các ngươi tính lừa ta à?”

Ozimet cực kỳ phần nộ hét lớn, nào cái gì mà đồng bọn lạc đường, cái gì mà đường xá xa xôi, tất cả chỉ là lừa đảo. Và lũ người kia chỉ coi hắn là trò đùa.

Nobita biết là lời kéo đến lúc này có lẽ đã là giới hạn cuối cùng của Ozimet nên cũng chẳng thèm nản nỉ câu giờ nữa mà phát động tấn công.

“Quang ám trận”

Khi thăng cấp khả năng tiến hóa của Ozimet đã đạt tới đỉnh, tiến hóa thành tinh linh đã là cực hạn của năng lực này. Nhưng dù vậy phiên bản yếu hơn là khả năng thích nghi vẫn còn đó, hẳn có thể dễ dàng thích nghi với môi trường xung quanh dù cho đó có là môi trường năng lượng dày đặc.

Tuy nghe có vẻ bình thường nhưng thực chất năng lực đó rất bá đạo, nó gần như có thể miễn dịch lại tấn công năng lượng. Tuy rằng không rõ giới hạn của năng lực đó nhưng năng lực dùng nước tấn công của Sumire đã hoàn toàn bị vô hiệu hóa.

Nhưng đối sách vẫn là có, chỉ cần thay đổi tần suất năng lượng liên tục vượt trên khả năng thích ứng của Ozimet là có thể tổn thương hắn.

Sumire do năng lượng không tương thích với trận pháp này nên không thể cùng Nonko và Nobita lập trận được. Còn Miyoko thì đi về kêu thêm viện quân nên dĩ nhiên là không có mặt ở đây. Dù sao nơi này là nơi giao nhau của hai thiên hà, quá nhiều rất lớn nên những thiết bị truyền tin tầm xa, hay “cánh cửa thần kỳ” đều không thể sử dụng. Chỉ còn cách là chạy đường dài báo tin.

Còn tại sao lúc tới thì nhanh lúc đi lại thì lâu. Thì là do thiên hà không hề đứng yên nhưng nơi này do lọt thỏm giữa hai thiên hà thành ra lực hút bị triệt tiêu nên không hề trôi theo một thiên hà nào cả. Vì thế nên khoảng cách ngày càng xa là như thế.

“Hoàng hôn ám diệt”

Tia năng lượng sáng tới kết hợp có cảm giác như hoàng hôn buổi xế chiều từ trận pháp lao thẳng về phía Ozimet. Tuy rằng lúc này hắn rất kiêu ngạo nhưng cũng không phải là ngu. Nên cũng không dùng thân thể trực tiếp đón đỡ mà lựa chọn né tránh.

Đồng thời tranh thủ lúc Nobita và Nonko đang phát lực mà tấn công tới nhưng hắn chỉ chụp được không khí vì lúc này hai người đã biến mất khỏi vị trí ban đầu do Nonko đã dùng dịch chuyển để dời đi.

Nobita từ đằng xa khiêu khích

“Trông đầu nguoi mạnh mẽ lắm, hóa ra chỉ có thế. Đã thế còn dờ dờ đánh lên không quanh mình chính đại”

Chiều vừa rồi tuy mạnh nhưng tốc độ khá chậm, Nobita đánh ra chiêu đó đầu tiên cốt chủ yếu là thăm dò, thăm dò xem Ozimet đã kiêu ngạo và tự tin đến mức bất kỳ đòn thế nào cũng dám dùng thân đón đỡ.

Ozimet tuy tức giận vì bị Nobita nói khích nhưng lúc này do được vận mệnh chiếu cố mà hắn cũng không làm nên hành động ngu ngốc gì mà rất tỉnh táo

“Nguoi định khích tướng ta đó à? còn lâu nhé”

“Sinh mệnh xâm lấn”

Làn khói đen kỳ lạ tuy tràn đầy sức sống nhưng lại mang theo khí chất cực kỳ nguy hiểm, xâm lấn và ăn mòn mọi sinh vật sống.

Lấy Ozimet làm trung tâm, không khí dần bị nhuộm một màu đen kỳ quái đó và ngày càng lan rộng.

Chiều này tuy là không bạo liệt, hoa mỹ nhưng rất khó lòng phòng bị, đây quả là bí hiểm. Làn khói lan tỏa tuy mờ nhạt nhưng tràn ngập không gian, khó lòng nào thổi tan và chỉ cần là sinh vật sống đều bị nó làm ảnh hưởng, âm thầm xâm lấn và chiếm đoạt quyền kiểm soát.

Nobita và Nonko tuy có thể chống lại chúng nhưng nếu như bị nhiễm thì phần nào đó cũng sẽ ảnh hưởng đến năng lực chiến đấu của hai người chưa kể tên kia đang được vận mệnh chiếu cố, biết đâu chừng hai người lại lật thuyền trong mương thì quá ô long.

“Hừng đông”

Ánh sáng hừng đông xua tan đêm đen, chiều này không chỉ thuần năng lượng công kích mà trong đó còn ẩn chứa một tia phép tắc,

Ánh sáng chiếu đến đâu, khói đen bị xua tan đi đến đó và không gian xung quanh đều được nhuộm một màu đầy vui tươi và hi vọng về tương lai tươi sáng.

Ngay cả Ozimet cũng bị ánh sáng này ảnh hưởng tâm tình. Vì suy cho cùng lúc này hắn chính là tinh linh của chủng tộc. Nên thay vì như lúc trước tâm trí hắn bây giờ hoàn toàn chỉ muốn làm cho chủng tộc của mình phát triển mạnh mẽ.

“Sao các nguoi cứ cố chống lại ta thế.?? Không phải công sinh với chúng ta thì các nguoi sẽ không còn chiến tranh, không còn giàu nghèo thậm chí cả tranh chấp cũng không có?”

Nobita phản bác lại

“Nhưng khi đó chúng ta không phải là chúng ta, đứng nhiều lời tiếp chiêu”

“Âm dương đạn”

Từng viên cầu mang hình âm dương từ trận pháp của Nobita và Nonko đang điều khiển bay xuống như mưa. Nhìn thì có vẻ các đòn tấn công rời rạc thế này thì không đủ sức để làm tổn thương Ozimet.

Nhưng là người đối đầu trực tiếp với chiêu thức này Ozimet thì khổ không tả. Hắn dù sao cũng chỉ mới thức tỉnh sức mạnh, tuy rằng có vận mệnh hộ thuẫn nhưng thực lực cũng chỉ có hạn. Và nhất là năng lực của hắn rất khó tạo ra lá chắn phòng ngự. Chỉ có thể dùng thân thể đỡ qua chiêu này.

Tuy nhìn có vẻ phân tán nhưng thực tế những quả cầu này là một. Nhưng lại tồn tại đa thể. Khi có một quả đánh trúng Ozimet thì những quả kia sẽ biến thành ảo ảnh.

Khó không thể tả nhưng Ozimet không tài nào né tránh và làn đạn của Nobita và Nonko gần như vô cùng vô tận, cứ cứng chọi cứng thế này thì chỉ một lúc là Ozimet sẽ gục ngã. Nhất là khi khả năng thích nghi tuyệt vời của hắn đã làm giảm sức chịu đựng của bản thân hắn rất nhiều. Thành ra khi bị công kích với tần suất cơ thể không thể thích nghi thế này hắn cũng rất khó mà trụ lâu được.

Đánh từ đầu đến giờ Ozimet cảm giác biệt khuất và rất không cam lòng, hắn rất mạnh cận chiến nhưng Nobita và Nonko lại cứ tấn công hắn từ xa đã thế còn tron như cá trạch làm hắn không tài nào bắt được.

Chưa kể năng lực quý dị của hắn có thể tấn công xuyên qua lá chắn năng lượng nhưng này giờ hắn ngoài lúc bắn không trúng ra thì đến cả tụ lực cũng chả được. Chưa kể do đặc tính của năng lượng đó làm cho hắn không thể nào lập lá chắn.

Lúc này đây còn bị treo đánh và nếu cứ thế này thì chỉ có chết.

Nhưng cái khó lớn cái khôn. Ngay lúc tuyệt vọng nhất thì khát vọng được sống của Ozimet làm cho hắn linh ngộ ra tuyệt kỹ mới

“Ngàn vạn hóa thân”

Chiều này chính là thứ đã cứu hắn ban đầu trước đòn tấn công mạnh mẽ của Nobita. Nhưng lúc đó là do vận mệnh chiều cô, hắn lúc sau muốn sử dụng lại cũng rất khó khăn.

Nhưng ngay lúc sinh tử này đây, với khát khao sống mãnh liệt hắn đã thành công sử dụng lại được.

Tan thành làn khói và lúc này đây dù dưới đòn thế dày đặc của trận pháp hắn vẫn không hề hấn gì. Sinh mạng là thế, như khói mỏng manh nhưng dạt mà không tán lan tỏa khắp mọi nơi chốn.

Thấy chiêu thức không có tác dụng hai người cũng không có lãng phí năng lượng nữa mà chuyển sang chiêu khác. Nobita là thế khi đã quyết định chiến đấu thì chần chừ sẽ có chuẩn bị rất nhiều chiến thuật. Vì nếu không có chuẩn bị hoặc đối thủ quá mạnh thì hắn đã cao chạy xa bay chờ cơ hội quay lại đánh sau.

Dù sao nơi này khá biệt lập hắn có thể dùng thủ đoạn cách ly nó ra và dẫn mọi người cùng cao chạy xa bay. Tuy rằng đối với nhân loại ở đây thì nơi này là quê hương nhưng vài thập kỷ sống trong lo âu và sợ hãi thì Ozimet vẫn nặng ký hơn.

“Diệt tinh đạn”

Tuy là tên diệt tinh đạn nhưng nó chỉ có uy lực thực sự khi ngắm thẳng vào tâm trái đất nếu chỉ lướt qua bề mặt hoặc nổ trên bề mặt thì không có nguy hiểm cho lắm.

Tuy rằng công kích này rất ác liệt và khó khống chế nhưng được cái là uy lực to và phạm vi tấn công rộng, và với hoàn cảnh thế này nó rất phù hợp.

Khi Nobita và Nonko thay đổi chiều thức thì Ozimet cũng không có ngu ngốc đứng yên chịu đòn mà thu hồi thành nhân hình chớp thời cơ công kích ngay lúc Nobita và Nonko tụ lực.

“Sinh mệnh chung vong”

Do chiêu thức cần tụ lực lâu mà công kích của Ozimet đã đánh tới đồng thời nó còn có chức năng là theo đuổi sinh mệnh nên dù Nonko có dịch chuyển cũng không thể nào né tránh đã thế lá chắn năng lượng không tài nào ngăn được công kích của Ozimet nên Nobita đáng phải bắn ngay “diệt tinh đạn”.

Dù chưa tụ đủ năng lượng cần thiết nhưng “diệt tinh đạn” dễ dàng xé tan công kích của Ozimet và tiếp tục lao về phía hắn.

Lúc này thì sử dụng “ngàn vạn hóa thân” thì chẳng khác nào tự sát nên Ozimet chỉ còn cách ngạnh kháng.

May mà có hành động quyết định công kích kịp thời khi này mà “diệt tinh đạn” chưa tích đủ năng lượng thành ra Ozimet tuy rằng rất đau đớn nhưng cũng có thể gánh qua.

Hắn biết chiến thắng đang đến gần với hắn. Ozimet không tin rằng hai người kia có thể phát ra năng lượng như động cơ vĩnh cửu được, Nhất là với thể chất kỳ dị của hắn, công kích lại cần phải đặc biệt mới có thể gây tổn thương đến hắn. Từ đầu đến giờ hai người đó toàn dùng những đòn công kích cực kỳ mạnh mẽ mà như thế thì đồng nghĩa với việc tiêu hao năng lượng cực độ.

Hắn chỉ cần gánh qua đòn tấn công nặng nề này thì chiến thắng đã gần cận kề.

Đúng như Ozimet dự đoán, đòn tấn công khi này tuy chưa tụ đủ lực cũng đã rút cạn năng lượng của Nobita và Nonko lúc này đây, pháp trận mà họ cùng tạo ra đã không đủ năng lượng để duy trì nên cũng dần tan biến.

Tuy Ozimet mới chỉ tinh linh cấp, Nobita và Nonko cũng thế. Đáng ra khi hai người hợp sức có thể thắng áp đảo nhưng do Ozimet là tinh linh đặc biệt, tinh linh của chủng tộc nên mới thành ra như thế.

Dù sao thì trong phạm vi nhân cấp cũng có chênh lệch dữ dội như thế mà. Kiểu như bom thường và bom nguyên tử vậy.

Dù rằng lúc này trông rất thảm nhưng Ozimet rất có tâm tình cười to vì từ lúc sinh ra đến nay hắn mới có một trận sáng khoái thế này

"Haha sau cùng ta là kẻ thắng"

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Oán linh

“Các người đã thua”

Ozimet chỉ thẳng mặt Nobita và Nonko và tuyên bố chắc nịch.

Nobita tuy lúc này hơi có chút mệt mỏi vì năng lượng tiêu hao quá độ nhưng vẫn còn rất tinh thần để trêu chọc Ozimet

“Người lấy đâu ra tự tin như thế? Người lúc này cũng chẳng hơn gì bọn ta. À mà còn một chi tiết nữa quên chưa nói với người. Chúng ta khi này có ba người.”

Ozimet lúc này mới nhớ tới chi tiết đó, trước đó do quá kiêu ngạo mà hắn chẳng hề để tâm tới điều đó nhưng sau khi bị treo đánh nẩy giờ thì đầu óc của hắn cũng được khai thông.

Nhắm tình hình có vẻ không ổn nên Ozimet tình chuồn trước rồi quay lại trả thù sau.

Nhưng Nobita nào phải là người hay nhắc nhở kẻ thù mưu kế của mình để chúng phòng thủ. Khi hắn đã nói ra thì tức là mọi thứ đều đã xong xuôi.

Sumire và Nobita từ trước khi trận chiến xảy ra đã chuẩn bị chiều này. Đáng ra lúc Ozimet thắng thế hoàn toàn là lúc ra đòn tốt nhất vì lúc đó hắn thả lỏng nhất nhưng do mới bị ăn hành nên dù thắng thế hắn cũng không có thả lỏng.

Nhưng Nobita nhanh chóng lập cơ hội tốt nhất. Ngay khi Nobita nói rằng còn một người nữa thì Ozimet hơi chút phân tâm và lo lắng đồng thời hơi có quan sát tìm kiếm thì ngay lúc đấy chính là cơ hội tốt nhất để ra đòn.

“Kỷ băng hà: Sinh mệnh chung kết”

Băng tan, nước lên, giống loài tiêu vong, chiêu thức diễn hóa lại kỷ băng hà và quá trình tuyệt chủng của nhiều giống loài.

Nó không chỉ đơn thuần là năng lượng hoặc vật chất công kích mà là phép tắc công kích.

Bình thường chiêu này dù là phép tắc công kích nhưng cũng không quá lợi hại, đã thế còn tốn thời gian rất lâu để thi triển. Nhưng Ozimet là tồn tại đặc biệt, hắn là tinh linh của chủng tộc và còn mang thuộc tính sinh mạng nên hoàn toàn bị chiêu này khắc chế.

“Ta không cam lòng”

Khi Ozimet nhận ra vấn đề thì hắn đã bị dòng nước mạnh mẽ bao phủ. Nhưng nó không phải là nước thường.

Ozimet cảm giác đau đớn đến tận từng tế bào một. Thậm chí hắn còn cảm nhận được linh hồn hắn như bị xé tan ra từng mảnh. Nhưng khi ấy một ký ức xa xưa một hình ảnh xa xưa ủa về trong não hắn.

“Cô, chú?”

Lúc này dưới góc nhìn thứ ba Ozimet như thấy mình là đứa trẻ và đang được một người phụ nữ ôm trong lòng. Đứa trẻ khi đó đang ngủ vì rất mệt mỏi nhưng dù là ngủ nó cũng không dấu được nụ cười. Vì đứa trẻ vừa mới thoát khỏi cuộc sống ác mộng của các thí nghiệm vô nhân tính. Và đứa trẻ mới lần đầu tiên cảm nhận được tình người.

Chẳng biết vì sao ngay lúc sinh mạng đi tới điểm cuối này thì Ozimet lại thấy được khung cảnh khi xưa nhưng nó chẳng phải thứ tốt đẹp gì và hắn thậm chí còn muốn nó không hề tồn tại. Nhất là lúc này dù đã có sức mạnh vô cùng nhưng hắn cũng không thể nào tác động được đến khung cảnh này, đã thế còn bị cưỡng ép nhìn.

Đứng gần bên người phụ nữ ôm đứa bé là một người đàn ông trung niên mặc áo blue và từ khung cảnh có thể đoán ra họ đang ngồi trên một chiếc tàu vũ trụ để đi đến hành tinh khác.

“Xem Ziai nó ngủ thật ngon chưa kia, thật là chỉ mấy phút trước còn gào khóc mà giờ đã thế rồi?”

Người phụ nữ thấy người đàn ông ba la bỏ lơ thì ra hiệu im lặng nói

“Này, anh để cho nó ngủ chút đi, dù sao nó cũng đã rất mệt đấy”

Bình thường người đàn ông cũng chẳng có nhiều lời như thế. Nhưng quyết định hôm nay của mình quá điên rồ mà ông ta không nhận được nhiều lời đòi câu để che đi nỗi bất an trong lòng.

Khung cảnh dừng lại đây và cắt cảnh sang cảnh khác.

Lúc này đây gia đình ba người đang chung sống rất vui vẻ. Đôi vợ chồng tuy không có thêm con nhưng có Ziai là họ đã rất vui vẻ. Nhưng điều kỳ quái là họ chỉ muốn Ziai gọi là cô với chứ.

Dù rằng sức khỏe của Ziai rất vượt trội có thể làm mọi việc nặng nhọc một cách dễ dàng nhưng hai người giám hộ của hắn lại không hề yêu cầu hắn làm thế, thậm chí còn nhiều lần nhắc nhở hắn đừng để lộ sức mạnh của mình vì như thế hắn sẽ lạc lõng giữa người thường.

Ziai càng lớn thì càng đẹp trai và giỏi giang, mọi thành tích từ học tập đến thể thao đều rất tuyệt vời. Hắn cũng rất được nhiều cô gái theo đuổi nhưng sau cùng thì lại chọn kết thân với một cô gái không xinh đẹp lắm nhưng lại hiền lành và đảm đang giống người cô mà hắn kính mến.

Nhưng tưởng chừng cuộc sống cứ hạnh phúc như thế mãi. Và tương lại Ziai sẽ thành một doanh nhân thành đạt hay một nhà nghiên cứu gì đó thì tai nạn ập tới.

Khi Ziai đang ở trường thì nhận được tin nhắn khẩn của chủ của hắn là hãy chạy nhanh sang tỉnh cầu khác, càng xa càng tốt. Biết có chuyện không lành vì Ziai vẫn chưa quên thân phận của hắn.

Hắn chính là vật thí nghiệm và cha mẹ hắn chính là hai người phản lại tổ chức để cứu hắn vì lòng trắc ẩn.

Ziai biết kẻ thù là ai và hai người kia nếu bị họ bắt sẽ không hề có kết quả tốt. nên nhanh chóng chạy về.

Trước kia vì áp lực bởi thân phận mà Ziai bằng trí tuệ hơn người của mình đã tạo ra rất nhiều vũ khí và dầu tại một nơi bí mật.

Ziai biết so với mạng của hai người kia thì hắn có giá trị hơn nhiều đối với tổ chức. Nên hắn có thể lợi dụng điều đó để bảo vệ họ an toàn.

“Các người mau thả hai người kia ra mau”

Nhìn thấy hai người bị trói ngay giữa nhà nhưng Ziai không dám manh động chạy tới mà đứng ngoài hò hét. Nhìn tình hình chơi lớn thế này thì có lẽ tay trùm cuối biến thái cũng đã tới. Tên đó có lẽ đã thêm khát sức mạnh của Ziai đến phát cuồng mà bất chấp tất cả mà tới đây.

Và không ngoài dự đoán, Tair tên biến thái mà Ziai nghĩ tới đã có mặt tại đây.

“Ziai cháu cưng đã lớn thế đấy rồi cơ à? Mà sao không tới coi trời cho cô chú tội nghiệp kia đi”

Ziai lúc này tuy rất tức giận nhưng vẫn cố nén lại

“Người muốn gì? Mau thả họ ra không thì ta sẽ liều chết với người”

Tair làm như không hiểu hỏi lại

“Này cậu bé nói gì thế? Cậu có thể tự tới coi trời cho họ mà”

Xé áo để lộ ra đồng thuốc nổ, Ziai hét to

“Người còn nhiều lời thì ta sẽ cùng chết với người”

Tair làm ra vẻ cực kỳ sợ hãi

“Này cháu sao manh động thế, 088811 mau ra giúp họ coi trời đi”

Nghe như thế Ziai hoảng hốt lao vào nhưng đã quá trễ ngay tại chỗ trước đó còn trói hai người kia đã bị đốt thành tro bụi.

Tair lúc này cũng bỏ lớp mặt nạ của mình xuống

“Ahaha đó chính là cái kết cho kẻ dám phản bội ta, nào 088811 hãy giết nốt tên kia để chúng mình người là kẻ mạnh nhất đi”

088811 mà Tair nhắc tới là một con quái vật chấp vá vô số bộ phận con người, nó thực chất chỉ là một người đánh thương bị Tair bắt làm thí nghiệm.

Ziai lúc này do quá đau lòng mà không kịp phản ứng mà chỉ biết đứng yên như trời trồng

“Sao lại như thế này? Sao lại như thế này? Đây không phải là thật”

Thậm chí lúc này sắp bị ngọn lửa của 088811 đốt tới hắn cũng không hề để tâm. Nhưng thay vì cảm giác nóng bỏng khi bị thiêu đốt không tới mà Ziai lại cảm thấy mình như bị ai đó đẩy ra, Khi định thần kỹ thì đó chính là bạn gái của hắn vì hắn đột ngột bỏ đi mà đi theo. Nhưng lúc này cô cũng đang bị ngọn lửa của 088811 bao phủ.

“Không! Không”

Đầu óc của Ziai lúc này toàn màu đen kịt. chỉ trong một ngày mà hắn đã phải chịu bao nhiêu đau khổ và tất cả là do lũ người kia.

“Báo thù, báo thù, ta muốn báo thù”

Hai tiếng kêu đồng nhất. Dù là Ozimet hay Ziai lúc này đều có chung tâm tình dù rằng hai người là hai tồn tại khác nhau. Thậm chí cả Ziai sau khi đổi tên thành mã hiệu để nhắc nhở hắn về mối thù này.

Không cam lòng chết đi. Oán khí trùng thiên.

Nobita lúc này đang kiểm tra dấu vết sinh mạng của Ozimet bằng con mắt của mình thì nhận được kết quả là hắn đã chết. Tuy rằng việc này trong dự tính nhưng Nobita cũng không nhận được thờ nhẹ. Vì dù sao đánh thắng kẻ được vận mệnh bảo trợ cũng không dễ dàng gì.

Nhưng khi tỉnh nghỉ ngơi một chút và rời khỏi tình cầu này thì Nobita cảm nhận được không ý ớn lạnh.

“Báo thù. Báo thù”

Tiếng kêu vang khắp không gian và một thực thể kinh khủng từ hư không xuất hiện.

“Cái quái gì thế này”

Nobita không nhận được kêu lên. Quả là kẻ được vận mệnh chiếu cố quá là xương cứng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Xong việc về nhà

Tuy là mang tiếng kinh nghiệm đầy mình, bản lĩnh thông thiên nhưng đây lại là lần đầu tiên Nobita đối mặt với một thực thể như oán linh.

Cũng không trách được vì do oán linh là một thực thể rất hiếm khi gặp phải. Đồng thời tại kiếp trước Nobita tội nghiệt và công đức rất lớn nào có oán linh nào dám tìm hắn phiền phức.

Nên lúc này đây hắn khá bối rối vì không biết phải làm sao vì ngay cả con mắt của hắn lúc này nhìn cũng chẳng ra được thông tin gì giá trị. Biết căn nguyên và cách tiêu trừ oán khí của oán linh thì thế nào? Cũng chẳng làm được gì?.

Xem xét lại năng lực thì, Nobita tuy là quang năng nhưng lại không trừ tà, Nonko thì âm năng lại càng không. Có Sumire là thủy năng thì lại càng không.

Những lúc như thế này Nobita cũng chẳng suy nghĩ nhiều mà làm ra quyết định

“Mọi người chạy mau”

Nhưng sau nhiều lần dấy vò đại chiêu thì năng lượng của Nobita và Nonko cũng chẳng còn nhiều. May mà có Sumire vẫn còn khá xung sức.

“Thủy dẫn”

Dùng dòng nước cuốn theo mọi người bỏ chạy, Sumire hỏi Nobita

“Chúng ta chạy đi đâu bây giờ?”

Nobita lúc này cũng chẳng nghĩ ra cách gì cả vì đây là lần đầu hắn gặp đối thủ rắc rối như thế này. Vật lý vô hiệu, năng lượng không có trừ tà cũng vô hiệu. Thế thì đánh quái nào được.

“Chạy xung quanh tình cầu này đi. Đội viện binh tới thôi. Nếu biết trước thì ta đã không để Miyoko đi vì cô ta biết trừ tà”

Tuy rằng khó giải quyết nhưng oán linh cũng không thực sự quá mạnh mẽ và tốc độ cũng chẳng nhanh nên Sumire có thể nhân nhả dẫn mọi người đi coi như du ngoạn hành tinh mặc dù chẳng còn bao nhiêu cảnh đẹp vì sau trận chiến nó cũng bị tàn phá khủng khiếp.

Nobita và Nonko thì tranh thủ thời gian phục hồi năng lượng. Vì tuy hai người năng lượng bản chất

không có trừ tà nhưng trận pháp “quang âm trận” chiêu thức “Hùng đông” có thể khu trừ ác khí có lẽ đối với oán linh sẽ có tác dụng.

Đang khi ba người đang nhân nhả và Nobita còn tính luyện thêm chút lướt sóng để thư giãn tinh thần hỗ trợ cho việc hồi phục năng lượng thì trên trời một

vật thể to lớn giáng xuống làm cả ba không kịp phản ứng.

“Lôi thần”

Theo đó là một dòng điện cực kỳ mạnh mẽ. Oán linh không kịp phản ứng gì thì đã bị đánh thành tro bụi. Đồng thời nhóm Nobita cũng bị vạ lây.

“Đến kịp”

Doremon nhanh nhẹn nhảy từ trên “lôi thần chiến cơ” xuống. Có lẽ vì khoảng cách quá xa mà nhóm Doremon không tiếc tiêu hao năng lượng mà dùng max công suất của lôi thần chiến cơ. Nên vẻ ngoài của ai cũng có vẻ rất mệt mỏi đặc biệt là Miyoko phải đi mất một vòng.

Lúc này dù cảm động nhưng Nobita với vẻ mặt cháy đen và miệng đang nhả khói cũng không thể nào đón tiếp mọi người với vẻ mặt vui vẻ được.

“Các cậu làm gì thế, Xem tí nữa là bên địch chết một bên ta chết hết rồi đây.”

Thấy vẻ mặt thê thảm đen xì của ba người nhóm Nobita. Doremon cũng có hơi chút áy náy

“Áy cho mình xin lỗi chỉ là...”

Nhưng sau cơn nóng giận Nobita cũng bình tĩnh lại

“Rồi, không có gì chỉ là do tại mình không đủ khoảng cách thích hợp. Tớ cũng biết các cậu lo lắng cho tớ nên mới vội vã như thế”.

Tuy kết thúc có vẻ khá là nhảm nhí nhưng sự thực là đã kết thúc. Oán linh Ozimet không chịu nổi một kích và đã chết. Chỉ là cái tình cầu này lúc này cũng gần như báo phết.

Nobita đang lo lắng là không biết có bị dân bản xứ ở đây bắt đền không nữa? Không phải là hấn nghĩ sang mà trước kia đã bị như thế một lần. Cứu người là việc tốt nhưng nhỡ luôn ở của người ta đồng thời đập luôn chén cơm của người ta thì cũng chẳng khác gì đòi sự hủy diệt chậm một chút.

Nhưng đó là khi trước nhưng lúc này Nobita đã có Doremon.

“Này Doremon cậu xem tình cầu này có thể khôi phục lại hệ sinh thái được không? Chứ không thì dân ở đây bắt đền tớ không biết có đủ tiền để mua nổi tình cầu bồi thường cho họ không nữa”

Doremon rất thính với hơi tiền và ghét nhất là hai chữ bồi thường. Bản tính hấn cũng rất keo kiệt nên sau khi đánh giá và vắt não để suy nghĩ thì kết luận.

“Vẫn còn sửa được. Nhưng phải nhờ Sumire, Chaien và Xeko ra tay rồi”

Chaien lúc này nghe thấy đến lượt mình ra sân thì vui vẻ

“Bao cho tớ”

Trước đó tuy rằng vui chơi ở “dream park” có vui thật nhưng cũng làm Chaien ngứa ngáy chân tay.

Khi nghe đi cứu viện hấn rất hăng hái nhưng khi tới nơi thì boss cuối đã bị một kích giết chết làm một bầu oán khí tích tụ trong người.

Tuy rằng việc kiến tạo lại đất đai không phải đi đánh nhau nhưng Chaien cũng không đòi hỏi nhiều, có thể vận sức một cách thoải mái là không phải lo hậu quả là hấn vui vẻ rồi.

Tuy nhóm bạn lúc này thoải mái tinh thần nhưng dân bản xứ ở đây thì không như thế. Nói trắng ra thì những người theo thuyết vô thần hay những người yếu tim thì đều đang nằm viện điều trị và chẳng biết bao giờ mới có thể khôi phục.

Nguyên nhân dĩ nhiên là do chứng kiến trận chiến từ hành tinh lân cận. thấy cảnh dòi núi nhấc biển chỉ như cái nhấc tay thì ai không đau tim cho được.

Sau khi giải quyết xong hậu quả Nobita cũng chẳng tính ở lại vì như thế chỉ làm mọi chuyện thêm rắc rối. Với cả trước đó hấn cũng để lại sắp xếp để phòng trừ dân bản xứ ở đây vất vả lắm mới có được tự do lại chuyển sang đấu tranh giành quyền lực, tài nguyên.

“Tsubasa việc này phải nhờ đến cô rồi đó”

Tuy lịch duyệt không bằng Nobita nhưng mấy trò giả thần giả quỷ này thì Tsubasa lại rất rành rồi vì dù sao công việc của cô cũng là tiếp xúc với đám chuyên gia về việc này ở địa cầu.

Chỉ vài đường ảo thuật Tsubasa đã lừa dối cho đám người mới vừa vượt qua tai nạn này không biết trời trăng gì và ghi khắc trong lòng họ sự sợ hãi. Tuy rằng dùng sợ hãi để duy trì trật tự không hẳn là tốt đẹp nhưng với hoàn cảnh thế này thì nó cực kỳ cần thiết và cũng là phương thức hiệu quả nhất.

“Nobita, ngài có gì để giải thích không?”

Tuy rằng mọi chuyện đã giải quyết êm đẹp nhưng lúc này trên đường về Nobita lại bị nhóm của Tsubasa và Xuka chặn vấn.

Nobita tuy biết là mình đánh lè là không nên vì hấn cũng chỉ tính giải quyết đám xâm lăng, còn lẩn lộn tới tận đây là chuyện ngoài ý muốn.

“Ta chỉ muốn mọi người nghỉ ngơi vui vẻ mà thôi. Với cả trước đó chỉ là thăm dò nhưng không ngờ tên kia lại có thể biến thành đủ kiểu như thế.”

Vì có tinh thần liên kết với Nobita nên Tsubasa cũng biết rõ những chuyện xảy ra nhưng biết thì biết tức giận vẫn là tức giận.

“Nhưng ngài cũng phải báo cho chúng tôi một tiếng chứ. Nếu chúng tôi không đến kịp thì sao?”

Nobita tuy rằng trong lòng tự nhủ là hấn chưa bị ép đến đường cùng nhưng cũng không dám nói ra vì như thế còn làm Tsubasa tức giận hơn nữa nên thành khẩn xin lỗi

“Xin lỗi mọi người lần sau ta sẽ không như thế nữa?”

Tsubasa thấy Nobita thành khẩn xin lỗi thì bớt tức giận đi phần nào. Nhưng lo lắng thì vẫn còn đó,

Vì trước giờ khi làm gì họ đều kéo bè kéo phái đi cả đám. Đồng thời có gì thì có thể dùng dịch chuyển hay “cánh cửa thần kỳ” để tới ngay.

Nhưng lần này thì Tsubasa lần đầu tiên cảm nhận được khoảng cách xa xôi, lần đầu tiên cảm nhận được thời gian gấp rút.

Trước kia cô đã quên với việc gặp gì khó khăn thì hỏi ý Nobita nhưng lúc này đây, Nobita lại không có ở bên và chính hấn lại gặp nguy hiểm. Tuy rằng có hay châm chọc và luôn đầu khẩu với hấn nhưng hình tượng của Nobita trong Tsubasa rất lớn.

Nobita như là bức tường mạnh mẽ và cao lớn, không gì không làm được, không gì không biết.

Nobita dù đấu với Orodome với sức mạnh chênh lệch vượt trội vẫn chiếm ưu thế dù rằng lúc đó không có một chút năng lượng nào trong người. Hay là như đấu với “ác nghiệt” chỉ nhìn thôi cũng đã biết điểm yếu của nó và giải quyết mọi chuyện êm đẹp. Trong những trận chiến ác liệt như thế không có thương vong chính là kết quả quá tốt đẹp rồi.

Nhưng lần này hấn phải ra quyết định bỏ chạy thì lại càng làm Tsubasa lo lắng. Vì là người bên Nobita đi giải quyết công việc nhiều nhất, thậm chí nếu tính thời gian thì có thể ngang bằng với Nonko bên Nobita. Tsubasa biết Nobita lợi hại cỡ nào.

Con giận dữ qua đi. Nhưng sự lo lắng sợ hãi vẫn còn. Tsubasa không kìm được rơi lệ

“Ngài biết tôi lo lắng như thế nào không?”

Thấy tâm tình của Tsubasa biến đổi còn nhanh hơn lật sách nhưng Nobita cũng chẳng có tâm tình đâu mà nhả rãnh. So với trạng thái tức giận khi nãy thì trạng thái này làm Nobita rất đau đầu vì hấn không biết phải đối phó làm sao?.

Quay sang tính tìm sự giúp sức của mọi người nhưng lúc này những người kia đã chuẩn êm sang khoang khác. Vì lúc Tsubasa giận dữ khi nãy thực rất đáng sợ và nhóm của Doremon trên tàu tới đây cũng đã lĩnh giáo một lần. Nhất là Doremon mang tiếng là robo giữ trẻ mà vô trách nhiệm, bị nói xem chút nữa là tự tìm đường chết.

Khi đến nơi mọi người trông có vẻ mệt mỏi như thế có một phần là do bị Tsubasa dày vò chứ không phải do đường xa. Nên lúc này khi Nobita đã đưa đầu chịu trận thì ai nấy cũng rút êm.

Tuy rằng bối rối nhưng Nobita cũng chưa đến nỗi băng bản

“Bình tĩnh đã Tsubasa, ngồi xuống làm ly trà nóng đã”

Tất nhiên hấn cũng chẳng thể nào làm ra hành động như trong ngôn tình dùng cái ôm và lời ngọt ngọt dụ dỗ người ta được. Một là hấn không biết làm hai là làm như thế không biết chừng Tsubasa có xé xác hấn không nữa.

Nhưng dù sao hành động trên cũng mang lại hiệu quả và trên đường về mọi người đều bình yên vô sự.

“Cái gì! chuyến đi kết thúc rồi?”

Nobita không nhịn được kêu lên. Hóa ra hai nơi có chênh lệch về thời gian do bị lực hấp dẫn ảnh hưởng. Mà khi cả nhóm vừa về tới nơi thì cũng là ngày cuối cùng của chuyến đi và mọi người chuẩn bị hành lý ra về.

Mang tiếng là đến công viên giải trí sở một vũ trụ mà Nobita còn chưa được chơi thử cái gì. Nhất là mục đích thử chiếc giường vĩ đại nhất vũ trụ trong chuyến đi này còn chưa được thực hiện. Hấn cảm giác giờ cũng có thể hóa oán linh như Ozimetz cũng được.

Tsubasa lúc này cũng đã hồi phục tâm tình và bắt đầu sở thích hằng này.

“Đáng đời ngài lắm. Tôi trước đó đã thử chuyện cổ tích “công chúa ngủ trong rừng” rồi, quả không hổ là chiếc giường vĩ đại trăm năm bất hủ. Không hổ với quảng cáo chút nào. Nó do nghệ nhân danh tiếng vũ trụ Minua làm để tặng cho tỉnh khu này vì chấm dứt chiến tranh đồng thời cũng là chiếc duy nhất”

Nobita lúc này chỉ biết hét lớn

“Không. Ta không muốn nghe”

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Không gian dã ngoại

“Chào tạm biệt mọi người nhé”

Chú xoát vé kiêm lái tàu khi chờ mọi người về lại thế kỷ 20 trước kia đi còn cháo riêng mọi người.

Mọi người đều rất hài lòng với chuyến đi trừ Nobita là chưa đạt mục đích của mình nên có đôi chút thất vọng. Nhưng “công đức” kiếm được lần này cũng đầy bồn đầy bát nên tâm lý của hắn cũng đôi chút cân bằng lại.

“Xin lỗi mấy cậu nhé, mang tiếng là đi chơi mà kéo các cậu vào rắc rối”

Nhưng có Miyoko Nonko và Sumire là thật bị kéo theo, nên Nobita cũng đặc biệt xin lỗi. Đồng thời hứa sẽ bù đắp

“Sắp tới nếu mấy cậu có rảnh thì ngày mốt cùng mình đi dã ngoại nhé. Lần này là đi dã ngoại thật.”

Tất nhiên lời mời đầy cũng hướng đến những người khác. Nhưng Chaien và Xeke, Xuka thì bận đi với gia đình. Sumire và Tsubasa thì lúc này còn một đồng việc đang chờ nên cũng đành từ chối chỉ còn có Nobita, Miyoko, Nonko và Doremon.

Vài ngày sau

Vì hai người kia đột trước bị Nobita kéo vào rắc rối nên lần này Nobita quyết tâm chuẩn bị thật kỹ để tránh ảnh hưởng đến chuyến dã ngoại và làm mọi người thật hài lòng.

“Nào mọi người hôm nay chúng ta sẽ đi dã ngoại tại vũ trụ.”

Cất công một ngày cải trang tàu cứu hộ mini thành một khoang thuyền đầy đủ tiện nghi. Bề ngoài của nó còn được cải trang thành hình dạng của những chiếc xe trong cổ tích.

“Anh Nobita thật tuyệt vời”

Nonko sau khi thấy hình dạng của chiếc thuyền thì hưng phấn vô cùng. Vì dù sao các cô bé ở tuổi này thường rất mơ mộng mà. Được đi một chiếc thuyền mang đầy phong cách cổ tích thế này thì sao mà kiếm được vui vẻ. Chưa kể đối với cô chỉ cần đi chơi cùng Nobita đã là điều vui vẻ rồi.

Ngay cả đến Miyoko tuy rằng mặt không đổi sắc nhưng Nobita vẫn nhìn ra ánh mắt mong chờ của cô.

Do Doremon cảm thấy mình làm con kỳ đà khá lớn nên giả bận trốn đi đâu mất rồi. Thành ra chuyến này chỉ có ba người đi cùng nhau.

“”Dream” Khởi hành! Mục tiêu: hành tinh có sự sống giống trái đất “

Khi Nobita ra lệnh thì một giọng AI không phân biệt nam nữ đáp lại hắn

“Tuân mệnh! “Dream” Chúc mọi người có một hành trình thoải mái”

Tuy là có đích tới cụ thể nhưng “Dream” không chọn đi đường ngắn nhất mà cài đặt đường đi có nhiều cảnh đẹp nhất để mọi người có thể dừng lại đôi chút để chụp ảnh và ngắm cảnh.

Vũ trụ chính là thế. Tuy quang cảnh chỉ là những điểm sáng nhưng nó lại rất huyền bí và vĩ đại. Dù Nobita đã ngắm nhìn quang cảnh này không biết bao nhiêu lần nhưng mỗi khi nhìn lên bầu trời hắn lại cảm thấy tâm tình vẫn như thuở ban đầu. Tràn đầy hiếu kỳ và sợ hãi với vũ trụ bao la.

Nhưng mỗi người có mỗi cảm nhận khác nhau. Nonko chỉ thấy quang cảnh này rất đẹp còn Miyoko thì có vẻ có nhiều tâm trạng hơn. Có chút u sầu nhưng lại có chút vui vẻ đồng thời thêm chút nhưng nhớ.

Dù rằng mọi người đi đường khá lòng vòng nhưng do tốc độ của “dream” rất nhanh nên chẳng mấy chốc mọi người cũng đến được đích đến.

Do quanh cảnh trái đất ba người có thể đến bất kỳ lúc nào. Nên để tạo hứng thú Nobita quyết định đi ngắm cảnh ở dị tinh để tăng hứng thú khám phá.

Nên văn minh ở tinh cầu này cũng chỉ tương đương trái đất nên để tránh hỗn loạn Nobita dùng chế độ ẩn thân để đáp xuống một nơi có khung cảnh khá thơ mộng.

“Mọi người dùng bữa trưa thôi, Hôm nay chúng ta sẽ tổ chức tiệc nướng dã ngoại ngoài trời”

Nonko lúc này tính dùng dị năng của mình để sắp xếp trại và chuẩn bị dụng cụ làm đồ nướng nhưng bị Nobita ngăn lại

“Nonko nếu cứ dùng năng lực như thế thì sẽ mất vui mất. Mọi người dựng trại để tới đi săn cho”

Vì đây là lần đầu hai cô gái đi dã ngoại kiểu như này nên khi dựng trại khá là lúng túng, Nhưng bằng thể chất và phản ứng siêu nhân của mình thì sau một thoáng dầy vò họ cũng đã làm xong được một cái lều cũng khá tiêu chuẩn.

Nobita trong lúc hai cô gái dựng lều trại thì bản thân đi vòng quanh tinh cầu này để đi săn. Do nếu mang vật sống về mà giết trước mặt hai cô bé có thể sẽ bị can ngăn nên Nobita tranh thủ kiếm một bờ suối để sử lý sạch sẽ.

“Thịt về đây”

Do tài nấu ăn của Nobita quá là bá đạo nhưng do quá ngon mà gần như chẳng có vị đạo gì đặc biệt để mọi người có thể cảm nhận ngoại trừ rất ngon nên khi Nobita mang đồ về thì Nonko dành phần nấu

“Đề em với Miyoko làm bữa cho. Anh chỉ việc ngồi ăn thôi”

Nobita bản tính lười biếng có ăn là được nên khi nghe thế thì ngật đầu không chút đắn đo.

Do Miyoko bản tính ít nói nên từ lúc đầu đến giờ khá im ắng làm cho Nonko chuyên ở bên Nobita hay lăm chuyện và nói nhảm có phần cảm thấy nhàm chán vì không có người bắt chuyện. Nên khi Nobita về thì nhanh chóng kiếm chuyện nói nhảm

“Anh Nobita, sao khu vực này vẻ đẹp mà vắng vẻ không có ai thăm quan thế nhỉ? Anh có dùng máy đuổi người không đấy?”

Nobita lúc này đang nằm lười biếng bên tảng đá gần đó trả lời

“Đâu có đâu, hình như nơi này thuộc quyền của tổ chức nào đó nên mới không có ai dám tới”

Nonko nghe thế thì hơi có áy náy hỏi

“Thế chúng ta có làm phiền họ không? Nếu vì chúng ta vui chơi mà ảnh hưởng họ thì có vẻ hơi kỳ”

Nobita nghe thế thì khoát tay cười

“Haha, khi nghe rõ chi tiết thì 100% em sẽ muốn làm phiền họ đấy. Đây là tổ chức xã hội đen khổng lồ gần như toàn bộ tinh cầu này. Không việc ác nào không làm. Chỉ là do dân bản xứ nơi này vì biến cố trong quá khứ nên từ bỏ quân đội thành ra không có đủ vũ lực để diệt trừ chúng.”

Miyoko từ đầu đến giờ kiêu lời như vàng nhưng lúc này khi nghe nói có ác bá ức hiếp dân lành thì lập tức hỏi

“Chúng ta có ra tay không đại nhân?”

Nonko tuy không nói nhưng cũng có cùng ý nghĩ như thế. Họ rất tin tưởng quyết định của Nobita, nếu hắn cho rằng tiêu diệt tổ chức này là không nên thì họ sẽ không đụng tới.

“Hành tinh này nếu vượt qua kiếp nạn là đám xã hội đen này sẽ chuyển sang giai đoạn phát triển mạnh mẽ, giúp họ một chút kiểm soát công đức cũng được. Coi như vận động tiêu com. dù sao hành tinh này trọng lực thua trái đất cả mười lần dù cho người bình thường trên trái đất tới đây cũng thành siêu nhân. Nhưng nếu ảnh hưởng tâm tình của mọi người thì không đánh cũng được”

Miyoko khi nghe được đánh thì đã bẻ tay nóng lòng rồi nào còn nghe tiếp Nobita nói gì?. Còn

Nonko nghe đi giúp đỡ người khác thì cũng không từ chối.

“Nhưng ăn trước cái đã”

Do hành tinh này có trọng lực thua xa trái đất nên thành ra dù là Nobita săn là mãnh thú nhưng chất lượng thịt cũng không được cứng chắc như trái đất.

“Chà! Mang tiếng là thịt gấu nhưng sao lại mềm mại thế này”

Nhưng nó cũng có cái ngon riêng, sau khi nhận xét tổng quát ban đầu Nobita tiếp tục cảm nhận tiếp. Chất thịt tuy không chắc như trái đất nhưng rất mềm và xốp, tan ngay trong miệng khi ăn vào. Kết hợp với vị rau quả làm cho bữa ăn trở nên rất thú vị và hấp dẫn.

Ngay cả bình thường rất dữ ý tứ khi ăn uống Nonko cũng không nhịn được ăn nhiều một chút.

“Ngon thật đấy anh Nobita. So với độ nạc cao và cứng chắc tại trái đất em thích kiểu thịt như thế này hơn. Chưa kể rau quả ở đây cũng rất ngon”

Đến cả Miyoko vốn ít quan tâm đến ăn uống lúc này cũng gật đầu đồng ý.

Nobita tất nhiên là có cách làm hài lòng các bạn nữ

“Vậy thì tớ sẽ lưu lại tọa độ nơi này, nếu có dịp chúng ta sẽ tới đây mua sắm thường xuyên. Nơi này vẫn còn nằm trong phạm vi của cánh cửa thần kỳ”.

Khi mọi người đang thảo luận sôi nổi về món ăn và cách chế biến lại cách nguyên liệu sao cho phù hợp thì ba người cảm nhận được tiếng súng nổ từ phương xa.

“Đến rồi”

Tuy rằng trước đó hình như có nghe danh tiếng của đám này nhưng Nobita cũng chẳng thêm bận tâm vì nhỏ nguyên ỏ của đám này người trái đất bình thường còn không mấy tốn sức chứ nói chi một đám siêu nhân đến làm.

Do quá nhẹ nhàng mà ba người còn vận dụng không đủ sức để tiêu com nên thành ra sau khi làm xong chuyện còn đi vài nơi thăm thú để lại một đồng truyền thuyết về những siêu nhân ngoại lai đến cứu vớt tình cầu này.

Lại nói đến đám anh hùng kia do chưa đủ tiêu hóa thức ăn nên dự định đi vài nơi nữa nhưng Nobita nhận được kết nối tinh thần khẩn từ Tsubasa.

“Có chuyện gì thế Tsubasa?”

Tuy rằng lượng công việc của tổ chức hiện giờ cũng không nhiều do đã vào quỹ đạo. Nhưng cũng có những việc chỉ có Tsubasa mới đủ quyền hạn để giải quyết, nên thành ra tích lũy trong thời gian cả nhóm đi chơi cũng không ít.

Nhưng đối với Tsubasa thì nó cũng chỉ là chuyện nhỏ không cần phải gọi Nobita nên hắn mới dám thả cửa đi chơi. Nhưng ai ngờ đi chưa đã thì đã bị gọi nên cũng có đôi chút lo lắng là có đám ngoài hành tinh nào tranh thủ lúc hắn vắng nhà mà tới địa bàn của hắn làm loạn.

Đầu bên kia Tsubasa vẫn đang giải quyết công việc với hiệu suất khủng khiếp đồng thời nói lý do tại sao cô gọi

“Đại nhân, ngư nhân công chúa muốn đòi lại kiếm, chúng ta trả hay không trả đây?”

Chuyện này không to cũng chẳng nhỏ nhưng lại khá phiền phức. Nhưng nói chung Nobita phải xử lý trực tiếp,

Bạn đang đọc truyện *Đại Trí Nobita* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.